

UDKAST

Social- og Boligministeriet
Kontor for Udsatte Børn og Kontor for Handicap
2025-1385
FRNO, LAOK, ALEK

11. november 2025

Forslag

til

Lov om ændring af barnets lov og lov om forpligtende kommunale samarbejder

(Mulighed for at pålægge forpligtende kommunale samarbejder på børneområdet)

§ 1

I barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 282 af 17. marts 2025, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 746 af 20. juni 2025 foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 17 indsættes:

»Kapitel 17 a

Mulighed for at pålægge kommunalbestyrelser at indgå i forpligtende kommunale samarbejder på børneområdet

§ 154 a. Social- og boligministeren kan, jf. dog stk. 3 og 4, give 2 kommunalbestyrelser i en gruppe af kommuner, der er udpeget efter § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om forpligtende kommunale samarbejder, et pålæg om at de pågældende kommunalbestyrelsers samarbejde efter lov om forpligtende kommunale samarbejder også skal omfatte de opgaver, som er nævnt i § 154 c, stk. 1, i denne lov.

Stk. 2. Social- og boligministeren udpeger, hvilken kommunalbestyrelse der efter stk. 1 skal varetage udøvelsen af de opgaver, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, på vegne af den anden kommunalbestyrelse i samarbejdet. Udøvelsen af opgaverne må herefter ikke varetages af den delegerende kommunalbestyrelse.

Stk. 3. Pålæg efter stk. 1 kan kun gives, hvis minimum 2 af følgende kriterier er opfyldt for den kommune, der efter stk. 1 og 2 skal pålægges at delegerer udøvelsen af opgaverne til den bemyndigede kommune i samarbejdet:

1) Der foreligger dokumentation for en periode på minimum 2 år for alvorlige udfordringer med kvaliteten i sagsbehandlingen i sager efter de regler, der er nævnt i § 154 c, stk. 1.

2) Der foreligger dokumentation for en periode på minimum 2 år for, at kommunen ikke overholder de regler, der gælder for behandlingen af sager efter de regler, der er nævnt i § 154 c, stk. 1.

3) Der foreligger anden dokumentation end efter nr. 1 og 2 for alvorlige udfordringer med varetagelsen af opgaver efter de regler, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, for en periode på minimum 2 år.

Stk. 4. Pålæg efter stk. 1 kan endvidere kun gives, hvis en eller begge kommunalbestyrelser i samarbejdet, jf. stk. 2, ikke har indgivet ansøgning til indenrigs- og sundhedsministeren i medfør af § 11 a, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder om, at samarbejdet udvides til at omfatte de opgaver, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, i denne lov.

§ 154 b. §§ 3-10 i lov om forpligtende kommunale samarbejder og regler udstedt i medfør heraf finder tilsvarende anvendelse for samarbejder, der er pålagt efter § 154 a i denne lov.

§ 154 c. Samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a i denne lov, omfatter kommunalbestyrelsens opgaver efter:

1) §§ 6 og 8, § 12, stk. 3, kapitel 3, §§ 28-30 og §§ 32-42, kapitel 5-7, § 91, kapitel 10-13, § 125, kapitel 15-17 og §§ 156, 166, 171 b, 171 c, 187, 188, 190 og 197 i denne lov.

2) §§ 4 a, 11-13, 17 og 19-21 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge.

3) §§ 16, 17, 19, 21, 22, 24, 27, 29-36, 36 a, 43, 51, 53 og 54 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

4) §§ 62 l-62 r, 62 t og 62 v-62 y i udlændingeloven.

5) Regler udstedt i medfør af denne lov, lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet og udlændingeloven for så vidt angår kommunalbestyrelsens forpligtelser i forbindelse med de opgaver, der er nævnt i nr. 1-4.

6) § 16, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter nr. 1-5.

Stk. 2. Afgørelser, der efter de i stk. 1 nævnte regler skal træffes af børne- og ungeudvalget, skal fortsat træffes af børne- og ungeudvalget i den delegerende kommune. Kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune stiller dog den fornødne sekretariatsbistand til rådighed og sørger for, at sager, der skal afgøres af børne- og ungeudvalget, forelægges for udvalget sammen med sagens akter samt en indstilling om sagens afgørelse.

Stk. 3. En kommunalbestyrelse, der efter § 154 a i denne lov pålægges at delegere udøvelsen af opgaverne til den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet, kan ikke i medfør af § 11, stk. 1, eller § 11 a, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder helt eller delvist hjemtage de opgaver efter denne lov, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, og § 1, stk. 2, nr. 4, litra a og b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Stk. 4. Har en kommunalbestyrelse som nævnt i stk. 3, inden denne pålægges at delegere udøvelsen af opgaverne efter § 154 a i denne lov, i medfør af § 11, stk. 1, eller § 11 a, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder helt eller delvist hjemtaget de opgaver efter denne lov, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, og § 1, stk. 2, nr. 4, litra a og b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, vil samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a i denne lov, omfatte disse opgaver.

Stk. 5. Social- og boligministeren kan, hvis særlige omstændigheder gør sig gældende, tillade, at samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a i denne lov, ikke omfatter samtlige opgaver, som er nævnt i stk. 1 og 4.

§ 154 d. Social- og boligministeren kan efter ansøgning fra kommunalbestyrelser, der indgår i forpligtende kommunale samarbejder efter § 154 a, tillade, at de ansøgende kommunalbestyrelsers samarbejder efter § 154 a ophæves.

§ 154 e. Social- og boligministeren kan efter inddragelse af kommunalbestyrelserne i de berørte kommuner fastsætte vilkår for samarbejdet, jf. § 154 a, og for ophør af samarbejdet, jf. § 154 d, herunder om ikrafttræden og ophør af den opgavefordeling, som følger af § 154 a, om offentliggørelse af ikrafttræden og ophør af opgavefordelingen, om overførsel af ansatte mellem kommuner som følge af ikrafttræden og om ophør af en sådan opgavefordeling og om overførte ansattes rettigheder i forbindelse hermed.«

§ 2

I lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. lovbekendtgørelse nr. 789 af 24. juni 2024, som ændret ved § 9 i lov nr. 427 af 18. maj 2016 og § 6 i lov nr. 560 af 27. maj 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, indsættes efter »lov om social service«: »og § 90, nr. 4-8, i barnets lov«.

2. I § 1, stk. 2, nr. 4, litra b, indsættes efter »§ 81, stk. 1, og §§«: »82,«, og »og 89« ændres til: », 89 og 157«.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2026.

UDKAST

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Mulighed for at pålægge forpligtende kommunale samarbejder på børneområdet
2.1.	Gældende ret
2.2.	Social- og Boligministeriets overvejelser
2.3.	Den foreslåede ordning
3.	Forholdet til databeskyttelsesreglerne
4.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6.	Administrative konsekvenser for borgerne
7.	Klimamæssige konsekvenser
8.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9.	Forholdet til EU-retten
10.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Det er afgørende, at enhver borger kan have tillid til, at de afgørelser, der træffes af kommunerne, er lovmedholdelige, og at sagsbehandlingen har den fornødne juridiske og socialfaglige kvalitet. På området for børn og unge i udsatte positioner og børn og unge med funktionsnedsættelser (herefter børneområdet) kræver det bl.a., at der i den enkelte kommune er den

nødvendige faglighed og specialisering, som kan understøtte en faglig bæredygtighed i varetagelsen af opgaverne.

Når det drejer sig om sager om støtte til børn og unge og deres familier efter reglerne i barnets lov, er der således tale om opgaver, som kræver en særlig faglighed og viden. Nogle kommuner kan imidlertid have udfordringer med at sikre de rette specialiserede faglige kompetencer og dermed sikre den nødvendige faglige bæredygtighed i behandlingen af børnesager.

Der er indikationer på, at befolkningsgrundlaget i de små kommuner kan gøre det vanskeligt at opnå et tilstrækkeligt antal sager til, at den relevante specialviden kan opbygges i den enkelte kommune. Samtidig er der tale om sager, hvor der potentielt træffes indgribende afgørelser med stor betydning for den enkelte families livssituation, og hvor den enkelte borger derfor kan være særdeles afhængig af kvaliteten af kommunens behandling af vedkommendes sag.

Samlet set er det således vurderingen, at der kan være en sammenhæng mellem kommunestørrelse og de udfordringer, der ses i visse kommuner, hvilket kan skyldes, at det kan være vanskeligt at opnå den nødvendige faglige specialisering og erfaring sammenholdt med større kommuner, der grundet kommunernes befolkningsgrundlag vil have et større sagstal. Der er ligeledes indikationer på, at der kan være særlige udfordringer med rekruttering og fastholdelse af fagligt kvalificeret personale i de små kommuner.

Alvorlige udfordringer med sagsbehandlingen i en kommune kan bl.a. medføre kritiske tilsynsudtalelser fra det Kommunale Tilsyn i Ankestyrelsen samt kritiske udtalelser fra Folketingets Ombudsmand. Social- og Boligministeriet har imidlertid erfaret, at der på trods af sådanne kritiske udtalelser fra relevante myndigheder viser sig en manglende evne i visse kommuner til at rette op på fejlene og sikre en lovmedholdelig sagsbehandling og den nødvendige kvalitet i behandlingen af børnesager. Samtidig er det ministeriets opfattelse, at eksisterende redskaber i visse tilfælde ikke er tilstrækkelige til at understøtte kommunerne i at styrke kvaliteten i sagsbehandlingen.

Henset til ønsket om og forpligtelsen til at sikre, at kommunerne træffer lovmedholdelige afgørelser og generelt administrerer deres forvaltning i overensstemmelse med reglerne, vurderes der at være et behov for at give social- og boligministeren yderligere redskaber til at kunne agere og reagere i tilfælde, hvor det viser sig, at enkelte kommuner ikke lever op til dette.

Med udgangspunkt i det konkrete udfordringsbillede, er det Social- og Boligministeriets vurdering, at et sådant redskab med fordel kan tage

udgangspunkt i de eksisterende forpligtelser og muligheder for udvalgte grupper af kommuner til at samarbejde efter reglerne i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Det foreslås derfor med dette lovforslag, at social- og boligministeren be- myndiges til at kunne pålægge kommuner, der efter reglerne i lov om for- pligtende kommunale samarbejder allerede er pålagt at indgå i forpligtende kommunale samarbejder på visse fagområder, at disse samarbejder udvides til også at omfatte opgaver på børneområdet.

Det vil som udgangspunkt være indgribende for den enkelte kommune at blive pålagt et sådant samarbejde, og det foreslås derfor, at der stilles krav om, at en række kriterier vil skulle være opfyldt, før et sådant pålæg vil kunne gives. Det foreslås for det første, at der vil skulle foreligge relevant og aktuel dokumentation, som kan begrunde, at der i den kommune, som vil blive pålagt at delegere opgaverne, ikke er den fornødne faglige kvalitet i opgavevaretagelsen. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis det kan dokumenteres, at der over tid har været alvorlige udfordringer med kvalite- ten i sagsbehandlingen eller lovbrud eller alvorlige udfordringer med lov- medholdeligheden i forvaltningen af opgaverne. I forbindelse med vurde- ringen af, om hvert enkelt af de i lovforslaget opstillede kriterier vurderes opfyldt, vil det bl.a. kunne være relevant at inddrage en vurdering af den ansvarlige kommunes håndtering af de identificerede udfordringer.

Det foreslås for det andet, at det alene skal være muligt at pålægge et sam- arbejde på børneområdet i tilfælde, hvor de berørte kommunalbestyrelser ikke har indgivet ansøgning til indenrigs- og sundhedsministeren om, at det eksisterende samarbejde mellem kommunerne udvides til også at omfatte børneområdet. Muligheden for at pålægge et samarbejde vil således ikke være aktuel i de tilfælde, hvor der er taget initiativ fra de berørte kommuner til frivilligt at samarbejde om de pågældende opgaver på børneområdet.

Når kommuner efter lovforslaget vil blive pålagt at udvide et forpligtende kommunalt samarbejde til at omfatte børneområdet, vurderes det at være helt centralt, at der sikres klare lovgivningsmæssige rammer for de forplig- tende samarbejder mellem de berørte kommuner, herunder hvad angår poli- tisk og økonomisk ansvar, overførsel af personale mellem de pågældende kommuner, omgørelse og klager over afgørelser, udveksling af oplysninger m.v. Det foreslås derfor, at §§ 3-10 i lov om forpligtende kommunale sam- arbejder, som regulerer dette for de eksisterende forpligtende samarbejder mellem kommuner, vil skulle finde anvendelse for den pålagte udvidelse af samarbejdet.

Det foreslås ydermere, at det med lovforslaget afgrænses, hvilke konkrete opgaver på børneområdet, der skal være omfattet af det udvidede samarbejde, som social- og boligministeren vil kunne pålægge kommunerne. For at sikre en helhedsorienteret og sammenhængende sagsbehandling og indsats for det enkelte barn, unge og familie vurderes det at være hensigtsmæssigt, at der som udgangspunkt vil være tale om delegation af en samlet opgaveportefølje bestående af kommunalbestyrelsens sagsbehandling og afgørelser på børneområdet. Hensigten er, at der sikres en sammenhængende sagsbehandling og indsats for den enkelte borger. Det foreslås dog i forlængelse heraf, at der gives mulighed for konkret at tage stilling til, hvilke opgaver, som skal være omfattet af et pålæg om samarbejde på børneområdet. Der tages også højde for situationer, hvor den delegerende kommune i samarbejdet har fået dispensation til at hjemtage opgaver, jf. lov om forpligtende kommunale samarbejder, herunder særligt når der er tale om opgaver på området for børn og unge med funktionsnedsættelser.

Der vil være tale om pligtsmæssig delegation forstået på den måde, at den delegerende kommune forpligtes til at delegere opgavevaretagelsen til den bemyndigede kommune, som vil være forpligtet til at påtage sig varetagelsen af opgaverne.

Formålet med lovforslaget er at understøtte en bæredygtig sagsbehandling i den enkelte kommune med henblik på at styrke retssikkerheden for børn, unge og familier. Hensigten med den foreslåede ordning er således at give mulighed for at pålægge en delegation af opgaveløsningen fra en kommune, hvor sagsbehandlingen på baggrund af en vurdering af de foreslåede kriterier ikke anses for at have den nødvendige faglige kvalitet, til en anden kommune, med henblik på at sikre den nødvendige juridiske og socialfaglige kvalitet i opgaveløsningen.

Lovforslaget indeholder derudover forslag om rettelse af fejlhenvisninger, der er opstået i forbindelse med vedtagelsen af barnets lov, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, herunder en præcisering af de bestemmelser, der definerer de opgaveområder, som de udpegede grupper af kommuner skal samarbejde om.

2. Mulighed for at pålægge forpligtende kommunale samarbejder på børneområdet

2.1. Gældende ret

2.1.1. Barnets lov

2.1.1.1. Formål og generelle bestemmelser

Barnets lov, jf. lovbekendtgørelse 282 af 17. marts 2025, danner rammen om de regler, som regulerer indsatser til børn og unge, der har et særligt behov for støtte på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller som befinder sig i udsatte positioner, og deres familier. Kommunalbestyrelsen har i den forbindelse en række opgaver, som kommunalbestyrelsen efter loven har kompetencen og forpligtelsen til at udføre. Efter § 10 i barnets lov er det således kommunalbestyrelsen, der som udgangspunkt træffer afgørelse om tilbud efter loven. Det er også kommunalbestyrelsen, der efter § 12 i barnets lov har ansvaret for at sørge for, at der er de nødvendige tilbud efter loven.

Kapitel 1 i barnets lov indeholder regler om lovens formål og anvendelsesområde. Det fremgår bl.a. af § 2, stk. 1, 1. pkt., at hjælp og støtte efter loven skal iværksættes med henblik på at sikre, at børn og unge, som har behov for særlig støtte, kan opnå de samme muligheder for omsorg, læring, personlig udvikling, trivsel, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende.

Kapitel 2 i barnets lov indeholder bl.a. regler om kommunalbestyrelsens generelle forpligtelser og om barnets eller den unges rettigheder. Det fremgår bl.a. af § 5, stk. 2, at børn og unge med behov for særlig støtte, herunder børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, har ret til indflydelse på de forhold, som vedrører dem. Barnets eller den unges holdning og synspunkter skal derfor tilvejebringes og inddrages løbende, jf. § 5, stk. 3. Efter § 6, stk. 1, 1. pkt., i barnets lov har et barn eller en ung, hvis sag behandles efter loven, på ethvert tidspunkt af sagens behandling ret til at lade sig bistå af andre. Kommunalbestyrelsen skal oplyse barnet eller den unge om denne ret, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Efter § 8 i barnets lov skal kommunalbestyrelsen tilrettelægge sagsbehandlingen således, at barnet eller den unge har mulighed for at medvirke aktivt i forløbet på lige fod med forældrene, jf. lovens § 5, stk. 2 og 3. Tilrettelæggelsen af barnets eller den unges medvirken skal ske med respekt for børns og unges forskellighed og skal bl.a. tage hensyn til det enkelte barns eller den enkelte unges modenhed og ressourcer. Det indebærer bl.a., at kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge arbejdet med det enkelte barn eller den enkelte unge og familien med færrest mulige fagprofessionelle voksne om barnet eller den unge, jf. stk. 2, og at kommunalbestyrelsen i relevant omfang overveje, hvordan der kan ske en systematisk inddragelse af barnets eller den unges familie og netværk. Det fremgår videre af § 8, stk. 4, at hvis ingen har forældremyndigheden over et barn eller en ung, skal kommunalbestyrelsen i fornødent omfang medvirke til, at der udpeges en egnet indehaver

af forældremyndigheden. Efter stk. 5 skal kommunalbestyrelsen i fornødent omfang medvirke til, at der udpeges en egnet forældremyndighedsindehaver, når Familieretshuset til brug for behandlingen af en sag efter forældreansvarslovens § 15 a, stk. 1, anmoder kommunalbestyrelsen herom.

Efter § 9, stk. 1, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen føre tilsyn med de forhold, hvorunder alle børn og unge under 18 år og kommende forældre i kommunen lever. Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2022-2023 (2. samling), tillæg A, L 93 som fremsat, side 146, at tilsynsforpligtelsen efter bestemmelsens stk. 1 er af generel karakter og indebærer en pligt for kommunalbestyrelsen til at interessere sig for alle de forhold, der har betydning for kommende forældres og børn og unges livsbetingelser i lokalområdet. Bestemmelsen indebærer, at kommunen har pligt til at gøre andre myndigheder opmærksomme på uhensigtsmæssige forhold, f.eks. utilfredsstillende bolig- og trafikforhold. I kapitel 2 er også fastsat regler om kommunalbestyrelsens forsyningsansvar. Efter § 12, stk. 1, i barnets lov, skal kommunalbestyrelsen sørge for, at der er de nødvendige tilbud efter barnets lov. Kommunalbestyrelsen opfylder sit forsyningsansvar efter 1. pkt. ved brug af egne tilbud og ved samarbejde med andre kommuner, regioner eller private tilbud, jf. stk. 1, 2. pkt. Det fremgår af § 12, stk. 3, at i tilfælde, hvor der er et akut behov for at placere et barn eller en ung og der ikke kan findes et egnet godkendt tilbud, jf. stk. 2, kan et tilbud dog i op til 3 uger indgå i den kommunale forsyning uden godkendelse. Socialtilsynet orienteres straks om anvendelsen af det ikkegodkendte tilbud og kan, når særlige grunde taler for det, træffe afgørelse om, at det ikkegodkendte tilbud kan anvendes i yderligere 3 uger.

Efter § 14 i barnets lov skal kommunalbestyrelsen tilrettelægge en indsats, der sikrer sammenhæng mellem kommunens generelle og forebyggende arbejde og den målrettede indsats for børn og unge med behov for særlig støtte efter barnets lov. Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2022-2023 (2. samling), tillæg A, L 93 som fremsat, side 156, at indsatsen dermed vil skulle bidrage til at binde kommunens generelle, forebyggende arbejde og herunder den indsats, der iværksættes i forskellige sektorer på børneområdet som f.eks. sundhedspleje, dagtilbud, skole og den frivillige sektor sammen med den målrettede indsats, der vil være nødvendig for børn og unge, der vil have behov for støtte efter barnets lov. Efter § 15 i barnets lov, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en sammenhængende børnepolitik, et beredskab til forebyggelse og tidlig opsporing af overgreb mod børn og unge og til behandling af sager om sådanne overgreb, samt et beredskab til forebyggelse, opsporing og håndtering af negativ social kontrol, æresrelaterede konflikter og ekstremisme. Det fremgår af forarbejderne til

bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2022-2023 (2. samling), tillæg A, L 93 som fremsat, side 159, at beredskabet vil skulle udformes skriftligt og vedtages af kommunalbestyrelsen, hvormed der gælder et delegationsforbud.

2.1.1.2. Sagsbehandlingsregler

Kapitel 3 i barnets lov indeholder sagsbehandlingsregler om screening, afdækning og børnefaglig undersøgelse af barnets eller den unges behov.

Det følger af § 18, stk. 1, i barnets lov, at hvis kommunalbestyrelsen har viden om eller grund til at antage, at et barn eller en ung har behov for hjælp og støtte efter barnets lov, skal kommunalbestyrelsen screene for, om der er tale om følgende: 1) en problemstilling, der ikke kræver yderligere afdækning af barnets eller den unges støttebehov, 2) en problemstilling, der kræver yderligere afdækning af et eller flere forhold af betydning for barnets eller den unges støttebehov, jf. § 19 eller 3) en problemstilling, der kræver en børnefaglig undersøgelse af barnets eller den unges støttebehov, jf. §§ 20-22.

Det fremgår af § 19, stk. 1, i barnets lov, at hvis kommunalbestyrelsen på baggrund af en screening efter § 18 vurderer, at der er behov for at afdække et eller flere forhold af betydning for et barns eller en ungs støttebehov, skal kommunalbestyrelsen foretage den nødvendige afdækning med inddragelse af de fagfolk, som allerede har viden om barnets eller den unges og familiens forhold.

Efter § 20, stk. 1, i barnets lov, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om en børnefaglig undersøgelse i en række situationer: Når der er grund til at antage, at det er en alvorlig eller kompleks sag, herunder hvor der er overvejelser om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet efter §§ 46 eller 47 i barnets lov, jf. § 20, stk. 1, nr. 1; når et barn eller en ung har været udsat for overgreb eller ved mistanke herom, jf. § 20, stk. 1, nr. 2; samt når et barn eller en ung har haft ophold i en boform efter §§ 109 eller 110 i lov om social service med en forælder på grund af vold i hjemmet og den pågældende forælder afbryder opholdet for at vende tilbage til et voldeligt miljø med barnet eller den unge, jf. § 20, stk. 1, nr. 3. Det fremgår af § 20, stk. 2, at kommunalbestyrelsen endvidere kan iværksætte en børnefaglig undersøgelse, når kommunalbestyrelsen vurderer, at det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges støttebehov. Kommunalbestyrelsen skal ved vurderingen efter 1. pkt. bl.a. lægge vægt på, om barnets eller den unges nære familiemedlemmer er dømt for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Det fremgår af § 20, stk. 3, i barnets lov, at den børnefaglige undersøgelse som udgangspunkt skal afsluttes senest 4 måneder

efter, at kommunalbestyrelsen bliver opmærksom på, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte. Hvis undersøgelsen undtagelsesvis ikke kan afsluttes inden 4 måneder, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en foreløbig vurdering og snarest herefter afslutte undersøgelsen. De nærmere rammer for tilrettelæggelsen og udarbejdelsen af den børnefaglige undersøgelse er reguleret i §§ 21-23 i barnets lov.

Kapitel 3 indeholder desuden tilsvarende regler om screening af kommende forældre, når kommunalbestyrelsen har grund til at antage, at der kan opstå behov for hjælp og støtte efter barnets lov til et barn umiddelbart efter fødslen, jf. § 24, om afdækning af forhold hos kommende forældre, jf. § 25, og om undersøgelse af kommende forældre, jf. § 26 i barnets lov.

2.1.1.3. Hjælp og støtte

Kapitel 4 i barnets lov indeholder regler om hjælp og støtte. Dette drejer sig bl.a. om rådgivning efter §§ 28 og 29 i barnets lov. Det følger af § 28 i barnets lov, at kommunen skal sørge for, at børn og unge har mulighed for at få gratis rådgivning med henblik på at forebygge sociale problemer og hjælpe barnet eller den unge over øjeblikkelige vanskeligheder. Efter § 29 skal kommunen endvidere sørge for, at forældre med børn og unge eller andre personer, der faktisk sørger for et barn eller en ung, samt kommende forældre kan få gratis familieorienteret rådgivning til løsning af vanskeligheder i familien. Kapitel 4 omfatter desuden regler om tidligt forebyggende indsatser efter § 30, som kan iværksættes, når kommunalbestyrelsen vurderer, at det kan imødekomme barnets eller den unges behov. Derudover omfatter kapitlet bl.a. regler om støttende indsatser efter § 32, hvorefter kommunalbestyrelsen kan iværksætte forskellige typer af indsatser, herunder bl.a. praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet eller familiebehandling eller behandling af barnet eller den unge, og om social stofmisbrugsbehandling til børn og unge efter §§ 33 og 34, ligesom kommunalbestyrelsen under visse betingelser bl.a. kan iværksætte økonomisk støtte efter reglerne i § 35 i barnets lov, samt efter § 36 kan yde støtte til dækning af transportudgifter i forbindelse med møder, når der er iværksat en støttende indsats eller anbringelse efter loven.

Efter § 37 i barnets lov kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om indsatser efter § 32, stk. 1, nr. 1, 3 og 5, for så vidt angår behandling af barnet eller den unge, selv om forældremyndighedsindehaveren ikke samtykker, når formålet med indsatsen skønnes at kunne opnås uanset det manglende samtykke.

Efter § 38, stk. 1, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at meddele forældremyndighedsindehaveren et forældreplæg, når der er risiko for, at et barns eller en ungs udvikling er i fare, og det vurderes at bero på, at forældremyndighedsindehaveren ikke lever op til sit forældreansvar.

Efter § 39, stk. 1, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at meddele et barn eller en ung i alderen 10-17 år et børne- og ungeplæg, når barnet eller den unge har adfærdsproblemer eller udviser negativ adfærd af en sådan karakter, at der er risiko for, at barnets eller den unges udvikling er i fare, og når det vurderes, at et frivilligt samarbejde med barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaveren om støtte efter § 32 ikke er tilstrækkeligt til at afhjælpe barnets eller den unges problemer, jf. dog §§ 12 og 13 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Desuden omfatter kapitel 4 regler om privat familiepleje. Det fremgår af § 42, stk. 1, i barnets lov, at ingen må modtage et barn under 14 år til døgnophold i privat familiepleje i en sammenhængende periode ud over 3 måneder uden at have tilladelse dertil fra kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune. Efter § 42, stk. 6, må døgnplejehjem, der modtager børn og unge under 18 år, og som drives af private uden offentlige midler, kun oprettes og drives med tilladelse af kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune. Kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune fører tilsyn med forholdene i døgnplejehjemmet.

2.1.1.4. Anbringelse uden for hjemmet og adoption

Kapitel 5 i barnets lov indeholder regler om anbringelse af børn og unge uden for hjemmet. Dette indebærer bl.a. regler om anbringelse uden for hjemmet med samtykke. Efter § 46 i barnets lov kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om anbringelse uden for hjemmet med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets eller den unges behov for støtte, jf. stk. 1.

Kapitlet indeholder også øvrige regler om kommunalbestyrelsens opgaver i forbindelse med en anbringelse af et barn eller en ung udenfor hjemmet, herunder kommunalbestyrelsens forpligtelser, når et barn eller en ung anmoder om at blive anbragt uden for hjemmet, jf. § 48, eller om at blive anbragt i en permanent anbringelse, jf. § 68, om valg af anbringelsessted efter § 52, samt om udpegelse af en støtteperson eller en venskabsfamilie til barnet eller den unge under anbringelsen efter §§ 53 og 54. I forbindelse med en anbringelse af et barn eller en ung i en plejefamilie skal kommunalbestyrelsen desuden sørge for, at plejefamilien løbende gennemfører den

fornødne efteruddannelse, og sikre, at plejefamilien modtager den fornødne supervision, rådgivning og vejledning, jf. § 56. I forbindelse med en anbringelse af et barn eller en ung i en netværksplejefamilie, er det kommunalbestyrelsen i den kommune, der træffer afgørelse om at anbringe barnet eller den unge, der har ansvar for at godkende netværksplejefamilien som konkret egnet i forhold til et bestemt barn eller en bestemt ung. Efter stk. 2 skal den kommunalbestyrelse, der godkender netværksplejefamilien, tilbyde plejefamilien et grundkursus i at være plejefamilie i forbindelse med godkendelsen. Efter § 59 er det endvidere den kommunalbestyrelse, der har godkendt netværksplejefamilien, som ud over godtgørelse for kost og logi, jf. § 197 i barnets lov, skal dække netværksplejefamiliens øvrige og ekstraordinære omkostninger ved at have barnet eller den unge boende. Kommunalbestyrelsen skal efter § 60 tilbyde den fornødne faglige støtte til netværksplejefamilier i overensstemmelse med plejeopgavens omfang.

I bekendtgørelse nr. 1489 af 6. december 2023 om plejefamilier, som er udstedt i medfør af § 56, stk. 4, § 58, stk. 5, § 59, stk. 4, og § 60, stk. 2, i barnets lov, jf. lov nr. 721 af 13. juni 2023, er endvidere fastsat en række forpligtelser for kommunalbestyrelsen i forbindelse med anbringelse af et barn eller en ung i en plejefamilie efter reglerne i barnets lov. Det vedrører bl.a. støtte, supervision og efteruddannelse mv. for plejefamilier, herunder særlige regler for kurser mv. for netværksplejefamilier og for dækning af netværksplejefamiliens ekstraordinære omkostninger, jf. ovenfor.

Derudover skal kommunalbestyrelsen, jf. § 64 i barnets lov, sikre, at alle børn og unge på sikrede institutioner og særligt sikrede afdelinger tilbydes screening med henblik på at få afdækket et eventuelt behov for psykiatrisk udredning. Det fremgår dertil af § 65, stk. 1, at egne værelser, kollegier eller kollegielignende børne- og ungehjem, hvor den unge selv råder over sin egen bolig, jf. § 43, stk. 1, nr. 5, i barnets lov skal være godkendt som konkret egnet til den pågældende unge af kommunalbestyrelsen i den kommune, der træffer afgørelse om at anbringe den unge.

Kapitel 5 indeholder også regler om afgørelser, der skal træffes af de kommunale børne- og ungeudvalg. Efter § 47, stk. 1, i barnets lov, kan børne- og ungeudvalget træffe afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet uden samtykke. Det er en forudsætning for at kunne træffe afgørelse efter § 47, at der skal være en åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af utilstrækkelig omsorg for eller behandling af barnet eller den unge, overgreb som barnet eller den unge har været udsat for, misbrugsproblemer, kriminell adfærd eller andre svære sociale vanskeligheder eller andre adfærds- eller

tilpasningsproblemer hos barnet eller den unge. Det er kommunalbestyrelsen, der sørger for, at sager, der skal afgøres af børne- og ungeudvalget, forelægges for udvalget sammen med sagens akter samt en indstilling om sagens afgørelse. Det fremgår af § 3, stk.1, i bekendtgørelse nr. 727 af 10. juli 2019 om forretningsorden for børne- og ungeudvalgene. Kommunalbestyrelsens indstilling til børne- og ungeudvalget om anbringelse uden for hjemmet efter § 47 i barnets lov skal opfylde kravene i § 51, stk. 1, i barnets lov. I forbindelse med børne- og ungeudvalgets genbehandling af anbringelsessager efter § 50 i barnets lov har kommunalbestyrelsen, jf. § 50, stk. 7, pligt til at overveje, om hensynet til barnets bedste taler for, at der udarbejdes en indstilling om permanent anbringelse efter lovens § 67, stk. 4.

Det bemærkes, at man som modtager af visser ydelser efter barnets lov bevarer retten til hjælpen under midlertidige ophold i udlandet, jf. bekendtgørelse nr. 930 af 26. juni 2025 om ydelser efter lov om social service og barnets lov under midlertidige ophold i udlandet, som er udstedt i medfør af bl.a. § 4, stk. 3, § 86, stk. 5, og § 89, stk. 6, i barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 282 af 17. marts 2025. Denne ret omfatter bl.a. anbringelse uden for hjemmet, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2, nr. 1 og 2. Den omtalte bekendtgørelse fastsætter i den forbindelse en række forpligtelser for kommunalbestyrelsen, herunder at kommunalbestyrelsen efter ansøgning skal træffe afgørelse om, hvorvidt hjælpen kan bevares, ved midlertidige ophold i udlandet, der overstiger 1 måned, jf. § 5, stk. 1, 2. pkt.

Kapitel 6 indeholder også regler om permanente anbringelser samt adoption. Det er børne- og ungeudvalget, der efter § 67 træffer afgørelse om, at et barn eller en ung, der efter § 46, stk. 1, eller § 47, stk. 1, i barnets lov eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet har været anbragt uden for hjemmet i mindst 3 år, jf. dog § 50, stk. 7, og § 68, stk. 2, fortsat skal være anbragt uden for hjemmet i en permanent anbringelse, hvis barnet eller den unge har opnået en så stærk tilknytning til anbringelsesstedet, at det på kortere og længere sigt må antages at være af væsentlig betydning for barnets eller den unges bedste at forblive på anbringelsesstedet. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en indstilling til børne- og ungeudvalget om, at barnet eller den unge fortsat skal være anbragt uden for hjemmet i en permanent anbringelse, jf. § 67, stk. 4.

Kommunalbestyrelsen har endvidere en række opgaver i forbindelse med sager om adoption. Efter § 69, stk. 1, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen i en række situationer overveje, om hensynet til kontinuitet og stabilitet i barnets eller den unges opvækst taler for, at barnet eller den unge gennem adoption får en ny familie, når det må antages, at barnet eller den unge vil

være anbragt i en længere årrække. Det skal ske ved anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet efter §§ 46, 47 eller 49 i barnets lov, jf. § 69, stk. 1, nr. 1; ved fortsat anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet efter § 50 i barnets lov, jf. § 69, stk. 1, nr. 2; ved permanent anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet efter § 67 i barnets lov, jf. § 69, stk. 1, nr. 3; samt når Ungdomskriminalitetsnævnet har truffet afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. § 69, stk. 1, nr. 4.

Det fremgår videre af § 69, stk. 2, at når en forælder til et barn eller en ung, der er anbragt eller er blevet bortadopteret på grund af manglende forældre-evne, venter endnu et barn, skal kommunalbestyrelsen overveje, om hensynet til kontinuitet og stabilitet i det kommende barns opvækst taler for, at dette barn gennem adoption får en ny familie.

Vurderer kommunalbestyrelsen, at adoption af et barn eller en ung vil være bedst for barnet eller den unge, at barnets eller den unges forældre ikke vil give samtykke til adoptionen efter § 7 i adoptionsloven, og at adoptionen vil kunne gennemføres efter § 9, stk. 2-4, i adoptionsloven, skal kommunalbestyrelsen indstille til børne- og ungeudvalget, at barnet eller den unge adopteres, jf. § 70, stk. 1, i barnets lov. Kravene til kommunalbestyrelsens indstilling er fastsat i bestemmelsens stk. 2 og 3.

I sager, hvor der er overvejelser om adoption samt i sager, hvor kommunalbestyrelsen skal udarbejde en indstilling om adoption uden samtykke, kan kommunalbestyrelsen anmode den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation om vejledende rådgivning, jf. § 71, stk. 1 og 2, i barnets lov.

Efter § 74, stk. 1, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen tilbyde faglig støtte til plejefamilier, som ønsker at adoptere et barn eller en ung, som er anbragt i familien. Den faglige støtte skal målrettes situationen før adoptionen. Efter § 74, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen tilbyde den fornødne faglige støtte til familier, der har adopteret et barn eller en ung, som tidligere har været anbragt i pleje i familien.

Efter reglerne i kapitel 7 i barnets lov er kommunalbestyrelsen forpligtet til at yde hjælp til barnets forældre i forbindelse med en anbringelse uden for hjemmet. Kommunalbestyrelsen skal bl.a. efter § 75 i barnets lov træffe afgørelse om at tilbyde forældremyndighedsindehaveren en støtteperson i forbindelse med barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet, jf. §§ 46 eller 47 i barnets lov eller § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det følger endvidere af § 76 i barnets lov, at under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet efter §§ 46 eller 47 eller § 14 i lov om

bekæmpelse af ungdomskriminalitet skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om støtte til forældrene efter § 32, stk. 1, eller § 75 i barnets lov eller efter anden lovgivning. Når kommunalbestyrelsen iværksætter støtte efter §§ 75 eller 76 i barnets lov, skal kommunalbestyrelsen som udgangspunkt udarbejde en særskilt plan for støtten til forældrene, jf. § 77, stk. 1. Efter § 79 skal kommunalbestyrelsen tilbyde at revidere en udarbejdet plan for støtten til forældrene efter §§ 77 eller 78, når der er behov for det, jf. dog stk. 2 og 3.

2.1.1.5. Støtte til børn og unge med funktionsnedsættelse og deres familier

Kapitel 8 i barnets lov indeholder regler om hjælp og støtte til børn og unge med funktionsnedsættelse og deres familier. Heri fremgår det bl.a., at kommunalbestyrelsen efter § 81 i barnets lov har pligt til at tilbyde rådgivning, vejledning, undersøgelse og behandling af børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og deres familier. Kommunalbestyrelsen skal desuden til børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte, træffe afgørelse om hjælp, der kan tilrettelægges som særlige dagtilbud, jf. § 83 i barnets lov, som særlige klubtilbud, jf. § 84 i barnets lov, eller helt eller delvis af forældrene i hjemmet som hjemmetræning, jf. § 85 i barnets lov,

Kommunalbestyrelsen skal desuden yde dækning af nødvendige kompensationsberettigende udgifter efter § 86 i barnets lov, yde hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 87 i barnets lov, yde supplerende ydelser efter § 88 og tilbyde ledsagelse efter § 89 i barnets lov. Det fremgår ydermere af § 90 i barnets lov, at følgende bestemmelser i lov om social service finder tilsvarende anvendelse for børn, unge eller familier omfattet af denne lov, som har behov herfor: 1) § 83 om personlig og praktisk hjælp, 2) § 84, stk. 1, om afløsning og aflastning, 3) § 86, stk. 2, om vedligeholdelsestræning, 4) § 112 om hjælpemidler, 5) § 113 om forbrugsgoder, 6) § 113 b om midlertidige hjælpemidler og forbrugsgoder, 7) § 114 om bilstøtte, 8) § 116 om boligindretning, 9) § 117 om individuel befordring, 10) § 117 a om hjælp og støtte til borgere med en hastigt fremadskridende sygdom, herunder ledsagelse som omfattet af § 89 i barnets lov og 11) § 118 om pasning af nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom.

2.1.1.6. Barnets plan, opfølgning og ophør af indsatser mv.

Kapitel 9 i barnets lov indeholder regler om barnets plan. Efter § 91, stk. 1, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen, når der træffes afgørelse om indsatser efter § 32, stk. 1, tage stilling til, om der skal udarbejdes en barnets plan, jf. dog § 108. Planen skal i givet fald foreligge, senest 3 måneder efter

at der er truffet afgørelse om en indsats. Det fremgår af § 91, stk. 2, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde en barnets plan, når der træffes afgørelse om anbringelse uden for hjemmet efter §§ 46 eller 47.

Kapitel 10 i barnets lov indeholder regler om kommunalbestyrelsens opfølgning og opgaver under anbringelsen. Kommunalbestyrelsen skal bl.a. efter § 95, stk. 1, i barnets lov løbende følge op på barnets eller den unges trivsel og udvikling eller de kommende forældres forhold, når der er iværksat en indsats efter §§ 32, 46, 47, 114-116 og 120 i barnets lov eller et forbedringsforløb efter §§ 13 og 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med den første opfølgning træffe beslutning om den fremadrettede tilrettelæggelse af opfølgningen, jf. § 95, stk. 3.

Kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune overtager herudover efter § 97 i barnets lov ansvaret for den daglige omsorg for barnet eller den unge. Det indebærer, jf. Folketingstidende 2022-2023 (2. samling), tillæg A, L 93 som fremsat, side 321, at når et barn eller en ung anbringes uden for hjemmet, overtager kommunalbestyrelsen i den anbringende kommune ansvaret for barnet eller den unge og har dermed vidtgående adgang til at træffe beslutninger om barnet eller den unges forhold, når det er nødvendigt. Det er dog fortsat forældremyndighedsindehaverne, der bevarer retten til at bestemme over mere personlige forhold vedrørende barnet eller den unge.

Efter § 97, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen, i det omfang det må anses for nødvendigt under hensynet til formålet med anbringelsen, på baggrund af den løbende opfølgning, jf. §§ 95 og 96, og det personrettede tilsyn med barnet eller den unge på anbringelsesstedet, jf. § 156, træffe afgørelse om ændring af anbringelsessted, behandling, uddannelse m.v. under anbringelsen uden for hjemmet. Efter § 98, stk. 2, kræver en ændring af anbringelsessted samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, og hvis samtykke ikke kan opnås, træffes afgørelsen af børne- og ungeudvalget, jf. § 98, stk. 4.

Kapitel 11 i barnets lov indeholder regler om ophør af indsatser og hjemgivelse. Efter § 99 i barnets lov skal indsatser efter §§ 32, 46 og 47 som udgangspunkt ophøre, når formålet er nået, når de ikke længere opfylder deres formål, eller når den unge fylder 18 år. Støttende indsatser for unge efter § 32, stk. 1, kan dog fortsætte ud over det 18. år, når disse indgår som led i et behandlings- og specialundervisningstilbud, jf. § 4, stk. 3, i lov om behandlings- og specialundervisningstilbud til børn og unge. Derudover er der under visse omstændigheder mulighed for støtte efter §§ 114, 115 og 120 for unge, der er fyldt 18 år.

Der gælder særlige regler, når der er tale om ophør af en anbringelse uden for hjemmet. Det fremgår af § 100, stk. 1, i barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde, jf. stk. 3, forud for hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet efter §§ 46 eller 47. I særlige tilfælde kan kommunalbestyrelsen beslutte, at der ikke skal være en hjemgivelsesperiode. I vurderingen af, om et barn eller en ung skal hjemgives, skal indgå, om hjemgivelsen vil være til barnets eller den unges bedste.

I tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaveren anmoder om at få hjemgivet et barn eller en ung, der er anbragt med samtykke efter § 46, skal kommunalbestyrelsen jf. § 102, stk. 1, i barnets lov tage stilling til spørgsmålet om hjemgivelse, senest 7 dage efter at anmodningen fremsættes. Tilsvarende gælder, såfremt en ung, som er fyldt 15 år, der er anbragt med samtykke efter § 46, anmoder om at blive hjemgivet.

Kapitel 12 i barnets lov indeholder regler om samvær og kontakt. Det fremgår af § 104 i barnets lov, at kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge samvær og kontakt mellem barnet eller den unge og dennes familie og netværk ud fra forholdene i den enkelte sag og under hensyntagen til barnets eller den unges tryghed, trivsel og eventuelle behov for støtte, herunder som følge af en eventuel fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse. Ved tilrettelæggelse af samværet og kontakten skal der lægges vægt på barnets eller den unges ønsker, jf. § 103, stk. 1 og 2, og på at understøtte, at barnet eller den unge også på længere sigt har mulighed for at skabe og bevare nære relationer til forældrene og netværket.

Efter § 104, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen om fornødent træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og kontakten og kan fastsætte nærmere vilkår for samværet og kontakten. Kommunalbestyrelsen skal foretage en konkret og individuel vurdering ud fra forholdene i den enkelte sag, herunder ud fra barnets eller den unges alder, modenhed og eventuelle funktionsnedsættelse. Ved afgørelsen skal der lægges særlig vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen.

Efter § 104, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at samværet mellem forældrene og barnet eller den unge skal støttes, ved at der er en tredje person til stede, herunder efter anmodning efter § 103, stk. 2 fra barnets eller den unges støtteperson. Efter stk. 4 kan kommunalbestyrelsen efter anmodning i henhold til § 103, stk. 2, træffe afgørelse om, at samvær mellem barnet eller den unge og netværket skal støttes, ved at

barnets eller den unges støtteperson er til stede, og efter stk. 5 kan kommunalbestyrelsen efter anmodning efter § 103, stk. 2, træffe afgørelse om at suspendere samvær mellem barnet eller den unge og forældrene eller netværket i op til 8 uger.

Der kan ikke efter § 104, stk. 2, træffes afgørelser, som medfører, at samvær og kontakt kun må finde sted mindre end en gang hver fjerde uge, jf. dog stk. 5. En sådan afgørelse sidestilles med en afbrydelse af forbindelsen og skal træffes af børne- og ungdomsvalget efter § 105, jf. § 104, stk. 6.

2.1.1.7. Ungestøtte og overgang til voksenlivet

Kapitel 13 i barnets lov indeholder regler om ungestøtte og overgangen til voksenlivet. Dette indebærer bl.a., at kommunalbestyrelsen skal tage stilling til, om der skal udarbejdes en ungeplan efter § 108, stk. 1, i barnets lov, og efter stk. 2 i alle tilfælde skal udarbejde en handleplan i sager om anbringelse uden for hjemmet, jf. §§ 46 og 47, hvor den unge er fyldt 16 år, og ved genetablering af døgnophold, jf. § 116. Det indebærer også, jf. § 111, stk. 1, at kommunalbestyrelsen i den unges handlekommune senest 6 måneder forud for ophør af en anbringelse ved det fyldte 18. år skal tage stilling til, om der er grundlag for at træffe afgørelse om ungestøtteindsatser til den unge efter reglerne i §§ 114-116 og 120.

Efter § 113 skal kommunalbestyrelsen med samtykke fra den unge tilbyde indsatser efter §§ 114 og 116 til unge i alderen fra 18 til 22 år, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, herunder på grund af negativ social kontrol eller en æresrelateret konflikt. For en ung, der er eller var anbragt uden for hjemmet umiddelbart inden det fyldte 18. år, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om ungestøtte efter § 114 i barnets lov, som f.eks. kan bestå i opretholdt døgnophold eller en fast kontaktperson for den unge.

I visse situationer kan indsatser efter § 114 tildeles eller genetableres indtil den unges fyldte 23. år, jf. reglerne i § 116. Efter § 115 skal kommunalbestyrelsen tilbyde en udpeget fast kontaktperson frem til det fyldte 23. år til en ung, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er eller var anbragt uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, og endelig har kommunalbestyrelsen efter § 118 en pligt til, i det omfang det er muligt, at sørge for, at unge, som har været anbragt uden for hjemmet umiddelbart inden det fyldte 18. år får mulighed for at vende tilbage til det tidligere anbringelsessted kortvarigt, uanset om der iværksættes indsatser efter § 114, stk. 1, eller § 120 i barnets lov.

Efter § 119, stk. 1, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen tilbyde indsatser efter § 120 til en ung i alderen 18 til 22 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og hvis den unge har samtykket hertil.

For unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er anbragt uden for hjemmet efter reglerne i kapitel 5 i barnets lov eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet i en plejefamilie, jf. § 43, stk. 1, nr. 1-4, i denne lov, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse efter § 120, stk. 1, i barnets lov om, at et døgnophold, jf. §§ 46 og 47 i denne lov, opretholdes. Vurderes den unges plejefamilie ikke længere egnet som plejefamilie for den unge, kan kommunalbestyrelsen tilbyde den unge anbringelse i en anden plejefamilie, som den unge har en nær relation til og er tryk ved, jf. stk. 2.

Efter § 122, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen, når en ung med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse, som modtager støtte efter denne lov, fylder 16 år, påbegynde forberedelsen af overgangen til voksenlivet.

2.1.1.8. Sager om overgreb, underretningspligt mv.

Kapitel 14 i barnets lov vedrører særlig hjælp og støtte til børn, der har været udsat for overgreb, herunder § 125, hvoraf det fremgår, at når et barn eller en ung har været udsat for overgreb, eller ved mistanke herom, skal kommunalbestyrelsen til brug for den børnefaglige undersøgelse efter § 20 benytte det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. § 124 i barnets lov.

Efter § 124, stk. 2, kan social- og boligministeren fastsætte nærmere regler om børnehusenes indretning, drift, finansiering og opgaver m.v. Social- og boligministeren kan endvidere efter forhandling med justitsministeren og indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte nærmere regler for politiets og sundhedsvæsenets anvendelse af børnehuset. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1487 af 6. december 2023 om børnehuse, som bl.a. fastsætter kommunalbestyrelsens forpligtelser i forbindelse med en sag, hvor børnehuset inddrages.

Kapitel 15 i barnets lov indeholder regler om dømte unge og unge i risiko for at begå kriminalitet. Efter reglerne i dette kapitel har kommunalbestyrelsen bl.a. pligt til at tilknytte en koordinator til unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a, jf. § 127 i barnets lov. Efter § 128 skal kommunalbestyrelsen udarbejde en barnets plan, jf. § 91, eller en ungeplan, jf. § 108, for unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a. Efter §

130 skal kommunalbestyrelsen senest 7 dage efter den har modtaget dokumentation fra politiet om, at en ung under 18 år er mistænkt for at have begået alvorlig kriminalitet, indkalde den unge, forældremyndighedsindehaveren, eventuelle relevante personer fra netværket og relevante fagpersoner til et netværkssamråd med henblik på drøftelse af behovet for iværksættelse af indsatser for den unge. Modtager kommunalbestyrelsen inden for 1 år efter netværkssamrådets afholdelse, jf. stk. 1, dokumentation fra politiet om mistanke mod den unge under 18 år for gentagen, alvorlig kriminalitet, skal kommunalbestyrelsen uden fornyet indkaldelse til netværkssamråd vurdere, om der er behov for at iværksætte eller ændre indsatsen for den unge, jf. § 130, stk. 2. Efter § 131, stk. 1, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen i forbindelse med løsladelse give unge under 18 år, der har afsonet frihedsstraf eller været varetægtsfængslet eller anbragt i varetægtssurrogat, et tilbud om udslusning.

Kapitel 16 i barnets lov indeholder bl.a. regler om underretningspligt. Reglerne i §§ 132, 133 og 135 indeholder regler om underretningspligt. Efter § 132, stk. 1, gælder der en mellemkommunal underretningspligt, som betyder, at hvis en familie med et eller flere børn under 18 år eller kommende forældre flytter fra én kommune til en anden kommune, og fraflytningskommunen finder, at et eller flere børn eller de kommende forældre har behov for særlig støtte af hensyn til barnets eventuelle særlige behov for støtte efter fødslen, skal fraflytningskommunen underrette tilflytningskommunen herom. I forbindelse med en underretning efter stk. 1 skal fraflytningskommunen oversende nødvendigt sagsmateriale, herunder en opsummering af relevante vurderinger, som fraflytningskommunen har foretaget i sagen, jf. § 132, stk. 2.

Kapitel 16 indeholder også regler om kommunernes håndtering af underretninger. Det fremgår af § 134, at når kommunalbestyrelsen modtager en underretning om, at en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for 1 kvartal, jf. § 133, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om standsning af børne- og ungeydelsen gældende for 1 kvartal. Efter § 136, stk. 1, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen sikre, at der iværksættes en rettidig og systematisk vurdering af alle underretninger efter §§ 132, 133 og 135 med henblik på at afklare, om barnet eller den unge har behov for særlig støtte. Kommunalbestyrelsen skal foretage en central registrering af underretningerne med henblik på at understøtte tilrettelæggelsen af indsatser. Efter § 136, stk. 2, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen senest 24 timer efter modtagelsen af en underretning efter stk. 1 vurdere, om barnets eller den unges sundhed eller udvikling er i fare, og om der derfor er behov for at iværksætte akutte indsatser for barnet eller den unge.

Når kommunalbestyrelsen modtager en underretning om et barn eller en ung, over for hvem kommunalbestyrelsen allerede har iværksat støttende indsatser efter § 32, anbringelse efter §§ 46, 47 eller 67 i denne lov eller foranstaltninger efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, skal kommunalbestyrelsen genvurdere sagen, jf. § 137, stk. 1. En eller flere personer i den myndighed i kommunen, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, som ikke tidligere har deltaget i behandlingen af sagen, skal deltage i genvurderingen.

Det fremgår videre af § 138, stk. 1, at kommunalbestyrelsen senest 6 hverdage efter modtagelsen af en underretning efter §§ 132, 133 og 135 skal bekræfte modtagelsen af underretningen over for den, der foretog underretningen. Efter stk. 2 skal kommunalbestyrelsen orientere den, der har foretaget underretning efter § 133, om hvorvidt der er iværksat en børnefaglig undersøgelse, en afdækning eller indsatser for det barn eller den unge, som underretningen vedrører. Dette gælder dog ikke, hvis særlige forhold gør sig gældende.

Kapitel 17 i barnets lov indeholder regler om sagsbehandling og klage. Det fremgår bl.a. af § 139, stk. 1, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at afgørelser efter §§ 23, 39, 40, 47 og 67, § 98, stk. 4, og § 100, stk. 1, i barnets lov og efter § 12, § 13, stk. 3 og 4, § 14, stk. 2-4, § 24, stk. 1, jf. § 14, og § 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet fuldbyrdes. I kapitlet er også fastsat regler, om at kommunalbestyrelsen skal tilbyde forældremyndighedsindehaveren eller de kommende forældre og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, gratis advokatbistand, når der træffes afgørelse efter en række nærmere oplyste bestemmelser, jf. § 140, stk. 1. Efter § 141 skal kommunalbestyrelsen, inden der træffes afgørelse i en sag efter § 140, gøre forældremyndighedsindehaveren eller de kommende forældre og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, bekendt med retten til efter forvaltningsloven at se sagens akter og retten til at udtale sig, inden afgørelsen træffes.

Efter §§ 144 og 145 i barnets lov kan afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen som udgangspunkt påklages til Ankestyrelsen af forældremyndighedsindehaveren, kommende forældre samt barnet eller den unge, der er fyldt 10 år. Afgørelser truffet af børne- og ungeudvalget kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i § 146 i barnets lov.

Kapitel 17 indeholder også regler om børne- og ungeudvalgets afgørelser i sager efter barnets lov, herunder sager om anbringelse uden samtykke. Det fremgår i den forbindelse af § 142, stk. 6, at kommunalbestyrelsen skal underrette Ankestyrelsen, hvis børne- og ungeudvalget ikke træffer afgørelse

i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens indstilling om anbringelse uden samtykke efter § 47 eller om opretholdelse af en anbringelse efter § 67 og der ved afgørelsen ikke er enstemmighed i børne- og ungeudvalget. Er barnet eller den unge allerede anbragt, opretholdes anbringelsen under Ankestyrelsens behandling af sagen.

2.1.1.9. Tilsyn, betaling og tværgående bestemmelser, inkl. VISO Kapitel 19 i barnets lov indeholder regler om tilsyn med tilbud og betaling for tilsynet. Kapitlet omfatter bl.a. regler om personrettet tilsyn, jf. § 156 i barnets lov, hvorefter kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges handlekommune har pligt til at føre tilsyn med de tilbud, som kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om i forhold til det enkelte barn eller den enkelte unge. For anbringelse uden for hjemmet gælder det, jf. § 156, stk. 5, at tilsynet efter stk. 1 skal omfatte mindst to årlige tilsynsbesøg på anbringelsesstedet, hvor kommunen taler med barnet eller den unge. Kapitlet omfatter desuden regler om driftsorienteret tilsyn m.v.

Barnets lov omfatter derudover en række mere tværgående bestemmelser, herunder kapitel 20 om tværgående koordination og rådgivning. Det fremgår bl.a. af § 166, stk. 1, 1. pkt., at den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO) yder gratis vejledende udredning til kommunalbestyrelser og borgere i de få mest sjældent forekommende specielle og komplicerede enkeltsager om hjælp og støtte til børn og unge, hvor den fornødne ekspertise ikke kan forventes at være til stede i den enkelte kommune eller i regionens tilbud. Efter § 166, stk. 1, 2. pkt., træffer kommunalbestyrelsen afgørelse om henvisning af barnet eller den unge efter 1. pkt.

I visse børnesager har kommunalbestyrelsen pligt til at inddrage den særlige enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold i VISO, som blev oprettet med lov nr. 408 af 29. april 2025. Det fremgår af § 171 b, stk. 1, at kommunalbestyrelsen i sager, hvor det overvejes at anbringe et barn eller en ung uden for hjemmet, og hvor der som led i en undersøgelse eller vurdering efter § 22, § 23, § 27, § 51, stk. 1, nr. 2, eller § 67, stk. 4, nr. 3, i denne lov eller efter § 31, § 32 eller § 34, stk. 2, nr. 4, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet indgår en psykologisk undersøgelse eller vurdering af et barn, en ung, en kommende forælder eller en forældremyndighedsindehaver, som ellers kunne være foretaget ved en standardiseret psykologisk test, i stedet for en sådan test skal anmode den særlige enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold om udredning efter § 166. 1. pkt. finder anvendelse i sager, hvor et barn, en ung, en kommende forælder eller en forældremyndighedsindehaver er født eller opvokset i Grønland eller i øvrigt vurderes at have en tæt tilknytning til grønlandsk

sprog, grønlandsk kultur og grønlandske værdier. Ved vurderingen efter 2. pkt. skal der bl.a. lægges vægt på den enkeltes eller familiens egen beskrivelse og opfattelse af tilknytningen. 1.-3. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved kommunalbestyrelsens behandling af sager om adoption af et barn eller en ung. Det fremgår af § 171 b, stk. 2, at udredningen efter stk. 1 skal sammenfattes i en konklusion, som skal indgå i grundlaget for kommunalbestyrelsens, børne- og ungeudvalgets eller Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse.

Efter § 171 c, stk. 1, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen anmode den særlige enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold om at gennemgå alle igangværende anbringelser, der ikke er behandlet efter § 171 b, og hvor der er eller må antages at have været anvendt en standardiseret psykologisk test i forbindelse med undersøgelser og vurderinger efter § 22, § 23, § 27, § 51, stk. 1, nr. 2, eller § 67, stk. 4, nr. 3, i denne lov, § 50, § 51, § 59, stk. 1, nr. 2, eller § 68 a, stk. 4, nr. 3, i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1089 af 16. august 2023, eller § 31, § 32 eller § 34, stk. 2, nr. 4, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. 1. pkt. finder anvendelse i sager, hvor et barn, en ung, en kommende forælder eller en forældremyndighedsindehaver er født eller opvokset i Grønland eller i øvrigt vurderes at have en tæt tilknytning til grønlandsk sprog, grønlandsk kultur og grønlandske værdier. Ved vurderingen efter 2. pkt. skal der bl.a. lægges vægt på den enkeltes eller familiens egen beskrivelse og opfattelse af tilknytningen. Det fremgår af § 171, stk. 2, at finder den særlige enhed, at anvendelsen af en standardiseret psykologisk test har ført til en misvisende vurdering, skal den særlige enhed udarbejde en sammenfattende vurdering af dette til brug for kommunalbestyrelsens eller Ungdomskriminalitetsnævnets vurdering af, om sagen skal genoptages.

Efter § 171 d, stk. 3, i barnets lov, kan social- og boligministeren fastsætte nærmere regler om behandlingen af sager efter §§ 171 b og 171 c og om sammensætning m.v. af den særlige enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold, herunder krav til enhedens viden og kompetencer i forhold til tværkulturel psykologi og grønlandsk sprog og kultur m.v. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 421 af 29. april 2025 om den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO) i Social- og Boligstyrelsen, som bl.a. fastsætter visse forpligtelser for kommunalbestyrelsen i forbindelse med inddragelse af den særlige enhed i børnesager efter reglerne i §§ 171 c og 171 d i barnets lov. Det drejer sig om § 12, stk. 1, om kommunalbestyrelsens oversendelse af sagsoplysninger til VISO i forbindelse med den særlige enheds bistand ifm. udredning efter § 171 b i barnets lov, og § 16, stk. 2, om kommunalbestyrelsens oversendelse af

sagsoplysninger i forbindelse med den særlige enheds bistand i sager om igangværende anbringelser, jf. § 171 c i barnets lov.

Barnets lov omfatter endelig kapitel 21 om betaling, finansiering og takster. Kommunalbestyrelsen har i den forbindelse ansvaret for at opkræve egenbetaling. Det fremgår således af § 186, at den, der modtager hjælp efter barnets lov eller lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet til sig selv, sin ægtefælle eller sine børn, skal, medmindre andet er bestemt i denne lov eller lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, betale for den hjælp, der modtages. Efter § 187 skal forældrene til et barn, der er anbragt uden for hjemmet, betale for døgnopholdet, jf. §§ 46 eller 47 i denne lov eller § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Efter § 188 skal den unge betale for døgnophold efter § 114, stk. 1, nr. 1, og § 120 og for udslusningsophold efter § 114, stk. 1, nr. 3. Kommunalbestyrelsens forpligtelser ifm. opkrævning af forældre- og egenbetaling er nærmere fastsat i bekendtgørelse nr. 95 af 29. januar 2024 om betaling for ophold i anbringelsessteder for børn og unge under 18 år samt for døgnophold og udslusningsophold for unge i alderen 18 til og med 22 år, som er udstedt i medfør af § 187, stk. 3, og § 188, stk. 2, i barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 83 af 25. januar 2024. Det drejer sig om kommunalbestyrelsens afgørelse om forældres betaling og om beregningsgrundlaget herfor, om muligheden for at fritage forældre for betaling, om opkrævning af betaling, samt om forholdet til bidragspligtige. Det drejer sig desuden om kommunalbestyrelsens afgørelse om betaling for døgnophold og udslusningsophold for unge i alderen 18 år til og med 22 år.

Efter § 190 i barnets lov træffer kommunalbestyrelsen afgørelse om tilbagebetaling efter § 190, stk. 1, nr. 1-2. Efter § 191, stk. 1, i barnets lov skal tilbagebetalingsbeløbet efter § 190 opkræves af kommunen. Det fremgår desuden af § 197, at kommunalbestyrelsen godtgør udgifter til kost og logi, i forbindelse med at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om anbringelse af barnet eller den unge på et anbringelsessted efter § 43, når opholdet ikke er omfattet af takstfinansiering, jf. § 195, stk. 1.

Endelig bemærkes, at § 214, stk. 3, giver social- og boligministeren bemyndigelse til efter aftale med Færøernes landsstyre og Grønlands Naalakkersuisut at fastsætte regler om visitation, betaling, refusion, handleplaner, handle- og betalingskompetence, lovvalg og besøgsrejser m.v., når personer på foranledning af færøske eller grønlandske myndigheder eller som led i gennemførelsen af en varetægtsfængsling eller fuldbyrdelsen af en dom afsagt af Retten på Færøerne, af en grønlandsk ret, af Østre Landsret eller Højesteret, jf. instansordningen i retsplejelov for Færøerne, eller af Højesteret, jf. instansordningen i retsplejelov for Grønland får ophold i Danmark og

modtager tilbud efter barnets lov. Tilsvarende kan der efter aftale fastsættes regler for personer, der fra Danmark får ophold på Færøerne eller i Grønland på foranledning af danske sociale myndigheder. Tilsvarende kan der efter aftale fastsættes regler om underretningspligt mellem sociale myndigheder i Danmark og Grønland og mellem sociale myndigheder i Danmark og på Færøerne. Denne bemyndigelse skal ses i sammenhæng med, at barnets lov, jf. § 214, stk. 1, ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Bemyndigelsen i § 214, stk. 3, i barnets lov er udmøntet i bekendtgørelse nr. 863 af 19. juni 2025 om døgnophold i tilbud i Danmark eller på Færøerne, som fastsætter en række forpligtelser for kommunalbestyrelsen i tilfælde, hvor en færøsk social myndighed træffer afgørelse om at anbringe et barn under 18 år, der er folkeregistreret på Færøerne, i et tilbud i Danmark, eller hvor en dansk kommunalbestyrelse træffer afgørelse om at anbringe et barn under 18 år, der er bopælsregistreret i Danmark, i et tilbud på Færøerne.

Bemyndigelsen i § 214, stk. 3, er desuden udmøntet i bekendtgørelse nr. 862 af 19. juni 2025 om døgnophold i tilbud i Danmark og Grønland, som fastsætter tilsvarende forpligtelser for kommunalbestyrelsen i tilfælde, hvor en grønlandsk kommunalbestyrelse træffer afgørelse om at anbringe et barn under 18 år, der er bopælsregistreret i Grønland, i et tilbud i Danmark, eller hvor en dansk kommunalbestyrelse træffer afgørelse om at anbringe et barn under 18 år, der er bopælsregistreret i Danmark, i et tilbud i Grønland.

2.1.2. Kommunale børne- og ungeudvalg

Børne- og ungeudvalgene er nedsat i henhold til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 354 af 2. april 2025. Det påhviler alle kommuner at nedsætte et børne- og ungeudvalg, jf. retssikkerhedslovens § 18, og udvalgets sammensætning er reguleret i retssikkerhedslovens § 19. Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3. nedenfor om retssikkerhedsloven.

Børne- og ungeudvalget er et selvstændigt besluttende organ. Efter barnets lov er der en række afgørelser, som det alene er børne- og ungeudvalget, der har kompetence til at træffe.

Efter § 142, stk. 1, i barnets lov, har børne- og ungeudvalget kompetence til at træffe afgørelse om iværksættelse af indsatser uden samtykke efter de bestemmelser, der er nævnt i § 142, stk. 1, nr. 1-14, i barnets lov. Bestemmelsen er således afgrænset til tilfælde, hvor der ikke kan opnås samtykke fra forældremyndighedsindehaveren eller den unge, der er fyldt 15 år. Afgørelserne træffes, jf. § 142, stk. 1, i barnets lov, af børne- og ungeudvalget i et møde.

Efter § 143, stk. 1, kan formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget træffe foreløbige afgørelser efter §§ 23 og 40, § 42, stk. 4, § 47, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1 og 3, § 63, stk. 1 og 2, § 67, § 98, stk. 4, og § 105 i barnets lov og efter § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, som af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børne- og ungeudvalget. Formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget kan også træffe foreløbige afgørelser i de tilfælde, der er nævnt i § 143, stk. 2.

Børne- og ungeudvalget har alene kompetence til at tage stilling til, hvorvidt der er grundlag for uden samtykke at gennemføre de indsatser, som forvaltningen indstiller.

Det fremgår af § 2 i bekendtgørelse om forretningsorden for børn og ungeudvalgene, jf. bekendtgørelse nr. 727 af 10. juli 2019, at kommunalbestyrelsen stiller den fornødne sekretariatsbistand til rådighed for udvalget.

Efter § 3 i bekendtgørelsen om forretningsorden for børn og ungeudvalgene sørger kommunalbestyrelsen for, at sager, der skal afgøres af børne- og ungeudvalget, forelægges for udvalget sammen med sagens akter samt en indstilling om sagens afgørelse.

Det fremgår af bemærkningerne til § 142 i barnets lov, at de beføjelser, der er henlagt til børne- og ungeudvalget, ikke kan varetages af andre, hverken i forvaltningen eller i andre udvalg i kommunen, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), Tillæg A, L 93 som fremsat, side 402. Det fremgår desuden af bemærkningerne til § 143, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), Tillæg A, L 93 som fremsat, side 406-407, at det med § 143, stk. 1 og 2 fastsættes det, at forvaltningen ikke kan iværksætte akutte foranstaltninger uden, at formanden for børne- og ungeudvalget eller dennes stedfortræder har truffet afgørelse i sagen. Det vil således alene være børne- og ungeudvalgets formand, eller i dennes fravær næstformanden, der vil have kompetence til at træffe en foreløbig afgørelse efter bestemmelsen.

Efter § 146, stk. 1 og 2, i barnets lov kan alle afgørelser truffet af børne- og ungeudvalget påklages til Ankestyrelsen af forældremyndighedsindehaveren samt barnet eller den unge, der er fyldt 10 år.

2.1.3. Bekendtgørelse om anvendelse af Haagerbørnebeskyttelseskonventionen på det sociale område

Det fremgår af § 155 i barnets lov, at social- og boligministeren kan fastsætte regler om behandling af sager efter loven, der er omfattet af

Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen). Ministeren kan endvidere fastsætte regler om kommunernes adgang til at opkræve betaling for indsatser, der er truffet med henvisning til konventionen.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 458 af 13. maj 2024 om anvendelse af Haagerbørnebeskyttelseskonventionen på det sociale område.

Bekendtgørelsen fastsætter en række forpligtelser for kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges handlekommune efter § 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det drejer sig om behandling af anmodninger fra en myndighed i en anden konventionsstat, jf. § 4, stk. 1, og inddragelse af barnet i den forbindelse, jf. § 4, stk. 2. Det drejer sig også om indgivelse af anmodninger til centralmyndigheden eller en anden kompetent myndighed i en anden konventionsstat, jf. § 6, stk. 1, og om inddragelse af barnet eller den unge i den forbindelse efter § 7, stk. 1.

2.1.4. Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

Gældende regler i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (herefter retssikkerhedsloven), § 9 a, jf. lovbekendtgørelse nr. 354 af 2. april 2025, fastlægger, hvilken kommune der er handlekommune for børn og unge under 18 år og dermed ansvarlig for at yde hjælp og støtte efter de love, der er omfattede af retssikkerhedsloven (afgørelseskompetence), og som i udgangspunktet også skal afholde udgifterne hertil (betalingssansvar).

Hovedreglen for fastlæggelse af, hvilken kommune der er handlekommune, fremgår af retssikkerhedslovens § 9 a, stk. 1, hvorefter et barn under 18 år har samme handlekommune som forældremyndighedsindehaveren i sager efter lov om social service, jf. dog § 9 a, stk. 2-4, 6, 8, 9 og 11.

Det vil således i udgangspunktet være forældremyndighedsindehaverens handlekommune, der har handlekommuneforpligtelsen overfor et barn eller ung under 18 år.

Efter retssikkerhedslovens § 9 a, stk. 4, vil et barn, der er anbragt uden for hjemmet, have handlekommune i den kommune, som har truffet afgørelse om anbringelsen efter kapitel 5 i barnets lov, eller den kommune, som har afgivet indstilling til Ungdomskriminalitetsnævnet efter § 33 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. dog stk. 6 og 8.

Efter retssikkerhedslovens § 9 a, stk. 2, har et barn, der bor mest hos den ene af forældremyndighedsindehaverne opholdskommune hos denne. Hvis barnet bor lige meget hos begge forældre, har barnet opholdskommune, hvor det er tilmeldt folkeregistret. Efter § 9 a, stk. 3, vil et barn have handlekommune i den kommune, hvor den pågældende har bopæl eller sædvanligvis opholder sig, hvis det ikke bor sammen med nogen af forældremyndighedsindehaverne eller hvis barnet har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn, jf. dog stk. 4 og 6. Efter § 9 a, stk. 4, vil et barn, der er anbragt inden for hjemmet have handlekommune i den kommune, som har truffet afgørelse om anbringelsen efter kapitel 5 i barnets lov, eller den kommune, som har afgivet indstilling til Ungdomskriminalitetsnævnet efter § 33 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. dog stk. 6 og 8.

Hvis et barn har fået sædvanligt ophold i udlandet, er det efter § 9 a, stk. 5, den kommune, der senest var handlekommune for barnet forud for barnets ophold i udlandet, der er handlekommune for barnet i sager om overførsel af kompetence vedrørende beskyttelse af børn efter artikel 8 og 9 i Haager-børnebeskyttelseskonventionen. For børn, der er født i udlandet, gælder dog, at handlekommunen efter 1. pkt. er den kommune, der, jf. § 9, er eller senest var handlekommune for forældremyndighedsindehaveren i sager efter lov om social service

Efter § 9 a, stk. 6, gælder, at hvis et barn, der er omfattet af § 9 a, stk. 4, eller som er anbragt efter udlændingelovens § 62 l, stk. 1, eller § 62 x, stk. 1, visiteres til en kommune efter integrationslovens § 10, er denne kommune handlekommune for barnet fra det tidspunkt, hvor ansvaret for barnet overgår til kommunalbestyrelsen, jf. integrationslovens § 4. Det følger af § 9 a, stk. 7, at i situationer, hvor handlekommunen for et barn efter § 9 a, stk. 4 eller 6 er en anden end den kommune, der er handlekommune for forældremyndighedsindehaveren i sager efter lov om social service, skal de to kommuner samarbejde om at løse familiens problemer. Den kommune, der er handlekommune for et barn efter § 9 a, stk. 4 eller 6, kan efter § 9 a, stk. 8, når der er særlige grunde til det, og med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og barnet, såfremt det er fyldt 15 år, indgå en aftale med forældremyndighedsindehaverens handlekommune, at denne også er handlekommune for barnet. Det følger af § 9 a, stk. 9, at hvis et barn er omfattet af § 9 a, stk. 4, 6 eller 8, er handlekommunen efter disse bestemmelser uanset § 9, stk. 1, handlekommune i sager efter lov om social service og barnets lov, når barnet fylder 18 år, hvis kommunen eller en anden offentlig myndighed har medvirket til, at den unge i umiddelbar forlængelse af anbringelsen får ophold i et andet botilbud m.v. omfattet af § 9, stk. 3, eller den unge får

opretholdt sin anbringelse i en plejefamilie efter § 120 i barnets lov. § 9, stk. 4 og 10 finder tilsvarende anvendelse.

Ankestyrelsen kan efter § 9 a, stk. 10, i tilfælde, hvor handlekommunen for et barn ikke følger af stk. 1-4, 6 og 8, træffe afgørelse om, hvilken kommune der er handlekommune eller midlertidig handlekommune for barnet på baggrund af barnets tilknytning. Ankestyrelsen kan afvise åbenbart ubegrundede anmodninger herom. I helt særlige tilfælde kan Ankestyrelsen efter § 9 a, stk. 11, træffe afgørelse om, hvilken kommune der er handlekommune for et barn, der ikke opholder sig i Danmark, men som med danske myndigheds medvirken forventes at komme til Danmark. Meddelelse om afgørelsen gives ud over til sagens parter også til de danske myndigheder, der medvirker, og til den udpegede handlekommune. Det følger af § 9 a, stk. 12, at § 9, stk. 8, finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor der opstår uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er handlekommune for et barn efter stk. 1-4 og 6.

Det følger af § 16 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at kommunalbestyrelsen har pligt til at føre tilsyn med, hvordan de kommunale opgaver løses, jf. lovens § 15. Tilsynet omfatter både indholdet af tilbuddene og den måde, opgaverne udføres på.

Efter § 18, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, nedsætter kommunalbestyrelsen et børne- og ungeudvalg, der afgiver indstillinger om adoption uden samtykke til Ankestyrelsen, jf. § 72 i barnets lov, og træffer afgørelser i sager vedrørende børn og unge, jf. § 142 i barnets lov.

Børne- og ungeudvalgene består af 2 medlemmer, der vælges af kommunalbestyrelsen blandt dens medlemmer, 1 byretsdommer eller fuldmægtig ved domstolene, der udpeges af retspræsidenten i retskredsen, og 2 pædagogisk-psykologisk sagkyndige, der udpeges af Familieretshuset for en periode, som svarer til den kommunale valgperiode, jf. § 19, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

2.1.5. Lov om voksenansvar for anbragte børn og unge

Kommunalbestyrelsen har en række opgaver efter lov om voksenansvar for anbragte børn og unge (voksenansvarsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1006 af 30. august 2024, samt bekendtgørelse om voksenansvar for anbragte børn og unge (voksenansvarsbekendtgørelsen), jf. bekendtgørelse nr. 980 af 30. juni 2025.

Voksenansvarsloven fastsætter rammerne for plejefamilier og personale på anbringelsessteders adgang til som led i varetagelsen af den daglige omsorg at anvende magt og foretage andre indgreb i anbragte børn og unges selvbestemmelsesret og at sikre de anbragte børn og unges retssikkerhed i forbindelse hermed, jf. § 1 i voksenansvarsloven. Kommunalbestyrelsen kan træffe en række afgørelser efter reglerne i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge.

Efter § 4 a i voksenansvarsloven kan kommunalbestyrelsen, medmindre særlige forhold taler i mod det, træffe afgørelse om nedsættelse eller fratagelse af lommepenge i en nærmere afgrænset periode, når et barn eller en ung, der er anbragt på en delvist lukket døgninstitution, en delvis lukket afdeling på en døgninstitution, en sikret døgninstitution eller en særlig sikret afdeling efter § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov, har begået grovere eller gentagne overtrædelser af reglerne i en husorden.

Efter § 11, stk. 1, i voksenansvarsloven, kan børne- og ungeudvalget eller Ungdomskriminalitetsnævnet træffe afgørelse om at et barn eller en ung, der er anbragt på et anbringelsessted efter § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov, kan tilbageholdes i op til 14 dage i forbindelse med anbringelsen på det pågældende opholdssted eller den pågældende døgninstitution. Børne- og ungeudvalget kan endvidere træffe afgørelse om, at et barn eller en ung kan tilbageholdes i op til 14 dage under anbringelsen, jf. § 11, stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan efter § 11, stk. 5, i voksenansvarsloven, træffe afgørelse om opretholdelse af tilbageholdelse efter stk. 2 i op til 14 dage yderligere, når særlige forhold gør sig gældende. Det fremgår af § 11, stk. 3, i voksenansvarsloven, at tilbageholdelse efter stk. 1 og 2 kan ske, når det må anses for at have afgørende betydning for den socialpædagogiske behandling.

Efter § 11, stk. 7, i voksenansvarsloven kan social- og boligministeren fastsætte nærmere regler om procedurer og vilkår for tilbageholdelse i forbindelse med eller under en anbringelse, samt om kommunalbestyrelsens adgang til at fastsætte nærmere rammer herfor. Bemyndigelsen er udmøntet i voksenansvarsbekendtgørelsen, hvorefter kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om varigheden af en tilbageholdelse af et barn eller en ung efter § 11, stk. 1, 2 og 5, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, jf. § 5, stk. 1, i voksenansvarsbekendtgørelsen.

Efter § 12, stk. 1, i voksenansvarsloven, kan børn og unge, der er anbragt på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, tilbageholdes ved at yderdøre og vinduer aflåses i perioder. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at barnet eller den unge kan

tilbageholdes efter stk. 1, når det har afgørende betydning for den socialpædagogiske behandling, at barnet eller den unge ikke rømmer fra institutionen, og der er risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling vil lide alvorlig skade i forbindelse med en rømning, jf. § 12, stk. 2. Efter § 12, stk. 3 fastsætter kommunalbestyrelsen i forbindelse med en afgørelse efter stk. 2 de nærmere rammer for tilbageholdelse.

Efter § 13, stk. 1, i voksenansvarsloven, kan børn og unge, der er anbragt på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner fastholdes fysisk, uanset om betingelserne for at anvende fysisk magt efter § 9 i voksenansvarsloven er opfyldt.

Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at et barn eller en ung kan fastholdes efter stk. 1, når det har afgørende betydning for den socialpædagogiske behandling, at barnet eller den unge fastholdes, og der er risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade, og hvis: 1) barnet eller den unge tidligere har rømmet fra åbne anbringelsessteder og det må formodes, at den pågældende igen vil rømme fra anbringelsesstedet; 2) barnet eller den unge tidligere har begået kriminalitet og det må formodes, at den pågældende vil begå ny kriminalitet; 3) barnet eller den unge tidligere har indtaget euforiserende stoffer og det må formodes, at den pågældende vil indtage euforiserende stoffer, eller 4) barnet eller den unge tidligere har skadet sig selv og det må formodes, at den pågældende vil skade sig selv alvorligt, jf. § 13, stk. 2, i voksenansvarsloven.

Afgørelse om tilbageholdelse efter § 12, stk. 2 og fastholdelse efter § 13, stk. 2, er en samlet afgørelse og træffes for 1 år ad gangen, jf. § 12, stk. 5 og § 13, stk. 4, i voksenansvarsloven.

Det fremgår af § 17, stk. 1, i voksenansvarsloven, at kommunalbestyrelsen efter ansøgning fra et anbringelsessted efter § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov, i særlige tilfælde kan træffe afgørelse om for en afgrænset periode at anvende personlige alarm- eller pejlesystemer over for anbragte børn og unge, der har betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, når: 1) der er risiko for, at barnet eller den unge ved at forlade anbringelsesstedet skader sig selv eller andre; 2) det personlige alarm- eller pejlesystem kan bidrage til at afværge denne risiko og 3) forældremyndighedsindehaveren har givet samtykke til anvendelsen af det personlige alarm- eller pejlesystem.

Efter § 17, stk. 2, i voksenansvarsloven kan social- og boligministeren fastsætte nærmere regler om anvendelse af alarm- eller pejlesystemer, herunder om udstrækningen af den periode, hvor der kan anvendes alarm- eller pejlesystemer, og hvilke typer alarm- eller pejlesystemer der kan anvendes.

Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens behandling af ansøgninger om anvendelse af alarm- eller pejlesystemer. Denne bemyndigelse er udmøntet i bekendtgørelse nr. 980 af 30. juni 2025 om voksenansvar for anbragte børn og unge (voksenansvarsbekendtgørelsen). I bekendtgørelsen er der fastsat nærmere regler om kommunalbestyrelsens vurdering betingelserne i § 17, stk. 1, i voksenansvarsloven.

Efter § 19, stk. 1, i voksenansvarsloven, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at personalet på anbringelsessteder efter § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov, kan foretage indgreb efter § 19, stk. 2 og 3 overfor unge over og under 18 år, hvis de pågældende er anbragt på et anbringelsessted i henhold til en strafferetlig dom eller kendelse. Der kan også træffes afgørelse om, at den anbragtes brug af telefon og internet i et konkret tilfælde skal påhøres eller overvåges, når dette skønnes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, herunder for at forebygge eller forhindre kriminalitet, jf. § 19, stk. 2, og om, at den anbragtes adgang til at benytte telefon og internet afbrydes eller forhindres, hvis det er nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, herunder for at forebygge eller forhindre kriminalitet, jf. § 19, stk. 3.

Efter § 20, stk. 1, i voksenansvarsloven, kan lederen af anbringelsesstedet og lederens stedfortræder træffe foreløbige afgørelser om indgreb efter § 19 i tilfælde, hvor iværksættelsen af indgrebet er uopsætteligt og ikke kan afvente, at sagen færdigbehandles af kommunalbestyrelsen. En sådan afgørelse efter § 20, stk. 1, skal snarest muligt forelægges til godkendelse hos kommunalbestyrelsen, jf. § 19, stk. 1.

Efter § 21, stk. 1, i voksenansvarsloven skal magtanvendelse eller andre indgreb i selvbestemmelsesretten efter §§ 8-14, 16 og 19 i voksenansvarsloven og magtanvendelse i øvrigt registreres og indberettes af anbringelsesstedet til kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges handlekommune, jf. §§ 9 og 9 a i retssikkerhedsloven, og til det socialtilsyn, der fører driftsorienteret tilsyn med anbringelsesstedet, jf. § 2 i lov om socialtilsyn. Ved magtanvendelse eller andre indgreb i selvbestemmelsesretten efter § 21, stk. 1, der har fundet sted på en intern skole på et opholdssted eller en døgninstitution efter § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov, skal anbringelsesstedet endvidere foretage indberetning til kommunalbestyrelsen i anbringelsesstedets beliggenhedskommune, jf. § 21, stk. 3, i voksenansvarsloven.

Efter § 21, stk. 5, i voksenansvarsloven kan social- og boligministeren fastsætte nærmere regler om registrering og indberetning. Denne bemyndigelse

er udmøntet i voksenansvarsbekendtgørelsen, hvor der er fastsat nærmere regler om indberetning og registrering i §§ 22 og 23.

Efter § 61, stk. 2, i barnets lov kan social- og boligministeren fastsætte nærmere regler om anvendelsen af og forholdene under en anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner. Social- og boligministeren kan endvidere fastsætte regler om, at børne- og ungeudvalget i særlige situationer kan træffe afgørelse om at anbringe et barn, der er yngre end 12 år, på en delvis lukket døgninstitution eller en delvis lukket afdeling på en døgninstitution. Efter § 15, stk. 3, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. lov nr. 1705 af 27. december 2018, kan børne- og socialministeren (nu social- og boligministeren) fastsætte nærmere regler om anvendelsen af og forholdene under en anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, herunder at Ungdomskriminalitetsnævnet i særlige situationer kan træffe afgørelse om at dispensere fra aldersgrænsen i forhold til børn under 12 år. Efter § 62 m, stk. 5, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1183 af 25. september 2025, kan børne- og socialministeren efter forhandling med udlændinge- og integrationsministeren fastsætte nærmere regler om anvendelsen af og forholdene under en anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på en døgninstitution.

Efter § 62, stk. 4, i barnets lov kan social- og boligministeren fastsætte nærmere regler om anvendelsen af sikrede døgninstitutioner, herunder om kommunalbestyrelsens adgang til at fastsætte de nærmere rammer og vilkår for den konkrete anbringelse. Ministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om, at børne- og ungeudvalget i særlige situationer kan træffe afgørelse om at anbringe et barn, der er yngre end 12 år, på en sikret døgninstitution. Efter § 16, stk. 3, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet kan børne- og socialministeren fastsætte nærmere regler om anvendelsen af sikrede døgninstitutioner, herunder om kommunalbestyrelsens adgang til at fastsætte de nærmere rammer og vilkår for den konkrete anbringelse, og om, at Ungdomskriminalitetsnævnet i særlige situationer kan træffe afgørelse om at dispensere fra aldersgrænsen i forhold til børn under 12 år. Efter § 62 n, stk. 5, i udlændingeloven, kan børne- og socialministeren efter forhandling med udlændinge- og integrationsministeren fastsætte nærmere regler om anvendelsen af og forholdene på sikrede døgninstitutioner, herunder om kommunalbestyrelsens ret til at fastsætte de nærmere rammer og vilkår for den konkrete anbringelse.

Efter § 63, stk. 3, i barnets lov kan social- og boligministeren fastsætte nærmere regler om forholdene på og anvendelsen af særligt sikrede afdelinger, herunder om kommunalbestyrelsens adgang til at fastsætte de nærmere rammer og vilkår for den konkrete anbringelse og om orientering af forældremyndighedsindehaveren. Efter § 62 o, stk. 6, i udlændingeloven, kan børne- og socialministeren (nu social- og boligministeren) efter forhandling med udlændinge- og integrationsministeren fastsætte nærmere regler om anvendelsen af og forholdene på særligt sikrede afdelinger, herunder om kommunalbestyrelsens ret til at fastsætte de nærmere rammer og vilkår for den konkrete anbringelse.

Disse bemyndigelser i barnets lov, lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet samt udlændingeloven er udmøntet i voksenansvarsbekendtgørelsen. Efter § 7, stk. 1, i voksenansvarsbekendtgørelsen kan børne- og ungeudvalget og Ungdomskriminalitetsnævnet træffe afgørelse om at anbringe et barn eller en ung, der er fyldt 12 år, på en sikret døgninstitution, jf. § 62, stk. 1, og § 98 i barnets lov, §§ 62 n eller 62 x, stk. 1, i udlændingeloven, og § 16, stk. 1, og § 24, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, når der forud herfor foreligger en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet efter §§ 46 eller 47 i barnets lov, kapitel 9 b eller 9 c i udlændingeloven eller § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Kommunalbestyrelsen skal i disse tilfælde træffe afgørelse om, på hvilken institution/afdeling anbringelse på en sikret døgninstitution skal finde sted, jf. § 7, stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan herudover i forlængelse af visse strafferetlige afgørelser, træffe afgørelse om at anbringe et barn eller en ung på en sikret døgninstitution, jf. § 7, stk. 3 og 4. Kommunalbestyrelsen skal i forlængelse af en strafferetlig afgørelse om ungdomssanktion træffe afgørelse om, på hvilken institution/afdeling anbringelsen skal finde sted, når det følger af dommen, at barnet eller den unge skal anbringes på en sikret døgninstitution, jf. § 62, stk. 2, nr. 3, i barnets lov, jf. stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan herudover i forlængelse af en strafferetlig afgørelse om ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a, træffe afgørelse om, at barnet eller den unge skal forblive i, overføres til eller tilbageføres til en sikret døgninstitution, jf. § 62, stk. 2, nr. 3, i barnets lov, jf. § 7, stk. 6. Kommunalbestyrelsen skal altid oplyse forældremyndighedsindehaveren om anbringelsen på en sikret døgninstitution, og så vidt det er muligt, inden denne anbringelse sker, jf. § 7, stk. 7.

Ved afgørelse om anbringelse på en særligt sikret afdeling, efter § 63 i barnets lov skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, på hvilken særlig sikret afdeling anbringelse skal finde sted. Kommunalbestyrelsen skal altid orientere forældremyndighedsindehaveren om anbringelse på en særligt

sikret afdeling, og så vidt det er muligt, inden denne anbringelse sker, jf. § 8, stk. 1 og 2 i voksenansvarsbekendtgørelsen.

Ved anbringelse på sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger kan kommunalbestyrelsen efter § 9, stk. 1-4 i voksenansvarsbekendtgørelsen dispensere fra den maksimale opholdsperiode. Kommunalbestyrelsen træffer desuden afgørelse om varighed af ophold på en sikret døgninstitution og en særligt sikret afdeling, når afgørelsen er truffet efter § 62, stk. 1, nr. 1-3, eller § 63, stk. 1, i barnets lov, § 62 n, stk. 1, eller § 62 o, stk. 1, i udlændingeloven, § 62 x, stk. 1, i udlændingeloven, jf. § 62, stk. 1, nr. 1-3, i barnets lov, eller § 63, stk. 1, i barnets lov, eller § 16, stk. 1, eller § 17, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. § 9, stk. 7 i voksenansvarsbekendtgørelsen. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om ophør af et barns eller en ungs anbringelse på en sikret døgninstitution eller en særligt sikret afdeling, når afgørelsen er truffet efter § 62, stk. 1, nr. 1-3, eller § 63, stk. 1, i barnets lov, § 62 n, stk. 1, eller § 62 o, stk. 1, i udlændingeloven, § 62 x, stk. 1, i udlændingeloven, jf. § 62, stk. 1, nr. 1-3, i barnets lov, eller § 63, stk. 1, i barnets lov eller § 16, stk. 1, eller § 17, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. § 9, stk. 8 i voksenansvarsbekendtgørelsen.

Efter § 10, stk. 4, i voksenansvarsbekendtgørelsen træffer kommunalbestyrelsen afgørelse om ophør af et barns eller en ungs anbringelse på en sikret døgninstitution, når afgørelsen er truffet efter § 62, stk. 2, nr. 2, i barnets lov, samt når anbringelse er sket efter § 62, stk. 2, nr. 3, i barnets lov, jf. § 10, stk. 4, i voksenansvarsbekendtgørelsen. Kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges handlekommune kan efter indstilling fra institutionens leder træffe afgørelse om, at barnet eller den unge under sit ophold på en sikret døgninstitution eller en særligt sikret afdeling for en kortere periode kan tage ophold uden for institutionen eller afdelingen, jf. § 13, stk. 3, i voksenansvarsbekendtgørelsen.

Efter § 64, stk. 2, i barnets lov kan social- og boligministeren fastsætte nærmere regler om den i § 64 nævnte screenings omfang, herunder hvem der kan udføre den og hvornår den skal udføres. Efter § 14, stk. 1, i voksenansvarsbekendtgørelsen, skal børn og unge, der er anbragt på sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger efter § 62, stk. 1-2, eller § 63, stk. 1, i barnets lov, eller § 16, stk. 1, eller § 17, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, og som ikke allerede har fået foretaget en psykiatrisk udredning, tilbydes screening med henblik på at få afdækket et eventuelt behov for psykiatrisk udredning, jf. § 64, stk. 1, i barnets lov. I den forbindelse er det kommunen, der i forbindelse med anbringelsen, fremsender

sagsakter, der har relevans for screeningen til den sikrede døgninstitution eller særligt sikrede, jf. § 14, stk. 3, i voksenansvarsbekendtgørelsen.

2.1.6. Udlændingeloven

Udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1183 af 25. september 2025, indeholder regler, som regulerer sociale indsatser til børn og unge, som er omfattet Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt. Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt omfatter ifølge udlændingelovens § 42 a, stk. 1 og 2, udlændinge, der opholder sig her i landet og har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7 i udlændingeloven (asyl), indtil de meddeles opholdstilladelse, udrejser eller udsendes, jf. dog § 42, stk. 3 og 4 og § 43, stk. 1, og udlændinge, der ikke har lovligt ophold i landet, hvis det er nødvendigt af hensyn til forsørgelsen af udlændingen, jf. dog § 42, stk. 3 og 4. Kommunalbestyrelsen og børne- og ungeudvalget har i den forbindelse en række opgaver, som kommunalbestyrelsen efter udlændingeloven har kompetencen og forpligtelsen til at udføre.

Det følger af § 62 l i udlændingeloven, at børne- og ungeudvalget træffer afgørelse om, at en uledsaget mindreårig udlænding, der er indkvarteret på et indkvarteringssted, skal anbringes på et anbringelsessted efter en indstilling fra kommunalbestyrelsen. Anbringelsen kan ske uden samtykke fra den uledsagede mindreårige udlænding. Efter § 62 l, stk. 3, kan formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget træffe foreløbig afgørelse om anbringelse efter stk. 1, 1. pkt., når anbringelsen af hensyn til den uledsagede mindreårige udlændings øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børne- og ungeudvalget. En foreløbig afgørelse skal snarest muligt og senest inden 7 dage efter iværksættelsen af afgørelsen forelægges børne- og ungeudvalget til godkendelse, uanset om indsatsen er ophørt.

Efter udlændingelovens § 61 l, stk. 1, 2. pkt. er kommunalbestyrelsen ansvarlig for fuldbyrdelsen af afgørelser om anbringelse, ændring af anbringelsessted m.v. under opholdet og foreløbige afgørelser herom. Kommunen har mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til et indkvarteringssted eller anbringelsessted for at eftersøge og medtage en uledsaget mindreårig udlænding, jf. udlændingelovens § 62 l, stk. 1, 3. pkt. Politiet kan yde bistand til kommunen i forbindelse med udøvelse af beføjelserne i udlændingelovens § 62 l, stk. 1, 3. pkt., jf. 62 l, stk. 8.

Hvis en uledsaget mindreårig udlænding, der er anbragt efter § 62 l, stk. 1, 1. pkt., meddeles opholdstilladelse, gælder afgørelsen om anbringelse, indtil

der efter reglerne i barnets lov er truffet afgørelse om, hvorvidt anbringelsen skal opretholdes eller ophøre. Afgørelse om opretholdelse eller ophør af en anbringelse, der er iværksat efter § 62 l, stk. 1, 1. pkt., skal træffes af børne- og ungeudvalget og senest 1 måned efter, at kommunalbestyrelsen er blevet orienteret af Udlændingestyrelsen om, at udlændingen skal visiteres til kommunen, jf. udlændingeloven § 62 l, stk. 6. Afgørelse om opretholdelse eller ophør af en anbringelse, der er iværksat efter § 62 l, stk. 3, skal træffes af børne- og ungeudvalget senest 7 dage efter, at kommunalbestyrelsen er blevet orienteret af Udlændingestyrelsen om, at udlændingen skal visiteres til kommunen, jf. § 62 l, stk. 6.

Det følger af udlændingelovens § 62 l, stk. 7, at fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse og ændring af anbringelsessted samt foreløbige afgørelser herom skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader, og med henblik på at varetage den uledsagede mindreårige udlændings tarv. Kommunen skal afsøge mulighederne for at opnå den uledsagede mindreårige udlændings og den pågældendes repræsentants og eventuelt andre familiemedlemmers eller netværkets frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, medmindre hensynet til den pågældendes behov i afgørende grad taler imod. Kommunalbestyrelsen kan efter udlændingelovens § 62 l, stk. 12, træffe afgørelse om valg af det konkrete anbringelsessted.

Efter § 62 m, § 62 n og § 62 o, i udlændingeloven kan børne- og ungeudvalget træffe afgørelse om anbringelse på delvis lukkede døgninstitutioner, delvis lukkede afdelinger, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger, hvis betingelserne i nævnte bestemmelser er opfyldt. Kommunen træffer afgørelse om rammer og vilkår for tilbageholdelse under anbringelsen, jf. §§ 12 og 13 i lov om voksenansvar over for anbragte børn og unge.

§ 62 p i udlændingeloven fastslår, at kommunalbestyrelsens indstilling om anbringelse skal omfatte: 1) den faglige undersøgelse, jf. § 62 q, herunder beskrivelse af, at betingelserne i § 62 l, anses for opfyldt; 2) den plan for anbringelsen, jf. § 62 t, herunder den støtte og de initiativer, som er påtænkt for den uledsagede mindreårige udlænding under anbringelsen; og 3) den uledsagede mindreårige udlændings holdning til den påtænkte anbringelse.

Ifølge § 62 q i udlændingeloven skal Udlændingestyrelsen anmode kommunalbestyrelsen om at iværksætte en faglig undersøgelse af udlændingen med henblik på at vurdere, om der skal ske anbringelse efter § 62 l, hvis Udlændingestyrelsen bliver opmærksom på, at en uledsaget mindreårig udlænding, der er omfattet af § 62 l, stk. 1, har adfærds- og tilpasningsproblemer af en

sådan karakter, at det vurderes, at problemerne ikke kan løses af indkvarteringsoperatøren. § 62 q i udlændingeloven indeholder yderligere bestemmelser om den faglige undersøgelse.

Det følger af § 62 r i udlændingeloven, at en anbringelse efter § 62 l skal ophøre, når formålet er nået, når anbringelsen ikke længere opfylder sit formål, eller når den uledsagede udlænding fylder 18 år. Afgørelsen om ophør træffes af kommunalbestyrelsen, som umiddelbart efter orienterer børne- og ungeudvalget herom. I de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen ikke kan imødekomme en begæring fra udlændingen eller dennes repræsentant om ophør af anbringelsen, forelægges sagen til afgørelse i børne- og ungeudvalget.

Det følger af § 62 s i udlændingeloven, at kommunalbestyrelsen senest 3 måneder efter der er iværksat en anbringelse skal vurdere, om indsatsen skal ændres, og om planen for den iværksatte indsats skal revideres. Kommunalbestyrelsen skal herefter med højst 3 måneders mellemrum foretage en sådan vurdering.

Efter 62 t i udlændingeloven skal kommunalbestyrelsen udarbejde en plan for den indsats, der skal iværksættes under anbringelsen, inden der træffes afgørelse om anbringelse. Betyder hensynet til den uledsagede mindreårige udlænding, at det ikke er muligt at afvente udarbejdelsen af en plan, er en kortfattet angivelse af formålet med indsatsen tilstrækkelig. Kommunalbestyrelsen skal i sådanne tilfælde snarest muligt og senest inden 3 måneder opstille en plan for den iværksatte indsats i forbindelse med anbringelsen. Med udgangspunkt i resultaterne af den faglige undersøgelse af forholdene for den uledsagede mindreårige udlænding, jf. udlændingelovens § 62 q, skal planen angive formålet med indsatsen, hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet, konkrete mål for trivsel og udvikling hos den uledsagede mindreårige udlænding samt anbringelsens forventede varighed, jf. udlændingelovens § 62 t, stk. 2 og 3.

Det følger af udlændingelovens § 62 v, at kommunalbestyrelsen fører et personrettet tilsyn med uledsagede mindreårige udlændinge, der er blevet anbragt efter § 62 l.

Efter § 62 x i udlændingeloven vil der kunne iværksættes sociale indsatser efter barnets lov med de fornødne tilpasninger i tilfælde, hvor en mindreårig udlænding, som er indkvarteret sammen med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted, en

uledsagede mindreårig udlænding eller en ung udlænding i alderen 18 til 22 år har behov for særlig støtte, og der er begrundet formodning om, at udlændingens behov for særlig støtte ikke kan imødekommes i indkvarteringssystemet.

Det følger af § 62 y, at det er kommunalbestyrelsen eller børne- og ungeudvalget, der træffer afgørelse om iværksættelse af sociale indsatser efter § 62 x. Meddeles en mindreårig eller ung udlænding i alderen 18 til 22 år opholdstilladelse, gælder afgørelsen om iværksættelse af sociale indsatser efter § 62 x, indtil der er truffet afgørelse om særlig støtte eller ophør heraf efter reglerne i barnets lov. Afgørelsen skal træffes senest 2 måneder efter at kommunalbestyrelsen er blevet orienteret af Udlændingestyrelsen om, at udlændingen skal visiteres til kommunen.

De nærmere regler om anbringelse af mindreårige uledsagede udlændinge fremgår af bekendtgørelse nr. 1019 af 28. august 2017 om ro og orden på indkvarteringssteder og om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge uden for indkvarteringsstederne (herefter bekendtgørelse om ro og orden), som er udstedt efter forhandling med børne- og socialministeren (nu social- og boligministeren) i medfør af udlændingelovens § 56 b, stk. 3, § 56 c, stk. 3, § 56 e, stk. 3, § 62 c, stk. 4, § 62 i, stk. 3, § 62 j, stk. 2, § 62 l, stk. 7, § 62 l, stk. 8, § 62 n, stk. 3, § 62 o, stk. 4, § 62 t, stk. 4 og § 62 u, stk. 2 i lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, som ændret ved lov nr. 702 af 8. juni 2017.

Reglerne om sagsgangen for afgørelser truffet af børne- og ungeudvalget og afgørelser truffet af formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget, herunder også regler for fornyet afgørelse ved opretholdelse af længerevarende foranstaltninger, fremgår af §§ 6-8 i bekendtgørelse om ro og orden.

Det følger af § 11 i bekendtgørelse om ro og orden, at der skal finde en samtale sted med den uledsagede mindreårig udlænding, inden der træffes afgørelse efter bekendtgørelsens § 8, § 13, § 14, § 22 og udlændingelovens § 62 l, stk. 1 og 3, § 62 q, stk. 6, § 62 r og § 62 s. Samtalen skal foranlediges gennemført af den myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse, og kan kun undlades i det omfang den uledsagede mindreårig udlændings modenhed eller sagens karakter i afgørende grad taler imod samtalens gennemførelse. I sådanne tilfælde skal den uledsagede mindreårig udlændings holdning til den påtænkte afgørelse søges tilvejebragt på anden vis.

Det fremgår af § 12 i bekendtgørelse om ro og orden, at det påhviler kommunalbestyrelsen, inden der træffes afgørelse i en sag, der er nævnt i § 10, stk. 1, nr. 1-6, at gøre den uledsagede mindreårige udlændings repræsentant og den uledsagede mindreårige udlænding, der er fyldt 12 år, bekendt med retten til efter forvaltningsloven at se sagens akter og retten til at udtale sig, inden afgørelsen træffes.

Reglerne om valg og ændring af anbringelsessted fremgår af § 13 og § 14 i bekendtgørelse om ro og orden. Kommunalbestyrelsen skal bl.a. træffe afgørelse om valg af konkret anbringelsessted og tage stilling til den uledsagede mindreårige udlændings skolegang. Hvis det anses for nødvendigt under hensynet til formålet med anbringelsen skal kommunalbestyrelsen også træffe afgørelse om ændring af anbringelsessted efter § 14 i samme bekendtgørelse.

Børne- og ungeudvalget kan i ganske særlige tilfælde dispensere fra den aldersgrænse for sikrede døgninstitutioner, der er nævnt i udlændingelovens § 62 n, stk. 2, i forhold til uledsagede mindreårige udlændinge under 12 år, jf. § 15 i bekendtgørelse om ro og orden.

Det følger af § 16 i bekendtgørelse om ro og orden, at kommunalbestyrelsen altid skal underrette den uledsagede mindreårige udlændings repræsentant om anbringelse i en særligt sikret afdeling efter udlændingelovens § 62 o, stk. 1, og så vidt det er muligt, inden denne anbringelse sker.

Kommunalbestyrelsen kan, efter indstilling fra institutionens leder, træffe afgørelse om, at udlændingen under sit ophold på en sikret døgninstitution eller en særligt sikret afdeling for en kortere periode kan tage ophold uden for institutionen eller afdelingen, jf. § 17 i bekendtgørelse om ro og orden.

Varigheden af ophold på sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger i forbindelse med anbringelse, reguleres i § 18 i bekendtgørelse om ro og orden, og reglerne er høj grad enslydende med reglerne i bekendtgørelse om voksenansvar for anbragte børn og unge. Der henvises til afsnit 2.1.5.

Efter § 19 i bekendtgørelse om ro og orden skal kommunalbestyrelsen udarbejde en plan for behandling og nødvendig støtte til anbragte uledsagede mindreårige udlændinge med et behandlingskrævende stofmisbrug.

Reglerne om samvær og kontakt fremgår af § 20 i bekendtgørelse om ro og orden. Det fremgår heraf bl.a., at den uledsagede mindreårige udlænding har ret til samvær og kontakt med netværk og familiemedlemmer under anbringelsen. Kommunalbestyrelsen har til opgave at sørge for, at forbindelsen mellem udlændingen og netværket holdes ved lige, og træffe fornødne afgørelser om omfanget og udøvelsen af samværet og kontakten samt fastsætte de nærmere vilkår.

2.1.7. Lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet

Lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (herefter ungdomskriminalitetsloven) har overordnet til formål at bekæmpe ungdomskriminalitet ved et Ungdomskriminalitetsnævn og en ungekriminalforsorg.

Loven indeholder regler om bl.a. Ungdomskriminalitetsnævnet, herunder nævnets behandling af sager og adgang til at træffe afgørelse om foranstaltninger over for unge i alderen 15-17 år, som er idømt fængselsstraf for personfarlig kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, og over for børn og unge i alderen 10-14 år, som er mistænkt for personfarlig kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, når en sag er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet af retten eller af politiet.

Kommunalbestyrelsen har desuden en række opgaver efter ungdomskriminalitetsloven.

Det følger af § 16, stk. 2, § 17, stk. 2, og § 19 i ungdomskriminalitetsloven, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om de nærmere rammer og vilkår under den konkrete anbringelse på henholdsvis en sikret døgninstitution eller en særligt sikret afdeling og om valg af konkret anbringelsessted i overensstemmelse med afgørelsen om anbringelse, jf. §§ 14-17.

Det fremgår af § 21, stk. 6, i ungdomskriminalitetsloven, at afgørelse efter bestemmelsens stk. 5 (pålæg til kommunalbestyrelsen om at gennemføre nævnets afgørelse) kan træffes af nævnets formand eller næstformand på skriftligt grundlag efter høring af den ansvarlige kommune.

Efter § 22 i ungdomskriminalitetsloven træffer Ungdomskriminalitetsnævnet afgørelse om hjemgivelse af et barn eller en ung efter forelæggelse fra kommunalbestyrelsen, som inden forelæggelsen af sagen skal indhente en udtalelse fra anbringelsesstedet.

Det fremgår af § 23, stk. 5, i ungdomskriminalitetsloven, at fornyet afgørelse efter bestemmelsens stk. 1 eller 2 (frister for genbehandling af sager) træffes af kommunens børne- og ungeudvalg efter reglerne i § 50 i barnets lov inden

forbedringsforløbets udløb, når en anbringelse uden samtykke skal oprettholdes efter udløb.

Efter § 24 i ungdomskriminalitetsloven skal kommunalbestyrelsen, hvis det under hensyn til formålet med anbringelsen anses for nødvendigt at ændre anbringelsesstedet, og samtykke hertil ikke kan opnås, på baggrund af det løbende tilsyn med barnet eller den unge på anbringelsesstedet forelægge sagen for Ungdomskriminalitetsnævnet, med henblik på at nævnet kan træffe afgørelse herom.

Kommunalbestyrelsen skal forelægge en sag henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet af politiet efter lovens § 11, for Ungdomskriminalitetsnævnet. Kommunalbestyrelsen skal endvidere indbringe og forelægge en sag for Ungdomskriminalitetsnævnet, når sagen er henvist til nævnet af domstolene efter lovens § 10, og der foreligger endelig dom, jf. ungdomskriminalitetslovens § 27.

Efter § 29, stk. 1, i ungdomskriminalitetsloven kan kommunalbestyrelsen iværksætte en ungefaglig undersøgelse, når barnet eller den unge er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet af politiet efter lovens § 11. Kommunalbestyrelsen udarbejder den ungefaglige undersøgelse efter anmodning fra Ungdomskriminalitetsnævnet. Undersøgelsen skal afsluttes senest 3 uger efter modtagelsen af en anmodning fra Ungdomskriminalitetsnævnet, jf. bestemmelsens stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan endvidere iværksætte en ungefaglig undersøgelse, når den unge ved dom er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet efter lovens § 10 eller af egen drift. Den ungefaglige undersøgelse skal afsluttes tidsnok til, at der kan sendes en indstilling til nævnet, og senest 1 uge før nævnsmødet, jf. ungdomskriminalitetslovens § 30, stk. 1 og 2.

Gennemførelsen af den ungefaglige undersøgelse skal ske i overensstemmelse med regler i ungdomskriminalitetslovens § 31.

Det fremgår af § 32, stk. 3, i ungdomskriminalitetsloven, at kommunalbestyrelsen forelægger sager efter stk. 1 (gennemførelse af den ungefaglige undersøgelse på andet undersøgelsessted) for Ungdomskriminalitetsnævnet.

Ungdomskriminalitetslovens § 33-35 fastsætter de nærmere krav til resultatet af ungefaglig undersøgelse efter §§ 31 og 32, de nærmere krav til kommunens indstilling til nævnet efter § 33, og de nærmere krav, der stilles barnets/den unges ansvarlige kommune fremsendelse af indstilling m.v.

Efter § 36 i ungdomskriminalitetsloven skal kommunalbestyrelsen til brug for en fornyet behandling af en sag efter lovens § 21, stk. 1 (ophør eller ændring af foranstaltninger) udarbejde en begrundet indstilling herom.

Det fremgår af § 36 a i ungdomskriminalitetsloven, at kommunen kan indstille til Ungdomskriminalitetsnævnet, at der ikke iværksættes foranstaltninger, jf. lovens §§ 12-14 (straksreaktioner, forbedringsforløb eller tvangsmæssig anbringelse) af hensyn til svært nedsat psykisk funktionsevne hos barnet eller den unge. Ungdomskriminalitetsnævnet træffer på baggrund af kommunens indstilling afgørelse herom.

Det følger af § 41 i ungdomskriminalitetsloven, at det er repræsentanten for den kommune, som har udarbejdet indstillingen efter § 33, der under nævns-mødet redegør for sagen, herunder indstillingen til Ungdomskriminalitetsnævnet. Den ansvarlige kommune skal snarest muligt indhente yderligere oplysninger vedrørende en sag, hvis Ungdomskriminalitetsnævnet træffer bestemmelse herom, jf. § 43, stk. 2.

Efter § 51, stk. 3, i ungdomskriminalitetsloven kan Ungdomskriminalitetsnævnets formand eller en næstformand på skriftligt grundlag efter høring af den ansvarlige kommune træffe afgørelse efter stk. 2 om at pålægge kommunalbestyrelsen at gennemføre nævnets afgørelse inden for en nærmere angivet tidsfrist og henstille til, at dette om nødvendigt sker ved politiets bistand, i tilfælde hvor barnet eller den unge ikke efterlever nævnets afgørelse, og den ansvarlige kommune ikke træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre dette.

Det fremgår af § 53 i ungdomskriminalitetsloven, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for at indbringe sagerne for Ungdomskriminalitetsnævnet og bidrage til sagernes oplysning, jf. lovens §§ 27, 29-32, 41 og 54, og at Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser efter lovens §§ 12-14 fuldbyrdes.

Kommunalbestyrelsen fører efter reglerne i § 156 i barnets lov tilsyn med børn og unge, der er underlagt en afgørelse fra Ungdomskriminalitetsnævnet. Vurderer kommunalbestyrelsen på baggrund af tilsynet, at indsatsen bør revideres, forelægges sagen for Ungdomskriminalitetsnævnet efter § 21. Kommunalbestyrelsen kan desuden træffe afgørelse om supplerende indsats efter § 32 i barnets lov, jf. ungdomskriminalitetslovens § 54.

Efter § 12, stk. 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet kan justitsministeren fastsætte regler om erstatning og godtgørelse til børn og unge for skader, der pådrages ved udførelse af straksreaktioner fastsat efter § 12, stk. 1. Denne bemyndigelse er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1195 af 25. august

2022 om erstatning og godtgørelse til børn og unge for skader, der pådrages ved udførelsen af straksreaktioner. Efter § 1 i denne bekendtgørelse er det den kommune, som i medfør af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet er ansvarlig for barnet eller den unge, der yder erstatning og godtgørelse for skader, som barnet eller den unge pådrages ved udførelsen af en straksreaktion fastsat af Ungdomskriminalitetsnævnet i medfør af § 12, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Der er i bekendtgørelsen fastsat nærmere regler om erstatning og godtgørelse, herunder for kommunens behandling af disse sager.

Efter § 52 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet fastsætter justitsministeren regler om gennemførelse af ungekriminalforsorgens tilsyn efter § 47 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, herunder om tilsynets iværksættelse, kontakthypighed, kontrolbesøg, underretning af ungekriminalforsorgen m.v., og om behandlingen af sager om manglende efterlevelse af ungekriminalforsorgens forskrifter og Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse. Denne bemyndigelse er udmøntet i bekendtgørelse bekendtgørelse nr. 1116 af 28. oktober 2024 om ungekriminalforsorgens reaktioner ved overtrædelse af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse. Bekendtgørelsen finder anvendelse, når et barn eller en ung i alderen 10 til 17 år eller forældremyndighedsindehaverne unddrager sig ungekriminalforsorgens tilsyn eller ikke efterlever Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, jf. § 1. Bekendtgørelsens §§ 6-8 vedrører manglende overholdelse af en straksreaktion eller et forbedringsforløb. Efter § 8 i bekendtgørelsen skal ungekriminalforsorgen straks orientere den ansvarlige kommune om, at en af ungekriminalforsorgen iværksat indskærpelse ikke har ført til, at barnet eller den unge overholder forpligtelsen. Orienteringen sker med henblik på, at kommunen træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at barnet eller den unge efterlever Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, jf. § 8. I forlængelse heraf skal den ansvarlige kommune inden 14 dage fra ungekriminalforsorgens orientering efter § 8 oplyse ungekriminalforsorgen om, hvilke foranstaltninger kommunen har iværksat for at sikre, at barnet eller den unge efterlever Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, jf. § 9 i bekendtgørelsen. Efter § 15 i bekendtgørelsen skal ungekriminalforsorgen i det tilfælde, hvor kommunen ikke træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at barnet eller den unge efterlever Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse med det samme, indberette dette til Ungdomskriminalitetsnævnet med henblik på, at Ungdomskriminalitetsnævnet pålægger kommunen at gennemføre afgørelsen inden for en nærmere fastsat tidsfrist, jf. § 51 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

2.1.8. Lov om forpligtende kommunale samarbejder

2.1.8.1 Baggrund og udpegning

Lov om forpligtende kommunale samarbejder er en udmøntning af den daværende regerings aftaler fra juni og september 2004 med Dansk Folkeparti om en strukturreform, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2975. Det var som led i strukturaftalen, der dannede grundlag for kommunalreformen, at kommuner med under ca. 20.000 indbyggere, som ikke ønskede en kommunesammenlægning, som alternativ skulle indgå et forpligtende kommunalt samarbejde med en eller flere kommuner med henblik på at sikre den faglige bæredygtighed for opgavevaretagelsen. Befolkningsgrundlaget i et sådant samarbejde skulle, jf. den politiske aftale, være på mindst ca. 30.000 indbyggere.

Det var en forudsætning for den daværende regerings aftale af 3. marts 2005 med Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre om den kommunale inddeling pr. 1. januar 2007 (landkortaftalen), at alle kommuner skulle opfylde de nævnte kriterier for faglig bæredygtighed. Som led i aftalen blev udpeget syv forpligtende kommunale samarbejder: Læsø og Frederikshavn Kommuner, Samsø, Aarhus og Odder Kommuner, Fanø og Esbjerg Kommuner, Langeland og Svendborg Kommuner, Ærø og Svendborg Kommuner, Dragør og Tårnby Kommuner samt Ishøj og Vallensbæk Kommuner. De fem førstnævnte samarbejder omfatter kommuner, der udgør en ø. De to sidstnævnte samarbejder vedrører kun fastlandskommuner.

Reglerne om de forpligtende kommunale samarbejder blev fastsat i lov nr. 541 af 24. juni 2005. De nævnte samarbejder blev efterfølgende fastlagt i indenrigs- og sundhedsministerens bekendtgørelse nr. 656 af 29. juni 2005 om revision af den kommunale og regionale inddeling og om forpligtende kommunale samarbejder, der blev udstedt i medfør af bl.a. § 2, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, der gav indenrigs- og sundhedsministeren bemyndigelse til at udpege, hvilke kommuner der skulle indgå i et forpligtende kommunalt samarbejde.

Indenrigs- og sundhedsministeren har ved lov nr. 382 af 3. maj 2006 om ændringer af landets inddeling i kommuner og regioner og om opløsning og udpegning af forpligtende kommunale samarbejder (nu lovbekendtgørelse nr. 27 af 9. januar 2018) adgang til i særlige tilfælde, hvor dette er påkrævet, at træffe beslutning om opløsning af forpligtende kommunale samarbejder, jf. denne lovs § 5, og adgang til at udpege en ny gruppe af kommuner, hvis kommunalbestyrelser skal samarbejde efter reglerne i lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. denne lovs § 7. Bemyndigelsen hertil er udnyttet i 2015 til at opløse det forpligtende kommunale samarbejde mellem Odder, Samsø og Aarhus Kommuner, og samtidig udpege et nyt forpligtende

kommunalt samarbejde mellem Samsø, Skanderborg og Aarhus Kommuner.

2.1.8.2 De omfattede opgaveområder og samarbejdets form

De forpligtende kommunale samarbejder, hvis indhold blev fastlagt i lov nr. 541 af 24. juni 2005 om forpligtende kommunale samarbejder, omfattede dels tidligere amtskommunale opgaver, som ved kommunalreformen blev overført fra amtskommunerne til kommunerne, dels opgaver, der også før kommunalreformen var kommunale, men som havde en sådan sammenhæng med de førnævnte amtskommunale opgaver, at det blev vurderet, at de også måtte varetages i et forpligtende kommunalt samarbejde, jf. Folketings Tidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2977.

Reglerne i lov om forpligtende kommunale samarbejder om, hvilke opgaver der indgår i et forpligtende kommunalt samarbejde, er efterfølgende blevet justeret i takt med de løbende ændringer i den relevante lovgivning.

I medfør af den gældende lov om forpligtende kommunale samarbejder (lovbekendtgørelse nr. 789 af 24. juni 2024) indgår således i dag følgende opgaveområder i de forpligtende kommunale samarbejder:

- visse kommunale opgaver på det sociale område,
- visse kommunale opgaver på natur- og miljøområdet,
- visse kommunale opgaver på specialundervisningsområdet,
- visse kommunale genoptræningsopgaver samt
- visse kommunale opgaver på beskæftigelsesområdet.

Opgaverne på genoptræningsområdet omfatter efter § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, bl.a. § 90, nr. 3, i barnets lov om vedligeholdelsestræning, som kan iværksættes i henhold til § 86, stk. 2, i lov om social service.

Opgaverne på det sociale område omfatter efter § 1, stk. 2, nr. 4, litra b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, kommunalbestyrelsens opgaver efter følgende bestemmelser i barnets lov: § 31 om rådgivning m.v. for børn og unge med adfærdsvanskeligheder, § 81, stk. 1 om rådgivning m.v. for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og deres familier, og §§ 83, 84, 86, 87 og 89 om særlige dagtilbud, særlige klubtilbud, dækning af nødvendige merudgifter, dækning af tabt arbejdsfortjeneste og ledsagelse. På genoptræningsområdet omfatter samarbejdet efter reglerne i lov om forpligtende kommunale samarbejder desuden, jf. lovens § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, opgaver efter § 90, nr. 3, i barnets lov.

Opgaverne på det sociale område omfatter derudover en række opgaver efter lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1129 af 22. september 2025 (herefter serviceloven), jf. § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, i lov om forpligtende kommunale samarbejder. Det drejer sig om servicelovens § 10, stk. 4, §§ 12, 97, 98, 100-104, 107-110, 112-114, 116, 123-136 f, 141, 142 og 148 a.

Efter § 1, stk. 2, nr. 4, litra c, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, er også § 16, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, omfattet af samarbejdet for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter § 1, stk. 2, nr. 4, litra a og b. Efter § 16, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område har kommunalbestyrelsen pligt til at føre tilsyn med, hvordan de kommunale opgaver løses, jf. lovens § 15. Det følger af § 15, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for og beslutter, hvordan kommunen skal planlægge og udføre sin virksomhed på det sociale og sundhedsmæssige område efter den sociale lovgivning.

De kommuner, som indenrigs- og sundhedsministeren har udpeget til at deltage i et forpligtende kommunalt samarbejde, er som udgangspunkt forpligtet til at samarbejde om de opgaver, der er nævnt i lov om forpligtende kommunale samarbejder, på den måde, at den kommune i et forpligtende kommunalt samarbejde, som indenrigs- og sundhedsministeren har udpeget hertil, er bemyndiget til at varetage udøvelsen af opgaverne for hvert opgaveområde på vegne af alle kommunalbestyrelser i gruppen af kommuner, jf. § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om forpligtende kommunale samarbejder. Dette udgangspunkt fraviges gennem de dispensationsordninger, der er etableret efter lov om forpligtende kommunale samarbejder, se afsnit 2.1.7.3.

Lov om forpligtende kommunale samarbejder fastsætter således, at samarbejdsformen er pligtsmæssig delegation, dvs. at udførelsen af opgaven på hvert af de opgaveområder, der er omfattet af det forpligtende kommunale samarbejde, overlades til én kommune i samarbejdet, mens den delegerende kommune bevarer ansvaret for opgavevaretagelsen, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69, som fremsat, side 2993. Den delegerende kommune bevarer såvel det politiske som økonomiske ansvar for de afgørelser, der træffes, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2995. Den delegerende kommune bevarer også det juridiske ansvar.

Da der er tale om pligtsmæssig delegation, følger det af § 2, stk. 1, 2. pkt., i lov om forpligtende kommunale samarbejder, at udøvelsen af opgaverne ikke må varetages af de delegerende kommunalbestyrelser. Efter § 6 i lov om forpligtende kommunale samarbejder kan en delegerende

kommunalbestyrelse dog i et møde ændre afgørelser truffet efter bemyndigelse i medfør af § 2, stk. 1, i det omfang kommunalbestyrelsen ifølge lovgivningen ville kunne ændre afgørelsen, såfremt denne var truffet af et udvalg eller administrationen i den delegerende kommune. Kan kommunalbestyrelsen efter lovgivningen ikke træffe afgørelse i sagen, kan det organ i den delegerende kommune, som efter lovgivningen i kommunalbestyrelsens sted kan træffe afgørelse i sagen, under tilsvarende betingelser ændre afgørelsen.

Efter § 3 i lov om forpligtende kommunale samarbejder skal beslutninger, der efter lovgivningen skal træffes af kommunalbestyrelsen i et møde, træffes af den delegerende kommunalbestyrelse. Bestemmelsen indebærer således, at den bemyndigede kommunalbestyrelse uanset delegationen ikke kan træffe de af bestemmelsen omfattede beslutninger, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2996. Det fremgår videre af Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2996 f., at bestemmelsen skal ses i lyset af, at samarbejdsformen inden for de forpligtende samarbejder er delegation. Delegationen indebærer, at den delegerende kommunalbestyrelse bevarer ansvaret for opgavevaretagelsen på de opgaveområder, der delegeres. I tilfælde, hvor det følger af lovgivningen, at en beslutning skal træffes af kommunalbestyrelsen i et møde og således ikke kan delegeres til et udvalg eller til den kommunale administration, er det for at fastholde ansvaret for opgavevaretagelsen i den delegerende kommune nødvendigt at fastsætte, at beslutningen skal træffes af den delegerende kommunalbestyrelse.

Efter § 4, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, betaler de delegerende kommunalbestyrelser den bemyndigede kommunalbestyrelses omkostninger ved udførelsen af de opgaver, der er omfattet af bemyndigelsen. Det fremgår af Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2997, at betalingen for udførelse af opgaver efter loven udgør kostprisen ved udførelsen af opgaven for den bemyndigede kommune. Prisen kan hverken være højere eller lavere. Baggrunden herfor er, at det efter almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommunernes opgavevaretagelse hverken er en kommunal opgave at yde tilskud til andre kommuner eller at opnå fortjeneste ved kommunens virksomhed.

Efter § 5, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, kan afgørelser, der er truffet efter bemyndigelse i medfør af lovens § 2, stk. 1, ikke påklages til den delegerende kommunalbestyrelse. Afgørelserne kan indbringes for den myndighed, der er klageinstans i forhold til den delegerende kommunalbestyrelses afgørelser, jf. § 5, stk. 2, i lov om forpligtende

kommunale samarbejder. Det fremgår af Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2998, at i tilfælde, hvor der i lovgivningen er fastsat en remonstrationsordning, følger det heraf, at sagen forinden behandling i klageinstansen skal revurderes af den myndighed, der har truffet afgørelsen, dvs. den bemyndigede kommune.

Efter § 6, 1. pkt., i lov om forpligtende kommunale samarbejder kan den delegerende kommunalbestyrelse i et møde ændre afgørelser truffet efter bemyndigelse i medfør af § 2, stk. 1, i det omfang kommunalbestyrelsen ifølge lovgivningen ville kunne ændre afgørelsen, såfremt denne var truffet af et udvalg eller administrationen i den delegerende kommune. Bestemmelsen sikrer den delegerende kommunalbestyrelse mulighed for af egen drift at ændre afgørelser truffet i den bemyndigede kommune i samme omfang, som det ville være tilfældet, hvis afgørelsen var truffet i den delegerende kommune. Hermed gives den delegerende kommunalbestyrelse mulighed for i et vist omfang at sikre, at beslutninger truffet af den bemyndigede kommune træffes inden for rammerne af de generelle retningslinjer, der er udstukket af den delegerende kommune, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2998.

Efter § 6, 2. pkt., i lov om forpligtende kommunale samarbejder gælder, at hvis kommunalbestyrelsen efter lovgivningen ikke kan træffe afgørelse i sagen, kan det organ i den delegerende kommune, som efter lovgivningen i kommunalbestyrelsens sted kan træffe afgørelse i sagen, under tilsvarende betingelser ændre afgørelsen. Bestemmelsen tager højde for de tilfælde, hvor det i lovgivningen er fastsat, at kommunalbestyrelsen ikke kan behandle visse nærmere angivne sager. I det omfang sådanne sager er omfattet af de forpligtende kommunale samarbejder, er adgangen for den delegerende kommunalbestyrelse til at omgøre den bemyndigede kommunes afgørelser tillagt det eller de udvalg, der kan træffe afgørelse i den pågældende type sager, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2999.

§§ 8-10 i lov om forpligtende kommunale samarbejder vedrører retsstillingen for ansatte, der overføres mellem kommunerne som led i det forpligtende kommunale samarbejde.

§ 8 i lov om forpligtende kommunale samarbejder fastsætter, at de ansatte, der udelukkende eller helt overvejende er beskæftiget med opgaver, der delegeres som led i et forpligtende kommunalt samarbejde, overføres til den bemyndigede kommune.

Efter § 9 i lov om forpligtende kommunale samarbejder finder de pligter og rettigheder, der følger af lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, tilsvarende anvendelse for personale, der er ansat i henhold til kollektiv overenskomst, bestemmelser om løn- og arbejdsforhold, der er fastsat eller godkendt af offentlig myndighed, eller individuel aftale, og som følge af en bemyndigelse efter § 2, stk. 1, overføres til den bemyndigede kommune, og som ikke er omfattet af lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse.

Efter § 10, stk. 1, overgår tjenestemænd, der som følge af en bemyndigelse efter § 2, stk. 1, overføres til den bemyndigede kommune, til ansættelse under den nye ansættelsesmyndighed på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår. Efter § 10, stk. 2, får tjenestemænd omfattet af stk. 1 ved pensionering fra denne ansættelse udbetalt den samlede tjenestemandspension af den nye ansættelsesmyndighed. Det samme gælder andre ansatte, der som følge af en bemyndigelse efter § 2, stk. 1, overføres til den bemyndigede kommune, og som har en pensionsordning, der i det væsentlige giver samme rettigheder som tjenestemandspensionsordninger.

De kommunale samarbejder og opgavefordelingen i samarbejderne er fastsat i bekendtgørelse nr. 656 af 29. juni 2005 om revision af den kommunale og regionale inddeling og om forpligtende kommunale samarbejder med senere ændringer.

2.1.8.3. Udveksling af oplysninger

§ 7 i lov om forpligtende kommunale samarbejder fastsætter visse særlige regler om udveksling af oplysninger imellem den delegerende og den bemyndigede kommune i et forpligtende kommunalt samarbejde.

De nævnte bestemmelser i lovens § 7, stk. 1-5, giver adgang til, at den delegerende og den bemyndigede kommune kan udveksle oplysninger, i det omfang udvekslingen er saglig og nødvendig for henholdsvis den bemyndigede kommunes udøvelse af en opgave omfattet af bemyndigelsen og den delegerende kommunes varetagelse af opgaver, som efter lovgivningen påhviler den.

Stk. 1 giver den bemyndigede kommunalbestyrelse adgang til - til brug for udøvelsen af en opgave på vegne den delegerende kommunalbestyrelse - at afkræve den delegerende kommunalbestyrelse de oplysninger, som er fornødne hertil.

Stk. 2 giver den delegerende kommunalbestyrelse adgang til i det omfang, det er fornødent - til brug for varetagelsen af en opgave, som efter

lovgivningen påhviler den delegerende kommunalbestyrelse - at afkræve den bemyndigede kommunalbestyrelse oplysninger, som den bemyndigede kommunalbestyrelse har modtaget som led i udøvelsen af en opgave på vegne den delegerende kommunalbestyrelse.

Stk. 3 fastsætter, at udveksling af oplysninger om rent private forhold efter stk. 1 og 2 i ansøgningssager uden ansøgerens samtykke kan ske, i det omfang oplysningerne, hvis den bemyndigede kommunalbestyrelse havde varetaget alle den delegerende kommunalbestyrelses opgaver, ikke skulle indhentes fra en anden del af forvaltningen i den bemyndigede kommune, og dermed kunne være anvendt uden ansøgerens samtykke.

Det fremgår af forarbejderne til § 7, stk. 1-3, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2999, at bestemmelserne gælder alle oplysninger – såvel personoplysninger som ikke-personoplysninger – og uanset om oplysningerne behandles manuelt eller elektronisk.

Efter stk. 1-3 forudsætter udvekslingen af oplysninger, at den kommunalbestyrelse, der modtager oplysningerne, har et sagligt begrundet behov herfor med henblik på udførelsen af de pågældende opgaver. Den bemyndigede kommunalbestyrelse kan således efter stk. 1, alene afkræve den delegerende kommunalbestyrelse de oplysninger, der er nødvendige for at udøve den delegerede opgave. Den delegerende kommunalbestyrelse kan efter stk. 2, alene afkræve den bemyndigede kommunalbestyrelse de oplysninger, der er nødvendige for at varetage andre opgaver, som efter lovgivningen påhviler den. Disse opgaver omfatter bl.a. den delegerende kommunes tilsyn med den bemyndigede kommunes udøvelse af opgaverne. Udveksling af personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningen og manuel videregivelse af personoplysninger i øvrigt vil desuden kun kunne ske efter de almindelige regler herom i databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen.

Udveksling efter § 7, stk. 1-3, i lov om forpligtende kommunale samarbejder af almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 vil dermed kunne ske, idet behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, ligesom behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. artikel 6, stk. 1, litra c og e.

Udveksling efter § 7, stk. 1-3, i lov om forpligtende kommunale samarbejder af de særlige kategorier af personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9 (personoplysninger om race eller etnisk oprindelse,

politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning m.v.) og artikel 10 (straffedomme og lovovertrædelser) samt databeskyttelseslovens § 8 (strafbare forhold) vil derimod kun kunne ske, hvis de særlige betingelser efter disse bestemmelser er opfyldt.

Endvidere skal de almindelige regler for behandling af personoplysninger under alle omstændigheder iagttages.

Dette gælder blandt andet princippet om, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede (lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed), princippet om, at personoplysninger skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål (formålsbegrænsning), jf. databeskyttelseslovens § 5, og princippet om, at personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænsede til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (dataminimering), jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5.

I det omfang, der er behov for at udveksle ikke-følsomme oplysninger mellem en delegerende og en bemyndiget kommunalbestyrelse, vil dette efter forvaltningslovens § 31 kunne ske i det omfang, der er et sagligt behov herfor.

§ 7, stk. 1 og 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder indebærer imidlertid fravigelse af bestemmelserne i forvaltningslovens § 28, stk. 2, om videregivelse af følsomme oplysninger mellem myndigheder, hvorefter sådan videregivelse alene kan ske efter samtykke eller under iagttagelse af de betingelser, bestemmelsen i øvrigt fastsætter herfor.

For så vidt angår ansøgningssager indebærer § 7, stk. 3, jf. stk. 1 og 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder en fravigelse af forvaltningslovens § 29, hvorefter henholdsvis den bemyndigede og den delegerende kommunalbestyrelse efter stk. 1 og 2, uden ansøgerens samtykke i fornødent omfang kan afkræve hinanden følsomme oplysninger, såfremt oplysningerne, hvis den bemyndigede kommunalbestyrelse havde varetaget alle den delegerende kommunalbestyrelses opgaver og dermed selv havde været i besiddelse af de pågældende oplysninger, ikke skulle indhentes fra en anden del af forvaltningen i den bemyndigede kommune.

Videre indebærer § 7, stk. 1-3, en fravigelse fra §§ 11 a og 11 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, hvorefter der som udgangspunkt ikke må indhentes oplysninger, herunder følsomme oplysninger, fra anden myndighed uden samtykke.

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at stk. 3 ikke ud over det anførte indebærer nogen fravigelse fra forvaltningslovens § 29. Såfremt følsomme oplysninger, der er nødvendige til brug for behandlingen af en ansøgningssag, ville bero i en anden del af den bemyndigede kommunes forvaltning, hvis den bemyndigede kommunalbestyrelse havde varetaget alle den delegerende kommunalbestyrelses opgaver, giver stk. 3 sammenholdt med stk. 1 og 2 ikke den bemyndigede henholdsvis den delegerende kommunalbestyrelse mulighed for uden samtykke at indhente de pågældende oplysninger til brug for behandlingen af ansøgningssagen. I sådanne tilfælde vil oplysningerne således alene kunne udveksles uden samtykke, hvis betingelserne i forvaltningslovens § 29, stk. 2, nr. 3, er opfyldt. Efter denne bestemmelse forudsætter indhentelse af følsomme oplysninger til brug for behandlingen af en ansøgningssag, at særlige hensyn til ansøgeren eller tredjemand klart overstiger ansøgerens interesse i, at oplysningerne ikke indhentes.

§ 7, stk. 4, i lov om forpligtende kommunale samarbejder vedrører den bemyndigede kommunes adgang til at indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder end den delegerende kommune og fra private til brug for udøvelsen af opgaver efter bemyndigelse i henhold til § 2, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder. Efter bestemmelsen gives den bemyndigede kommunalbestyrelse samme adgang hertil, som den delegerende kommunalbestyrelse ville have haft, hvis den selv havde varetaget udøvelsen af opgaven.

Bestemmelsen gælder alle oplysninger - såvel personoplysninger som ikke-personoplysninger - og uanset om oplysningerne behandles manuelt eller elektronisk.

Endelig fremgår det af § 7, stk. 5, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, at når interne miljøoplysninger omfattet af lov om aktindsigt i miljøoplysninger videregives i medfør af stk. 1-3, mister oplysningerne ikke som følge af videregivelsen deres interne karakter.

2.1.8.4. Dispensation til at inddrage flere opgaver i samarbejdet

Efter § 11 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om forpligtende kommunale samarbejder, der blev indsat ved lov nr. 587 af 18. juni 2012, kan indenrigs- og sundhedsministeren efter ansøgning fra kommunalbestyrelser, der indgår i en gruppe af kommuner udpeget efter § 2, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, og efter forhandling med vedkommende minister tillade, at de ansøgende kommunalbestyrelses samarbejde efter lov om forpligtende

kommunale samarbejder omfatter andre kommunale opgaver end dem, der er nævnt i § 1, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Det fremgår af forarbejderne til loven, jf. Folketingstidende, 2011-12, Tillæg A, L 169 som fremsat, side 4, at for opgaver, som ikke er omfattet af de lovbestemte opgaveområder i de forpligtende kommunale samarbejder, kan den lokale tilrettelæggelse af opgavevaretagelsen medføre, at det vil være hensigtsmæssigt at varetage disse opgaver i tilknytning til opgaver, som er omfattet af de forpligtende kommunale samarbejder. En sådan tilladelse vil kunne omfatte alle typer af kommunale opgaver, herunder opgaver, der indebærer myndighedsudøvelse, jf. Folketingstidende, 2011-12, Tillæg A, L 169 som fremsat, side 7.

Det fremgår videre af forarbejderne, jf. Folketingstidende, 2011-12, Tillæg A, L 169 som fremsat, side 4, at det vil være en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, om der kan gives dispensation. En dispensation forudsætter, at den fordeling af udførelsen af opgaver, som dispensationen indebærer, ud fra et fagligt synspunkt bliver forsvarlig og hensigtsmæssig. Indenrigs- og sundhedsministeren skal derfor før meddelelse om dispensation inddrage den relevante fagminister.

Det fremgår af forarbejderne til loven, jf. Folketingstidende, 2011-12, Tillæg A, L 169 som fremsat, side 7, at ansøgningen skal have støtte fra begge eller alle de kommunalbestyrelser, der skal deltage i det udvidede samarbejde. Kommunernes enighed skal omfatte spørgsmålet om, hvilken af de samarbejdende kommuner der skal varetage udførelsen af opgaverne på vegne af de øvrige kommuner i samarbejdet.

Bestemmelsen indebærer et delegationsforbud i den forstand, at de berørte kommunalbestyrelser skal have taget stilling til ansøgningen om dispensation, før indenrigs- og sundhedsministeren skal behandle en sag herom. Det er ikke tilstrækkeligt, at der foreligger en ansøgning fra kommunernes administration eller fra kommunale udvalg.

Det fremgår endvidere af forarbejderne, jf. Folketingstidende, 2011-12, Tillæg A, L 169 som fremsat, side 7, at bestemmelsen ikke giver de ansøgende kommuner en ret til at få dispensation til at inddrage nye opgaver i samarbejdet. Hvorvidt tilladelse hertil kan meddeles, beror på en vurdering af hensigtsmæssigheden af den ændrede opgavefordeling, som dispensationen vil indebære. Det beror således på en konkret vurdering af de enkelte opgaver og opgaveområder, og på de berørte kommuners faglige kapacitet, hvorvidt og i hvilket omfang tilladelse bør meddeles. Ressortministeriets udtalelse herom vil blive tillagt væsentlig betydning ved denne afgørelse.

Samarbejdet om de nye opgaver i henhold til dispensationen sker efter reglerne i lov om forpligtende kommunale samarbejder. Dette indebærer bl.a., at den delegerende kommune bevarer det økonomiske og politiske ansvar for opgavernes varetagelse og skal betale den bemyndigede kommunes omkostninger ved udførelsen af opgaven, jf. Folketingstidende, 2011-12, Tillæg A, L 169 som fremsat, side 7. Se i øvrigt ovenfor om bestemmelserne om samarbejdet i lov om forpligtende kommunale samarbejder,

Efter § 11 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om forpligtende kommunale samarbejder, udpeger indenrigs- og sundhedsministeren, hvilken kommunalbestyrelse der skal varetage udøvelsen af opgaverne på vegne af den eller de øvrige kommunalbestyrelser i samarbejdet. Det fremgår af Folketingstidende, 2011-12, Tillæg A, L 169 som fremsat, side 8, at det herved sikres, at der til enhver tid er klarhed over, hvilken kommune der skal udføre opgaverne.

Efter § 11 a, stk. 3, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, kan indenrigs- og sundhedsministeren efter inddragelse af kommunalbestyrelserne i de berørte kommuner fastsætte vilkår for tilladelser efter stk. 1 og 2, herunder om ikrafttræden og ophør af den opgavefordeling, som følger af tilladelserne, om offentliggørelse heraf, om overførsel af ansatte mellem kommuner som følge af ikrafttræden og om ophør af en sådan opgavefordeling og om overførte ansattes rettigheder i forbindelse hermed.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende, 2011-12, Tillæg A, L 169 som fremsat, side 9, at forud for økonomi- og indenrigsministerens fastsættelse af vilkår efter bestemmelsen vil der skulle ske inddragelse af kommunalbestyrelserne i de samarbejdende kommuner. Fastsættelse af vilkår kræver ikke, at kommunalbestyrelserne er enige i, at der skal fastsættes vilkår, eller i vilkårenes indhold, men der vil ved meddelelse af tilladelse og fastsættelse af vilkår blive lagt vægt på, om der er tale om vilkår, som de berørte kommunalbestyrelser kan tilslutte sig.

Bestemmelsen indeholder ikke en udtømmende angivelse af forhold, der kan træffes bestemmelse om. Det vil bero på tilladelsens indhold og nærmere karakter, hvilke forhold det kan være hensigtsmæssigt eller nødvendigt at fastsætte vilkår om. F.eks. vil det efter omstændighederne være hensigtsmæssigt eller nødvendigt at fastsætte vilkår, der særligt vedrører de opgaver, der er omfattet af dispensationen.

Samarbejdet efter dispensationer meddelt i henhold til § 11 a, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, skal efter denne bestemmelse foregå efter lov om forpligtende kommunale samarbejder. Der kan således

ikke efter § 11 a, stk. 3, fastsættes vilkår for sådanne dispensationer, der fraviger lovens regler om samarbejdets form.

2.1.8.5. Mulighed for at hjemtage opgaver og fravige regler i lov om forpligtende kommunale samarbejder

Efter § 11, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, kan indenrigs- og sundhedsministeren for grupper af kommuner udpeget efter lovens § 2, stk. 1, for hvilke særlige omstændigheder gør sig gældende, fravige reglerne i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Det fremgår af forarbejderne, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 3006, at bestemmelsen har baggrund i, at det med aftalen om en strukturreform blev besluttet, at der i forbindelse med fastlæggelsen af de forpligtende kommunale samarbejder skulle tages særlige hensyn til de øer, der på daværende tidspunkt udgjorde - eller var på vej til at danne - én selvstændig kommune, og hvor kommunalbestyrelsen ikke ønskede, at kommunen skulle indgå i en kommunesammenlægning. I overensstemmelse hermed skulle indenrigs- og sundhedsministeren ved udpegelsen af kommuner i et forpligtende samarbejde med deltagelse af en sådan ø-kommune kunne fravige visse af de generelle retningslinjer for disse samarbejder, som følger af aftalen om en strukturreform.

For yderligere at tage højde for de særlige omstændigheder, som kan gøre sig gældende for så vidt angår sådanne ø-kommuner, indeholder § 11 en adgang for indenrigs- og sundhedsministeren til i fornødent omfang at fravige lovgivningen.

§ 11, stk. 1, omhandler muligheden for at fravige reglerne i lov om forpligtende kommunale samarbejder. En sådan fravigelse vil, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 3006, kunne bestå i, at det forpligtende samarbejde ikke skal omfatte alle de opgaveområder eller alle dele af de opgaveområder, der er nævnt i § 1, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, således at den omhandlede ø-kommune selv varetager udførelsen af nogle af de opgaver, der er omfattet af § 1, stk. 2. En sådan fravigelse vil endvidere kunne bestå i, at varetagelsen af udøvelsen af opgaverne inden for et opgaveområde deles op, således at visse dele heraf delegeres til en kommune i samarbejdet, mens andre dele delegeres til en anden kommune i samarbejdet.

Det fremgår endvidere af § 11 a, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, der blev indsat ved lov nr. 587 af 18. juni 2012, at indenrigs- og sundhedsministeren efter ansøgning fra kommunalbestyrelser, der indgår i en gruppe af kommuner udpeget efter lovens § 2, stk. 1, og efter

forhandling med vedkommende minister kan tillade, at samarbejde efter loven ikke omfatter opgaver, der er nævnt i § 1, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Det fremgår af forarbejderne, jf. Folketingstidende, 2011-12, Tillæg A, L 169 som fremsat, side 4, at bestemmelsen blev indsat på grundlag af ønsker fra kommuner i forpligtende kommunale samarbejder. Bestemmelsen har alene betydning for forpligtende kommunale samarbejder, der ikke omfatter en kommune, der udgør en ø (fastlandssamarbejder).

Med bestemmelsen har indenrigs- og sundhedsministeren adgang til efter forhandling med vedkommende minister at tillade, at samarbejde efter lov om forpligtende kommunale samarbejder ikke omfatter opgaver, der er nævnt i lovens § 1, stk. 2. Hensigten er, jf. Folketingstidende, 2011-12, Tillæg A, L 169 som fremsat, side 8, at give mulighed for, at delegerende kommuner i forpligtende kommunale samarbejder skal kunne gives tilladelse til selv at varetage udøvelsen af opgaver, der er omfattet af lov om forpligtende kommunale samarbejder (hjemtagelse), uden at det forpligtende samarbejde bortfalder. Bestemmelsen giver også mulighed for, at en delegerende kommune efter aftale med den bemyndigede kommune deltager i udførelsen af sidstnævntes opgaver efter delegationen. Det er en forudsætning for, at den delegerende kommune selv kan varetage udøvelsen af opgaverne, at den bemyndigede kommune i samarbejdet støtter ansøgningen. Tilladelse kan derfor kun meddeles efter ansøgning eller tilslutning fra både den delegerende kommune i et forpligtende kommunalt samarbejde, der ønsker at hjemtage opgaver, og den kommune i samarbejdet, som udfører opgaven på den eller de delegerende kommuners vegne.

Bestemmelsen indebærer et delegationsforbud i den forstand, at kommunalbestyrelserne skal have taget stilling til ansøgningen om dispensation, før indenrigs- og sundhedsministeren skal behandle en sag herom. Det er ikke tilstrækkeligt, at der foreligger en ansøgning fra kommunernes administration eller fra kommunale udvalg.

Bestemmelsen giver ikke en ret til at få dispensation til at hjemtage opgaver omfattet af et forpligtende kommunalt samarbejde. Hvorvidt tilladelse hertil kan meddeles, beror på en vurdering af, om hjemtagelse er fagligt forsvarlig. Dette omfatter bl.a. en vurdering af hensigtsmæssigheden af den ændrede opgavefordeling, som dispensationen vil indebære. Det beror således på en konkret vurdering af de enkelte opgaver og opgaveområder, og på den hjemtagende kommunes faglige kapacitet, hvorvidt og i hvilket omfang tilladelse

kan meddeles. Ressortministeriets udtalelse herom vil blive tillagt væsentlig betydning ved denne afgørelse.

Vurderingen af, om hjemtagelse er fagligt forsvarlig, svarer til den vurdering, der foretages i forbindelse med behandlingen af dispensationsansøgninger efter § 11, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. ovenfor, vedrørende hjemtagelse af opgaver i forpligtende kommunale samarbejder, der omfatter en kommune, der udgør en ø. § 11 a, stk. 2, indebærer således ingen ændringer i mulighederne for, at der i samarbejder, der omfatter en kommune, der udgør en ø, kan meddeles dispensation til hjemtagelse efter § 11, stk. 1, jf. Folketingstidende, 2011-12, Tillæg A, L 169 som fremsat, side 8.

Om fastsættelse af vilkår for tilladelse efter § 11 a, stk. 2, henvises til beskrivelsen af § 11 a, stk. 3, i lov om forpligtende kommunale samarbejder i afsnit 2.1.7.4 ovenfor.

2.2. Social- og Boligministeriets overvejelser

Det er Social- og Boligministeriets opfattelse, at der kan være en sammenhæng mellem visse kommuners størrelse og de udfordringer, der ses, med hensyn til at sikre den nødvendige faglige bæredygtighed i forhold til varetagelsen af opgaver på børneområdet, der forudsætter særlige faglige kompetencer. Ministeriet finder derfor, at det vil være en hensigtsmæssig løsning, hvis der gives mulighed for, at varetagelsen af opgaverne i disse tilfælde delegeres til en større kommune. Social- og Boligministeriet er i forlængelse heraf opmærksom på, at delegation af myndighedsopgaver mellem kommunalbestyrelser kræver lovhjemmel.

Social- og Boligministeriet er også opmærksom på, at det for udvalgte kommuner gør sig gældende, at de efter reglerne i lov om forpligtende kommunale samarbejder er pålagt at samarbejde om varetagelsen af visse opgaveområder, herunder afgrænsede opgaver efter reglerne i barnets lov, som – såfremt de pågældende kommunalbestyrelser er enige om dette – vil kunne udvides til at omfatte yderligere opgaver efter barnets lov samt anden relevant lovgivning.

Vedvarende udfordringer på børneområdet i visse kommuner har illustreret et behov og en efterspørgsel efter yderligere reaktionsmuligheder over for konkrete kommuner i tilfælde, hvor der er dokumenterede udfordringer med lovmedholdeligheden og kvaliteten i sagsbehandlingen i børnesager over tid. Det gælder navnlig for tilfælde, hvor de pågældende kommuner ikke har gjort brug af eksisterende muligheder for frivilligt at indgå i forpligtende kommunale samarbejder om håndtering af børnesager med henblik på at

sikre den faglige bæredygtighed i varetagelsen af de specialiserede opgaver på børneområdet i de pågældende kommuner.

Social- og Boligministeriet finder, at det vil være hensigtsmæssigt, hvis social- og boligministeren i tilfælde, hvor der er alvorlige udfordringer i en konkret kommune, som indgår i en gruppe af kommuner udpeget efter § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om forpligtende kommunale samarbejder, og hvor der ikke er en vilje til at ansøge om dispensation til at udvide det eksisterende samarbejde til at omfatte børneområdet, får bemyndigelse til at kunne pålægge den pågældende kommune at delegerer opgavevaretagelsen til den bemyndigede kommune i samarbejdet, som samtidig forpligtes til at påtage sig opgavevaretagelsen. Af hensyn til at sikre en helhedsorienteret og sammenhængende sagsbehandling i børnesager er det ministeriets vurdering, at der i disse tilfælde bør ske en delegation af en samlet opgaveportefølje. Det er samtidig ministeriets vurdering, at der med ordningen bør tages højde for situationer, hvor den delegerende kommune i samarbejdet har hjemtaget opgaver, jf. lov om forpligtende kommunale samarbejder, herunder særligt når der er tale om opgaver på området for børn og unge med funktionsnedsættelser.

Det er videre ministeriets vurdering, at den udvidelse af samarbejdet, som social- og boligministeren med lovforslaget vil kunne pålægge de pågældende kommunalbestyrelser, bør ske efter de gældende regler, jf. lov om forpligtende kommunale samarbejder, som de pågældende kommuners eksisterende samarbejde i øvrigt allerede er underlagt.

Ministeriet finder bl.a., at det vil være hensigtsmæssigt, at der er enkle og enslydende regler for udveksling af oplysninger mellem den bemyndigede og den delegerende kommunalbestyrelse.

Derudover finder ministeriet, at der bør være enkle og enslydende regler for så vidt angår spørgsmål om den delegerende kommunalbestyrelses betaling af den bemyndigede kommunalbestyrelses omkostninger ved opgavernes udførelse, om muligheden for rekurs og omgørelse af beslutninger truffet af den bemyndigede kommune, samt om retsstillingen for ansatte, der overføres mellem kommunerne som følge af en pålagt udvidelse af det kommunale samarbejde.

Social- og Boligministeriet er opmærksom på, at lov om forpligtende kommunale samarbejder bygger på et princip om, at opgaver ikke kan delegeres mellem kommuner, hvis der efter anden lovgivning er delegationsforbud. På børneområdet vil det gælde for de afgørelser, der træffes af de kommunale børne- og ungeudvalg. Det er derfor ministeriets vurdering, at det bør

fremgå af loven, at afgørelser, der efter gældende regler skal træffes af børne- og ungeudvalget, uanset en pålagt delegation vil skulle træffes af børne- og ungeudvalget i den delegerende kommune.

Det er ministeriets vurdering, at lovforslaget ikke vil indebære en ringere retsstilling for ansatte, der vil kunne blive overført i forbindelse med et pålagt samarbejde efter lovforslaget, end den retsstilling, der gjaldt for ansatte, der blev overført mellem kommuner som led i etableringen af de eksisterende forpligtende kommunale samarbejder i forbindelse med kommunalreformen.

Det er ydermere ministeriets vurdering, at lovforslaget ligeledes ikke vil give en ringere retsstilling for borgerne i de berørte kommuner, herunder med hensyn til klagemuligheder m.v. Omvendt vil formålet med lovforslaget være at sikre en større bæredygtighed i opgaveløsningen og dermed en højere kvalitet i sagsbehandlingen såvel som i de indsatser, der sættes i værk over for børn og unge og deres familier, der har behov for særlig støtte.

Dog er ministeriet opmærksom på, at anvendelse af ordningen vil være indgribende for den enkelte kommune. Det vil både gælde den kommune, der vil blive pålagt en delegation, og den kommune, der efter pålæg herom vil blive bemyndiget til at påtage sig varetagelsen af opgaverne. Det er derfor ministeriets vurdering, at der bør fastsættes klare kriterier for, hvornår den foreslåede ordning vil kunne finde anvendelse. Foruden fravær af vilje til at forfølge en frivillig udvidelse af samarbejdet, som beskrevet ovenfor, er det ministeriets vurdering, at der bør stilles krav om dokumentation, som vil kunne begrunde, at der i den kommune, som vil blive pålagt at delegere opgaverne, ikke er den fornødne faglige kvalitet i opgavevaretagelsen. Formålet med dette vil være at underbygge, at en pålagt delegation af opgaverne vil være en mere hensigtsmæssig løsning af hensyn til retssikkerheden for den enkelte borger i den pågældende kommune.

2.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget gives social- og boligministeren mulighed for at pålægge 2 kommunalbestyrelser i en gruppe af kommuner, der er udpeget efter § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om forpligtende kommunale samarbejder, at udvide et eksisterende samarbejde til at omfatte opgaver på børneområdet, som ikke allerede er omfattet af samarbejdet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at en kommune i samarbejdet vil kunne pålægges at udføre de konkrete opgaver på vegne af en anden kommune i samarbejdet, som omvendt vil blive forpligtet til at delegere opgavevaretagelsen til den bemyndigede kommune.

Lovforslaget vil alene kunne finde anvendelse over for kommuner, som indgår i forpligtende samarbejder efter lov om forpligtende kommunale samarbejder, og som følge heraf efter gældende regler vil have mulighed for at ansøge om dispensation til at udvide et eksisterende samarbejde til eksempelvis også at omfatte opgaver på børneområdet efter reglerne i bl.a. barnets lov.

Den foreslåede ordning vil indebære, at muligheden for at pålægge et sådant samarbejde vil forudsætte, at visse kriterier vil skulle være opfyldt. Med forslaget vil social- og boligministeren således alene få mulighed for at pålægge et sådant samarbejde i tilfælde, hvor en eller begge berørte kommunalbestyrelser ikke har indgivet ansøgning om en frivillig udvidelse af samarbejdet efter reglerne i lov om forpligtende kommunale samarbejder, således at samarbejdet ville omfatte de pågældende opgaver på børneområdet. Derudover vil det være en forudsætning, at minimum to af følgende kriterier vil skulle være opfyldt: (1) Der vil skulle foreligge dokumentation for en periode på minimum 2 år for og alvorlige udfordringer med kvaliteten i sagsbehandlingen i sager efter de regler, der er nævnt i § 154 c, stk. 1; (2) der vil skulle foreligge dokumentation for en periode på minimum 2 år for, at kommunen ikke overholder de regler, der gælder for behandlingen af sager efter de regler, der er nævnt i § 154 c, stk. 1; eller (3) der vil skulle foreligge anden dokumentation for alvorlige udfordringer med varetagelsen af opgaver efter de regler, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, for en periode på minimum 2 år.

Det vil bero på en konkret vurdering, om hvert enkelt kriterium vil kunne siges at være opfyldt. I forbindelse med denne vurdering, vil det bl.a. kunne være relevant at inddrage at en vurdering af den ansvarlige kommunes håndtering af de identificerede udfordringer.

Formen for samarbejdet vil med den foreslåede ordning være pligtsmæssig delegation, således at den eller de kommuner, der vil blive pålagt at delegere opgaverne til en anden kommune, vil bevare det politiske, økonomiske og juridiske ansvar, idet alene udøvelsen af opgaverne vil skulle overlades til en anden kommune i samarbejdet.

For at sikre ensartethed og klarhed over samarbejdet foreslås det, at §§ 3-10 i lov om forpligtende kommunale samarbejder vil skulle finde tilsvarende anvendelse for den udvidede del af samarbejdet, der vil vedrøre opgaver på børneområdet.

At samarbejdet vil skulle ske efter reglerne i §§ 3-10 i lov om forpligtende kommunale samarbejder, vil betyde, at disse regler for samarbejdets

gennemførelse fuldt ud vil finde anvendelse. Dette vil gælde lovens § 3 om, at beslutninger, der efter lovgivningen skal træffes af kommunalbestyrelsen i et møde, vil skulle træffes af den delegerende kommunalbestyrelse, § 4 om den delegerende kommunalbestyrelses betaling af den bemyndigede kommunalbestyrelses omkostninger ved opgavernes udførelse, § 5 om rekurs, § 6 om den delegerende kommunalbestyrelses muligheder for at omgøre beslutninger truffet af den bemyndigede kommune samt § 7 om udveksling af oplysninger mellem kommunerne. Derudover vil lovens §§ 8-10 om retsstillingen for ansatte, der overføres mellem kommunerne, finde anvendelse for ansatte, der som følge af et pålagt samarbejde efter de foreslåede regler i nærværende lovforslag vil blive overført fra den delegerende til den bemyndigede kommune.

Formålet med et pålagt samarbejde efter lovforslaget vil være at understøtte en faglig bæredygtig varetagelse af opgaver på børneområdet. Det foreslås derfor, at samarbejdet vil skulle omfatte en samlet opgaveportefølje, således at der sikres en sammenhængende sagsbehandling og indsats for den enkelte borger.

De konkrete opgaver, der som udgangspunkt vil være omfattet af samarbejdet, er nævnt i den foreslåede § 154 c, stk. 1. Det foreslås, at der som udgangspunkt vil være tale om en delegation af kommunalbestyrelsens opgaver på børneområdet efter reglerne i barnets lov. Det vedrører bl.a. ansvaret for håndtering af underretninger om børn og unge, der kan have behov for særlig støtte, ansvar for sagsbehandlingen og iværksættelse af indsatser, herunder forebyggende indsatser og mere indgribende indsatser som eksempelvis anbringelse uden for hjemmet.

Dog vil der med den foreslåede ordning være mulighed for at fravige den opgaveafgrænsning, der følger af stk. 1, med henblik på at tage højde for situationer, hvor den delegerende kommune i samarbejdet har fået dispensation til at hjemtage opgaver, jf. lov om forpligtende kommunale samarbejder, herunder særligt når der er tale om opgaver på socialområdet. Det foreslås endvidere i § 154 c, stk. 4, at der konkret gives mulighed for at pålægge delegation af opgaver på området for børn og unge med funktionsnedsættelser i situationer, hvor en kommune på dette område tidligere har fået dispensation til at hjemtage opgaver, jf. lov om forpligtende kommunale samarbejder, og hvor det efterfølgende viser sig, at kommunen ikke længere leverer den fornødne faglige kvalitet på børneområdet bredt set. Med den foreslåede ordning vil der også være mulighed for, at social- og boligministeren under særlige omstændigheder vil kunne tillade, at samarbejdet ikke omfatter samtlige opgaver, som nævnt i den foreslåede § 154 c, stk. 1.

Det foreslås ydermere, at udgangspunktet vil skulle være, at der vil være tale om en varig delegation af opgaverne. Dog vil det pålagte samarbejde om de omfattede opgaver kunne ophøre efter ansøgning fra de pågældende kommuner og efter en konkret vurdering af, om det vil være hensigtsmæssigt, at den delegerende kommune hjemtager opgaverne. Det vil være social- og boligministeren, der vil kunne give tilladelse til, at samarbejdet ophører. Social- og boligministeren vil imidlertid alene kunne opløse den del af samarbejdet, der vil vedrøre de konkrete opgaver på børneområdet, som vil være omfattet af den pålagte delegation efter de foreslåede bestemmelser i barnets lov.

Det foreslås videre, at social- og boligministeren gives mulighed for at fastsætte nærmere vilkår for samarbejdet såvel som for ophør af samarbejdet, herunder om ikrafttræden og ophør af opgavefordelingen, om offentliggørelse heraf, om overførsel af ansatte mellem kommuner som følge af ikrafttræden og ophør af opgavefordelingen og om overførte ansattes rettigheder i forbindelse hermed. Det vil skulle ske efter inddragelse af kommunalbestyrelserne i de berørte kommuner, men det vil ikke være et krav, at de pågældende kommunalbestyrelser tilslutter sig vilkårene.

3. Forholdet til databeskyttelsesreglerne

Når myndigheder behandler sager om særlig støtte efter bestemmelserne i barnets lov og anden social lovgivning, vil behandlingen af personoplysninger som udgangspunkt ske i henhold til bestemmelserne herom i forvaltningsloven og retssikkerhedsloven, og skal ske inden for rammerne af databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen, herunder artikel 5 og artikel 6 og 9 om behandlingen af personoplysninger. Dette vil således også være gældende i tilfælde, hvor én kommune bemyndiges til at varetage opgaver på børneområdet på vegne af en anden kommune i et forpligtende kommunalt samarbejde.

Med den foreslåede § 154 b i barnets lov, vil det blive fastsat, at § 7 i lov om forpligtende kommunale samarbejder vil finde tilsvarende anvendelse for kommunale samarbejder, der vil kunne blive pålagt efter den foreslåede § 154 a i barnets lov. I overensstemmelse med gældende regler for forpligtende kommunale samarbejder vil der således med lovforslaget blive fastsat visse særlige regler om udveksling af oplysninger mellem den delegerende og den bemyndigede kommunalbestyrelse. Det vil bl.a. blive fastsat, at § 7, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder vil finde tilsvarende anvendelse, hvormed den bemyndigede kommune vil have adgang til – til brug for udøvelsen af en opgave på vegne af den delegerende kommunalbestyrelse – at afkræve den delegerende kommunalbestyrelse de oplysninger,

som er fornødne hertil. Det vil endvidere blive fastsat, at § 7, stk. 2, vil finde tilsvarende anvendelse, hvormed den delegerende kommunalbestyrelse i det omfang, det er fornødent, vil have adgang til – til brug for varetagelsen af en opgave, som efter lovgivningen påhviler den delegerende kommunalbestyrelse – at afkræve den bemyndigede kommunalbestyrelse oplysninger, som den bemyndigede kommunalbestyrelse har modtaget som led i udøvelsen af en opgave på vegne af den delegerende kommunalbestyrelse. Endvidere vil det blive fastsat, at § 7, stk. 3, i lov om forpligtende kommunale samarbejder vil finde tilsvarende anvendelse, hvormed udveksling af følgende oplysninger, jf. § 7, stk. 1 og 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, i ansøgningssager uden ansøgers samtykke kan ske, i det omfang oplysningerne, hvis den bemyndigede kommunalbestyrelse havde varetaget alle den delegerende kommunalbestyrelses opgaver, ikke skulle indhentes fra en anden del af forvaltningen i den bemyndigede kommune, og dermed kunne være anvendt uden ansøgers samtykke. I lighed med efter gældende regler, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2999, vil udvekslingen af oplysninger efter den foreslåede bestemmelse i § 154 b i barnets lov, jf. § 7, stk. 1-3, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, omfatte alle oplysninger, såvel personoplysninger som ikke-personoplysninger, og uanset om oplysningerne behandles manuelt eller elektronisk. Bestemmelsen vil omfatte fortrolige oplysninger, der er undergivet tavshedspligt, og såvel omfatte almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 og de særlige kategorier af personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9 og 10 og databeskyttelseslovens § 8.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes at være udgiftsneutralt for den offentlige økonomi og medfører således ingen økonomiske konsekvenser for hverken staten, regionerne eller kommunerne.

Lovforslaget vil heller ikke indebære meropgaver for kommunerne, men vil alene kunne regulere, hvor opgaverne varetages. Der er således ikke grundlag for DUT-kompensation til kommunerne.

I forhold til den kommunale finansieringsmodel vil det i loven blive fastsat, at den kommunalbestyrelse, der pålægges at delegere opgavevaretagelsen til den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet, vil skulle betale den bemyndigede kommunalbestyrelses fulde omkostninger ved udøvelsen af de opgaver, der er omfattet af bemyndigelsen. Dette svarer til ordningen for de eksisterende kommunale samarbejder, jf. lov om forpligtende

kommunale samarbejder. Eventuelle implementeringsomkostninger vil hermed også skulle afholdes af den delegerende kommunalbestyrelse.

I tilfælde, hvor den foreslåede § 154 a vil blive bragt til anvendelse, vil der være implementeringskonsekvenser for de konkrete kommuner, der vil blive pålagt at indgå i et forpligtende kommunalt samarbejde på børneområdet. Det vurderes særligt at vedrøre en overgangsperiode, hvor opgavevaretagelsen overføres fra den delegerende til den bemyndigede kommune i samarbejdet. Lovforslaget indebærer imidlertid alene en mulighed for, men ikke en pligt til, at pålægge en delegation af opgavevaretagelsen fra én kommune til en anden, og samtidig vil muligheden alene kunne finde anvendelse for et begrænset antal kommuner. Endelig bemærkes, at der i det enkelte tilfælde vil være tale om en udvidelse af et eksisterende samarbejde efter lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. det foreslåede § 154 a, stk. 1.

Med lovforslaget vil den bemyndigede kommune skulle følge eksisterende sagsgange for behandling af sager efter reglerne i barnets lov, lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, udlændingeloven og anden relevant lovgivning. Den bemyndigede kommune vil i den forbindelse bl.a. skulle iagttage relevante regler om indhentning og videregivelse af oplysninger. Det er derfor Social- og Boligministeriets vurdering, at lovforslaget overholder principperne om digitaliseringsklar lovgivning med undtagelse af princip 3 om automatisk sagsbehandling, idet sagsbehandling på børneområdet generelt skal foretages på baggrund af konkrete og individuelle vurderinger af forholdene i den enkelte sag, ligesom afgørelser efter barnets lov, lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, udlændingeloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet træffes på baggrund af en konkret og individuel vurdering af barnets eller den unges behov for støtte og dermed ikke kan automatiseres.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget kan have administrative konsekvenser for borgere i de kommuner, der pålægges at indgå i forpligtende kommunale samarbejder efter de foreslåede regler. Disse konsekvenser vil dog være begrænset til borgere i få kommuner og vurderes primært at vedrøre den praktiske kontakt m.v. til kommunen i forbindelse med behandlingen af konkrete sager. Lovforslaget ændrer ikke på den enkelte borgers rettigheder til og muligheder for at få hjælp og støtte efter barnets lov m.v., uanset at varetagelsen af opgaverne

efter loven vil kunne uddelegeres til en anden kommune i et forpligtende samarbejde. Lovforslaget ændrer tilsvarende ikke på den enkelte borgers muligheder for at klage over kommunale afgørelser, uanset at kompetencen til at træffe afgørelserne vil blive delegeret til den bemyndigede kommune i samarbejdet.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... (... dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F – Fagligt Fælles Forbund, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Amnesty International, Ankenævnet for ATP, Ankestyrelsen, Arbejdsmarkedets Tilæbspension (ATP), Autisme- og Aspergerforeningen, Autismeforeningen, BUPL - Forbundet af Pædagoger og Klubfolk, Børne- og Kulturchefforeningen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Danmarks Statistik, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Flygtninge Hjælp, Dansk Flygtninge Hjælp Ungdom – DFUNK, Dansk Handicap Forbund, Dansk Psykologforening, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Handicaporganisationer (DH), Danske Regioner, Datatilsynet, De Anbragtes Vilkår, De Danske Børnehuse, De Private Sociale Tilbud / Landsorganisationen for sociale tilbud (LOS), Den Danske Dommerforening, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet – DUKH, Det Centrale Handicapråd, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Dragør Kommune, Esbjerg Kommune, FABU, FADD - Foreningen af Døgn- og Dagtilbud for udsatte børn og unge, Familieretshuset, Fanø Kommune, Fonden for Socialt Ansvar, Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedsschefer i Danmark (FSD), Foreningen Far, ForældreLANDSforeningen (FBU), For Lige Vilkår, Frederikshavn Kommune, Handicapbranchen Danmark, Hjernesagen, Hjerneskadeforeningen, Institut for Menneskerettigheder, Ishøj Kommune, Joannahuset, Justitia, KL, Kommunaldirektørforeningen, Kvininfo, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen Bedre Psykiatri, Landsforeningen Børn og Forældre, Landsforeningen for Socialpædagoger, Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK), Langeland Kommune, Lev Uden Vold, Livsværk,

UDKAST

Lægeforeningen, Læsø Kommune, Mandecentret, Mentorbarn, Mødrehjælpen, Plejefamiliernes Landsforening, Politiforbundet, Red Barnet, Red Barnet Ungdom, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigspolitiet, Rigsrevisionen, Røde Kors, Det Nationale Integrationsråd, Rådet for Socialt Udsatte, Sammenslutningen af Danske Småøer, Samsø Kommune, Selveje Danmark, SIND – Landsforeningen for psykisk sundhed, Sjældne Diagnoser, Skanderborg Kommune, Socialpædagogernes Landsforbund, Social- og Boligstyrelsen, Socialt Leder Forum, SUMH – Sammenslutningen af Unge med Handicap, Svendborg Kommune, TABUKA, Tårnby Kommune, ULF Udviklingshæmmedes Landsforbund, Ungdommens Røde Kors, Ungdomskriminalitetsnævnet, UNICEF Danmark, Ungdomsringen, Vallensbæk Kommune, Vestre Landsret, Ærø Kommune, Østre Landsret og Aarhus Kommune.

11. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stats, kommuner og regioner	Lovforslaget vurderes at være udgiftsneutralt for den offentlige økonomi.	Ingen.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	[Udestår]	[Udestår]
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	[Udestår]	[Udestår]
Klimamæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.

UDKAST

Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, at kommunalbestyrelserne i de i medfør af lovens § 2, stk. 1, udpegede grupper af kommuner samarbejder med virkning fra den 1. januar 2007 efter reglerne i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

De opgaveområder, der er omfattet af de forpligtende kommunale samarbejder, er oplistet i § 1, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder. Det drejer sig om en række afgrænsede opgaver på beskæftigelsesområdet, genoptræningsområdet, natur- og miljøområdet, socialområdet og specialundervisningsområdet.

Hvad angår det sociale område, omfatter samarbejdet, jf. § 1, stk. 2, nr. 4, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, kommunalbestyrelsens opgaver efter: a) § 10, stk. 4, §§ 12, 97, 98, 100-104, 107-110, 112-114, 116, 123-136 f, 141, 142 og 148 a i lov om social service, b) § 31, § 81, stk. 1, og §§ 83, 84, 86, 87 og 89 i barnets lov og c) § 16, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter litra a og b.

§ 16 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område indeholder en særlig pligt for kommunalbestyrelsen til at føre tilsyn med, hvorledes de kommunale opgaver, der er omfattet af loven, løses.

På genoptræningsområdet omfatter samarbejdet efter reglerne i lov om forpligtende kommunale samarbejder desuden, jf. lovens § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, opgaver efter § 90, nr. 3, i barnets lov, samt § 16, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter litra b.

For så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter barnets lov er samarbejdet således afgrænset til få konkrete bestemmelser, der er målrettet børn og unge med adfærdsvanskeligheder og deres familier samt børn og unge med funktionsnedsættelser og deres familier.

Efter § 11, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, kan indenrigs- og sundhedsministeren for grupper af kommuner udpeget efter lovens § 2, stk. 1, for hvilke særlige omstændigheder gør sig gældende, fravige

reglerne i lov om forpligtende kommunale samarbejder. Bestemmelsen har til hensigt at tage højde for de særlige omstændigheder, som kan gøre sig gældende for ø-kommuner, og efter bestemmelsen kan der f.eks. gives tilladelser til, at det forpligtende kommunale samarbejde ikke skal omfatte alle de opgaveområder eller alle dele af de opgaveområder, der er nævnt i § 1, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, således at den omhandlende ø-kommune selv varetager udøvelsen af opgaverne.

Efter § 11 a, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder kan indenrigs- og sundhedsministeren efter ansøgning fra kommunalbestyrelser, der indgår i en gruppe af kommuner udpeget efter lovens § 2, stk. 1, og efter forhandling med vedkommende minister tillade, at de ansøgende kommunalbestyrelses samarbejde omfatter andre kommunale opgaver end dem, der er nævnt i lovens § 1, stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren udpeger i sådanne tilfælde, hvilken kommunalbestyrelse der skal varetage udøvelsen af opgaverne på vegne af den eller de øvrige kommunalbestyrelser.

Efter § 11 a, stk. 2, kan indenrigs- og sundhedsministeren efter ansøgning fra kommunalbestyrelser, der indgår i en gruppe af kommuner udpeget efter lovens § 2, stk. 1, og efter forhandling med vedkommende minister tillade, at samarbejde efter lov om forpligtende kommunale samarbejder ikke omfatter opgaver, der er nævnt i lovens § 1, stk. 2. Denne bestemmelse finder anvendelse for forpligtende kommunale samarbejder, der ikke omfatter en kommune, der udgør en ø (fastlandssamarbejder).

Efter § 11 a, stk. 3, kan indenrigs- og sundhedsministeren efter inddragelse af kommunalbestyrelserne i de berørte kommuner fastsætte vilkår for tilladelser efter stk. 1 og 2, herunder om ikrafttræden og ophør af den opgavefordeling, som følger af tilladelserne, om offentliggørelse heraf, om overførsel af ansatte mellem kommuner som følge af ikrafttræden og ophør af en sådan opgavefordeling og om overførte ansattes rettigheder i forbindelse hermed.

Rammer og vilkår for de forpligtende kommunale samarbejder er yderligere reguleret i lov om forpligtende kommunale samarbejder, herunder lovens § 3 om, at beslutninger, der efter lovgivningen skal træffes af kommunalbestyrelsen i et møde, skal træffes af den delegerende kommunalbestyrelse, § 4 om den delegerende kommunalbestyrelses betaling af den bemyndigede kommunalbestyrelses omkostninger ved opgavernes udførelse, § 5 om rekurs, § 6 om den delegerende kommunalbestyrelses muligheder for at omgøre beslutninger truffet af den bemyndigede kommune, § 7 om udveksling

af oplysninger mellem kommunerne, samt §§ 8-10 om overførsel af personale og om retsstillingen for ansatte, der overføres fra den delegerende til den bemyndigede kommune i samarbejdet.

Barnets lov danner rammen om de regler, som regulerer indsatser til børn og unge, der har et særligt behov for støtte på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller sociale problemer, og deres familier. Kommunalbestyrelsen har i den forbindelse en række opgaver, som kommunalbestyrelsen efter loven har kompetencen og forpligtelsen til at udføre. Det følger af § 10 i barnets lov, at det som udgangspunkt er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om tilbud efter loven. For visse bestemmelser i barnets lov gælder dog, at afgørelsen træffes af kommunens børne- og ungeudvalg.

Børne- og ungeudvalgene er nedsat i henhold til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og udgør et selvstændigt besluttende organ. Efter barnets lov er der en række afgørelser, som det alene er børne- og ungeudvalget, der har kompetence til at træffe, og denne kompetence kan ikke delegeres. Det fremgår således af forarbejderne til § 142 i barnets lov, at de beføjelser, der er henlagt til børne- og ungeudvalget, ikke kan varetages af andre, hverken i forvaltningen eller i andre udvalg i kommunen, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), Tillæg A, L 93 som fremsat, side 402. Det fremgår desuden af § 18 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at det påhviler alle kommuner at nedsætte et børne- og ungeudvalg.

Det fremgår af § 2 i bekendtgørelse om forretningsorden for børn og ungeudvalgene, jf. bekendtgørelse nr. 727 af 10. juli 2019, at kommunalbestyrelsen stiller den fornødne sekretariatsbistand til rådighed for udvalget. Kommunalbestyrelsen sørger bl.a. for, at sager, der skal afgøres af børne- og ungeudvalget, forelægges for udvalget sammen med sagens akter samt en indstilling om sagens afgørelse.

Lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og bekendtgørelse om voksenansvar for anbragte børn og unge fastsætter rammerne for plejefamilier og personale på anbringelsessteders adgang til som led i varetagelsen af den daglige omsorg at anvende magt og foretage andre indgreb i anbragte børn og unges selvbestemmelsesret og at sikre de anbragte børn og unges retssikkerhed i forbindelse hermed. Kommunalbestyrelsen har en række forpligtelser og kan træffe en række afgørelser efter reglerne i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og den tilhørende bekendtgørelse.

Udlændingeloven samt bekendtgørelse om ro og orden på indkvarteringssteder og om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge uden for indkvarteringsstederne indeholder regler, som regulerer sociale indsatser til børn og unge, som er omfattet Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt. Kommunalbestyrelsen og kommunens børne- og ungeudvalg har i den forbindelse en række opgaver, som kommunalbestyrelsen efter udlændingeloven har kompetencen og forpligtelsen til at udføre. Udlændingeloven omfatter bl.a. regler om, at uledsagede mindreårige udlændinge, der er indkvarteret på et indkvarteringssted, kan anbringes på et anbringelsessted, om iværksættelse af sociale indsatser over for mindreårige udlændinge og unge i alderen 18 til 22 år, som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt, og om kommunalbestyrelsens forpligtelser i den forbindelse.

Lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (ungdomskriminalitetsloven) indeholder regler om Ungdomskriminalitetsnævnet, herunder nævnets behandling af sager og adgang til at træffe afgørelse om foranstaltninger over for unge i alderen 15-17 år, som er idømt fængselsstraf for personfarlig kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, og over for børn og unge i alderen 10-14 år, som er mistænkt for personfarlig kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, når en sag er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet af retten eller af politiet, jf. ungdomskriminalitetslovens kapitel 1-4. Kommunalbestyrelsen har i den forbindelse en række opgaver og forpligtelser. Det fremgår bl.a. af §§ 29 og 30 i ungdomskriminalitetsloven, at kommunalbestyrelsen kan iværksætte en ugefaglig undersøgelse når en sag er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet, ligesom der i bestemmelserne er fastsat frister for udarbejdelse af ugefaglige undersøgelser m.v.

Der henvises i øvrigt til beskrivelsen af gældende ret i pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 154 a

Det foreslås med *§ 154 a, stk. 1*, at indsætte en ny bestemmelse i barnets lov om, at social- og boligministeren, jf. dog stk. 3 og 4, kan give 2 kommunalbestyrelser i en gruppe af kommuner, der er udpeget efter § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om forpligtende kommunale samarbejder, et pålæg om, at de pågældende kommunalbestyrelsers samarbejde efter lov om forpligtende kommunale samarbejder også skal omfatte de opgaver, som er nævnt i § 154 c, stk. 1, i barnets lov.

Det foreslåede § 154 a, stk. 1, vil medføre, at social- og boligministeren vil kunne pålægge udvalgte kommunalbestyrelser at indgå i forpligtende kommunale samarbejder om en række konkrete opgaver på børneområdet.

Der vil være tale om opgaver, som ikke i forvejen er omfattet af lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. dog § 154 c, stk. 4. De konkrete opgaver, der vil være omfattet af samarbejdet, er nævnt i den foreslåede bestemmelse i § 154 c, stk. 1, jf. nedenfor.

Et pålæg efter den foreslåede bestemmelse vil indebære, at én kommune i samarbejdet vil blive pålagt at delegere opgavevaretagelsen, mens én kommune i samarbejdet vil blive pålagt at påtage sig opgavevaretagelsen på vegne af den delegerende kommune, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 154 a, stk. 2. Det vil kunne ske uden samtykke fra de berørte kommuner.

Muligheden for at pålægge et samarbejde efter den foreslåede bestemmelse vil være afgrænset til kommunalbestyrelser, der indgår i en gruppe af kommuner, som er udpeget af indenrigs- og sundhedsministeren efter § 2, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. bekendtgørelse nr. 656 af 29. juni 2005 om revision af den kommunale og regionale inddeling og om forpligtende kommunale samarbejder med senere ændringer, og som således allerede indgår i et forpligtende samarbejde på andre opgaveområder. Der vil hermed være tale om en udvidelse af et eksisterende samarbejde, og der vil ikke være adgang til at pålægge et samarbejde efter § 154 a for kommuner, der ikke indgår i en gruppe af kommuner udpeget efter § 2, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Hermed vil der blive taget højde for, at de berørte grupper af kommuner befolkningsmæssigt og geografisk vil danne et hensigtsmæssigt grundlag for varetagelsen af de pågældende opgaver, idet der allerede er taget højde for dette ved udpegelsen af kommunerne i en gruppe, jf. § 2, stk. 3, i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Det følger således af bemærkningerne til § 2, stk. 3, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2996, at grundlaget som udgangspunkt vil være, at der ved sammensætningen af gruppen af kommuner i samarbejdet navnlig vil være lagt vægt på behovet for at sikre en bæredygtig opgavevaretagelse i den eller de små kommuner i samarbejdet. Grundlaget vil videre være, at de pågældende kommuner i gruppen af samarbejdende kommuner

samlet vil have et befolkningsgrundlag på minimum ca. 30.000 indbyggere, dog med mulighed for fravigelse af dette krav for ø-kommuner.

Den foreslåede § 154 a, stk. 1, vil ikke i øvrigt regulere de omfattede kommuners eksisterende samarbejde efter reglerne i lov om forpligtende kommunale samarbejder, herunder de pågældende kommuners muligheder for i øvrigt at udvide eller indsnævre et eksisterende samarbejde på andre opgaveområder efter gældende regler.

Det vil være social- og boligministeren, der vil kunne træffe afgørelse om pålæg efter den foreslåede bestemmelse. Der vil skulle være en høring af de berørte kommuner forud for et konkret pålæg om samarbejde, hvormed kommunerne bl.a. vil kunne give deres holdning til et påtænkt pålæg om samarbejde til kende, ligesom de berørte kommuner vil kunne redegøre for deres respektive erfaringer med den eksisterende del af de pågældende kommuners samarbejde efter lov om forpligtende kommunale samarbejder. Herved vil de berørte kommuners holdning og erfaringer med den eksisterende del af samarbejdet, herunder specifikt på socialområdet, kunne indgå i den samlede vurdering af, om et pålagt samarbejde på børneområdet vil være en hensigtsmæssig løsning, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 154 a, stk. 4, nedenfor. Tilsvarende vil der i vurderingen kunne tages højde for, om dele af de opgaver, der er anført i § 1, stk. 2, nr. 1-5, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, herunder særligt opgaver på socialområdet, helt eller delvist er hjemtaget af den delegerende kommune i samarbejdet, og hvad begrundelserne herfor i så fald har været. De berørte kommuner vil endvidere kunne gøre opmærksom på andre relevante forhold, f.eks. om der er lokale omstændigheder, som betyder, at det vil være relevant at overveje muligheden for at fravige den opgaveafgrænsning, der vil følge af § 154 c, stk. 1, jf. det foreslåede § 154 c, stk. 5.

Der vil skulle gives en rimelig høringsfrist for de berørte kommuner i overensstemmelse med forvaltningslovens regler om sagsproces og principper mv.

Social- og boligministeren vil i forlængelse heraf skriftligt skulle meddele de berørte kommunalbestyrelser om pålæg om samarbejde efter det foreslåede § 154 a, stk. 1, og om begrundelsen herfor, samt om hvornår samarbejdet vil skulle træde i kraft. Der vil i den forbindelse kunne fastsættes nærmere vilkår for samarbejdet, herunder for samarbejdets ikrafttræden og om offentliggørelse heraf, jf. den foreslåede § 154 e.

Det vil være social- og boligministeren, der vil have den endelige myndighed, og afgørelsen om pålæg om samarbejde efter det foreslåede § 154 a, stk. 1, vil således ikke kunne påklages til højere administrativ instans. De berørte kommuners indstilling til samarbejdet vil imidlertid kunne indgå i vurderingen af, om forudsætningerne for anvendelsen af det foreslåede § 154 a, stk. 1, vurderes at være opfyldt, jf. det foreslåede § 154 a, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås med § 154, a, stk. 2, at social- og boligministeren udpeger, hvilken kommunalbestyrelse der efter stk. 1 skal varetage udøvelsen af de opgaver, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, på vegne af den anden kommunalbestyrelse i samarbejdet. Udøvelsen af opgaverne må herefter ikke varetages af den delegerende kommunalbestyrelse.

Det foreslåede § 154 a, stk. 2, 1. pkt., vil indebære, at social- og boligministeren vil skulle udpege, hvilken kommunalbestyrelse der efter bestemmelsens stk. 1 vil skulle varetage udøvelsen af opgaverne på vegne af den anden kommunalbestyrelse i samarbejdet. Efter bestemmelsens sidste punktum må udøvelsen af opgaverne herefter ikke varetages af den delegerende kommunalbestyrelse.

Det følger af bestemmelsen, at der vil være én kommune inden for hver gruppe af kommuner, der vil kunne blive pålagt at varetage opgaverne på vegne af én delegerende kommune i samarbejdet. Den bemyndigede kommune vil herefter skulle varetage udøvelsen af alle opgaverne efter det foreslåede § 154 c, stk. 1, på vegne af den delegerende kommune, jf. dog § 154 c, stk. 4 og 5. Spørgsmålet om, hvilken kommune der vil blive udpeget som den delegerende kommune, og hvilken kommune der vil blive udpeget som den bemyndigede kommune i samarbejdet, vil i praksis følge den opgavefordeling, der i øvrigt gælder for den pågældende gruppe af samarbejdende kommuner, jf. bekendtgørelse nr. 656 af 29. juni 2005 om revision af den kommunale og regionale inddeling og om forpligtende kommunale samarbejder med senere ændringer. Det vil sige, at den bemyndigede kommune i samarbejdet, jf. § 154 a, stk. 1, i forvejen vil være bemyndiget til at løse andre konkrete opgaver for den eller de delegerende kommuner i gruppen, jf. § 2, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

I tilfælde, hvor der vil være tale om en gruppe af kommuner bestående af 3 kommuner, som er udpeget efter § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om forpligtende kommunale samarbejder, vil social- og boligministeren efter det foreslåede § 154 a, stk. 2, skulle udpege de 2 kommuner i gruppen, som vil blive pålagt

at samarbejde efter § 154 a, stk. 1. Det skyldes, at forudsætningen for at kunne anvende stk. 1 og dermed pålægge et sådant samarbejde, vil være, at der vil skulle være tale om udfordringer med sagsbehandlingen i én konkret kommune, der pålægges at delegere opgaverne, jf. det foreslåede § 154 a, stk. 3. Løsningen vil hermed alene omfatte 2 kommuner i samarbejdet, uanset at en gruppe måtte bestå af 3 kommuner.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre klarhed over, hvilken kommune der vil skulle udføre opgaverne, og hvilken kommune, der vil skulle delegere og dermed vil have det politiske, økonomiske og juridiske ansvar for opgaverne. Bestemmelsen vil således ikke ændre på, at den delegerende kommune i samarbejdet fortsat formelt vil være handlekommune, jf. § 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Den delegerende kommune vil også fortsat have ansvar for at afholde udgifterne til opgavevaretagelsen, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 154 b. Endvidere bemærkes, at de afgørelser, som det efter lovgivningen alene er børne- og ungeudvalget, der har kompetence til at træffe, fortsat vil skulle træffes af børne- og ungeudvalget i den delegerende kommune, jf. det foreslåede § 154 c, stk. 2.

Der vil med det foreslåede § 154 a, stk. 2, være tale om pligtmæssig delegation, da det med sidste punktum fastsættes, at den delegerende kommune ikke vil have lov til at varetage udøvelsen af opgaverne. Baggrunden herfor er, at delegation efter dette lovforslag – ligesom den pligtmæssige delegation efter lov om forpligtende kommunale samarbejder – adskiller sig fra traditionel delegation mellem sideordnede myndigheder derved, at delegationen er pligtmæssig. En adgang for den delegerende kommunalbestyrelse til generelt eller i konkrete tilfælde, uanset bemyndigelsen, at varetage udøvelsen af opgaverne ville derfor kunne anvendes til at omgå kravet om pligtmæssigt samarbejde, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2993.

Det vil bl.a. betyde, at en delegerende kommunalbestyrelse ikke vil kunne beslutte at behandle en sag, som efter pålagt delegation i medfør af den foreslåede § 154 a, stk. 1, vil skulle behandles af den bemyndigede kommune.

Den delegerende kommunalbestyrelse har således ikke mulighed for af egen drift at behandle en sag, der ellers skulle være behandlet af den bemyndigede kommunalbestyrelse (call in) med den virkning, at en sag, der er omfattet af det forpligtende samarbejde, afgøres af kommunalbestyrelsen, økonomiudvalget, et stående udvalg eller af forvaltningen i den delegerende kommune.

Den delegerende kommunalbestyrelse vil dog kunne omgøre afgørelser, der er truffet i den bemyndigede kommune, hvis kommunalbestyrelsen ifølge lovgivningen ville kunne ændre afgørelsen, hvis denne var truffet i den delegerende kommune, da det vil være en forudsætning, at den delegerende kommunalbestyrelse træffer en sådan afgørelse i et møde, jf. § 6 i lov om forpligtende kommunale samarbejder, som efter den foreslåede § 154 b i barnets lov vil finde tilsvarende anvendelse for samarbejdet efter § 154 a.

Endvidere vil det med den foreslåede § 154 b i barnets lov i overensstemmelse med § 3 i lov om forpligtende kommunale samarbejder gælde, at beslutninger, der efter lovgivningen skal træffes af kommunalbestyrelsen i et møde, uanset bemyndigelsen vil skulle træffes af den delegerende kommunalbestyrelse. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 154 b nedenfor.

Kommunalbestyrelserne i et forpligtende kommunalt samarbejde, der pålægges efter den foreslåede § 154 a i barnets lov, vil ikke kunne samarbejde på andre måder end ved den i § 154 a fastsatte pligtmæssige delegation. Kommunalbestyrelserne vil således ikke f.eks. som et alternativ til den fastsatte pligtmæssige delegation kunne overlade udøvelsen af opgaverne til en kommunalbestyrelse uden for det pålagte kommunale samarbejde eller til en anden offentlig myndighed. Den foreslåede § 154 a i barnets lov er dog ikke sig selv til hinder for, at den bemyndigede kommune i et forpligtende kommunalt samarbejde, der pålægges efter den foreslåede § 154 a i barnets lov, overlader udøvelsen af opgaverne til kommunalbestyrelse uden for det pålagte kommunale samarbejde eller til en anden offentlig myndighed, såfremt der i lovgivningen i øvrigt er hjemmel hertil. Dette vil være i overensstemmelse med gældende regler for forpligtende kommunale samarbejder efter lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2994.

Det følger af den foreslåede § 154 a, stk. 2, at den bemyndigede kommune vil have pligt til at varetage udøvelsen af de delegerede opgaver på vegne af den anden kommunalbestyrelse i gruppen.

Når den bemyndigede kommunalbestyrelse i et forpligtende kommunalt samarbejde udøver opgaverne på vegne af en delegerende kommunalbestyrelse, vil den være forpligtet til at overholde den lovgivning, der gælder for opgavevaretagelsen. Dette omfatter både materielle regler for indholdet af opgavevaretagelsen og processuelle regler for sagsbehandlingen inden for det pågældende opgaveområde, herunder eksempelvis

sagsbehandlingsregler i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område i sager, for hvilke denne lov gælder. Det gælder også generel materiel lovgivning, herunder eksempelvis almindelige forvaltningsretlige grundsætninger om saglighed, og generelle sagsbehandlingsregler i f.eks. forvaltningsloven og offentlighedsloven. Dette vil være i overensstemmelse med gældende regler for forpligtende kommunale samarbejder efter lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2994.

I lighed med efter gældende ret vil den bemyndigede kommune, medmindre andet følger af anden lovgivning, have mulighed for efter almindelige principper om delegation i kommunestyret at delegere udøvelsen af kompetencen videre til udvalg og til den kommunale administration. Det vil følge af delegationen, at det vil skulle være ansatte i den bemyndigede – ikke den delegerende – kommune, som vil skulle udføre de opgaver, der vil være omfattet af § 154 c, stk. 1. Det vil betyde, at ansatte, som udelukkende eller helt overvejende er beskæftiget med udøvelsen af opgaver, der delegeres som led i samarbejdet efter § 154 a, vil blive overført fra den delegerende til den bemyndigede kommune. Da delegation efter lovforslaget alene vil omfatte udøvelsen af de opgaver, der er nævnt i den foreslåede § 154 c, stk. 1, vil det kun være ansatte, som udelukkende eller helt overvejende er beskæftiget med udøvelsen af disse opgaver, der vil blive overført til den bemyndigede kommune, jf. dog § 154 c, stk. 4 og 5.

Der vil ikke, medmindre andet følger af anden lovgivning, gælde nogen begrænsning i den bemyndigede kommunalbestyrelses adgang til tilsyn og kontrol med den bemyndigede kommunalbestyrelses udvalg og den bemyndigede kommunes administration og til at tage enhver sag op, som vedrører udøvelsen af opgaverne. Lovforslaget medfører således ikke i sig selv nogen begrænsninger for den bemyndigede kommunalbestyrelse til i konkrete sager at delegere opgavevaretagelsen til den kommunale administration og for kommunalbestyrelsens muligheder for at føre tilsyn og kontrol hermed efter gældende regler.

Idet samarbejdsformen vil være delegation, vil kommunalbestyrelsen i den delegerende kommune bevare kompetencen til at udføre de opgaver, som efter den omhandlede lovgivning påhviler den, men udøvelsen af denne kompetence overlades til den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet. Det overordnede ansvar for udførelsen af opgaverne vil således forblive hos den delegerende kommunalbestyrelse, og når den bemyndigede kommunalbestyrelse udfører opgaverne, vil den handle på vegne af den

delegerende kommunalbestyrelse. Dette vil gælde, uanset på hvilket niveau i den bemyndigede kommunale organisation sagen behandles. Dette er i overensstemmelse med gældende regler for forpligtende kommunale samarbejder, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2995.

Det vil bl.a. betyde, at den delegerende kommunalbestyrelse fortsat vil være ansvarlig for de afgørelser, som kommunen skal træffe. Den delegerende kommunalbestyrelse vil således bevare såvel det politiske som det juridiske og økonomiske ansvar for de afgørelser, der træffes. Som følge heraf vil den delegerende kommunalbestyrelse have adgang til at fastsætte overordnede retningslinjer for opgavevaretagelsen, som den bemyndigede kommune vil være forpligtet til at følge. Den delegerende kommune vil eksempelvis have adgang til inden for rammerne af barnets lov at fastsætte generelle vejledende serviceniveauer for den lokale udmøntning af hjælp efter loven, jf. § 154 i barnets lov, som den bemyndigede kommune vil være forpligtet til at følge.

Som følge af sit ansvar for varetagelsen af de opgaver, der vil være omfattet af det forpligtende samarbejde efter § 154 a, vil den delegerende kommunalbestyrelse endvidere efter almindelige retsgrundsætninger have en pligt – og dermed også en ret – til at føre tilsyn med, hvordan opgaverne varetages i den bemyndigede kommune. Tilsynspligten vil svare til den tilsynspligt, der gælder for kommunalbestyrelser uden for forpligtende kommunale samarbejder i forhold til kommunens egen opgavevaretagelse. Tilsynspligten vil omfatte såvel overholdelsen af lovgivning, der gælder for opgavevaretagelsen, som overholdelsen af eventuelle retningslinjer for opgavevaretagelsen udstedt af kommunalbestyrelsen.

Den ansvarlige kommunalbestyrelse vil selv kunne vurdere, hvordan tilsynet føres, herunder hvilke foranstaltninger der vil skulle indgå i tilsynet. Det vil eksempelvis kunne ske ved generel instruktion og/eller ved aftaler med den bemyndigede kommune om, at den delegerende kommunalbestyrelse løbende skal modtage på forhånd fastlagte typer af oplysninger om den bemyndigede kommunes udøvelse af opgaverne. Der henvises til forarbejderne til § 2, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2995.

Det foreslås med § 154 a, stk. 3, at pålæg efter stk. 1 kun kan gives, hvis minimum 2 af følgende kriterier er opfyldt for den kommune, der efter stk.

1 og 2 skal pålægges at delegere udøvelsen af opgaverne til den bemyndigede kommune i samarbejdet: (1) Der foreligger dokumentation for en periode på minimum 2 år for alvorlige udfordringer med kvaliteten i sagsbehandlingen i sager efter de regler, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, (2) der foreligger dokumentation for en periode på minimum 2 år for, at kommunen ikke overholder de regler, der gælder for behandlingen af sager efter de regler, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, eller (3) der foreligger anden dokumentation end efter nr. 1 og 2 for alvorlige udfordringer med varetagelsen af opgaver efter de regler, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, for en periode på minimum 2 år.

Det foreslåede § 154 a, stk. 3, vil indebære, at der forud for et eventuelt pålæg efter det foreslåede stk. 1 vil skulle foretages en vurdering af, om kriterierne i nr. 1-3 er opfyldt for den kommune, der efter stk. 1 og 2 skal pålægges at delegere udøvelsen af opgaverne til den bemyndigede kommune i samarbejdet. Det vil være Social- og Boligministeriet, der vil skulle foretage denne vurdering.

Der vil ikke være tale om, at det automatisk vil medføre et pålæg om samarbejde efter § 154 a i tilfælde, hvor minimum to af de foreslåede kriterier er opfyldt for en konkret kommune, der vil kunne blive pålagt et samarbejde efter det foreslåede stk. 1. Det vil i alle tilfælde skulle bero på en konkret vurdering om et pålæg om samarbejde efter stk. 1 vurderes nødvendigt for at sikre en faglig bæredygtig varetagelse af opgaverne, der er nævnt i § 154 c.

Der vil endvidere ikke være tale om, at social- og boligministeren eller Social- og Boligministeriet vil være forpligtet til systematisk at monitorere udviklingen i samtlige kommuner, der vil kunne blive pålagt et samarbejde efter det foreslåede stk. 1. Der vil derudover ikke være tale om, at social- og boligministeren eller Social- og Boligministeriet vil være forpligtet til at foretage en vurdering af de opstillede kriterier for en konkret kommune på baggrund af en udefrakommende anmodning herom. En vurdering af de opstillede kriterier vil alene kunne ske på social- og boligministerens foranledning, og baggrunden herfor vil være, at der vil foreligge en bekymring for forholdene i en konkret kommune, der er omfattet af afgrænsningen i § 154 a, stk. 1, og der i forlængelse heraf er overvejelser om at pålægge et samarbejde på børneområdet.

Det vil bero på en konkret vurdering, om det i det enkelte tilfælde kan godtgøres, at minimum 2 af de oplistede kriterier er opfyldt. Social- og

boligministeren vil skulle redegøre herfor i forbindelse med ministerens meddelelse til de berørte kommunalbestyrelser om pålæg om samarbejde, og det vil skulle indgå i begrundelsen for pålægget, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 154 a, stk. 1, ovenfor. I den forbindelse vil ministeren således skulle begrunde, at der foreligger den nødvendige dokumentation for, at minimum 2 af de opstillede kriterier er opfyldt.

De foreslåede kriterier i nr. 1-3 er fastsat ud fra en vurdering af, at de vil kunne give et billede af lovligheden i en konkret kommunes praksis og den faglige og juridiske kvalitet i sagsbehandlingen i den pågældende kommune. Kriterierne er beskrevet nedenfor.

Der vil i forbindelse med vurderingen af, om hvert enkelt kriterium vurderes opfyldt, endvidere kunne lægges vægt på kommunens evne til at imødekomme fejl og udfordringer og opnå den nødvendige faglighed på både kortere og længere sigt. I den forbindelse vil der f.eks. kunne lægges vægt på, hvis en kommune har forsøgt at løse problemerne ved hjælp af forskellige eksisterende tiltag, og dette ikke har haft den nødvendige effekt.

Efter bestemmelsen vil det være en forudsætning, at minimum 2 af kriterierne i nr. 1-3 vil skulle være opfyldt. Grunden til dette er, at det vurderes, at der alene ved opfyldelsen af minimum 2 af de oplistede kriterier vil kunne gives et retvisende billede af lovligheden og den juridiske og faglige kvalitet i en kommunes sagsbehandling på børneområdet.

Det fremgår af det foreslåede § 154 a, stk. 3, *nr. 1*, at det første kriterium vedrører kvaliteten i kommunens sagsbehandling. Efter dette kriterium vil der skulle foreligge dokumenteret viden for en periode på minimum 2 år for alvorlige udfordringer med kvaliteten i sagsbehandlingen i sager efter de regler, der er nævnt i § 154 c, stk. 1.

Det vil bero på en konkret vurdering, om kriteriet jf. nr. 1 samlet set vurderes at være opfyldt, og det vil i den forbindelse være et krav, at der vil skulle foreligge relevant *dokumentation*. Som beskrevet ovenfor vil vurderingen skulle foretages af Social- og Boligministeriet på foranledning af social- og boligministeren. Der stilles ikke nærmere krav til formen for dokumentationen, som eksempelvis vil kunne være resultater af sagsmålinger og gennemgang af sager på børneområdet, herunder når disse er foretaget på kommunens eget initiativ eller i forbindelse med revision eller eksterne undersøgelser eller eksisterende aktiviteter i kommunerne, som f.eks. kan være forankret i Social- og Boligstyrelsen eller i Ankestyrelsen.

Alvorlige sagsbehandlingsfejl vil f.eks. kunne dække over, at der er dokumentation for systematiske sagsbehandlingsfejl i en kommunes behandling af sager efter de regler, der er nævnt i § 154 c, stk. 1. Ved systematiske fejl skal forstås, at enkeltsager eller enkeltstående, isolerede fejl ikke i sig selv vil være tilstrækkelige. Det vil eksempelvis ikke være tilstrækkeligt, hvis det kan dokumenteres, at en kommune i en enkelt sag har begået sagsbehandlingsfejl, eller hvis en kommune i få sager har haft udfordringer med at overholde enkeltstående proceskrav eller tidsfrister i lovgivningen. Kriteriet sigter snarere mod tilfælde, hvor der foreligger viden, der indikerer, at der er en systematik i de fejl, der begås, eksempelvis hvis en kommune generelt ikke overholder lovkrav for håndtering af underretninger eller generelt overskrider tidsfrister, f.eks. for udarbejdelse af børnefaglige undersøgelser, som betyder, at børn og unge venter længe på at få den nødvendige hjælp, eller hvis der er dokumentation for, at de samme fejl generelt går igen på tværs af forskellige sager. Det kan f.eks. vedrøre manglende inddragelse af barnet eller manglende genvurderinger af underretninger i igangværende sager, som betyder, at der ikke tages stilling til, om den iværksatte støtte fortsat imødekommer barnets eller den unges behov.

At der skal være tale om *alvorlige* udfordringer med kvaliteten i sagsbehandlingen, vil betyde, at der vil skulle være en vis tyngde i karakteren af de udfordringer, der identificeres, f.eks. med hensyn til omfanget eller de mulige konsekvenser for den enkelte borger i kommunen. Der vil eksempelvis kunne argumenteres for, at generelle udfordringer med overholdelse af tidsfrister kan føre til langsommelighed i sagsbehandlingen, således at børn og unge venter unødigt længe på at få hjælp. Det vil i den forbindelse veje tungt i vurderingen af kriteriet, hvis der også foreligger viden om, at der i kommunen generelt er udfordringer med at sikre, at der iværksættes indsatser, der matcher det enkelte barns eller den enkelte unges behov. Tilsvarende vil systematiske fejl ved håndtering af underretninger eksempelvis kunne betyde, at alvorlige problemer hos konkrete børn og unge bliver overset, ligesom mangelfuld børneinddragelse vil kunne indebære, at barnets perspektiv generelt er fraværende i sagsbehandlingen og de indsatser, der sættes i værk.

Samlet set sigter kriteriet i nr. 1 således mod tilfælde, hvor der foreligger dokumentation, som kan begrunde, at der i en konkret kommune ikke er en tilstrækkelig socialfaglig og juridisk kvalitet i sagsbehandlingen på børneområdet, herunder eksempelvis hvis der foreligger dokumentation for, at der

i kommunen er systematiske og alvorlige udfordringer med at overholde centrale lovkrav om eksempelvis: Journalisering og dokumentation af væsentlige sagsskridt; inddragelse af barnet eller den unge, inden der træffes beslutninger eller afgørelser om barnets eller den unges forhold; vurdering af bekymringsniveauet i en underretning og overholdelse af lovkrav om vurdering inden 24 timer; genvurdering af underretninger i igangværende sager; krav til udredning og oplysning af sagerne, herunder særligt udarbejdelse af lovpligtige børnefaglige undersøgelser, f.eks. ved mistanke om overgreb; samt generelle udfordringer med overholdelse af lovfastsatte tidsfrister og langsommelighed i sagsbehandlingen generelt, så børn og unge med behov for støtte venter længe på at få den rette hjælp.

Der vil således både kunne være tale om processkridt efter reglerne i barnets lov og andre centrale sagsbehandlingskrav efter eksempelvis retssikkerhedsloven og forvaltningsloven.

Det fremgår af kriteriet, at der vil skulle foreligge dokumenteret viden for en periode på minimum 2 år. Det vil indebære, at eksempelvis en enkeltstående sagsmåling eller sagsgennemgang i en kommune ikke vil kunne stå alene. Tidsgrænsen er fastsat ud fra et hensyn til, at der vil skulle være tale om en situation, der strækker sig over tid, mens der samtidig vil skulle være tale om aktuel information om forholdene i den konkrete kommune.

At fejl og udfordringer er dokumenteret over tid vil således kunne indikere, at den pågældende kommune ikke har formået at rette op på de identificerede fejl og udfordringer. I forlængelse heraf vil der i den samlede vurdering af kriteriet eventuelt kunne lægges vægt på, om der i kommunen har været et dedikeret fokus på at rette op på problemerne, herunder om det vurderes, at der har været afsat de nødvendige ressourcer, og om dette har haft den ønskede effekt. Det vil også kunne indgå i vurderingen, om andre relevante redskaber har været anvendt i den pågældende kommune, herunder om kommunen har gjort brug af de rådgivende og understøttende aktiviteter, som udbydes af f.eks. Social- og Boligstyrelsen og Ankestyrelsen, samt hvorvidt dette vurderes at have skabt den ønskede forandring i kommunen.

Det fremgår af det foreslåede § 154 a, stk. 3, nr. 2, at det andet kriterium vedrører lovligheden i kommunens praksis på området. Efter dette kriterium vil der således skulle foreligge dokumentation for en periode på minimum 2 år for, at kommunen ikke overholder de regler, der gælder for behandlingen af sager efter de regler, der er nævnt i § 154 c, stk. 1.

Mens det første kriterium, jf. § 154 a, stk. 3, nr. 1, vedrører den juridiske og faglige kvalitet i sagsbehandlingen, handler kriteriet i nr. 2 således om lovmedholdeligheden i kommunens behandling af sager. I lighed med kriteriet i nr. 1, jf. ovenfor, vil det bero på en konkret vurdering, om kriteriet jf. nr. 2 samlet set vurderes at være opfyldt, og det vil i den forbindelse være et krav, at der vil skulle foreligge relevant dokumentation.

Det vil eksempelvis kunne dække over, at den pågældende kommune har været genstand for en tilsynssag efter lov om kommunernes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 69 af 23. januar 2024, eller for en sag hos Folketingets Ombudsmand. Der vil i den forbindelse kunne lægges vægt på, om den pågældende sag er afsluttet, og hvad sagen i givet fald har givet anledning til fra såvel myndighedens som kommunens egen side. Det vil da veje tungt, hvis det kan dokumenteres, at den pågældende kommune ikke har udvist en vilje eller en evne til at sikre den nødvendige forandring, herunder hvis dette har indgået i den relevante myndigheds vurdering af sagen.

I tilfælde, hvor den pågældende tilsynssag eller sag hos Folketingets Ombudsmand endnu ikke er afsluttet, vil der kunne lægges vægt på den pågældende myndigheds begrundelse herfor, samt på varigheden af sagens forløb. I lighed med kriteriet efter nr. 1 vil der således også skulle indgå en vurdering af tidsaspektet i den samlede vurdering af, om kriteriet jf. nr. 2 vil være opfyldt, idet der som minimum vil skulle være tale om dokumentation for en periode på 2 år. Det følger heraf, at det ikke vil være tilstrækkeligt, hvis der f.eks. er tale om en helt nyopstartet sag, mens det omvendt vil kunne veje tungt i den samlede vurdering, hvis der er tale om en sag, som har forløbet over flere end 2 år, herunder særligt hvis sagen på trods af dette fortsat er aktuel og således ikke er afsluttet af den ansvarlige myndighed. Det vil endvidere kunne veje tungt, hvis der er tale om flere på hinanden følgende sager, herunder særligt hvis en myndighed har afsluttet én sag for i umiddelbar forlængelse heraf at opstarte en ny sag vedr. den samme kommune.

Der vil i forbindelse med vurderingen af, om kriteriet efter nr. 2 er opfyldt, bl.a. kunne lægges vægt på tilfælde, hvor den relevante myndighed har udtalt kritik af kommunens behandling af børnesager i form af manglende overholdelse af centrale bestemmelser i barnets lov eller øvrig relevant lovgivning som eksempelvis lov om offentlighed i forvaltningen (offentlighedsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 145 af 24. februar 2020, forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, eller lov om

retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 354 af 02/04/2025. Kritikken vil skulle have en sådan karakter, at den afspejler lovbrud eller alvorlige udfordringer med lovmedholdeligheden i den pågældende kommune. Det vil bero på en konkret vurdering, men i forlængelse af bemærkningerne til nr. 1 vil der bl.a. kunne indgå en vurdering af potentielle konsekvenser for den enkelte borger, herunder om de dokumenterede lovbrud og udfordringer kan bevirke, at børn og unge ikke får den rette hjælp.

Der vil ligeledes, jf. ovenfor, kunne lægges vægt på, hvis den relevante myndighed har udtalt, at den pågældende kommunes iværksatte tiltag for at løse problemerne ikke vurderes tilstrækkelige i forhold til myndighedens vurdering af risikoen for fortsatte lovbrud eller sagsbehandlingsfejl. Det vil også her kunne veje tungt, hvis der sammenholdt med et udfordringsbillede, der strækker sig over en længere tidsperiode på minimum 2 år, jf. ovenfor, kan argumenteres for, at der over tid ikke er iværksat de fornødne tiltag fra kommunens egen side til at rette op på problemerne, eller hvis der på trods af iværksatte tiltag ikke er set den fornødne forandring.

Endelig fremgår det af det foreslåede § 154 a, stk. 3, nr. 3, at det tredje kriterium vedrører anden dokumentation end efter nr. 1 og 2 for alvorlige udfordringer med varetagelsen af opgaver efter de regler, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, for en periode på minimum 2 år.

Med det tredje kriterium sigtes således mod tilfælde, hvor der foreligger anden dokumentation for alvorlige udfordringer med varetagelsen af opgaver efter de regler, der er nævnt i det foreslåede § 154 c, stk. 1, som giver anledning til bekymring for kommunens varetagelse af området for børn og unge i udsatte positioner.

Dette kriterium vil navnlig være relevant i tilfælde, hvor en kommune alene opfylder ét af de kriterier, der er nævnt i nr. 1-2, jf. ovenfor. Det vil i lighed med kriterierne i nr. 1-2, jf. ovenfor, bero på en konkret vurdering, om det tredje kriterium samlet set vurderes at være opfyldt, og det vil i den forbindelse være et krav, at der vil skulle foreligge relevant dokumentation.

Der vil skulle være tale om saglig, faktuel og troværdig dokumentation. Det vil eksempelvis kunne dække over objektive data, der viser, at kommunen adskiller sig væsentligt fra landsgennemsnittet eller fra sammenlignelige kommuner (f.eks. i forhold til befolkningsstørrelse, socioøkonomi m.v.) i

forhold til en række relevante parametre. Medieartikler eller enkeltstående kritiske udtalelser fra borgere vil ikke i sig selv udgøre den nødvendige dokumentation, medmindre de pågældende påstande også kan understøttes af objektiv dokumentation, f.eks. i form af relevante nøgletal om kommunens børnesager. Som beskrevet ovenfor, vil det påhvile Social- og Boligministeriet at foretage en konkret vurdering af, om det foreslåede kriterium vurderes at være opfyldt for en konkret kommune. Begrundelsen for, at kriteriet vurderes opfyldt, vil skulle indgå i den samlede begrundelse for pålæg om samarbejde efter det foreslåede § 154 a, stk. 1, jf. ovenfor

Der vil i forbindelse med vurderingen af kriteriet efter nr. 3 f.eks. kunne lægges vægt på, om kommunen har en høj andel af børnesager; om kommunen har en høj andel af børn og unge, der underrettes om, herunder gentagne underretninger; om kommunen har en høj andel af børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet, herunder sammenholdt med andelen af børn og unge, der modtager støttende eller forebyggende indsatser. Der vil endvidere kunne lægges vægt på niveauet for kommunens udgifter til børn og unge på det sociale område, ligesom der vil kunne lægges vægt på, hvis en kommune adskiller sig fra andre kommuner i forhold til omgørelsesprocenten på børneområdet eller på socialområdet bredere set, herunder hvis omgørelsesprocenten overstiger landsgennemsnittet i de 2 forudgående år. Omgørelsesprocenten viser således andelen af realitetsbehandlede klagesager i Ankestyrelsen, som ændres, ophæves eller hjemvises, og vil dermed kunne give et billede af rigtigheden af den del af kommunens afgørelser, der påklages til Ankestyrelsen. Omgørelsesprocenten vil imidlertid ikke kunne fortælle noget om den generelle kvalitet af en kommunes sagsbehandling, herunder om eventuelle fejl og mangler i sager, der ikke påklages.

Derudover vil der kunne lægges vægt på, om der foreligger viden om et højt niveau af underretninger til Ankestyrelsen, herunder særligt ved viden om, at der for den pågældende kommune er et betydeligt niveau af tilfælde, hvor Ankestyrelsen af egen drift har taget en sag om støtte til børn og unge op, jf. § 151 i barnets lov, hvilket bl.a. kan ske på baggrund af en underretning til Ankestyrelsen, jf. § 152 i barnets lov.

Efter omstændighederne vil der i den samlede vurdering af kriteriet endvidere kunne lægges vægt på, om den pågældende kommune har et højt niveau af personaleomsætning samt vakante stillinger i den pågældende forvaltning, idet dette vurderes at kunne have en betydning for muligheden for at

opbygge den nødvendige faglighed og sikre den nødvendige faglige sparring blandt børne- og ungerådgiverne.

Det bemærkes, at det på baggrund af hvert af de enkeltstående parametre, der er nævnt ovenfor, ikke vil kunne konkluderes, at en konkret kommune har alvorlige udfordringer med opgavevaretagelsen på børneområdet. Det vil derfor være nødvendigt at se på de enkelte parametre i sammenhæng med hinanden. Det vil da veje tungt, hvis den pågældende kommune adskiller sig på flere relevante parametre, og kriteriet vil som udgangspunkt ikke være opfyldt i tilfælde, hvor der er tale om, at en kommune adskiller sig fra landsgennemsnittet eller fra sammenlignelige kommuner i forhold til alene ét eller få relevante parametre. Samtidig vil det veje tungt, hvis der ses en sammenhæng mellem flere relevante parametre, f.eks. hvis en kommune har et højt antal underretninger, men der ikke ses en tilsvarende høj andel af børn og unge, der modtager støttende indsatser.

Ovenstående parametre vil desuden skulle ses i sammenhæng med de øvrige kriterier i det foreslåede § 154 a, stk. 3, nr. 1-2. Eksempelvis vil kriteriet i nr. 3 kunne være opfyldt, hvis der i en kommune modtages et højt antal underretninger om børn og unge, og det i medfør af nr. 2 er dokumenteret, at kommunen ikke behandler underretninger i overensstemmelse med reglerne herom i barnets lov.

I lighed med kriterierne efter nr. 1-2 vil der endvidere skulle være tale om, at det kan begrundes, at de dokumenterede udfordringer har forløbet over en periode på minimum 2 år. Det følger heraf, at det vil være et krav, at der foreligger data eller nøgletal for mere end ét enkelt år. Hensigten er at sikre, at de pågældende tal ikke alene er udtryk for et øjebliksbillede, men derimod kan belyse et mønster i kommunens håndtering af børnesager. Det vil, i lighed med kriterierne i nr. 1-2 ovenfor, kunne veje tungt i den samlede vurdering af kriteriet, hvis et givent billede eller udvikling i en kommune har forløbet over en længere tidsperiode.

Det foreslås med § 154 a, stk. 4, at pålæg efter stk. 1 endvidere kun kan gives, hvis en eller begge kommunalbestyrelser i samarbejdet, jf. stk. 2, ikke har indgivet ansøgning til indenrigs- og sundhedsministeren i medfør af § 11 a, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder om, at samarbejdet udvides til at omfatte de opgaver, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, i barnets lov.

Det foreslåede § 154 a, stk. 4, vil således indebære, at der ikke vil være adgang til at kunne pålægge et samarbejde efter § 154 a, stk. 1, i tilfælde, hvor en eller begge kommunalbestyrelser i samarbejdet, jf. bestemmelsens stk. 2, har indgivet ansøgning i medfør af § 11 a, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, om at samarbejdet efter loven udvides til at omfatte de opgaver, der er nævnt i det foreslåede § 154 c, stk. 1.

Herved tages der højde for de gældende muligheder, jf. § 11 a i lov om forpligtende kommunale samarbejder, for at de pågældende kommuner ad frivillighedens vej vil kunne ansøge om at udvide samarbejdet til at omfatte de opgaver, der er nævnt i det foreslåede § 154 c, stk. 1, såfremt der er et ønske og en enighed herom fra de pågældende kommuner.

Med bestemmelsen understreges det således, at den mulighed, der gives social- og boligministeren for at pålægge et sådant samarbejde efter § 154 a, stk. 1, alene vil kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor de berørte kommunalbestyrelser ikke har gjort brug af de eksisterende muligheder for at udvide samarbejdet frivilligt, således at samarbejdet ville omfatte de pågældende opgaver, jf. det foreslåede § 154 c, stk. 1. I tilfælde, hvor de pågældende kommunalbestyrelser frivilligt har ansøgt om, at samarbejdet udvides til at omfatte de opgaver, der er nævnt i det foreslåede § 154 c, stk. 1, vil formålet med et pålæg efter det foreslåede § 154 a, stk. 1, således kunne blive opfyldt ved, at de pågældende kommuner gives dispensation til at udvide samarbejdet efter lov om forpligtende kommunale samarbejder til at omfatte de pågældende opgaver på børneområdet. I disse tilfælde, vurderes det hensigtsmæssigt, at samarbejdet sker frivilligt frem for gennem en afgørelse om påbud om samarbejde.

Det vil som udgangspunkt være en forudsætning, at de pågældende kommunalbestyrelser skal have ansøgt om at udvide samarbejdet for så vidt angår alle de oplistede opgaver i § 154 c, stk. 1, og ikke alene en begrænset delmængde af de oplistede opgaver. Det skyldes, at baggrunden for at pålægge et samarbejde efter § 154 a, stk. 1, vil være, at det vurderes nødvendigt for at sikre en faglig bæredygtig varetagelse af den samlede opgaveportefølje, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, jf. bemærkningerne til § 154 a, stk. 3 samt bemærkningerne til § 154 c, stk. 1 nedenfor. Dog vil dette udgangspunkt kunne fraviges, hvis særlige omstændigheder gør sig gældende, f.eks. hvis lokale eller organisatoriske forhold i de berørte kommuner betyder, at enkelte afgrænsede opgaver fortsat bør varetages af den delegerende kommune i samarbejdet, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 154 c, stk. 4. Det vil bero på en konkret vurdering.

Med bestemmelsen sigtes mod aktuelle ansøgninger efter § 11 a, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder. I tilfælde, hvor de pågældende kommuner tilbage i tid har haft ansøgt om en frivillig udvidelse af samarbejdet efter § 11 a, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, således at samarbejdet ville omfatte børneområdet, og på daværende tidspunkt har fået afslag herpå, vil dette ikke i sig selv være til hinder for, at et samarbejde vil kunne pålægges efter det foreslåede § 154 a, stk. 1. Uagtet at det på daværende tidspunkt kan have været vurderingen, at et forpligtende kommunalt samarbejde ikke ville være en hensigtsmæssig løsning, vil dette ikke udelukke, at der efterfølgende kan være sket en udvikling, som betyder, at en delegation af opgaverne på børneområdet aktuelt vil kunne være hensigtsmæssigt, hvis den delegerende kommune i samarbejdet senere har vist sig at have udfordringer med at sikre en faglig og lovlig varetagelse af de opgaver, der er nævnt i § 154 c, stk. 1. Dette vil således skulle være grundlaget for et pålæg om samarbejde efter § 154 a, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 154 a, stk. 3. I sådanne tilfælde, vil det således være muligt at pålægge et samarbejde efter det foreslåede § 154 a, stk. 1, medmindre de pågældende kommuner ansøger om en frivillig udvidelse af samarbejdet, jf. det foreslåede § 154 a, stk. 4.

En ansøgning om udvidelse af samarbejdet efter § 11 a, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, kræver, at ansøgningen skal have støtte fra begge eller alle de kommunalbestyrelser, der skal deltage i det udvidede samarbejde, jf. Folketingstidende, 2011-12, Tillæg A, L 169 som fremsat, side 7. Der vil derfor kunne være tilfælde, hvor de berørte kommuner ikke har ansøgt om en frivillig udvidelse af samarbejdet, fordi der ikke har været enighed herom mellem de pågældende kommuner. Der vil eksempelvis kunne opstå en situation, hvor den kommune, der vil være den bemyndigede kommune i samarbejdet, er indstillet på at overtage opgavevaretagelsen, men hvor den kommune i samarbejdet, der vil skulle delegerer opgaverne, ikke ønsker en frivillig udvidelse af samarbejdet til at omfatte de pågældende opgaver.

Der vil også kunne opstå en situation, hvor der omvendt vil være tale om, at den delegerende kommune i samarbejdet er indstillet på en frivillig udvidelse, men hvor det er den bemyndigede kommune i samarbejdet, der afviser denne mulighed. I disse situationer vil den bemyndigede kommunes begrundelser herfor eventuelt kunne indgå i den samlede vurdering af, om forudsætningerne for anvendelsen af § 154 a, stk. 1, samlet set vurderes at være opfyldt, idet den pågældende kommune vil kunne gøre opmærksom herpå i forbindelse med høring af kommunerne forud for et påtænkt pålæg om

samarbejde. At den bemyndigede kommune i samarbejdet afviser en frivillig udvidelse, vil dog ikke i sig selv være til hinder for, at samarbejdet vil kunne blive pålagt. Det bemærkes i den forbindelse, at en beslutning om pålæg om samarbejde ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 154 a, stk. 1, ovenfor.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 og 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 154 b

Den foreslåede § 154 b fastsætter, at §§ 3-10 i lov om forpligtende kommunale samarbejder og regler udstedt i medfør heraf finder tilsvarende anvendelse for samarbejder, der er pålagt efter den foreslåede bestemmelse i § 154 a.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre parallelitet mellem den udvidelse af samarbejdet, der vil kunne pålægges efter den foreslåede bestemmelse i § 154 a, om de opgaver der fremgår af § 154 c, og det eksisterende samarbejde mellem de pågældende kommunalbestyrelser, jf. reglerne i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Det foreslås for det første, at § 3 i lov om forpligtende kommunale samarbejder finder tilsvarende anvendelse for samarbejder, der er pålagt efter den foreslåede bestemmelse i § 154 a i barnets lov.

Det vil betyde, at i tilfælde, hvor en beslutning, der træffes efter reglerne, der er nævnt i den foreslåede § 154 c, efter lovgivningen skal træffes af kommunalbestyrelsen i et møde, vil beslutningen skulle træffes af den delegerende kommunalbestyrelse i et møde.

Bestemmelsen skal ses i lyset af, at samarbejdsformen inden for de forpligtende samarbejder er delegation. Delegationen indebærer, at den delegerende kommunalbestyrelse bevarer ansvaret for opgavevaretagelsen på de opgaveområder, der delegeres. I tilfælde, hvor det følger af lovgivningen, at en beslutning skal træffes af kommunalbestyrelsen i et møde og således ikke kan delegeres til et udvalg eller til den kommunale administration, vil det for at fastholde ansvaret for opgavevaretagelsen i den delegerende kommune være nødvendigt at fastsætte, at beslutningen skal træffes af den delegerende kommunalbestyrelse.

Det vil indebære, at den bemyndigede kommunalbestyrelse uanset delegationen ikke vil kunne træffe de af bestemmelsen omfattede beslutninger.

Det vil være relevant i tilfælde, hvor det følger af lovgivningen, at en beslutning skal træffes af kommunalbestyrelsen i et møde og således ikke kan delegeres til et udvalg eller til den kommunale administration. Dette gælder i det tilfælde, hvor det følger af skreven lovgivning eller almindelige grundsatninger, at behandlingen af sagen skal ske i kommunalbestyrelsen på et møde.

Bestemmelsen vil indebære, at selve den beslutning, som efter lovgivningen skal træffes af kommunalbestyrelsen, vil skulle træffes af den delegerende kommunalbestyrelse. Den bemyndigede kommune vil skulle medvirke ved forberedelsen af kommunalbestyrelsesbeslutninger, som er omfattet af § 3 i lov om forpligtende kommunale samarbejder. Beslutningerne vil endvidere som udgangspunkt skulle forberedes gennem udvalgsbehandling i den delegerende kommune.

Dette vil svare til gældende regler for forpligtende kommunale samarbejder i øvrigt, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2996-2997.

Hvad angår børneområdet vil bestemmelsen bl.a. være relevant i forbindelse med kommunalbestyrelsernes pligt efter § 15, stk. 1, i barnets lov til at udarbejde en sammenhængende børnepolitik, som skal vedtages af kommunalbestyrelsen og offentliggøres. Tilsvarende gælder for kommunalbestyrelsens pligt til at udarbejde et beredskab til forebyggelse og tidlig opsporing af overgreb mod børn og unge og behandling af sager om overgreb, jf. § 15, stk. 2, i barnets lov samt kommunalbestyrelsens pligt til at udarbejde et beredskab til forebyggelse, opsporing og håndtering af negativ social kontrol, æresrelaterede konflikter og ekstremisme, jf. § 15, stk. 3, i barnets lov. For begge beredskaber efter § 15, stk. 2 og 3, gælder, at de skal vedtages af kommunalbestyrelsen og offentliggøres, ligesom de skal revideres løbende og som minimum hvert 4. år.

Det følger af forarbejderne til § 15 i barnets lov, at det forhold, at de kommunale beredskaber skal vedtages af kommunalbestyrelsen, indebærer, at der gælder et delegationsforbud, jf. Folketingstidende 2022-2023 (2. samling), Tillæg A, L 93 som fremsat, side 159. I overensstemmelse med § 3 i lov om forpligtende kommunale samarbejder, vil det således betyde, at de kommunale beredskaber fortsat vil skulle vedtages af den delegerende

kommunalbestyrelse. I forlængelse af ovenstående vil den bemyndigede kommune imidlertid skulle bidrage til forberedelsen af sådanne kommunalbestyrelsesbeslutninger, og der vil ved udformningen og vedtagelsen af såvel den sammenhængende børnepolitik og de kommunale beredskaber i henholdsvis den delegerende og den bemyndigede kommune med fordel kunne ske en indbyrdes koordinering, således at der tages højde herfor i den samlede opgavevaretagelse på børneområdet i den bemyndigede kommune.

Det foreslås for det andet, at § 4 i lov om forpligtende kommunale samarbejder finder tilsvarende anvendelse for samarbejder, der er pålagt efter den foreslåede bestemmelse i § 154 a i barnets lov.

Det vil indebære, at den delegerende kommunalbestyrelse vil skulle betale den bemyndigede kommunalbestyrelses fulde omkostninger ved udøvelsen af de opgaver, der er omfattet af bemyndigelsen.

I overensstemmelse med § 4, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2997-2998, vil vederlaget til den bemyndigede kommune skulle omfatte alle de direkte omkostninger, der vil være forbundet med opgavevaretagelsen, dvs. de omkostninger, der direkte kan henføres til den pågældende aktivitet, som f.eks. løn, køb af materialer og tjenesteydelser m.v., og kommunens indirekte omkostninger herved, dvs. de omkostninger, der ikke direkte kan henføres til den pågældende aktivitet, som f.eks. andel af fællesudgifter til lokaler, administration m.v.

Det vil således være forudsat, at den bemyndigede kommune i forbindelse med udførelsen af opgaverne foretager en opgørelse af de omkostninger, der er forbundet med at udføre opgaverne for den anden kommunalbestyrelse i samarbejdet.

Dette vil imidlertid alene omfatte de omkostninger, den bemyndigede kommune vil have som følge af bemyndigelsen. Reglerne om, hvilken kommunalbestyrelse en udgift i forbindelse med varetagelsen af en opgave påhviler, følger i øvrigt af lovgivningen på de enkelte opgaveområder, herunder reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

I overensstemmelse med forarbejderne til § 4 i lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2997-2998, vil prisen hverken kunne være højere eller lavere. Baggrunden herfor er, at det efter almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommunernes opgavevaretagelse hverken er en

kommunal opgave at yde tilskud til andre kommuner eller at opnå fortjeneste ved kommunens virksomhed.

I forhold til varetagelsen af opgaver efter § 154 c, som vil være omfattet af samarbejdet efter § 154 a, vil det eksempelvis betyde, at det vil være den delegerende kommune, der vil skulle betale for omkostningerne forbundet med en afgørelse om eksempelvis støtte efter § 32 i barnets lov, herunder både udgifter til selve indsatsen – f.eks. en konkret behandlingsindsats – samt afledte udgifter til aktiviteter forbundet med indsatsen.

Det følger endvidere af § 4, stk. 2, at økonomi- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om beregning og betaling af omkostningerne efter stk. 1. Bemyndigelsen har aldrig været udnyttet, men sådanne regler vil kunne omfatte den nærmere fastlæggelse af omkostningerne, herunder hvorledes omkostningerne beregnes. Reglerne vil endvidere kunne omfatte fastsættelse af terminer og frister for betaling af disse omkostninger. Det vurderes hensigtsmæssigt at sikre, at i tilfælde, hvor sådanne regler udstedes med hjemmel i bemyndigelsen i § 4, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder vil sådanne regler tilsvarende finde anvendelse i tilfælde, hvor en udvidelse af det eksisterende samarbejde efter lov om forpligtende kommunale samarbejder vil blive pålagt efter den foreslåede § 154 a i barnets lov.

Efter § 61 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser indbringes for Ankestyrelsen. Denne adgang omfatter uenighed om de forpligtelser, der påhviler kommunerne i sager, for hvilke reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område finder anvendelse, jf. herved lovens § 2. Dette omfatter bl.a. udgiftsforpligtelser i sagerne, jf. lovens kapitel 3. § 61 finder derimod ikke anvendelse på forpligtelser, som følger af et pålagt samarbejde efter den foreslåede § 154 a. Dette svarer til den nuværende ordning for forpligtende kommunale samarbejder, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2998.

Det foreslås for det tredje, at § 5 i lov om forpligtende kommunale samarbejder finder tilsvarende anvendelse for samarbejdet efter den foreslåede § 154 a i barnets lov.

Det vil betyde, at afgørelser, der er truffet efter bemyndigelse i medfør af § 154 a, ikke vil kunne påklages til den delegerende kommunalbestyrelse. I overensstemmelse med § 5, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale

samarbejder, vil klage over afgørelser, der er truffet efter bemyndigelse i medfør af § 154 a kunne indbringes for den myndighed, der er klageinstans i forhold til den delegerende kommunalbestyrelses afgørelser.

Dette skal ses i lyset af, at der med den foreslåede § 154 a vil være tale om delegation mellem sideordnede myndigheder, hvorfor der ikke vil være rekursadgang til den delegerende myndighed. Dette er præciseret med § 5, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

I overensstemmelse med forarbejderne til § 5 i lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2998, vil dette ikke medføre en ringere retsstilling for borgerne, idet en borger normalt ikke vil have krav på, at kommunalbestyrelsen behandler en klage over forvaltningens afgørelse. Den delegerende kommunalbestyrelse vil dog under visse betingelser have adgang til af egen drift at ændre en afgørelse, der er truffet af den bemyndigede kommune, jf. § 6 i lov om forpligtende kommunale samarbejder, som beskrevet nedenfor.

I de tilfælde, hvor der efter lovgivningen er fastsat en klageadgang til kommunalbestyrelsen i den delegerende kommune, vil denne bestå, jf. § 5, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

At § 5, stk. 2, finder anvendelse for kommunale samarbejder efter den foreslåede § 154 a, vil indebære, at den rette klageinstans for en afgørelse, der vil blive truffet af en kommunalbestyrelse efter bemyndigelse i medfør af § 154 a, vil være den klageinstans, som ifølge lovgivningen har kompetence til at behandle den pågældende klage over den delegerende kommunalbestyrelses afgørelse. Det vil således være den samme myndighed, der vil skulle behandle en eventuel klage, som hvis der ikke forelå en bemyndigelse efter § 154 a.

Det vil konkret betyde, at en klage over en afgørelse, som er truffet af den bemyndigede kommune, hvor der er klageadgang efter reglerne i barnets lov, vil kunne rettes til Ankestyrelsen, i lighed med i tilfælde, hvor afgørelsen ville være truffet af den delegerende kommune.

Forslaget vil ikke ændre på mulighederne for efter gældende ret at indbringe Ankestyrelsens afgørelser for retten, jf. § 147 i barnets lov.

I overensstemmelse med gældende ret, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2998, vil det gælde, at i tilfælde hvor der i lovgivningen er fastsat en remonstrationsordning, vil sagen

forinden behandling i klageinstansen skulle revurderes af den myndighed, der har truffet afgørelsen, det vil sige den bemyndigede kommune. Klage vil i sådanne tilfælde efter lovgivningen typisk skulle indgives til denne kommune, og det vil skulle fremgå af den klagevejledning, der ledsager afgørelsen, jf. forvaltningslovens § 25, stk. 1.

For nærværende lovforslag vil det konkret betyde, at en klage over en konkret afgørelse som udgangspunkt vil skulle rettes til den bemyndigede kommune, med henblik på at kommunen får mulighed for at genvurdere sagen, før den eventuelt sendes videre til behandling i Ankestyrelsen.

Det foreslås for det fjerde, at § 6 i lov om forpligtende kommunale samarbejder finder tilsvarende anvendelse for samarbejder, der er pålagt efter den foreslåede bestemmelse i § 154 a i barnets lov. Det vil indebære, at den delegerende kommunalbestyrelse i et møde vil kunne ændre afgørelser truffet efter bemyndigelse i medfør af § 154 a, i det omfang kommunalbestyrelsen ifølge lovgivningen ville kunne ændre afgørelsen, såfremt denne var truffet af et udvalg eller administrationen i den delegerende kommune, jf. § 6, stk. 1, 1. pkt.

Hermed sikres den delegerende kommunalbestyrelses mulighed for af egen drift at ændre afgørelser truffet i den bemyndigede kommune i samme omfang, som det ville være tilfældet, hvis afgørelsen var truffet i den delegerende kommune. På den måde vil der blive givet den delegerende kommunalbestyrelse mulighed for i et vist omfang at sikre, at beslutninger truffet af den bemyndigede kommune træffes inden for rammerne af de generelle retningslinjer, der er udstukket af den delegerende kommune.

Bestemmelsen giver alene den delegerende kommunalbestyrelse adgang til af egen drift at ændre afgørelsen truffet i den bemyndigede kommune. Det forhold, at en borger retter henvendelse til den delegerende kommune for at anmode kommunalbestyrelsen om at ændre en afgørelse, hvori borgeren er part, i den bemyndigede kommune, giver ikke borgeren retskrav på, at den delegerende kommunalbestyrelse tager sagen op, herunder at sagen forelægges den delegerende kommunalbestyrelse.

Det vil være et krav efter bestemmelsen, at den ændrede afgørelse træffes af den delegerende kommunalbestyrelse i et møde, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2.samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2998. Den delegerende kommunalbestyrelse vil derfor ikke kunne delegere adgangen til at omgøre den bemyndigede kommunes afgørelser til et udvalg eller

forvaltningen. Det vil betyde, at økonomiudvalget, et stående udvalg eller forvaltningen i den delegerende kommune ikke vil have adgang til at omgøre beslutninger truffet i den bemyndigede kommune, idet denne adgang vil være reserveret kommunalbestyrelsen i den delegerende kommune.

I overensstemmelse med efter gældende regler, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2999, vil det være et krav, at den delegerende kommunalbestyrelse efter lovgivningen ville kunne ændre afgørelsen, hvis afgørelsen var truffet af et udvalg eller af den kommunale administration i den delegerende kommune. Udtrykket "lovgivningen" omfatter såvel skrevne lovregler som uskrevne retsgrundsætninger.

Spørgsmålet om, hvilke afgørelser der vil kunne omgøres efter bestemmelsen, må således i vidt omfang afgøres efter almindelige forvaltningsretlige grundsætninger om tilbagekaldelse. Efter de nævnte grundsætninger vil afgørelser, der alene er begunstigende, kun i begrænset omfang kunne ændres. Om tilbagekaldelse vil kunne ske, vil efter disse retsgrundsætninger bero på en konkret afvejning i hvert enkelt tilfælde.

Den bemyndigede kommune vil som følge af opgavernes placering og vareretagelse i denne kommune have den fornødne sagkundskab til at træffe den nye afgørelse. Det vil betyde, at den delegerende kommune i mange tilfælde med fordel vil kunne overlade det til den bemyndigede kommune at træffe en ny afgørelse ud fra den delegerende kommunes retningslinjer.

Henvisningen til § 6 i lov om forpligtende kommunale samarbejder vil endvidere indebære, at hvis kommunalbestyrelsen efter lovgivningen ikke kan træffe afgørelse i sagen, vil det organ i den delegerende kommune, som efter lovgivningen i kommunalbestyrelsens sted kan træffe afgørelse i sagen, under tilsvarende betingelser kunne ændre afgørelsen, jf. § 6, stk. 1, 2. pkt., i lov om forpligtende kommunale samarbejder. Denne bestemmelse vil tage højde for den særlige situation, hvor det i lovgivningen er fastsat, at en bestemt type af sager ikke vil kunne behandles af kommunalbestyrelsen. I givet fald vil bestemmelsen betyde, at det vil være det organ i den delegerende kommune, som efter lovgivningen i kommunalbestyrelsens sted kan træffe afgørelse i sagen, under tilsvarende betingelser vil kunne ændre afgørelsen. Det vil være en betingelse, at afgørelsen i den eller de sager, der ønskes omgjort, ville kunne ændres, såfremt afgørelsen var truffet af udvalget selv eller af administrationen i den delegerende kommune.

Det foreslås for det femte, at § 7 i lov om forpligtende kommunale samarbejder finder tilsvarende anvendelse for samarbejder, der er pålagt efter den foreslåede bestemmelse i § 154 a i barnets lov.

§ 7 i lov om forpligtende kommunale samarbejder fastsætter visse særlige regler om udveksling af oplysninger mellem den delegerende og den bemyndigede kommunalbestyrelse.

At § 7, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder finder tilsvarende anvendelse for samarbejder, der er pålagt efter den foreslåede bestemmelse i § 154 a i barnets lov, vil betyde, at den bemyndigede kommune vil have adgang til – til brug for udøvelsen af en opgave på vegne af den delegerende kommunalbestyrelse – at afkræve den delegerende kommunalbestyrelse de oplysninger, som er fornødne hertil.

At § 7, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder finder tilsvarende anvendelse for samarbejder, der er pålagt efter den foreslåede bestemmelse i § 154 a i barnets lov, vil betyde, at den delegerende kommunalbestyrelse i det omfang, det er fornødent, vil have adgang til – til brug for varetagelsen af en opgave, som efter lovgivningen påhviler den delegerende kommunalbestyrelse – at afkræve den bemyndigede kommunalbestyrelse oplysninger, som den bemyndigede kommunalbestyrelse har modtaget som led i udøvelsen af en opgave på vegne af den delegerende kommunalbestyrelse.

At § 7, stk. 3, i lov om forpligtende kommunale samarbejder finder tilsvarende anvendelse for samarbejder, der er pålagt efter den foreslåede bestemmelse i § 154 a i barnets lov, vil betyde, at udveksling af følsomme oplysninger efter den foreslåede bestemmelse i § 154 b i barnets lov, jf. § 7, stk. 1 og 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, i ansøgningssager uden ansøgers samtykke kan ske, i det omfang oplysningerne, hvis den bemyndigede kommunalbestyrelse havde varetaget alle den delegerende kommunalbestyrelses opgaver, ikke skulle indhentes fra en anden del af forvaltningen i den bemyndigede kommune, og dermed kunne være anvendt uden ansøgers samtykke.

I lighed med efter gældende regler, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2999, vil udvekslingen af oplysninger efter den foreslåede bestemmelse i § 154 b i barnets lov, jf. § 7, stk. 1-3, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, omfatte alle oplysninger, såvel personoplysninger som ikke-personoplysninger, og uanset om

oplysningerne behandles manuelt eller elektronisk. Bestemmelsen vil omfatte fortrolige oplysninger, der er undergivet tavshedspligt, og såvel omfatte almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 og de særlige kategorier af personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9 og 10 og databeskyttelseslovens § 8.

I lighed med efter gældende regler, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2999, vil udvekslingen af oplysninger efter den foreslåede bestemmelse i § 154 b i barnets lov, jf. § 7, stk. 1-3, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, forudsætte, at den kommunalbestyrelse, der modtager oplysningerne, har et sagligt begrundet behov herfor med henblik på udførelsen af de pågældende opgaver. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil således alene kunne afkræve den delegerende kommunalbestyrelse de oplysninger, der er nødvendige for at udøve den delegerede opgave. Den delegerende kommunalbestyrelse vil tilsvarende alene kunne afkræve den bemyndigede kommunalbestyrelse de oplysninger, der er nødvendige for at varetage andre opgaver, som efter lovgivningen påhviler den. Disse opgaver omfatter bl.a. den delegerende kommunes tilsyn med den bemyndigede kommunes udøvelse af opgaverne.

Udveksling af personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningen og manuel videregivelse af personoplysninger i øvrigt vil i øvrigt kun kunne ske efter de almindelige regler herom i databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen.

Udveksling efter § 7, stk. 1-3, i lov om forpligtende kommunale samarbejder af almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 vil dermed kunne ske, idet behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, ligesom behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. artikel 6, stk. 1, litra c og e.

Udveksling efter § 7, stk. 1-3, i lov om forpligtende kommunale samarbejder af de særlige kategorier af personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9 (personoplysninger om race eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning m.v.) og artikel 10 (straffedomme og lovovertrædelser) samt databeskyttelseslovens § 8 (strafbare forhold) vil derimod kun kunne ske, hvis de særlige betingelser efter disse bestemmelser er opfyldt.

Endvidere vil under alle omstændigheder de almindelige regler for behandling af personoplysninger skulle iagttages.

Dette gælder blandt andet princippet om, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede (lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed), princippet om, at personoplysninger skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål (formålsbegrænsning), jf. databeskyttelseslovens § 5, og princippet om, at personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænsede til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (dataminimering), jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5.

§ 7, stk. 1 og 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, som er omfattet af henvisningen i den foreslåede bestemmelse i § 154 b i barnets lov, indebærer en fravigelse af bestemmelserne i forvaltningslovens § 28, stk. 2, om videregivelse af følsomme oplysninger mellem myndigheder, hvorefter sådan videregivelse alene kan ske efter samtykke eller under iagttagelse af de betingelser, bestemmelsen i øvrigt fastsætter herfor.

For så vidt angår ansøgningssager indebærer § 7, stk. 3, jf. stk. 1 og 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder en fravigelse af forvaltningslovens § 29, hvorefter henholdsvis den bemyndigede og den delegerende kommunalbestyrelse efter stk. 1 og 2, uden ansøgerens samtykke i fornødent omfang kan afkræve hinanden følsomme oplysninger, såfremt oplysningerne, hvis den bemyndigede kommunalbestyrelse havde varetaget alle den delegerende kommunalbestyrelses opgaver og dermed selv havde været i besiddelse af de pågældende oplysninger, ikke skulle indhentes fra en anden del af forvaltningen i den bemyndigede kommune.

Det bemærkes, at § 7, stk. 3, i lov om forpligtende kommunale samarbejder ikke ud over det anførte indebærer nogen fravigelse fra forvaltningslovens § 29. Såfremt følsomme oplysninger, der er nødvendige til brug for behandlingen af en ansøgningssag, ville bero i en anden del af den bemyndigede kommunes forvaltning, hvis den bemyndigede kommunalbestyrelse havde varetaget alle den delegerende kommunalbestyrelses opgaver, giver stk. 3 sammenholdt med stk. 1 og 2 ikke den bemyndigede henholdsvis den delegerende kommunalbestyrelse mulighed for uden samtykke at indhente de pågældende oplysninger til brug for behandlingen af ansøgningssagen. I sådanne tilfælde vil oplysningerne således alene kunne udveksles uden samtykke, hvis betingelserne i forvaltningslovens § 29, stk. 2, nr. 3, er opfyldt.

Efter denne bestemmelse forudsætter indhentelse af følsomme oplysninger til brug for behandlingen af en ansøgningssag, at særlige hensyn til ansøgeren eller tredjemand klart overstiger ansøgerens interesse i, at oplysningerne ikke indhentes.

§ 7, stk. 3, indebærer en fravigelse af §§ 11 a og 11 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, hvorefter der som udgangspunkt ikke må indhentes oplysninger, herunder følsomme oplysninger, fra en anden myndighed uden samtykke. Bestemmelsen indebærer ikke, ud over det anførte, nogen fravigelse fra forvaltningslovens § 29. Såfremt følsomme oplysninger, der er nødvendige til brug for behandlingen af en ansøgningssag, ville bero i en anden del af den bemyndigede kommunes forvaltning, hvis den bemyndigede kommunalbestyrelse havde varetaget alle den delegerende kommunalbestyrelses opgaver, vil der ikke være mulighed for uden samtykke at indhente de pågældende oplysninger til brug for behandlingen af ansøgningen. I sådanne tilfælde vil oplysningerne således alene kunne udveksles uden samtykke, hvis betingelserne i forvaltningslovens § 29, stk. 2, nr. 3, er opfyldt.

At § 7, stk. 4, i lov om forpligtende kommunale samarbejder finder tilsvarende anvendelse for samarbejder, der er pålagt efter den foreslåede bestemmelse i § 154 a i barnets lov, vil betyde, at den bemyndigede kommune vil have adgang til at indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder end den delegerende kommune og fra private til brug for udøvelsen af opgaver efter bemyndigelse i henhold til § 154 a. Hermed vil den bemyndigede kommunalbestyrelse have samme adgang hertil, som den delegerende kommunalbestyrelse ville have haft, hvis den selv havde varetaget udøvelsen af opgaven.

Det vil, i overensstemmelse med efter gældende regler, gælde alle oplysninger – såvel personoplysninger som ikke-personoplysninger – og uanset om oplysningerne behandles manuelt eller elektronisk. Bestemmelsen vil omfatte fortrolige oplysninger, der er undergivet tavshedspligt, og såvel omfatte almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6 og de særlige kategorier af personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9 og 10 og databeskyttelseslovens § 8.

At § 7, stk. 5, i lov om forpligtende kommunale samarbejder finder tilsvarende anvendelse for samarbejder, der er pålagt efter den foreslåede bestemmelse i § 154 a i barnets lov, vil betyde, at når interne miljøoplysninger omfattet af lov om aktindsigt i miljøoplysninger videregives i medfør af §

7, stk. 1-3, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, mister oplysningerne ikke som følge af videregivelsen deres interne karakter.

Bestemmelsen fastlægger, jf. Folketingstidende, 2021-13, Tillæg A, L 146 som fremsat, side 9, at når interne miljøoplysninger omfattet af lov om aktindsigt i miljøoplysninger videregives i denne forbindelse, mister oplysningerne ikke deres interne karakter. Ved interne miljøoplysninger forstås miljøoplysninger i et dokument, der efter § 7 i offentlighedsloven, jf. lov nr. 572 af 19. december 1985 med senere ændringer, og § 12, stk. 1, i forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 9. oktober 2012, er internt. Miljøoplysninger skal forstås i overensstemmelse med § 3 i lov om aktindsigt i miljøoplysninger, hvoraf det bl.a. fremgår, at dette omfatter miljøoplysninger, som foreligger i en hvilken som helst form.

Bestemmelsen vil alene gælde i det omfang, de interne arbejdsdokumenter er udvekslet efter § 7, stk. 1-3, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, der med den foreslåede § 154 b i barnets lov vil finde tilsvarende anvendelse for samarbejder, der er pålagt efter den foreslåede bestemmelse i § 154 a i barnets lov. For al anden udveksling af interne arbejdsdokumenter og interne miljøoplysninger mellem en delegerende og en bemyndiget kommune gælder offentlighedslovens, forvaltningslovens, databeskyttelseslovens og miljøaktindsigtslovens almindelige regler.

I medfør af offentlighedslovens § 23, stk. 2, jf. stk. 1, vil dette bl.a. indebære, at interne arbejdsdokumenter, der ikke indeholder miljøoplysninger efter lov om aktindsigt i miljøoplysninger, ikke vil miste deres interne karakter som følge af udveksling af dokumenter mellem en delegerende og en bemyndiget kommune, idet afgivelsen vil ske af retlige grunde.

Det foreslås endvidere, at §§ 8-10 i lov om forpligtende kommunale samarbejder, som vedrører overførsel af personale, vil finde tilsvarende anvendelse for samarbejder efter den foreslåede § 154 a i barnets lov.

At samarbejdet efter den foreslåede § 154 a i barnets lov vil være underlagt reglerne i § 8 i lov om forpligtende kommunale samarbejder, vil betyde, at den kommunalbestyrelse, der i medfør § 154 a, stk. 2, i barnets lov vil være bemyndiget til at overtage varetagelsen af de opgaver, der er nævnt i den foreslåede § 154 c i barnets lov, vil overtage de ansatte, der udelukkende eller helt overvejende er beskæftiget med udøvelsen af opgaver på det pågældende opgaveområde. Dette svarer til ordningen for ansatte, som led i et forpligtende kommunalt samarbejde i forbindelse med udmøntning af

strukturen blev overført til en bemyndiget kommune i samarbejdet den 1. januar 2007, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 3001.

Det skal ses i lyset af, at delegationen af de opgaver, der er opført i den foreslåede § 154 c i barnets lov, vil forudsætte, at ansatte, som udelukkende eller helt overvejende er beskæftiget med udøvelsen af disse opgaver, vil blive overført fra den delegerende til den bemyndigede kommune som følge af delegationen. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til den foreslåede § 154 a i barnets lov.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at overførslen ikke omfatter ansatte, som er beskæftiget med de opgaver, der er knyttet til den delegerende kommunes varetægelse af ansvaret for opgaven, herunder med udarbejdelse af overordnede retningslinjer for og tilsyn med udøvelsen af opgaverne, medmindre de helt overvejende er beskæftiget med udøvelsen af opgaver efter den foreslåede § 154 c.

Fastlæggelsen af, hvilke konkrete ansatte der vil skulle overføres til den bemyndigede kommune, vil som udgangspunkt skulle ske ved aftale mellem den delegerende og den bemyndigede kommunalbestyrelse. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 154 e, hvorefter der vil kunne fastsættes nærmere vilkår om bl.a. overførsel af personale. Det vil i den forbindelse være hensigtsmæssigt, at de pågældende kommuner i lokale aftaler fastsætter, hvordan en eventuel uenighed om overførsel af personale mv. vil blive håndteret.

§ 8, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder indebærer, at den bemyndigede kommunalbestyrelse vil blive ansættelsesmyndighed for de pågældende ansatte, men regulerer ikke de ansattes rettigheder og pligter i forbindelse med overførslen til en anden ansættelsesmyndighed. Disse forhold er reguleret i §§ 9 og 10.

At samarbejdet efter den foreslåede § 154 a i barnets lov vil være underlagt reglerne i § 9 i lov om forpligtende kommunale samarbejder, vil betyde, at de pligter og rettigheder, der følger af lov om lønmodtagers retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, finder tilsvarende anvendelse for personale, der er ansat i henhold til kollektiv overenskomst, bestemmelser om løn- og arbejdsforhold, der er fastsat eller godkendt af offentlig myndighed, eller individuel aftale, og som følger af en bemyndigelse efter den foreslåede § 154

a i barnets lov, overføres til den bemyndigede kommune, og som ikke er omfattet af lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse.

Formålet vil således være at sikre lige vilkår for ansatte, der overføres som følge af et pålagt samarbejde efter den foreslåede § 154 a i barnets lov, som for andre ansatte, der i øvrigt efter aftale mellem kommunalbestyrelserne som led i et eksisterende forpligtende kommunalt samarbejde måtte være overført til en bemyndiget kommune.

Lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse (virksomhedsoverdragelsesloven) indeholder en regulering af lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse. Virksomhedsoverdragelsesloven finder imidlertid ikke anvendelse på overførsel af administrative funktioner mellem offentlige administrative myndigheder, jf. lovens § 1, stk. 2. Det indebærer bl.a., at virksomhedsoverdragelsesloven ikke finder anvendelse for ansatte, der er beskæftiget med myndighedsopgaver.

Med forslaget sikres alle overenskomstansatte m.v., der overføres som led i et forpligtende kommunalt samarbejde, uagtet karakteren af deres arbejdsopgaver ensartede rettigheder efter virksomhedsoverdragelsesloven. De pågældende ansatte bliver herunder omfattet af virksomhedsoverdragelseslovens regler om videreførelse af ansattes ansættelsesvilkår m.v.

Efter overførslen vil den bemyndigede kommune være ansættelsesmyndighed, og den nye ansættelsesmyndighed vil indtræde umiddelbart i de rettigheder og forpligtelser, der består på overdragelsestidspunktet i henhold til kollektiv overenskomst og aftale, bestemmelser om løn- og arbejdsforhold, individuel aftale om løn- og arbejdsforhold osv., jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 2. De pågældende ansatte bliver endvidere omfattet af virksomhedsoverdragelseslovens særlige bevisbyrderegler mod usaglige afskedigelser som følge af overførslen, jf. nærmere virksomhedsoverdragelseslovens § 3.

Der henvises i øvrigt til Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 3004-3005.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at alle overenskomstansatte m.v., der overføres efter loven, som udgangspunkt er forpligtet til efter overførslen af opgaver fra kommuner til regioner at opfylde arbejdsaftalen ved ansættelse hos den nye ansættelsesmyndighed. Virksomhedsoverdragelseslovens regler indebærer således, at arbejdsgiverskiftet i forbindelse med overførslen af en ansat til en ny ansættelsesmyndighed som led i opgaveoverførslerne ikke

i sig selv er en væsentlig ændring af ansættelsesforholdet, der kan begrunde en ophævelse af arbejdsaftalen fra den ansattes side, men er en ændring, den ansatte er forpligtet til at tåle, forudsat at der ikke sker andre væsentlige ændringer i ansættelsesforholdet. En ansat vil dog altid kunne opsige ansættelsesforholdet med sædvanligt varsel, såfremt denne ikke måtte ønske at blive overført til en ny ansættelsesmyndighed. Ophæves arbejdsaftalen af en lønmodtager, fordi overdragelsen medfører væsentlig ændring af arbejdsvilkårene til skade for lønmodtageren, sidestilles ophævelsen med en afskedigelse i retsforholdet mellem lønmodtageren og arbejdsgiveren, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 3, stk. 2.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at en erhverver inden 5 uger efter det tidspunkt, hvor denne vidste eller burde vide, at de ansatte eller en del af de ansatte på den virksomhed, der overdrages, har været omfattet af en kollektiv overenskomst, dog tidligst 3 uger efter overtagelsen, skal underrette det pågældende fagforbund, såfremt denne ikke ønsker at tiltræde overenskomsten. I modsat fald anses erhververen for at have tiltrådt overenskomsten, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a, stk. 1. Hvis erhververen ikke tiltræder overenskomsten, skal spørgsmål om overtrædelse af de berørte lønmodtageres rettigheder og pligter i henhold til en kollektiv overenskomst, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. I så fald er erhververen stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a, stk. 2. Hvis erhververen ikke tiltræder overenskomsten, og hvis denne i forvejen er omfattet af en overenskomst med et andet fagforbund om det pågældende arbejde, har de berørte lønmodtagere ret til gennem deres forbund at kræve forhandling med virksomhedens ledelse om løn- og ansættelsesvilkår, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a, stk. 3.

Efter en samlet afvejning af de rettigheder og pligter, som følger af virksomhedsoverdragelsesloven, vurderes forslaget at medføre en forbedret retsstilling for de overenskomstansatte m.v., som efter de gældende regler ikke er omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven.

Der henvises i øvrigt til Folketingstidende, 2024-25, Tillæg A, L 213 som fremsat, side 424-425.

Endelig foreslås, at § 10 i lov om forpligtende kommunale samarbejder finder tilsvarende anvendelse for samarbejder efter den foreslåede § 154 a i barnets lov.

At § 10, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder vil finde tilsvarende anvendelse for samarbejder efter den foreslåede § 154 a i barnets lov, vil indebære, at tjenestemænd, der som følge af en bemyndigelse efter § 154 a i barnets lov overføres til den bemyndigede kommune, overgår til ansættelse under den nye ansættelsesmyndighed på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår.

Det følger af de gældende regler, at personer, der er ansat som tjenestemænd i kommunerne, nyder en vis beskyttelse mod ændringer i deres stillingsindhold. Ved vurderingen af, om en anden stilling eller ændrede stillingsvilkår kan anses for passende, vil det ud over en vurdering af stillingens karakter og sammenhæng med den hidtidige stilling skulle indgå, om tjenestemanden efter en bedømmelse på grundlag af momenter som uddannelse, alder, helbredstilstand, den sædvanlige opfattelse af status m.v. kan siges at have fået anvist en passende stilling, jf. Folketingstidende, 2024-25, Tillæg A, L 213 som fremsat, side 425-426.

Den foreslåede bestemmelse supplerer disse regler.

Forslaget indebærer således, at tjenestemænd, der som led i et pålagt forpligtende kommunalt samarbejde efter § 154 a i barnets lov overføres til en bemyndiget kommune, overgår til ansættelse på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår.

Bestemmelsen vil indebære, at de pågældende vil blive ansat som tjenestemænd hos den nye ansættelsesmyndighed i henhold til dennes tjenestemandsregler og de kollektive aftaler, der er indgået i henhold til disse regler.

Det vil ved den pensionsmæssige indplacering hos den nye ansættelsesmyndighed blive sikret, at der ikke som følge af overgangen sker forringelse af den pensionsret, der er optjent i den hidtidige ansættelsesmyndigheds regi. Tilsvarende vil de pågældende ved indplacering i de lønsystemer, der gælder hos den nye ansættelsesmyndighed, blive sikret mod lønnedgang som følge af overgangen.

Forslaget indebærer endvidere, at ansættelsesmyndigheden vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, og at ansættelsesområdet vil være den bemyndigede kommune.

Overgang til ansættelse hos den bemyndigede kommune vil ikke i sig selv være en forflyttelse, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 3005. De tjenestemænd, der overføres, vil således

ikke kunne kræve sig afskediget med rådighedsløn/ventepenge eller pension som følge af selve overgangen til ansættelse under den bemyndigede kommunalbestyrelse.

Endvidere vil forslaget indebære, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 3005, at de pågældende tjenestemænd fremover vil kunne være forpligtede til at overtage en anden passende stilling i den bemyndigede kommune, som ikke ændrer tjenestens karakter. Det vil kunne ske på baggrund af en konkret vurdering af bl.a. stillingens karakter.

Ved vurderingen af, om en sådan anden stilling kan anses for passende, vil det ud over en vurdering af stillingens karakter og sammenhæng med den hidtidige stilling skulle indgå, om tjenestemanden efter en bedømmelse på grundlag af momenter som uddannelse, alder, helbredstilstand, den sædvanlige opfattelse af status m.v. kan siges at have fået anvist en passende stilling.

De pågældende tjenestemænd vil dog ikke være forpligtede til at overtage en anden stilling inden for det nye ansættelsesområde, hvis forpligtelsen til inden for rammerne af det nye ansættelsesområde at overtage en anden stilling måtte være af særlig indgribende karakter over for den enkelte.

At § 10, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder vil finde tilsvarende anvendelse for samarbejder efter den foreslåede § 154 a i barnets lov, vil indebære, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 3006, at tjenestemænd omfattet af § 10, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, dvs. tjenestemænd, der som led i et forpligtende kommunalt samarbejde, der pålægges efter den foreslåede § 154 a i barnets lov, overføres til ansættelse i en bemyndiget kommune, ved pensionering fra denne ansættelse får udbetalt den samlede tjenestemandspension af den nye ansættelsesmyndighed. Det samme vil efter bestemmelsen gælde andre ansatte, der som led i et forpligtende kommunalt samarbejde overføres til den bemyndigede kommune, og som har en pensionsordning, der i det væsentlige giver samme rettigheder som tjenestemandspensionsordninger. Det vil bero på en samlet vurdering, om en ansat, der overføres, har en pensionsordning, der i det væsentlige giver samme rettigheder som tjenestemandspensionsordninger.

Bestemmelsen vil indebære, at det er den bemyndigede kommune som tjenestemandens nye ansættelsesmyndighed, der i forhold til tjenestemanden

er forpligtet til at udbetale den fulde tjenestemandspension. Bestemmelsen vil også gælde de øvrige pensionsforpligtelser, der påhviler ansættelsesmyndigheden, dvs. ægtefællepensioner, børnepensioner og børnepensionstillæg, efterindtægt af pension til ægtefælle og/eller børn, opsatte egen- og ægtefællepensioner, fratrædelsesgodtgørelser som alternativ til opsat pension, åremåls pensioner, overførselsbeløb ved tjenstemandsansættelse i EU og beløbsoverførsel ved individuel overgang mellem tjenestemandsansættelsesområder.

Der henvises til Folketingstidende, 2024-25, Tillæg A, L 213 som fremsat, side 427-429.

Bestemmelsen regulerer alene spørgsmålet om udbetaling af pension til de nævnte ansatte. De pågældendes øvrige rettigheder og pligter i forbindelse med overførslen reguleres for tjenstemændenes vedkommende efter § 10, stk. 1, og for de øvrige ansattes vedkommende efter § 9 i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.8, 2.2 og 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 154 c

Det foreslås med *§ 154 c, stk. 1*, at fastsætte de konkrete opgaver på børneområdet, som det forpligtende samarbejde, jf. den foreslåede § 154 a, vil skulle omfatte. De konkrete opgaver er nævnt i § 154 c, stk. 1, nr. 1-6.

Det foreslås, at de forpligtende samarbejder, der er pålagt efter § 154 a, som udgangspunkt vil skulle omfatte alle de opgaver, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, nr. 1-6. Et pålæg om samarbejde efter § 154 a vil hermed indebære, at de myndighedsopgaver, der følger af de i nr. 1-6 nævnte regler, vil blive delegeret til den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet.

Med myndighedsopgaver forstås både myndighedsudøvelse i forhold til de konkrete opgaver, der nævnes, samt de tilknyttede opgaver, der efter lovgivningen påhviler kommunerne som led i myndighedsudøvelsen. Dog følger det af den foreslåede § 154 b, at § 3 i lov om forpligtende kommunale samarbejder vil finde anvendelse for samarbejder efter § 154 a, hvilket vil indebære, at beslutninger, der efter lovgivningen skal træffes af kommunalbestyrelsen i et møde, uanset bemyndigelsen vil skulle træffes af den delegerende kommunalbestyrelse. Samarbejdet om opgaverne efter § 154 c, stk.

1, vil i øvrigt skulle ske efter reglerne i §§ 4-10 i lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. den foreslåede § 154 b og bemærkningerne hertil.

Et pålæg om samarbejde efter § 154 a vil ikke ændre på, at kommunalbestyrelsen i den delegerende kommune efter § 12, stk. 1, i barnets lov vil skulle sørge for, at der er de nødvendige tilbud efter loven. Kommunalbestyrelsen vil i den forbindelse kunne opfylde sit forsyningsansvar ved brug af egne tilbud og ved samarbejde med andre kommuner, regioner eller private tilbud. Et pålæg om samarbejde efter § 154 a vil i den forbindelse ikke ændre på den delegerende kommunes muligheder for at kunne oprette og drive tilbud efter reglerne i barnets lov. Oprettelse, drift og beslutninger om ændringer af kommunale tilbud efter barnets lov vil således ikke være omfattet af et pålagt samarbejde efter § 154 a. Som følge af en pålagt delegation efter § 154 a vil den delegerende kommune imidlertid ikke kunne træffe afgørelse efter de i § 154 c, stk. 1, nr. 1-5 nævnte regler. Det vil således være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil kunne træffe afgørelse om støtte efter de nævnte regler og som vil have ansvaret for at visitere det enkelte barn eller den enkelte unge til de pågældende tilbud efter loven.

Om tilbud efter §§ 83 og 84 i barnets lov, der er omfattet af lov om forpligtende kommunale samarbejder, henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 154 c, stk. 4.

Om de afgørelser på børneområdet, der efter lovgivningen skal træffes af børne- og ungeudvalget, henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 154 c, stk. 2.

Med den foreslåede § 154 c, stk. 1, fastsættes de konkrete kommunale opgaver, som ved pålæg efter § 154 a vil blive overført fra den delegerende til den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet. Dette omfatter opgaver, hvor det af lovgivningen fremgår, at kompetencen og ansvaret for udøvelsen påhviler kommunalbestyrelsen. Lovforslaget ændrer imidlertid ikke på kravene til opgaveløsningen efter reglerne i barnets lov i øvrigt, herunder reglerne i kapitel 1 i barnets lov om reglerne formål og anvendelsesområde samt lovens kapitel 2 om barnets eller den unges rettigheder m.v., samt regler efter anden lovgivning, f.eks. forvaltningsloven eller lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, der regulerer opgavernes varetagelse. Det gælder både krav til opgaveløsningen, som er hjemlet i lovgivningen og tilhørende forskrifter. Den korte beskrivelse af de omhandlede opgaver, som er indeholdt i følgende, berører heller ikke forståelsen heraf. Lovforslaget medfører endvidere ikke ændringer i forhold til konkrete

tilbuds indhold og borgernes ret til ydelser efter reglerne i barnets lov eller anden lovgivning, eller regler om partsstatus og klageadgang m.v. Lovforslaget ændrer heller ikke på, at opgavevaretagelsen vil kunne tilrettelægges på en sådan måde, at der tages højde for den geografiske tilgængelighed til konkrete tilbud m.v. for den enkelte borger, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 154 e.

Det vil hermed gælde generelt, at kommunalbestyrelsen vil skulle tilrettelægge opgavevaretagelsen efter regler og principper i barnets lov m.v., uanset hvilken kommunalbestyrelse, der vil varetage opgaven. Uagtet delegationen, der vil følge af et pålæg efter § 154 a, vil den enkelte kommunalbestyrelse således bl.a. skulle sikre, at der er sammenhæng mellem kommunens generelle og forebyggende indsats for børn og unge med behov for særlig støtte, jf. § 14 i barnets lov, ligesom den enkelte kommunalbestyrelse vil skulle tilrettelægge sagsbehandlingen på en måde, så barnet eller den unge kan medvirke aktivt, jf. § 8, stk. 1, i barnets lov, og vil skulle sikre, at børn og unge inddrages i deres egen sag efter reglerne i § 5 i barnets lov.

Der er ved afgrænsningen af opgaverne i § 154 c, stk. 1, lagt vægt på, at de opgaver efter barnets lov, der foreslås omfattet af samarbejdet, har en sådan indbyrdes sammenhæng, at hensynet til en helhedsorienteret og bæredygtig sagsbehandling taler for, at en samlet opgaveportefølje bør indgå i samarbejdet efter den foreslåede § 154 a. Hensigten er således at sikre en sammenhængende sagsbehandling og indsats for den enkelte borger.

Handicapkompenserende ydelser, herunder hjælp og støtte til børn og unge med funktionsnedsættelse og deres familier efter § 31, § 81, stk. 1, og §§ 83, 84, 86, 87, 89, § 90, nr. 3, i barnets lov, er ikke omfattet af det foreslåede § 154 c, stk. 1. Dette skyldes, at ydelserne allerede er reguleret af lov om forpligtende kommunale samarbejder. Dog vil delegation af disse opgaver kunne pålægges efter det foreslåede § 154 c, stk. 4, i tilfælde, hvor den delegerende kommunalbestyrelse, inden denne pålægges at delegere udøvelsen af opgaverne efter det foreslåede § 154 a, i medfør af § 11, stk. 1, eller § 11 a, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder helt eller delvist har hjemtaget disse opgaver. Dette vil med lovforslaget også omfatte § 82 og § 90, nr. 4-8, i barnets lov, som foreslås omfattet af lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. lovforslagets § 2, nr. 1-2.

Der er ved afgrænsningen desuden taget højde for, at kommunalbestyrelsen har en række opgaver på børneområdet, der følger af anden lovgivning end barnets lov. Der er ved afgrænsningen af disse opgaver lagt vægt på, at de

opgaver, der foreslås omfattet af samarbejdet, ligner og har en så nær sammenhæng med kommunalbestyrelsens øvrige opgaver efter barnets lov, at det vurderes mest hensigtsmæssigt også at lade disse opgaver være omfattet af samarbejdet. Hensigten er at sikre, at der er tilstrækkelig faglig kapacitet til varetagelsen af opgaverne i kommunen og dermed sikre en bæredygtig sagsbehandling. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til § 154 c, stk. 1, nr. 2-4.

Det vurderes, at opgaverne mest hensigtsmæssigt overføres i sin helhed bl.a. for at sikre sammenhæng i barnet, den unge og familiens sagsforløb, samt for at sikre faglig bæredygtighed i sagsbehandlingen.

De konkrete opgaver beskrives nedenfor.

Det foreslås med § 154 c, stk. 1, nr. 1, at samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a i barnets lov, omfatter kommunalbestyrelsens opgaver efter §§ 6 og 8, § 12, stk. 3, kapitel 3, §§ 28-30 og §§ 32-42, kapitel 5-7, § 91, kapitel 10-13, § 125, kapitel 15-17, §§ 156, 166, 171 b, 171 c, 187, 188, 190 og 197 i barnets lov.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at samarbejdet, jf. § 154 a, vil skulle omfatte kommunalbestyrelsens opgaver efter de nævnte bestemmelser. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil hermed skulle varetage disse opgaver på vegne af den delegerende kommunalbestyrelse i samarbejdet, jf. § 154 a, stk. 2. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil i den forbindelse skulle overholde de regler, der gælder for opgavevaretagelsen efter barnets lov og anden relevant lovgivning, som beskrevet ovenfor.

At samarbejdet vil skulle omfatte § 6 i barnets lov, vil betyde, at den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet, jf. § 6, stk. 1, 2. pkt., vil skulle oplyse børn og unge, hvis sag behandles efter barnets lov, om retten til at lade sig bistå af andre på ethvert tidspunkt af sagens behandling. Det vil i forlængelse heraf være kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune, der vil kunne træffe afgørelse om at tilsidesætte barnets eller den unges valg af bisidder, hvis der bestemte grunde til at antage, at bisidderen vil varetage andre interesser end barnets eller den unges, jf. § 6, stk. 2, 2. pkt., i barnets lov. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil endvidere, jf. § 6, stk. 3, i barnets lov, kunne træffe afgørelse om at udelukke en bisidder helt eller delvist fra et møde, hvis det skønnes af betydning for at få barnets eller den unges uforbeholdne mening belyst.

At samarbejdet vil skulle omfatte § 8 i barnets lov, vil betyde, at det vil være bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet, der jf. § 8, stk. 4, vil have pligt til i fornødent omfang at medvirke til, at der udpeges en egnet indehaver af forældremyndigheden i tilfælde, hvor ingen har forældremyndigheden over et barn eller en ung. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil endvidere efter § 8, stk. 5, i fornødent omfang skulle medvirke til, at der udpeges en egnet forældremyndighedsindehaver, når Familieretshuset til brug for behandlingen af en sag efter forældreansvarslovens § 15 a, stk. 2, anmoder kommunalbestyrelsen herom.

At samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, vil skulle omfatte kommunalbestyrelsens opgaver efter § 12, stk. 3, i barnets lov vil have nær sammenhæng med, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil have kompetencen til at træffe afgørelse om anbringelse uden for hjemmet med samtykke efter § 46 i barnets lov og om valg af anbringelsessted efter § 52 i barnets lov på vegne af den delegerende kommunalbestyrelse. Derfor vil det være hensigtsmæssigt, at § 12, stk. 3, i barnets lov, også vil være omfattet af samarbejdet, idet det fremgår af denne bestemmelse, at i tilfælde, hvor der er et akut behov for at placere et barn eller en ung og der ikke kan findes et egnet godkendt tilbud, jf. § 12, stk. 2, kan et tilbud dog i op til 3 uger indgå i den kommunale forsyning uden godkendelse. Efter bestemmelsens 2. pkt. skal socialtilsynet orienteres straks om anvendelsen af det ikkegodkendte tilbud og kan, når særlige grunde taler for det, træffe afgørelse om, at det ikkegodkendte tilbud kan anvendes i yderligere 3 uger.

At samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, vil omfatte kommunalbestyrelsens opgaver efter kapitel 3 i barnets lov, vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle varetage de opgaver, der efter reglerne i kapitel 3 er pålagt kommunalbestyrelsen.

Det vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der efter § 18, stk. 1, i barnets lov vil skulle screene for, om der er tale om en af de i § 18, stk. 1, nr. 1-3 oplistede problemstillinger. Hvis den bemyndigede kommunalbestyrelse finder, at der på baggrund af screeningen efter § 18 i barnets lov er behov for en afdækning efter § 19, stk. 1, eller en børnefaglig undersøgelse efter § 20, stk. 1 eller 2, vil den bemyndigede kommunalbestyrelse skulle afdække barnets eller den unges forhold eller træffe afgørelse om en børnefaglig undersøgelse. Når den bemyndigede kommunalbestyrelse foretager en screening efter § 18, stk. 1, eller iværksætter en afdækning efter § 19, stk. 1, eller en børnefaglig undersøgelse efter § 20, stk. 1 eller 2, vil kommunalbestyrelsen skulle sørge for at iagttage de regler, der gælder

for udarbejdelsen af en screening, afdækning og børnefaglig undersøgelse. En afdækning efter § 19, stk. 1, vil således skulle ske i overensstemmelse med reglerne i § 19, stk. 2 og 3, ligesom den bemyndigede kommunalbestyrelse i forbindelse med en børnefaglig undersøgelse efter § 20, stk. 1 eller 2, bl.a. vil skulle sørge for, at reglerne i § 20, stk. 3, samt §§ 21-22 i barnets lov vil blive iagttaget.

Kapitel 3 i barnets lov omfatter også regler om screening, afdækning og børnefaglig undersøgelse af kommende forældres forhold, som med den foreslåede bestemmelse vil være omfattet af samarbejdet efter § 154 a. Det vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, som vil skulle foretage en screening af kommende forældre efter § 24, stk. 1, i barnets lov, når der er grund til at antage, at der kan opstå behov for hjælp og støtte efter barnets lov umiddelbart efter fødslen. Tilsvarende vil det være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle foretage en afdækning af kommende forældres forhold efter § 25, stk. 1, eller en undersøgelse af kommende forældres forhold efter § 26, stk. 1 eller 2, og som i den forbindelse bl.a. vil skulle iagttage reglerne i § 27 i barnets lov.

At samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, vil skulle omfatte kommunalbestyrelsens opgaver efter §§ 28-30 i barnets lov, vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil overtage varetagelsen af disse opgaver. Det vil konkret betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle sørge for, at børn og unge har mulighed for at få gratis rådgivning efter § 28, stk. 1, og for gratis og familieorienteret rådgivning efter § 29, stk. 1, i barnets lov. Det vil endvidere betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil kunne træffe afgørelse om tidligt forebyggende indsatser efter § 30 i barnets lov, når kommunalbestyrelsen vurderer, at det kan imødekomme barnets eller den unges behov.

At samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, vil skulle omfatte kommunalbestyrelsens opgaver efter §§ 32-42 i barnets lov, vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil overtage varetagelsen af disse opgaver. Det vil hermed være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil kunne træffe afgørelse om støttende indsatser efter § 32, stk. 1, i barnets lov, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs behov for støtte. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil endvidere, jf. § 32, stk. 5, i barnets lov skulle træffe afgørelse om visse indsatser efter § 32, stk. 1, under en kommende mors graviditet,

når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets særlige behov efter fødslen.

Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil endvidere, jf. § 33, stk. 1, have pligt til senest 14 dage efter en henvendelse fra et barn eller en ung under 18 år eller forældrene iværksætte social stofmisbrugsbehandling, jf. § 101, stk. 1, i lov om social service, af barnets eller den unges stofmisbrug, når barnet eller den unge har alvorlige sociale og adfærdsmæssige problemer på grund af stofmisbruget. Kommunalbestyrelsen vil i den forbindelse kunne anvende gavekort som led i behandlingen, jf. § 34, stk. 1, i barnets lov.

Det vil også være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil kunne træffe afgørelse om at yde økonomisk støtte efter § 35, stk. 1, 3 og 4, i barnets lov, når betingelserne herfor er opfyldt, og når kommunalbestyrelsen vurderer, at det vil kunne imødekomme barnets eller den unges behov for støtte. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil endvidere efter § 36 i barnets lov kunne yde støtte til dækning af transportudgifter i forbindelse med møder i barnets eller den unges handlekommune, eller der, hvor barnet eller den unge opholder sig, i forbindelse med en støttende indsats eller anbringelse efter barnets lov.

Efter § 37 i barnets lov vil kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune kunne træffe afgørelse om indsatser efter § 32, stk. 1, nr. 1, 3 og 5, for så vidt angår behandling af barnet eller den unge, selv om forældremyndighedsindehaveren ikke samtykker, når formålet med indsatsen skønnes at kunne opnås uanset det manglende samtykke.

Det vil også være kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune, der vil overtage forpligtelsen til at træffe afgørelse om forældreplæg og børne- og ungeplæg, når betingelserne herfor er opfyldt. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil, jf. § 38 stk. 1, i barnets lov skulle træffe afgørelse om at meddele forældremyndighedsindehaveren et forældreplæg, når der er risiko for, at et barns eller en ungs udvikling er i fare, og det vurderes at bero på, at forældremyndighedsindehaveren ikke lever op til sit forældreansvar.

Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil endvidere, jf. § 39, stk. 1, i barnets lov skulle træffe afgørelse om at meddele et barn eller en ung i alderen 10-17 år et børne- og ungeplæg, når barnet eller den unge har adfærdsproblemer eller udviser negativ adfærd af en sådan karakter, at der er risiko for, at barnets eller den unges udvikling er i fare, og når det vurderes, at et frivilligt samarbejde med barnet eller den unge og

forældremyndighedsindehaveren om støtte efter § 32 ikke er tilstrækkeligt til at afhjælpe barnets eller den unges problemer, jf. dog §§ 12 og 13 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Den bemyndigede kommune vil desuden overtage kommunalbestyrelsens opgaver vedr. privat familiepleje. Det indebærer, jf. § 42, stk. 1, i barnets lov, at kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune vil skulle give tilladelse til at modtage et barn under 14 år til døgnophold i privat familiepleje, når der er tale om en sammenhængende periode ud over 3 måneder, i de tilfælde, hvor den delegerende kommune i samarbejdet er den stedlige kommune. Det vil også være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der på vegne af den delegerende kommune vil skulle give tilladelse til at oprette og drive døgnplejehjem, der modtager børn og unge under 18 år, og som drives af private uden offentlige midler, og som vil skulle føre tilsyn med forholdene i døgnplejehjemmet. Det vil tilsvarende gælde i de tilfælde, hvor den delegerende kommune er den stedlige kommune.

At samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, vil skulle omfatte kommunalbestyrelsens opgaver efter kapitel 5 i barnets lov, vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommune i samarbejdet, der vil overtage varetagelsen af kommunalbestyrelsens opgaver efter dette kapitel, som indeholder regler om anbringelse uden for hjemmet.

Det vil indebære, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet, der efter § 46, stk. 1, i barnets lov vil kunne træffe afgørelse om anbringelse uden for hjemmet med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets eller den unges behov for støtte. Kommunalbestyrelsen vil i den forbindelse skulle overholde de krav, der gælder for afgørelser om anbringelse uden for hjemmet, herunder § 46, stk. 2 og 3. Det vil endvidere være kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune, der på baggrund af en undersøgelse efter § 26 med samtykke fra de kommende forældre vil kunne træffe afgørelse efter § 46, stk. 1 om, at det ufødte barn umiddelbart efter fødslen anbringes uden for hjemmet, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til det ufødte barns behov for støtte, jf. § 46, stk. 4.

Kapitel 5 i barnets lov indeholder også øvrige regler om kommunalbestyrelsens opgaver i forbindelse med en anbringelse af et barn eller en ung udenfor hjemmet, som det efter en pålagt delegation efter § 154 a vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet, som vil skulle varetage. Det

drejer sig om, at den bemyndigede kommunalbestyrelse efter § 48, stk. 2, vil skulle behandle en anmodning efter § 48, stk. 1, fra et barn eller en ung om at blive anbragt uden for hjemmet, og vil skulle vurdere, om der skal udarbejdes en børnefaglig undersøgelse eller om der er grundlag for at iværksætte støttende indsatser eller en anbringelse efter reglerne herom i barnets lov. Det drejer sig også om, at den bemyndigede kommunalbestyrelse vil skulle træffe afgørelse om valg af anbringelsessted efter § 52, stk. 1, og som samtidig med valg af anbringelsessted vil skulle tage stilling til barnets eller den unges skolegang, jf. § 52, stk. 4, 1. pkt. Det vil også være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der efter § 52, stk. 4, 2. pkt., i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung på et børne- og ungehjem i en anden kommune, vil skulle sørge for, at der forud herfor foretages en vurdering af barnets eller den unges eventuelle behov for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand efter § 12, stk. 2, i folkeskoleloven. Det vil endvidere være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle varetage forpligtelsen til at udpege en støtteperson eller en venskabsfamilie til barnet eller den unge under anbringelsen efter § 53, stk. 1, og § 54, stk. 1, i barnets lov, og som efter § 53, stk. 3, og § 54, stk. 4, efter behov vil kunne dække støttepersonens eller venskabsfamiliens udgifter til telefon, transport og lignende.

Kapitel 5 i barnets lov indeholder derudover regler om afgørelser, der skal træffes af de kommunale børne- og ungeudvalg. Efter § 47, stk. 1, i barnets lov, er det børne- og ungeudvalget, der kan træffe afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet uden samtykke. Det vil, jf. det foreslåede § 154 c, stk. 2, være børne- og ungeudvalget i den delegerende kommune, der vil skulle træffe de afgørelser, der efter barnets lov skal træffes af de kommunale børne- og ungeudvalg. Det vil imidlertid være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle udarbejde indstillingen til børne- og ungeudvalget om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke, som vil skulle opfylde kravene i § 51, stk. 1, i barnets lov. Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede § 154 c, stk. 2. I forbindelse med børne- og ungeudvalgets genbehandling af en sag om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke efter § 50, stk. 1, vil kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune skulle varetage forpligtelsen efter § 50, stk. 7, hvormed kommunalbestyrelsen forud for børne- og ungeudvalgets genbehandling af en anbringelse uden for hjemmet efter stk. 1 vil skulle overveje, om hensynet til barnets bedste taler for, at der udarbejdes en indstilling om permanent anbringelse efter § 67, stk. 4, i barnets lov, i tilfælde, hvor barnet eller den

unge på tidspunktet for genbehandlingen har været anbragt uden for hjemmet i mere end 3 år.

Efter kapitel 5 i barnets lov har kommunalbestyrelsen en række forpligtelser, når et barn eller en ung anbringes i en plejefamilie, herunder når der er tale om en anbringelse i en netværksplejefamilie. Da det i medfør af et pålagt samarbejde efter § 154 a vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle træffe afgørelse om valg af anbringelsessted, vil det være hensigtsmæssigt, at disse forpligtelser også varetages af den bemyndigede kommunalbestyrelse. Derfor vil § 154 c, stk. 1, nr. 1, også indebære, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle sørge for, at en plejefamilie, jf. § 43, stk. 1, nr. 1-4, dvs. almene plejefamilier, forstærkede plejefamilier, specialiserede plejefamilier, og netværksplejefamilier, løbende gennemfører den fornødne efteruddannelse, og som vil skulle sikre, at plejefamilien modtager den fornødne supervision, rådgivning og vejledning, jf. § 56, stk. 1, i barnets lov.

Det vil også være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der i forbindelse med en anbringelse af et barn eller en ung i en netværksplejefamilie, vil have ansvar for at godkende netværksplejefamilien som konkret egnet i forhold til et bestemt barn eller en bestemt ung, jf. § 58, stk. 1, i barnets lov og som efter stk. 2 vil skulle tilbyde plejefamilien et grundkursus i at være plejefamilie i forbindelse med godkendelsen. Det vil endvidere være den bemyndigede kommunalbestyrelse, som ud over godtgørelse for kost og logi, jf. § 197 i barnets lov, vil skulle dække netværksplejefamiliens øvrige og ekstraordinære omkostninger ved at have barnet eller den unge boende, jf. § 59, stk. 1, i barnets lov. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil endvidere efter § 60, stk. 1, i barnets lov skulle tilbyde den fornødne faglige støtte til netværksplejefamilier i overensstemmelse med plejeopgavens omfang.

Det bemærkes, at det i medfør af den foreslåede § 154 b vil være den delegerende kommunalbestyrelse, der vil skulle betale den bemyndigede kommunalbestyrelses fulde omkostninger ved udøvelsen af de opgaver, der er omfattet af bemyndigelsen. Begrundelsen for, at kommunalbestyrelsens forpligtelse efter § 59, stk. 1, til at dække en netværksplejefamilies omkostninger, foreslås omfattet af samarbejdet efter det foreslåede § 154 a, er, at der er en så nær sammenhæng med de kommunalbestyrelsesopgaver, der følger af §§ 58 og 60, at det vurderes hensigtsmæssigt, at denne forpligtelse tilsvarende påhviler den bemyndigede kommune.

Endelig vil det være kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune, der efter § 64, stk. 1, i barnets lov vil skulle sikre, at alle børn og unge på sikrede institutioner og særligt sikrede afdelinger tilbydes screening med henblik på at få afdækket et eventuelt behov for psykiatrisk udredning. Det vil også være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der efter § 65, stk. 1, i barnets lov vil skulle sikre, at egne værelser, kollegier eller kollegieliggende børne- og ungehjem, hvor den unge selv råder over sin egen bolig, jf. § 43, stk. 1, nr. 5, i barnets lov er godkendt som konkret egnet til den pågældende unge.

At samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, vil skulle omfatte kommunalbestyrelsens opgaver efter kapitel 6 i barnets lov, vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommune i samarbejdet, der vil overtage varetagelsen af kommunalbestyrelsens opgaver efter dette kapitel.

Kapitel 6 i barnets lov indeholder regler om permanente anbringelser og adoption. Lovforslaget vil ikke ændre på, at det vil være børne- og ungeudvalget i den delegerende kommune, der vil have kompetence til at træffe afgørelse om, at et barn eller en ung, der har været anbragt uden for hjemmet i mindst 3 år fortsat skal være anbragt uden for hjemmet i en permanent anbringelse, jf. § 67, stk. 1, i barnets lov. Det vil således, jf. det foreslåede § 154 c, stk. 2, være børne- og ungeudvalget i den delegerende kommune, der vil skulle træffe afgørelse om permanent anbringelse. Efter § 67, stk. 4, i barnets lov skal kommunalbestyrelsen udarbejde en indstilling til børne- og ungeudvalget om, at barnet eller den unge fortsat skal være anbragt uden for hjemmet i en permanent anbringelse. Det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle udarbejde denne indstilling, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 154 c, stk. 2. Det vil også være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der efter § 68, stk. 1, vil skulle behandle en anmodning fra et barn eller en ung, som er fyldt 10 år, om at blive permanent anbragt uden for hjemmet, og som vil skulle vurdere, om der af hensyn til barnets eller den unges bedste skal udarbejdes en indstilling herom.

Det vil endvidere være den bemyndigede kommune, der vil skulle varetage kommunalbestyrelsens opgaver efter kapitel 6 i barnets lov i forbindelse med sager om adoption. Det vil således være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der efter § 69, stk. 1, vil skulle overveje, om hensynet til kontinuitet og stabilitet i barnets eller den unges opvækst taler for, at barnet eller den unge gennem adoption får en ny familie, når det må antages, at barnet eller den unge vil være anbragt i en længere årrække. Det vil skulle ske i følgende situationer: Ved anbringelse af et barn eller en ung uden for

hjemmet efter §§ 46, 47 eller 49 i barnets lov, jf. § 69, stk. 1, nr. 1; ved fortsat anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet efter § 50 i barnets lov, jf. § 69, stk. 1, nr. 2; ved permanent anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet efter § 67 i barnets lov, jf. § 69, stk. 1, nr. 3; samt når Ungdomskriminalitetsnævnet har truffet afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. § 69, stk. 1, nr. 4.

Det vil endvidere påhvile den bemyndigede kommunalbestyrelse, når en forælder til et barn eller en ung, der er anbragt eller er blevet bortadopteret på grund af manglende forældreevne, venter endnu et barn, at skulle overveje, om hensynet til kontinuitet og stabilitet i det kommende barns opvækst taler for, at dette barn gennem adoption får en ny familie, jf. § 69, stk. 2.

Kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommunalbestyrelse vil endvidere overtage de forpligtelser, der gælder i forbindelse med udarbejdelse af en indstilling til børne- og ungeudvalget om, at barnet eller den unge adopteres, jf. § 70, stk. 1, i barnets lov. Kravene til kommunalbestyrelsens indstilling er fastsat i bestemmelsens stk. 2 og 3.

Lovforslaget vil ikke indebære en delegation af børne- og ungeudvalgets kompetence, jf. det foreslåede § 154 c, stk. 2, og indstilling efter § 70, stk. 1, vil således skulle indgives til børne- og ungeudvalget i den delegerende kommune. Lovforslaget vil heller ikke ændre på, at kommunalbestyrelsen vil kunne anmode den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation om vejledende rådgivning, jf. § 71, stk. 1 og 2, i barnets lov, i sager, hvor der er overvejelser om adoption, samt i sager, hvor kommunalbestyrelsen skal udarbejde en indstilling om adoption uden samtykke.

§ 154 c, stk. 1, nr. 1, vil betyde, at det vil være kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune, der efter § 74, stk. 1, i barnets lov vil skulle tilbyde faglig støtte til plejefamilier, som ønsker at adoptere et barn eller en ung, som er anbragt i familien. Den faglige støtte skal målrettes situationen før adoptionen. Efter § 74, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen tilbyde den fornødne faglige støtte til familier, der har adopteret et barn eller en ung, som tidligere har været anbragt i pleje i familien.

At samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, vil skulle omfatte kommunalbestyrelsens opgaver efter kapitel 7 i barnets lov, vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommune i samarbejdet, der vil overtage varetagelsen af kommunalbestyrelsens opgaver efter dette kapitel.

Kapitel 7 i barnets lov indeholder regler om hjælp til barnets eller den unges forældre i forbindelse med en anbringelse uden for hjemmet. Det drejer sig bl.a. om regler om at tilbyde en støtteperson til forældremyndighedsindehaveren i forbindelse med barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet, jf. § 75 i barnets lov, samt regler om at iværksætte støtte til forældrene efter § 32, stk. 1, eller § 75 i barnets lov eller anden lovgivning efter § 76 i barnets lov. Det omfatter også en pligt til at udarbejde en særskilt plan for støtten til forældrene, når der iværksættes støtte efter §§ 75 eller 76 i barnets lov, jf. § 77, stk. 1, i barnets lov. Efter § 79 skal kommunalbestyrelsen tilbyde at revidere en udarbejdet plan for støtten til forældrene efter §§ 77 eller 78, når der er behov for det, jf. dog stk. 2 og 3. Det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der efter pålæg om samarbejde efter § 154 a, vil skulle yde hjælp og støtte til barnets eller den unges forældre i forbindelse med en anbringelse uden for hjemmet efter de nævnte bestemmelser.

Dog bemærkes, at det fremgår af forarbejderne til § 75 i barnets lov, jf. Folketingstidende, 2022-2023 (2. samling), tillæg A, L 93 som fremsat, side 275, at det er forældremyndighedsindehaverens opholdskommune, der skal bevilge støttepersonen og dække udgifterne, der er forbundet dermed. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil derfor alene overtage varetagelsen af denne opgave som følge af delegationen efter § 154 a i det omfang, at den delegerende kommune er opholdskommune for forældremyndighedsindehaveren.

Endvidere bemærkes, at uagtet at de særlige sagsbehandlingsregler i kapitel 4-7, ikke foreslås omfattet af samarbejdet efter § 154 a, idet de ikke i sig selv udgør kommunalbestyrelsesopgaver, vil disse fortsat skulle iagttages af den bemyndigede kommunalbestyrelse i forbindelse med opgavevaretagelsen. Det gælder bl.a. § 43 i barnets lov om typer af anbringelsessteder, samt § 57 i barnets lov om typer af plejefamilier.

At samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, vil skulle omfatte kommunalbestyrelsens opgaver efter § 91 i barnets lov vil betyde, at den bemyndigede kommunalbestyrelse vil skulle tage stilling til, om der skal udarbejdes en barnets plan, når der træffes afgørelse om støttende indsatser efter § 32, stk. 1, jf. § 91, stk. 1. I sager om anbringelse uden for hjemmet efter §§ 46 eller 47 i barnets lov vil kommunalbestyrelsen skulle udarbejde en barnets plan efter lovens § 91, stk. 2. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil i forbindelse af varetagelsen af de opgaver, der følger af § 91, stk. 2, skulle iagttage de bestemmelser, der knytter sig hertil, herunder § 91, stk. 3, samt §§ 92-94.

At samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, vil skulle omfatte kommunalbestyrelsens opgaver efter kapitel 10-13 i barnets lov, vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommune i samarbejdet, der vil overtage varetagelsen af kommunalbestyrelsens opgaver efter disse kapitler.

Kapitel 10 i barnets lov indeholder regler om løbende opfølgning og kommunalbestyrelsens opgaver under anbringelsen. At kapitel 10 vil være omfattet af samarbejdet, vil bl.a. betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle foretage den løbende opfølgning efter § 95, stk. 1, i barnets lov, og som i forbindelse med den første opfølgning vil skulle træffe beslutning om den fremadrettede tilrettelæggelse af opfølgningen, jf. stk. 2. Det vil endvidere være den bemyndigede kommunalbestyrelse, som ved en anbringelse af et barn eller en ung, vil overtage ansvaret for den daglige omsorg for barnet eller den unge, jf. § 97, stk. 1, i barnets lov, og som, i det omfang det må anses for nødvendigt under hensynet til formålet med anbringelsen, på baggrund af den løbende opfølgning, jf. §§ 95 og 96, og det personrettede tilsyn med barnet eller den unge på anbringelsesstedet, jf. § 156, vil skulle træffe afgørelse om ændring af anbringelsessted, behandling, uddannelse m.v. under anbringelsen uden for hjemmet, jf. § 97, stk. 2, i barnets lov. Det bemærkes i den forbindelse, at en afgørelse om ændret anbringelsessted efter § 97, stk. 2, kræver samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, jf. § 98, stk. 1, i barnets lov. Hvis samtykke ikke kan opnås, træffes afgørelsen af børne- og ungeudvalget, jf. § 98, stk. 4. I medfør af det foreslåede § 154 c, stk. 2, vil en sådan afgørelse således skulle træffes af børne- og ungeudvalget i den delegerende kommune på baggrund af en indstilling fra kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune. Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede § 154 c, stk. 2.

Kapitel 11 i barnets lov indeholder regler om ophør af indsatser og hjemgivelse. Det fremgår af § 100, stk. 1, i barnets lov at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde, jf. stk. 3, forud for hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet efter §§ 46 eller 47. I tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaveren anmoder om at få hjemgivet et barn eller en ung, der er anbragt med samtykke efter § 46, skal kommunalbestyrelsen jf. § 102, stk. 1, tage stilling til spørgsmålet om hjemgivelse, senest 7 dage efter at anmodningen fremsættes. Tilsvarende gælder, såfremt en ung, som er fyldt 15 år, der er anbragt med samtykke efter § 46, anmoder om at blive hjemgivet.

At kommunalbestyrelsens opgaver efter kapitel 11 vil være omfattet af samarbejdet efter § 154 a, vil betyde, at den bemyndigede kommunalbestyrelse vil skulle træffe de relevante afgørelser efter reglerne § 100, stk. 1, og § 102, stk. 1, i barnets lov.

Kapitel 12 i barnets lov indeholder regler om samvær og kontakt. Kapitlet indeholder regler, som giver henholdsvis kommunalbestyrelsen og børne- og ungeudvalget mulighed for at begrænse og træffe afgørelse om udøvelsen af samvær og kontakt, når visse betingelser er opfyldt. At kommunalbestyrelsens opgaver i kapitel 12 vil være omfattet af samarbejdet efter § 154 a vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der efter § 104, stk. 1, i barnets lov vil skulle sørge for at tilrettelægge samvær og kontakt mellem barnet eller den unge og dennes familie og netværk ud fra forholdene i den enkelte sag og under hensyn til barnets eller den unges tryghed, trivsel og eventuelle behov for støtte. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil endvidere efter § 104, stk. 2, om fornødent skulle træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og kontakten og vil kunne fastsætte nærmere vilkår for samværet og kontakten. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil endvidere kunne træffe afgørelse om støttet samvær eller om at suspendere samværet i en periode efter § 104, stk. 3-5, herunder efter anmodning fra barnet eller den unge, jf. § 103, stk. 2. De afgørelser, der efter reglerne i § 105 i barnets lov skal træffes af børne- og ungeudvalget, vil fortsat skulle træffes af børne- og ungeudvalget i den delegerende kommune. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til den foreslåede § 154 c, stk. 2.

Det bemærkes, at den bemyndigede kommunalbestyrelse foruden de nævnte opgaver i kapitel 12 også vil skulle efterleve de forpligtelser, der gælder for varetagelsen af de nævnte opgaver, og som vil have sammenhæng med det ansvar for barnet eller den unge, som vil følge af en afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet. Det vil således også være den bemyndigede kommunalbestyrelse, som efter reglerne i kapitel 12 bl.a. vil skulle sørge for, at forbindelsen mellem barnet eller den unge og forældrene og netværket holdes ved lige under en anbringelse uden for hjemmet, jf. § 103, stk. 3, i barnets lov.

At samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, vil skulle omfatte kommunalbestyrelsens opgaver efter kapitel 13 i barnets lov, vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommune i samarbejdet, der vil overtage varetagelsen af kommunalbestyrelsens opgaver vedr. ungestøtte og overgang til voksenlivet. Dette vil endvidere følge i naturlig forlængelse af, at den bemyndigede

kommunalbestyrelse vil skulle varetage de opgaver, der vedrører iværksættelse af støttende indsatser og anbringelse uden for hjemmet.

Hermed vil det være kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune, der efter § 108, stk. 1, i barnets lov, vil skulle tage stilling til, om der skal udarbejdes en ungeplan i de i nr. 1-4 nævnte tilfælde, og som efter § 108, stk. 2, vil skulle udarbejde en ungeplan i sager om anbringelse uden for hjemmet, jf. §§ 46 og 47, hvor den unge er fyldt 16 år, og ved genetablering af døgnophold, jf. § 116 i barnets lov. Det vil også, jf. § 111, stk. 1, være kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune, som senest 6 måneder forud for ophør af en anbringelse ved det fyldte 18. år vil skulle tage stilling til, om der er grundlag for at træffe afgørelse om ungestøtteindsatser til den unge efter reglerne i §§ 114-116 og 120, i det omfang den delegerende kommune er handlekommune for den unge. Det vil tilsvarende være den bemyndigede kommunalbestyrelse, som vil kunne træffe afgørelse om ungestøtte til unge fra 18 til 22 år efter reglerne i §§ 113-116 i barnets lov, og som efter § 118 vil have pligt til, i det omfang det er muligt, at sørge for, at unge, som har været anbragt uden for hjemmet umiddelbart inden det fyldte 18. år får mulighed for at vende tilbage til det tidligere anbringelsessted kortvarigt, uanset om der iværksættes indsatser efter § 114, stk. 1, eller § 120 i barnets lov.

Kapitel 13 i barnets lov omfatter også bestemmelser vedr. overgangen til voksenlivet for unge med nedsat psykisk eller fysisk funktionsevne. At disse bestemmelser vil være omfattet af samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, vil betyde, at den bemyndigede kommunalbestyrelse efter § 119, stk. 1, vil skulle tilbyde indsatser efter § 120 til en ung i alderen 18 til 22 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og hvis den unge har samtykket hertil. For unge med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er anbragt uden for hjemmet efter reglerne i kapitel 5 i barnets lov eller efter § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet i en plejefamilie, jf. § 43, stk. 1, nr. 1-4, i barnets lov, vil kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune kunne træffe afgørelse om, at et døgnophold, jf. §§ 46 og 47 i barnets lov, opretholdes. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil endvidere efter § 122, stk. 1, skulle påbegynde forberedelsen af overgangen til voksenlivet, når en ung med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse, som modtager støtte efter barnets lov, fylder 16 år.

At samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, vil skulle omfatte § 125 i barnets lov, vil betyde, at når et barn eller en ung har været udsat for overgreb, eller ved mistanke herom, vil kommunalbestyrelsen til brug for den børnefaglige undersøgelse efter § 20 skulle benytte det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. § 124 i barnets lov. Dette vil have nær sammenhæng med den bemyndigede kommunalbestyrelses varetagelse af opgaven vedr. udarbejdelse af børnefaglige undersøgelser efter § 20 i barnets lov på vegne af den delegerende kommunalbestyrelse.

At samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, vil skulle omfatte kommunalbestyrelsens opgaver efter kapitel 15-17 i barnets lov, vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommune i samarbejdet, der vil overtage varetagelsen af kommunalbestyrelsens opgaver efter disse kapitler.

Kapitel 15 i barnets lov indeholder regler om dømt unge og unge i risiko for at begå kriminalitet. Efter reglerne i dette kapitel vil den bemyndigede kommunalbestyrelse have pligt til at tilknytte en koordinator til unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a, jf. § 127, stk. 1, i barnets lov. Efter § 128 i barnets lov vil den bemyndigede kommunalbestyrelse skulle udarbejde en barnets plan, jf. § 91, eller en ungeplan, jf. § 108, for unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a. Det vil også være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle varetage opgaverne efter § 130, stk. 1 og 2, vedr. netværkssamråd, når en ung under 18 år er mistænkt for at have begået alvorlig kriminalitet. Efter § 131, stk. 1, i barnets lov, vil kommunalbestyrelsen i forbindelse med løsladelse skulle give unge under 18 år, der har afsonet frihedsstraf eller været varetægtsfængslet eller anbragt i varetægtssurrogat, et tilbud om udslusning.

Kapitel 16 i barnets lov indeholder regler om underretningspligt og kommunens håndtering af underretninger. At kommunalbestyrelsens opgaver efter kapitel 16 vil være omfattet af samarbejdet efter § 154 a, vil betyde, at det vil være kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune, der vil skulle varetage opgaverne efter barnets lov i relation til håndtering af underretninger.

Det indebærer bl.a. regler om mellemkommunal underretning efter § 132, stk. 1, som betyder, at hvis en familie med et eller flere børn under 18 år eller kommende forældre flytter fra én kommune til en anden kommune, og fraflytningskommunen finder, at et eller flere børn eller de kommende forældre har behov for særlig støtte af hensyn til barnets eventuelle særlige behov for støtte efter fødslen, skal fraflytningskommunen underrette

tilflytningskommunen herom. Som følge af et pålagt samarbejde efter § 154 a, vil det være den bemyndigede kommunalbestyrelse, som vil skulle varetage denne opgave på vegne af den delegerende kommunalbestyrelse i samarbejdet. Dog bemærkes, at det vil kunne være relevant, at den delegerende og den bemyndigede kommunalbestyrelse indbyrdes aftaler, hvordan det vil blive håndteret, hvis en familie f.eks. flytter mellem de pågældende kommuner, eller hvis den delegerende kommune har viden om en familie, som flytter fra den delegerende kommune til en anden kommune. Der vil også kunne fastsættes retningslinjer for dette, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 154 e.

At kapitel 16 vil være omfattet af samarbejdet efter § 154 a vil også betyde, at den bemyndigede kommunalbestyrelse vil have pligt til at træffe afgørelse efter § 134 om standsning af børne- og ungeydelsen, når kommunalbestyrelsen modtager en underretning om, at en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for 1 kvartal. Det vil også betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelses ansvar at sikre, at der iværksættes en rettidig og systematisk vurdering af alle underretninger med henblik på at afklare, om barnet eller den unge har behov for særlig støtte, jf. § 136, stk. 1, i barnets lov, og som efter stk. 2, senest 24 timer efter modtagelsen af en underretning vil skulle vurdere, om barnets eller den unges sundhed eller udvikling er i fare, og om der derfor er behov for at iværksætte akutte indsatser for barnet eller den unge. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil også skulle genvurdere sagen efter § 137, stk. 1, ved underretninger om et barn eller en ung, over for hvem kommunalbestyrelsen allerede har iværksat støttende indsatser efter § 32, anbringelse efter §§ 46, 47 eller 67 i barnets lov eller foranstaltninger efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil også efter 138, stk. 1, senest 6 hverdage efter modtagelsen af en underretning skulle bekræfte modtagelsen af underretningen over for den, der foretog underretningen. Efter stk. 2 vil den bemyndigede kommunalbestyrelsen endvidere skulle orientere den, der har foretaget underretning efter § 133, om, hvorvidt der er iværksat en børnefaglig undersøgelse, en afdækning eller indsatser for det barn eller den unge, som underretningen vedrører.

Det bemærkes, at underretninger efter §§ 132, 133 og 135 i barnets lov, som omhandler børn og unge, som den delegerende kommune efter §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område har pligt til at yde hjælp til efter reglerne barnets lov, vil skulle modtages af både den delegerende og den bemyndigede kommune, uanset at den bemyndigede kommune efter pålæg herom efter § 154 a varetager opgaverne vedr. håndtering

af underretninger på vegne af den delegerende kommune. Underretninger modtaget af den delegerende kommune vil skulle videregives uden unødigt ophold til den bemyndigede kommune. Det bemærkes, at dette i praksis vil skulle fastsættes som et vilkår, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 154 e.

Kapitel 17 i barnets lov indeholder bl.a. regler om fuldbyrdelse af afgørelser. At kommunalbestyrelsens opgaver efter dette kapitel vil være omfattet af samarbejdet efter § 154 a, vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der efter § 139, stk. 1, i barnets lov vil have ansvaret for, at afgørelser efter §§ 23, 39, 40, 47 og 67, § 98, stk. 4, og § 100, stk. 1, i barnets lov og efter § 12, § 13, stk. 3 og 4, § 14, stk. 2-4, § 24, stk. 1, jf. § 14, og § 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet fuldbyrdes. Det vil også betyde, at den bemyndigede kommunalbestyrelse, jf. § 139, stk. 2-4, vil have en række beføjelser ifm. en fuldbyrdelse af en afgørelse efter stk. 1, når betingelserne herfor er opfyldt.

Kapitel 17 indeholder også regler om klage. Det bemærkes i den forbindelse, at lovforslaget ikke vil ændre på, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter barnets lov vil kunne indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i §§ 144 og 145 i barnets lov, uanset at kompetencen til at træffe afgørelserne vil blive delegeret til den bemyndigede kommune i samarbejdet. Lovforslaget vil heller ikke ændre på, at afgørelser truffet af børne- og ungeudvalget vil kunne påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i § 146 i barnets lov. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til det foreslåede § 154 b.

At kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune vil skulle varetage den delegerende kommunalbestyrelses opgaver efter kapitel 17 i barnets lov, vil imidlertid indebære, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der jf. § 140, stk. 1, i barnets lov vil skulle tilbyde forældremyndighedsindehaveren eller de kommende forældre og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, gratis advokatbistand, når der træffes afgørelse efter de bestemmelser, der er oplistet i bestemmelsens nr. 1-13. Det drejer sig bl.a. om afgørelser om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil endvidere efter § 140, stk. 2, skulle tilbyde gratis advokatbistand til forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, og plejeforældrene under en sag om flytning eller hjemtagelse fra privat familiepleje efter § 42, stk. 4. Dertil vil den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, skulle have tilbud om gratis advokatbistand under en sag om afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 105

i barnets lov og en sag om brev- og telefonkontrol efter § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, jf. § 140, stk. 3.

Det vil også være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der efter § 141, stk. 1, i barnets lov vil skulle gøre forældremyndighedsindehaveren eller de kommende forældre og barnet eller den unge, der er fyldt 10 år, bekendt med retten til efter forvaltningsloven at se sagens akter og retten til at udtale sig, inden der træffes afgørelse i en sag efter § 140 i barnets lov.

Kapitel 17 indeholder også regler om børne- og ungeudvalgets afgørelser i sager efter barnets lov, herunder sager om anbringelse uden samtykke. Det fremgår i den forbindelse af § 142, stk. 6, at kommunalbestyrelsen skal underrette Ankestyrelsen, hvis børne- og ungeudvalget ikke træffer afgørelse i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens indstilling om anbringelse uden samtykke efter § 47 eller om opretholdelse af en anbringelse efter § 67 og der ved afgørelsen ikke er enstemmighed i børne- og ungeudvalget. Ved et pålæg om samarbejde efter § 154 a vil det være den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet, der vil skulle varetage denne opgave, uagtet at det med det foreslåede § 154 c, stk. 2, vil være børne- og ungeudvalget i den delegerende kommune, der vil have kompetence til at træffe afgørelse efter §§ 47 og 67 i barnets lov. Dette vil følge i naturlig forlængelse af, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der efter det foreslåede § 154 c, stk. 2, 2. pkt., vil skulle varetage sekretariatsbetjeningen for børne- og ungeudvalget, og som derfor vil skulle udarbejde indstillinger om anbringelse uden samtykke og permanent anbringelse efter §§ 47 og 67 i barnets lov.

At samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, vil skulle omfatte § 156 i barnets lov, vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle føre tilsyn med de tilbud, som den bemyndigede kommunalbestyrelse i forhold til det enkelte barn eller den enkelte unge har truffet afgørelse om, jf. § 10, stk. 1, jf. § 156, stk. 1, i barnets lov.

At samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, vil skulle omfatte § 166 i barnets lov, skal ses i sammenhæng med, at kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune efter reglerne i §§ 165-167 i barnets lov vil have mulighed for at inddrage den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO) i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager om hjælp og støtte til børn og unge. Det vil i den sammenhæng være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der efter § 166, stk. 1, 2. pkt., vil skulle træffe afgørelse om

henvisning af barnet eller den unge i tilfælde, hvor VISO vil skulle yde gratis vejledende udredning efter § 166, stk. 1, 1. pkt.

I visse situationer vil den bemyndigede kommunalbestyrelse have pligt til at inddrage den særlige enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold i VISO, jf. § 171 a, i barnets lov. Det fremgår af § 171 b, stk. 1, i barnets lov at kommunalbestyrelsen i sager, hvor det overvejes at anbringe et barn eller en ung uden for hjemmet, og hvor der som led i en undersøgelse eller vurdering efter § 22, § 23, § 27, § 51, stk. 1, nr. 2, eller § 67, stk. 4, nr. 3, i denne lov eller efter § 31, § 32 eller § 34, stk. 2, nr. 4, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet indgår en psykologisk undersøgelse eller vurdering af et barn, en ung, en kommende forælder eller en forældremyndighedsindehaver, som ellers kunne være foretaget ved en standardiseret psykologisk test, i stedet for en sådan test skal anmode den særlige enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold om udredning efter § 166. 1. pkt. finder anvendelse i sager, hvor et barn, en ung, en kommende forælder eller en forældremyndighedsindehaver er født eller opvokset i Grønland eller i øvrigt vurderes at have en tæt tilknytning til grønlandsk sprog, grønlandsk kultur og grønlandske værdier. Ved vurderingen efter 2. pkt. skal der bl.a. lægges vægt på den enkeltes eller familiens egen beskrivelse og opfattelse af tilknytningen. 1.-3. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved kommunalbestyrelsens behandling af sager om adoption af et barn eller en ung. Da det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil overtage varetagelsen af de myndighedsopgaver, der knytter sig til sager om anbringelse uden for hjemmet, herunder udarbejdelse af børnefaglige undersøgelser, vil det i forlængelse heraf være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle sikre, at den særlige enhed i VISO bliver inddraget, når betingelserne i § 171 b, stk. 1, er opfyldt. Der henvises til Folketingstidende (2024-25), Tillæg A, L 139 som fremsat, side 17.

Efter § 171 c, stk. 1, i barnets lov, skal kommunalbestyrelsen anmode den særlige enhed med ekspertise i grønlandske sproglige og kulturelle forhold om at gennemgå alle igangværende anbringelser, der ikke er behandlet efter § 171 b, og hvor der er eller må antages at have været anvendt en standardiseret psykologisk test i forbindelse med undersøgelser og vurderinger efter § 22, § 23, § 27, § 51, stk. 1, nr. 2, eller § 67, stk. 4, nr. 3, i denne lov, § 50, § 51, § 59, stk. 1, nr. 2, eller § 68 a, stk. 4, nr. 3, i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1089 af 16. august 2023, eller § 31, § 32 eller § 34, stk. 2, nr. 4, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. 1. pkt. finder anvendelse i sag, hvor et barn, en ung, en kommende forælder eller en forældremyndighedsindehaver er født eller opvokset i Grønland eller i øvrigt

vurderes at have en tæt tilknytning til grønlandsk sprog, grønlandsk kultur og grønlandske værdier. Ved vurderingen efter 2. pkt. skal der bl.a. lægges vægt på den enkeltes eller familiens egen beskrivelse og opfattelse af tilknytningen. Da det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil overtage varetagelsen af de myndighedsopgaver, der knytter sig til sager om anbringelse uden for hjemmet, og som i den forbindelse vil skulle overtage sagsakterne og vil skulle sikre løbende opfølgning i sagerne mv., vil det i forlængelse heraf være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle sikre, at den særlige enhed i VISO bliver inddraget, når betingelserne i § 171 c, stk. 1, er opfyldt. Der henvises til Folketingstidende (2024-25), Tillæg A, L 139 som fremsat, side 19.

At samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, vil skulle omfatte §§ 187 og 188 i barnets lov, vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle varetage opgaverne vedr. opkrævning af egenbetaling i sager om døgnophold, der er omfattet af §§ 187 og 188. Dette vil have nær sammenhæng med, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle varetage de myndighedsopgaver, der knytter sig til sager om anbringelse uden for hjemmet, og som vil have den løbende kontakt med barnet eller den unge og forældrene. Det bemærkes imidlertid, at det vil være den delegerende kommunalbestyrelse, der vil have det økonomiske ansvar for opgavevaretagelsen, og som følge af det foreslåede § 154 b vil skulle betale den bemyndigede kommunalbestyrelses fulde omkostninger ved udøvelsen af de opgaver, der er omfattet af bemyndigelsen.

At samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, vil skulle omfatte § 190 i barnets lov, vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling, når betingelserne i bestemmelsens nr. 1-2 er opfyldt. Det vil skulle ske i det omfang, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der som følge af et pålæg om samarbejde vil overtage kompetencen til at træffe afgørelse om ydelser efter reglerne i barnets lov.

At samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, vil skulle omfatte § 197 i barnets lov, vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle godtgøre udgifter til kost og logi, i forbindelse med at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung på et anbringelsessted efter § 43 i barnets lov, når opholdet ikke er omfattet af takstfinansiering, jf. § 195, stk. 1, i barnets lov. Dette vil have nær sammenhæng med, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der som følge af et pålagt samarbejde efter § 154 a vil overtage kompetencen til at

træffe afgørelse om valg af konkret anbringelsessted til et barn eller en ung i forbindelse med en anbringelse uden for hjemmet. Det vil imidlertid være den delegerende kommune, der endeligt vil skulle afholde udgifterne forbundet med opgavevaretagelsen, jf. det foreslåede § 154 b og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.1 og 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås med § 154 c, stk. 1, nr. 2, at samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, endvidere vil skulle omfatte opgaver efter §§ 4 a, 11-13, 17 og 19-21 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte opgaver efter § 4 a i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge (voksenansvarsloven) vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der, medmindre særlige forhold taler i mod det, vil kunne træffe afgørelse om nedsættelse eller fratagelse af lomme penge i en nærmere afgrænset periode, når et barn eller en ung, der er anbragt på en delvist lukket døgninstitution, en delvis lukket afdeling på en døgninstitution, en sikret døgninstitution eller en særlig sikret afdeling efter § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov, har begået grovere eller gentagne overtrædelser af reglerne i en husorden.

At samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, vil skulle omfatte § 11 i voksenansvarsloven vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der efter § 11, stk. 5, i voksenansvarsloven, vil kunne træffe afgørelse om opretholdelse af tilbageholdelse efter § 11, stk. 2 i op til 14 dage yderligere, når særlige forhold gør sig gældende.

Lovforslaget vil ikke indebære en delegation af børne- og ungeudvalgets kompetence, jf. det foreslåede § 154 c, stk. 2. Det vil derfor fortsat være børne- og ungeudvalget i den delegerende kommune eller Ungdomskriminalitetsnævnet i den delegerende kommunes politikreds, der efter § 11, stk. 1, i voksenansvarsloven, kan træffe afgørelse om at et barn eller en ung, der er anbragt på et anbringelsessted efter § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov, kan tilbageholdes i op til 14 dage i forbindelse med anbringelsen på det pågældende opholdssted eller den pågældende døgninstitution. Det bemærkes, at tilsvarende vil gælde ift. børne- og ungeudvalgets afgørelse efter § 11, stk. 2.

Efter § 12, stk. 1, i voksenansvarsloven, kan børn og unge, der er anbragt på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, tilbageholdes ved at yderdøre og vinduer aflåses i perioder.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte § 12 i voksenansvarsloven vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommune, der vil kunne træffe afgørelse om, at barnet eller den unge kan tilbageholdes efter § 12, stk. 1, når det har afgørende betydning for den socialpædagogiske behandling, at barnet eller den unge ikke rømmer fra institutionen, og der er risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling vil lide alvorlig skade i forbindelse med en rømning. I forbindelse med en sådan afgørelse vil den bemyndigede kommune fastsætte nærmere rammer for tilbageholdelse, jf. § 12, stk. 3.

Efter § 13, stk. 1, i voksenansvarsloven, kan børn og unge, der er anbragt på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner fastholdes fysisk, uanset om betingelserne for at anvende fysisk magt efter § 9 i voksenansvarsloven er opfyldt.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte § 13 i voksenansvarsloven vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommune, der vil kunne træffe afgørelse om, at et barn eller en ung kan fastholdes efter stk. 1, når det har afgørende betydning for den socialpædagogiske behandling, at barnet eller den unge fastholdes, og der er risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade, og hvis: 1) barnet eller den unge tidligere har rømmet fra åbne anbringelsessteder og det må formodes, at den pågældende igen vil rømme fra anbringelsesstedet; 2) barnet eller den unge tidligere har begået kriminalitet og det må formodes, at den pågældende vil begå ny kriminalitet; 3) barnet eller den unge tidligere har indtaget euforiserende stoffer og det må formodes, at den pågældende vil indtage euforiserende stoffer, eller 4) barnet eller den unge tidligere har skadet sig selv og det må formodes, at den pågældende vil skade sig selv alvorligt, jf. § 13, stk. 2, i voksenansvarsloven.

Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil skulle træffe afgørelse om tilbageholdelse efter § 12, stk. 2 og om fastholdelse efter § 13, stk. 2, som en samlet afgørelse og træffes for 1 år ad gangen, jf. § 12, stk. 5 og § 13, stk. 4, i voksenansvarsloven.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte § 17, stk. 1, i voksenansvarsloven vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der

efter ansøgning fra et anbringelsessted efter § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov, i særlige tilfælde vil kunne træffe afgørelse om for en afgrænset periode at anvende personlige alarm- eller pejlesystemer over for anbragte børn og unge, der har betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, når: 1) der er risiko for, at barnet eller den unge ved at forlade anbringelsesstedet skader sig selv eller andre; 2) det personlige alarm- eller pejlesystem kan bidrage til at afværge denne risiko og 3) forældremyndighedsindehaveren har givet samtykke til anvendelsen af det personlige alarm- eller pejlesystem.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte § 19 i voksenansvarsloven, vil betyde, at den bemyndigede kommunalbestyrelse vil kunne træffe afgørelse om, at personalet på anbringelsessteder efter § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov, kan foretage indgreb efter § 19, stk. 2 og 3 overfor unge over og under 18 år, hvis de pågældende er anbragt på et anbringelsessted i henhold til en strafferetlig dom eller kendelse.

Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil kunne træffe afgørelse om, at den anbragtes brug af telefon og internet i et konkret tilfælde skal påhøres eller overvåges, når dette skønnes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, herunder for at forebygge eller forhindre kriminalitet, jf. § 19, stk. 2, i voksenansvarsloven og om, at den anbragtes adgang til at benytte telefon og internet afbrydes eller forhindres, hvis det er nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, herunder for at forebygge eller forhindre kriminalitet, jf. § 19, stk. 3.

Efter § 20, stk. 1, i voksenansvarsloven, kan lederen af anbringelsesstedet og lederens stedfortræder træffe foreløbige afgørelser om indgreb efter § 19 i tilfælde, hvor iværksættelsen af indgrebet er uopsætteligt og ikke kan afvente, at sagen færdigbehandles af kommunalbestyrelsen. En sådan afgørelse efter § 20, stk. 1, skal snarest muligt forelægges til godkendelse hos kommunalbestyrelsen, jf. § 19, stk. 1. At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte § 20 i voksenansvarsloven, vil betyde, at den bemyndigede kommunalbestyrelse vil skulle godkende en sådan foreløbig afgørelse, der er truffet efter § 20, stk. 1.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte § 21 i voksenansvarsloven, vil betyde, at anbringelsesstedet skal indberette magtanvendelse eller andre indgreb i selvbestemmelsesretten efter §§ 8-14, 16 og 19 i voksenansvarsloven og magtanvendelse i øvrigt indberette til den bemyndigede kommunalbestyrelse, jf. § 21, stk. 1, i voksenansvarsloven.

Det vil også betyde, at ved magtanvendelse eller andre indgreb i selvbestemmelsesretten, der har fundet sted på en intern skole på et opholdssted eller en døgninstitution efter § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov, vil anbringelsesstedet skulle foretage indberetning til den bemyndigede kommunalbestyrelse, jf. § 21, stk. 3. Det bemærkes, at dette vil gælde i det tilfælde, hvor den delegerende kommune er anbringelsesstedets beliggenhedskommune.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.5 og 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås med § 154, c, stk. 1, nr. 3, at samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, desuden vil skulle omfatte kommunalbestyrelsens opgaver efter §§ 16, 17, 19, 21, 22, 24, 27, 29-36, 36 a, 43, 51, 53 og 54 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte §§ 16, 17 og 19 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, vil betyde, at kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune vil skulle træffe afgørelse efter reglerne i § 16, stk. 2, § 17, stk. 2 og § 19, stk. 1, om de nærmere rammer og vilkår under en konkret anbringelse på henholdsvis en sikret døgninstitution eller en særligt sikret afdeling og om valg af konkret anbringelsessted i overensstemmelse med afgørelsen om anbringelse, jf. §§ 14-17.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte § 21 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle varetage de forpligtelser, der påhviler kommunalbestyrelsen i forbindelse med pålæg fra Ungdomskriminalitetsnævnet om at gennemføre nævnets afgørelse. Det vil hermed være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der efter § 21, stk. 6, vil skulle fremkomme med sine bemærkninger til en underretning efter § 21, stk. 5, inden for 7 dage efter modtagelsen heraf.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte § 22 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle varetage de forpligtelser, der påhviler kommunalbestyrelsen i forbindelse med Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt efter § 14, stk. 2 eller stk. 3, jf. stk. 2. Det vil hermed være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle behandle en anmodning om hjemgivelse og som vil kunne afvise at behandle en sådan begæring efter reglerne i § 22, stk. 3 og 4. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil endvidere kunne træffe afgørelse om

hjemgivelse efter § 22, stk. 5 og 6, når betingelserne herfor er opfyldt, og vil i den forbindelse have pligt til at straks at orientere Ungdomskriminalitetsnævnet.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte § 24 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle varetage de forpligtelser, der påhviler kommunalbestyrelsen efter denne bestemmelse. Det vil hermed påhvile den bemyndigede kommunalbestyrelse, hvis det under hensyn til formålet med anbringelsen anses for nødvendigt at ændre anbringelsesstedet, og samtykke hertil ikke kan opnås, på baggrund af det løbende tilsyn med barnet eller den unge på anbringelsesstedet at forelægge sagen for Ungdomskriminalitetsnævnet med henblik på, at nævnet kan træffe afgørelse herom. Indstillingen vil skulle udarbejdes efter kravene i § 24, stk. 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune vil, jf. § 24, stk. 3, straks skulle orientere Ungdomskriminalitetsnævnet, hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om ændret anbringelsessted med samtykke fra forældremyndighedsindehaverne og en ung, der er fyldt 12 år, herunder om begrundelsen for ændringen af anbringelsesstedet. Kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune vil endvidere skulle tilrettelægge den konkrete ændring af anbringelsessted, således at Ungdomskriminalitetsnævnet har mulighed for at gennemgå kommunalbestyrelsens orientering om ændret anbringelsessted.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte § 27 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vil betyde, at kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune vil skulle forelægge en sag henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet af politiet, jf. § 11, for Ungdomskriminalitetsnævnet. Efter § 27, stk. 2, vil den bemyndigede kommunalbestyrelse skulle indbringe og forelægge en sag henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet af domstolene, jf. § 10, for Ungdomskriminalitetsnævnet, når der foreligger endelig dom.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte § 29-36 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle varetage kommunalbestyrelsens opgaver efter disse bestemmelser.

Det vil hermed være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der efter § 29, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, vil kunne iværksætte en ufaglig undersøgelse, jf. § 21, når barnet eller den unge er henvist til

Ungdomskriminalitetsnævnet af politiet efter lovens § 11 efter reglerne i § 29, stk. 2 og 3. Det vil endvidere være den bemyndigede kommunalbestyrelse, som efter § 30, stk. 1, vil kunne iværksætte en ugefaglig undersøgelse, jf. § 31, når den unge ved dom er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet, jf. lovens § 10, efter reglerne i § 30, stk. 2 og 3.

Gennemførelsen af den ugefaglige undersøgelse vil skulle ske i overensstemmelse med reglerne i § 31 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Det vil endvidere være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der efter § 32, stk. 3, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, vil skulle forelægge sager efter lovens § 32, stk. 1, om gennemførelse af den ugefaglige undersøgelse på andet undersøgelsessted for Ungdomskriminalitetsnævnet.

Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil endvidere skulle varetage de opgaver, der påhviler kommunalbestyrelsen efter § 33-35 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitetsloven, som fastsætter de nærmere krav til resultatet af en ugefaglig undersøgelse efter §§ 31 og 32, de nærmere krav til kommunens indstilling til Ungdomskriminalitetsnævnet efter § 33 og de nærmere krav, der stilles barnets eller den unges ansvarlige kommune i forbindelse med fremsendelse af indstilling m.v.

Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil endvidere efter § 36 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet til brug for en fornyet behandling af en sag efter lovens § 21, stk. 1, om ophør eller ændring af foranstaltninger, skulle udarbejde en begrundet indstilling herom. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil i den forbindelse om nødvendigt skulle udarbejde en ny ugefaglig undersøgelse efter lovens §§ 29-31, jf. bestemmelsens sidste punktum.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte § 36 a i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil kunne indstille til Ungdomskriminalitetsnævnet, at der ikke iværksættes foranstaltninger, jf. lovens §§ 12-14 om straksreaktioner, forbedringsforløb eller tvangsmæssig anbringelse af hensyn til svært nedsat psykisk funktionsevne hos barnet eller den unge. Det vil være Ungdomskriminalitetsnævnet, der på baggrund af kommunens indstilling vil træffe afgørelse herom.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte § 43 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommune, der snarest muligt vil skulle indhente yderligere oplysninger vedrørende en sag, hvis Ungdomskriminalitetsnævnet træffer bestemmelse herom, jf. § 43, stk. 2. Det vil i den forbindelse også være en repræsentant for den bemyndigede kommune, der vil skulle udarbejde indstillingen, jf. § 33, og som vil skulle redegøre for sagen, herunder indstillingen til nævnet, jf. § 41 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte § 51 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vil betyde, at den bemyndigede kommunalbestyrelse vil kunne blive pålagt at gennemføre en afgørelse efter lovens §§ 12-14 og § 18, stk. 2, jf. § 51, stk. 1. Efter § 51, stk. 3, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet kan Ungdomskriminalitetsnævnets formand eller en næstformand på skriftligt grundlag efter høring af den ansvarlige kommune således træffe afgørelse efter bestemmelsens stk. 2 om at pålægge kommunalbestyrelsen at gennemføre nævnets afgørelse inden for en nærmere angivet tidsfrist og henstille til, at dette om nødvendigt sker ved politiets bistand, i tilfælde hvor barnet eller den unge ikke efterlever nævnets afgørelse, og den ansvarlige kommune ikke træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre dette.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte § 53 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, som vil have ansvaret for at indbringe sagerne for Ungdomskriminalitetsnævnet og bidrage til sagernes oplysning, jf. lovens §§ 27, 29-32, 41 og 54, og som vil skulle sørge for, at Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser efter lovens §§ 12-14 fuldbyrdes.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at lovforslaget ikke ændrer på, at Ungdomskriminalitetsnævnet fortsat vil have uændret kompetence til at træffe afgørelser efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Det vil fortsat være Ungdomskriminalitetsnævnet i den politikreds, som handlekommunen, dvs. den delegerende kommune, er beliggende i, der vil have kompetencen til at behandle en konkret sag. Ved pålæg om samarbejde efter det foreslåede § 154 a vil det imidlertid være den bemyndigede kommune, der jf. ovenfor, vil have kompetencen til at udarbejde en indstilling til Ungdomskriminalitetsnævnet, og som vil skulle bidrage til sagernes oplysning mv. Det vil således som følge af et pålæg efter det foreslåede § 154 a være den

bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil have kompetencen til at udarbejde en ufaglig undersøgelse mv., som beskrevet ovenfor.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte § 54 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vil betyde, jf. bestemmelsens stk. 1, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der efter reglerne i § 156 i barnets lov skal føre tilsyn med børn og unge, der er underlagt en afgørelse fra Ungdomskriminalitetsnævnet. Vurderer kommunalbestyrelsen på baggrund af tilsynet, at indsatsen bør revideres, forelægges sagen for Ungdomskriminalitetsnævnet efter lovens § 21, jf. bestemmelsens stk. 2. Efter stk. 3 vil kommunalbestyrelsen desuden kunne træffe afgørelse om supplerende indsatser efter § 32 i barnets lov, jf. ungdomskriminalitetslovens, og vil i den forbindelse skulle vælge den eller de foranstaltninger, der er bedst egnede i forhold til barnets eller den unges problemer og behov.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.7 og 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås med § 154 c, stk. 1, nr. 4, at samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, desuden vil skulle omfatte opgaver efter §§ 62 l-62 r, 62 t og 62 v-62 y i udlændingeloven.

Det følger af § 62 l i udlændingeloven, at børne- og ungeudvalget træffer afgørelse om, at en uledsaget mindreårig udlænding, der er indkvarteret på et indkvarteringssted, skal anbringes på et anbringelsessted efter en indstilling fra kommunalbestyrelsen, jf. stk. 1 og 4. Lovforslaget vil ikke indebære en delegation af børne- og ungeudvalgets kompetence, jf. det foreslåede § 154 c, stk. 2. Det vil derfor fortsat være børne- og ungeudvalget i den delegerende kommune, der kan træffe afgørelse efter § 61 l.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte opgaver efter § 62 l i udlændingeloven vil betyde, at den bemyndigede kommunalbestyrelse vil skulle udarbejde en indstilling fra kommunalbestyrelsen om anbringelse uden for indkvarteringsstedet, jf. stk. 4. Indstillingen vil skulle udarbejdes efter reglerne i § 62 p i udlændingeloven.

Det vil videre betyde, at den bemyndigede kommunalbestyrelse efter udlændingelovens § 61 l, stk. 1, 2. pkt., vil være ansvarlig for fuldbyrdelsen af børne- og ungeudvalgets afgørelser om anbringelse, ændring af anbringelsessted m.v. under opholdet og foreløbige afgørelser herom. Den bemyndigede kommune vil skulle afsøge muligheden for at opnå den uledsagede

mindreårige udlændinges, den pågældendes repræsentants og netværks frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, jf. stk. 7. Det vil endvidere være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der mod behørig legitimation og uden retskendelse vil have adgang til et indkvarteringssted eller anbringelsessted for at eftersøge og medtage en uledsaget mindreårig udlænding, jf. stk. 1, 3. pkt.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte § 62 m i udlændingeloven, vil betyde, at det vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil træffe afgørelse om de nærmere rammer og vilkår for tilbageholdelse og fastholdelse under den konkrete anbringelse på en delvis lukket døgninstitution eller delvis lukket afdeling på en døgninstitution efter udlændingelovens § 62 m, stk. 3.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte §§ 62 n og 62 o i udlændingeloven vil betyde, at den bemyndigede kommunalbestyrelse vil skulle træffe afgørelse om de nærmere rammer og vilkår under en konkret anbringelse på en sikret døgninstitution og en særligt sikret afdeling efter udlændingelovens § 62 n, stk. 3 og § 62 o, stk. 4.

Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil desuden skulle iværksætte en faglig undersøgelse af udlændingen inden en eventuel anbringelse og efter en indstilling fra Udlændingestyrelsen, jf. § 62 q i udlændingeloven, træffe afgørelse om ophør af anbringelse efter udlændingelovens § 62 l, jf. § 62 r, stk. 1 og 2, udarbejde en plan for den indsats, der skal iværksættes under anbringelsen, jf. § 62 t, og kommunalbestyrelsens udførelse af personrettet tilsyn med uledsagede mindreårige udlændinge, der er blevet anbragt efter udlændingelovens § 62 l, jf. § 62 v i udlændingeloven.

At samarbejdet efter § 154 a vil skulle omfatte opgaver efter § 62 x i udlændingeloven vil betyde, at den bemyndigede kommunalbestyrelse vil skulle træffe afgørelse efter § 62 x, stk. 1, om iværksættelse af sociale indsatser til mindreårige udlændinge, som er indkvarteret sammen med en forældremyndighedsindehaver eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted, samt afgørelser efter § 62 x, stk. 2, om andre sociale indsatser end anbringelse overfor uledsagede mindreårige udlændinge, og afgørelser efter § 62 x, stk. 3, om sociale indsatser overfor unge udlændinge mellem 18 og 22 år. Ifølge bestemmelsen finder en række bestemmelser i barnets lov anvendelse med de fornødne tilpasninger. Der er alene tale om fornødne tilpasninger til reglerne i barnets lov på baggrund af de særlige forhold, som

gælder for børn og unge, der er omfattet bestemmelsen. Det følger af § 62 y, at det er kommunalbestyrelsen eller børne- og ungeudvalget, der træffer afgørelse om iværksættelse af sociale instanser efter § 62 x.

Det foreslås med § 154 c, stk. 1, nr. 5, at samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, også vil skulle omfatte kommunalbestyrelsens opgaver efter regler udstedt i medfør af barnets lov, lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet og udlændingeloven for så vidt angår kommunalbestyrelsens forpligtelser i forbindelse med de opgaver, der er nævnt i nr. 1-4.

Forslaget vil indebære, at den bemyndigede kommunalbestyrelse på vegne af den delegerende kommunalbestyrelse i samarbejdet, jf. det foreslåede § 154 a, stk. 2, vil skulle varetage de opgaver, der er fastsat i regler udstedt efter hhv. barnets lov, lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet og udlændingeloven, som knytter sig til varetagelsen af de opgaver, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, nr. 1-4.

Det vil indebære regler udstedt i medfør af barnets lov, der fastsætter forpligtelser for kommunalbestyrelsen i forbindelse med de opgaver, der er nævnt i nr. 1.

Det drejer sig bl.a. om kommunalbestyrelsens forpligtelser i forbindelse med sager om anbringelse uden for hjemmet, herunder efter bekendtgørelse nr. 1489 af 6. december 2023 om plejefamilier, som er udstedt i medfør af § 56, stk. 4, § 58, stk. 5, § 59, stk. 4, og § 60, stk. 2, i barnets lov, og som fastsætter en række forpligtelser for kommunalbestyrelsen i forbindelse med anbringelse af et barn eller en ung i en plejefamilie. Det omfatter §§ 5, 6 og 8 om støtte, supervision og efteruddannelse mv. for plejefamilier, samt § 11, stk. 4, § 12 og § 14 om kurser, efteruddannelse og dækning af omkostninger ifm. netværkspleje. Ved pålæg om samarbejde efter det foreslåede § 154 a vil disse forpligtelser skulle varetages af den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet, i det omfang den delegerende kommune formelt er handlekommune for barnet eller den unge, og den bemyndigede kommune som følge af et pålagt samarbejde efter § 154 a varetager myndighedsopgaverne på vegne af den delegerende kommunalbestyrelse i forbindelse med en afgørelse om anbringelse. De nævnte opgaver knytter sig således til kommunalbestyrelsens opgaver efter kapitel 5 i barnets lov, som vil være omfattet af samarbejdet efter § 154 a, herunder kommunalbestyrelsens opgaver vedr. godkendelse af netværksplejefamilier og dækning af netværksplejefamiliens omkostninger, jf. §§ 58-60 i barnets lov.

Bekendtgørelse nr. 930 af 26. juni 2025 om ydelser efter lov om social service og barnets lov under midlertidige ophold i udlandet, som er udstedt i medfør af bl.a. § 4, stk. 3, i barnets lov, fastsætter en række forpligtelser for kommunalbestyrelse i tilfælde, hvor modtageren af en ydelse efter de omfattede bestemmelser i barnets lov, herunder §§ 46 og 47, tager midlertidigt ophold i udlandet. Ved pålæg om samarbejde efter det foreslåede § 154 a vil disse forpligtelser skulle varetages af den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet, jf. § 154 a, stk. 2. Det drejer sig bl.a. om kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 5, stk. 1, 2. pkt. Dette vil have nær sammenhæng med den bemyndigede kommunes overtagelse af de myndighedsopgaver, der vedrører sager om bl.a. anbringelse uden for hjemmet.

Bekendtgørelse nr. 95 af 29. januar 2024 om betaling for ophold i anbringelsessteder for børn og unge under 18 år samt for døgnophold og udslusningsophold for unge i alderen 18 til og med 22 år, som er udstedt i medfør af § 187, stk. 3, og § 188, stk. 2, i barnets lov, fastsætter en række forpligtelser for kommunalbestyrelsen ifm. opkrævning af forældre- og egenbetaling, jf. §§ 187 og 188 i barnets lov, som efter § 154 c, stk. 1, nr. 1, vil være omfattet af samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a. Det vil derfor være naturligt, at den bemyndigede kommunalbestyrelse også vil varetage disse forpligtelser. Det drejer sig om § 1 om afgørelse om forældres betaling, om §§ 5-6 om mulighed for fritagelse for betaling, om § 7, stk. 1, om opkrævning af betaling, samt § 9, stk. 1, og § 10 om forhold til bidragspligtige. Det drejer sig desuden om § 11, stk. 2, om afgørelse om betaling for døgnophold og udslusningsophold for unge i alderen 18 år til og med 22 år.

Samarbejdet efter § 154 a vil endvidere omfatte regler udstedt i medfør af barnets lov, som vedrører kommunalbestyrelsens forpligtelser ifm. sagsbehandlingen efter de regler, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, nr. 1.

Det drejer sig bl.a. om regler om kommunalbestyrelsens forpligtelser i sager om overgreb, hvor kommunalbestyrelsen efter § 125 i barnets lov har pligt til at inddrage det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. § 124. I den forbindelse vil kommunalbestyrelsen skulle varetage de forpligtelser, der er fastsat i bekendtgørelse nr. 1487 af 6. december 2023, som er udstedt i medfør af bl.a. 124, stk. 2, i barnets lov. Ved pålæg om samarbejde efter det foreslåede § 154 a, vil det være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle varetage disse forpligtelser. Det drejer sig om § 2, som fastsætter, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om foranstaltninger for barnet eller den unge, og om § 8, som vedrører kommunalbestyrelsens pligt til at inddrage børnehusene. Det bemærkes, at i og med at det vil være den

bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle inddrage børnehuset og varetage de opgaver, der påhviler kommunalbestyrelsen ifm. en børnehussag, vil det også være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle påse, at børnehuset modtager betaling pr. forløb, jf. § 16, stk. 4, i bekendtgørelse om børnehuse. Dog vil det være den delegerende kommune, der endeligt vil skulle afholde udgifterne, jf. det foreslåede § 154 b og bemærkningerne hertil.

Bekendtgørelse nr. 458 af 13.maj 2024 om anvendelse af Haagerbørnebeskyttelseskonventionen på det sociale område, som er udstedt i medfør af § 155 i barnets lov, og § 2 i lov om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen, fastsætter en række forpligtelser for kommunalbestyrelsen ifm. behandling af sager efter barnets lov, der er omfattet af Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen). Ved pålæg om samarbejde efter det foreslåede § 154 a vil disse forpligtelser skulle varetages af den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet, jf. § 154 a, stk. 2, i det omfang den delegerende kommune formelt vil være handlekommune. Det drejer sig om behandling af anmodninger fra en myndighed i en anden konventionsstat, jf. § 4, stk. 1, og om inddragelse af barnet i den forbindelse, jf. § 4, stk. 2. Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil endvidere på vegne af den delegerende kommunalbestyrelse kunne indgive anmodninger til centralmyndigheden eller en anden kompetent myndighed i en anden konventionsstat på vegne af den delegerende kommune, når denne er handlekommune, jf. § 6, stk. 1, og vil også have ansvar for at sikre inddragelse af barnet eller den unge efter § 7, stk. 1.

Bekendtgørelse nr. 421 af 29. april 2025 om den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO) i Social- og Boligstyrelsen, som er udstedt i medfør af bl.a. § 171 og 171 d, stk. 3, i barnets lov, fastsætter visse forpligtelser for kommunalbestyrelsen i forbindelse med inddragelse af VISO i børnesager efter reglerne i §§ 171 c og d i barnets lov. Det drejer sig om § 12, stk. 1, og § 16, stk. 2, om oversendelse af sagsoplysninger til VISO. Ved pålæg om samarbejde efter det foreslåede § 154 a vil disse forpligtelser skulle varetages af den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet, jf. § 154 a, stk. 2. Det vil følge i naturlig forlængelse af, at det jf. det foreslåede § 154 c, stk. 1, nr. 1, også vil være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle sikre inddragelse af den særlige enhed i VISO i de sager, der er omfattet af §§ 171 b og c i barnets lov.

Den bemyndigede kommunalbestyrelse vil endvidere skulle varetage de forpligtelser, der følger af regler udstedt i medfør af § 214, stk. 3, i barnets lov, og som vedrører samarbejde med færøske og grønlandske myndigheder.

Bemyndigelsen i § 214, stk. 3, er bl.a. udmøntet i bekendtgørelse nr. 863 af 19.juni 2025 om døgnophold i tilbud i Danmark eller på Færøerne, som fastsætter en række forpligtelser for kommunalbestyrelsen i tilfælde, hvor en færøsk social myndighed træffer afgørelse om at anbringe et barn under 18 år, der er folkeregistreret på Færøerne, i et tilbud i Danmark, eller hvor en dansk kommunalbestyrelse træffer afgørelse om at anbringe et barn under 18 år, der er bopælsregistreret i Danmark, i et tilbud på Færøerne. Ved pålæg om samarbejde efter det foreslåede § 154 a vil disse forpligtelser skulle varetages den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet, jf. § 154 a, stk. 2, i det omfang den delegerende kommune formelt vil være afgørelses- eller modtagelsesmyndighed. Det drejer sig om kommunalbestyrelsens opgaver efter § 4, stk. 2, om afgørelse om anbringelse, og om de opgaver der knytter sig hertil efter §§ 5-14 og 16-18. Det indebærer bl.a. en tilsynsforpligtelse over for børn og unge, der placeres i tilbud beliggende i den delegerende kommune, og om en forpligtelse til løbende at afgive redegørelse til de færøske myndigheder.

Bemyndigelsen i § 214, stk. 3, i barnets lov er derudover udmøntet i bekendtgørelse nr. 862 af 19. juni 2025 om døgnophold i tilbud i Danmark og Grønland, som tilsvarende fastsætter en række forpligtelser for kommunalbestyrelsen i tilfælde, hvor en grønlandsk kommunalbestyrelse træffer afgørelse om at anbringe et barn under 18 år, der er bopælsregistreret i Grønland, i et tilbud i Danmark, eller hvor en dansk kommunalbestyrelse træffer afgørelse om at anbringe et barn under 18 år, der er bopælsregistreret i Danmark, i et tilbud i Grønland. Ved pålæg om samarbejde efter det foreslåede § 154 a vil disse forpligtelser skulle varetages den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet, jf. § 154 a, stk. 2, i det omfang den delegerende kommune formelt vil være afgørelses- eller modtagelsesmyndighed. Det drejer sig om kommunalbestyrelsens opgaver efter § 6, stk. 2, om afgørelse om anbringelse, og de opgaver der knytter sig hertil efter reglerne i §§ 7-16, 18, 19 og 30. Det indebærer bl.a. en tilsynsforpligtelse over for børn og unge, der placeres i tilbud beliggende i den delegerende kommune, og om en forpligtelse til løbende at afgive redegørelse til de grønlandske myndigheder.

Det foreslåede § 154 c, stk. 1, nr. 5, vil endvidere indebære, at samarbejdet efter § 154 a vil omfatte regler udstedt i medfør af lov om voksenansvar for

anbragte børn og unge, der fastsætter forpligtelser for kommunalbestyrelsen i forbindelse med de opgaver, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, nr. 2.

Bekendtgørelse nr. 980 af 30. juni 2025 om voksenansvar for anbragte børn og unge (voksenansvarsbekendtgørelsen), som er udstedt i medfør af § 11, stk. 7, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1006 af 30. august 2024, § 61, stk. 2, § 62, stk. 4, § 63, stk. 3, og § 64, stk. 2, i barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 282 af 17. marts 2025, § 15, stk. 3, og § 16, stk. 3, i lov nr. 1705 af 27. december 2018 om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, § 5, stk. 12, og § 7, stk. 6, i lov om socialtilsyn, jf. lovbekendtgørelse nr. 236 af 25. februar 2025, og § 62 m, stk. 5, § 62 n, stk. 5, og § 62 o, stk. 6, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024, og efter forhandling med justitsministeren og udlændinge- og integrationsministeren fastsætter en række forpligtelser for kommunalbestyrelsen.

Det vedrører regler om procedurer og vilkår for tilbageholdelse i forbindelse med eller under en anbringelse, samt kommunalbestyrelsens adgang til at fastsætte nærmere rammer herfor, der er udstedt i medfør af bemyndigelsen i § 11, stk. 7, i voksenansvarsloven. Ved pålæg om samarbejde efter det foreslåede § 154 a vil det således være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle træffe afgørelse om varigheden af tilbageholdelsen, jf. § 5, stk. 1, i voksenansvarsbekendtgørelsen. Opgaverne knytter sig til børne- og ungeudvalget eller Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse efter § 11, stk. 1 og 2, i voksenansvarsloven samt til kommunalbestyrelsens afgørelse efter § 11, stk. 5, i voksenansvarsloven om tilbageholdelse af et barn eller en ung.

Samarbejdet efter § 154 a vil endvidere omfatte regler i voksenansvarsbekendtgørelsen, som er udstedt i medfør af § 61, stk. 2, § 62, stk. 4 og § 63, stk. 3, i barnets lov, § 15, stk. 3 og § 16, stk. 3, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet samt § 62 m, stk. 5, § 62 n, stk. 5 og § 62 o, stk. 6, i udlændingeloven vedrørende kommunalbestyrelsens forpligtelser ifm. anbringelse af børn og unge på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner, sikrede døgninstitutioner, samt på særligt sikrede afdelinger. Det drejer sig om, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om, på hvilken institution/afdeling anbringelse på en sikret døgninstitution eller særligt sikret afdeling skal finde sted, jf. § 7, stk. 2 og 5, og § 8, stk. 1, i voksenansvarsbekendtgørelsen. Det drejer sig også om, at kommunalbestyrelsen i forlængelse af visse strafferetlige afgørelser kan træffe afgørelse om at anbringe et barn eller en ung på en sikret

døgninstitution, jf. § 7, stk. 3 og 4. Kommunalbestyrelsen kan herudover i forlængelse af en strafferetlig afgørelse om ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a, træffe afgørelse om, at barnet eller den unge skal forblive i, overføres til eller tilbageføres til en sikret døgninstitution, jf. § 62, stk. 2, nr. 3, i barnets lov, jf. § 7, stk. 6, i voksenansvarsbekendtgørelsen. Kommunalbestyrelsen skal desuden altid oplyse forældremyndighedsindehaveren om anbringelsen på en sikret døgninstitution eller en særligt sikret afdeling, og så vidt det er muligt, inden denne anbringelse sker, jf. § 7, stk. 7 og § 8, stk. 2, i voksenansvarsbekendtgørelsen. Ved pålæg om samarbejde efter det foreslåede § 154 a vil disse forpligtelser skulle varetages den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet.

Det drejer sig også om, at kommunalbestyrelsen efter § 9, stk. 1-4, i voksenansvarsbekendtgørelsen kan dispensere fra den maksimale opholdssperiode ved anbringelse på sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger kan kommunalbestyrelsen efter. Kommunalbestyrelsen træffer desuden afgørelse om varighed af ophold på en sikret døgninstitution og en særligt sikret afdeling, jf. § 9, stk. 7 i voksenansvarsbekendtgørelsen, samt om ophør af et barns eller en ungs anbringelse på en sikret døgninstitution eller en særligt sikret afdeling, jf. § 9, stk. 8 og § 10, stk. 4, i voksenansvarsbekendtgørelsen. Kommunalbestyrelsen i barnets eller den unges handlekommune kan efter indstilling fra institutionens leder træffe afgørelse om, at barnet eller den unge under sit ophold på en sikret døgninstitution eller en særligt sikret afdeling for en kortere periode kan tage ophold uden for institutionen eller afdelingen, jf. § 13, stk. 3, i voksenansvarsbekendtgørelsen. Ved pålæg om samarbejde efter det foreslåede § 154 a vil disse forpligtelser skulle varetages den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet.

Efter § 14, stk. 1, i voksenansvarsbekendtgørelsen, skal børn og unge, der er anbragt på sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger efter § 62, stk. 1-2, eller § 63, stk. 1, i barnets lov, eller § 16, stk. 1, eller § 17, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, og som ikke allerede har fået foretaget en psykiatrisk udredning, tilbydes screening med henblik på at få afdækket et eventuelt behov for psykiatrisk udredning, jf. § 64, stk. 1, i barnets lov. I den forbindelse er det kommunalbestyrelsen, der i forbindelse med anbringelsen, fremsender sagsakter, der har relevans for screeningen til den sikrede døgninstitution eller særligt sikrede, jf. § 14, stk. 3, i voksenansvarsbekendtgørelsen. Ved pålæg om samarbejde efter det foreslåede § 154 a vil disse forpligtelser skulle varetages den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet.

Det vil endvidere indebære regler udstedt i medfør af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, der fastsætter forpligtelser for kommunalbestyrelsen i forbindelse med de opgaver, der er nævnt i nr. 3.

Bekendtgørelse nr. 1195 af 25. august 2022 om erstatning og godtgørelse til børn og unge for skader, der pådrages ved udførelsen af straksreaktioner, der er udstedt i medfør af § 12, stk. 2 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, fastsætter forpligtelser for kommunalbestyrelsen. Efter § 1 i bekendtgørelsen er det den kommune, som i medfør af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet er ansvarlig for barnet eller den unge, der yder erstatning og godtgørelse for skader, som barnet eller den unge pådrages ved udførelsen af en straksreaktion fastsat af Ungdomskriminalitetsnævnet i medfør af § 12, stk. 1, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Ved pålæg om samarbejde efter det foreslåede § 154 a vil disse forpligtelser således skulle varetages af den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet, i det omfang den delegerende kommune er den ansvarlige kommune efter § 53, stk. 3, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Det drejer sig også kommunalbestyrelsens forpligtelser i forbindelse med sager om manglende efterlevelse af ungekriminalforsorgens forskrifter og Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse. Disse regler er fastsat i bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens reaktioner ved overtrædelse af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, jf. bekendtgørelse nr. 1116 af 28. oktober 2024, der er udstedt i medfør af § 52 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. I medfør af disse regler skal kommunalbestyrelsen iværksætte de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at barnet eller den unge efterlever Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, samt oplyse ungekriminalforsorgen om, hvilke foranstaltninger kommunen har iværksat for at sikre, at barnet eller den unge efterlever Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, jf. §§ 8 og 9 i bekendtgørelsen. Efter § 15 i bekendtgørelsen skal ungekriminalforsorgen i det tilfælde, hvor kommunen ikke træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at barnet eller den unge efterlever Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse med det samme, indberette dette til Ungdomskriminalitetsnævnet med henblik på, at Ungdomskriminalitetsnævnet pålægger kommunen at gennemføre afgørelsen inden for en nærmere fastsat tidsfrist, jf. § 51 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Ved pålæg om samarbejde efter det foreslåede § 154 a vil disse forpligtelser skulle varetages den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet.

Endelig vil det indebære regler udstedt i medfør af udlændingeloven, der fastsætter forpligtelser for kommunalbestyrelsen i forbindelse med de opgaver, der er nævnt i nr. 4.

Kommunalbestyrelsen har en række forpligtelser og opgaver fastsat i bekendtgørelse nr. 1019 af 28. august 2017 om ro og orden på indkvarteringssteder og om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge uden for indkvarteringsstederne (herefter benævnt bekendtgørelse om ro og orden), som er udstedt i medfør af udlændingelovens § 56 b, stk. 3, § 56 c, stk. 3, § 56 e, stk. 3, § 62 c, stk. 4, § 62 i, stk. 3, § 62 j, stk. 2, § 62 l, stk. 7, § 62 l, stk. 8, § 62 n, stk. 3, § 62 o, stk. 4, § 62 t, stk. 4 og § 62 u, stk. 2 i lovbe-
kendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, som ændret ved lov nr. 702 af 8. juni 2017. Det drejer sig om kommunalbestyrelsens afgørelse om bl.a. valg af konkret anbringelsessted og stillingtagen til den uledsagede mindreårige udlændings skolegang efter § 13 og § 14. Derudover drejer det sig om kommunalbestyrelsens andre forpligtigelser og opgaver efter § 11, § 12 og §§ 16-20, herunder bl.a. kommunalbestyrelsens udarbejdelse af en plan for behandling for uledsagede mindreårige udlændinge med et behandlingskrævende stofmisbrug, kommunalbestyrelsens forpligtelse til at sørge for, at forbindelsen mellem udlændingen og netværket holdes ved lige og kommunalbestyrelsens forpligtelse til at gøre den uledsagede mindreårige udlændings repræsentant og den uledsagede mindreårig udlænding, der er fyldt 12 år, bekendt med retten til at se sagens aktiver og retten til at udtale sig.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.6 og 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Endelig foreslås med § 154 c, stk. 1, nr. 6, at kommunalbestyrelsens tilsyns-
pligt efter § 16, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område skal være omfattet af samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver, der er nævnt i nr. 1-5.

§ 16 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område indeholder en særlig pligt for kommunalbestyrelsen til at føre tilsyn med, hvorledes de kommunale opgaver, der er omfattet af loven, løses.

Det vurderes hensigtsmæssigt, at udøvelsen af tilsynet efter § 16 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område varetages af den bemyndigede kommune, der på vegne af den delegerende kommune i samarbejdet varetager udøvelsen af de beføjelser efter barnets lov, lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, lov om bekæmpelse af

ungdomskriminalitet, samt udlændingeloven, som der skal føres tilsyn med. Dette vil være i overensstemmelse med, hvad der gælder for de forpligtende kommunale samarbejder efter lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 2992.

Den delegerende kommunalbestyrelse vil, uanset delegation af udøvelsen af tilsynet efter § 16 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, bevare ansvaret for såvel varetagelsen af denne tilsynsopgave, som for varetagelsen af de opgaver efter § 154, stk. 1, nr. 1-5, der vil være omfattet af tilsynet efter § 16. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 154 a.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.4 og 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås med § 154 c, stk. 2, 1. pkt., at de afgørelser, der efter de i stk. 1 nævnte regler skal træffes af børne- og ungeudvalget, skal træffes af børne- og ungeudvalget i den delegerende kommune. Det foreslås med 2. pkt., at kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune stiller den fornødne sekretariatsbistand til rådighed og sørger for, at sager, der skal afgøres af børne- og ungeudvalget, forelægges for udvalget sammen med sagens akter samt en indstilling om sagens afgørelse.

Det foreslåede § 154 c, stk. 2, 1. pkt., vil indebære, at det børne- og ungeudvalg, der er nedsat i den bemyndigede kommune, uanset delegationen, ikke vil kunne træffe de afgørelser, der efter de i § 154 c, stk. 1, nævnte regler vil skulle træffes af børne- og ungeudvalget. For så vidt angår de opgaver, hvor afgørelseskompetencen efter reglerne ligger hos børne- og ungeudvalget, vil afgørelsen således skulle træffes af børne- og ungeudvalget i den delegerende kommune.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i lyset af, at det følger af § 18 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at det er kommunalbestyrelsen, der nedsætter et børne- og ungeudvalg, som blandt andre medlemmer består af 2 medlemmer, der vælges af kommunalbestyrelsen blandt dens medlemmer, jf. § 19, stk. 1, nr. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Den foreslåede bestemmelse skal også ses i lyset af, at det fremgår af bemærkningerne til § 142 i barnets lov, at de beføjelser, der er henlagt til børne- og ungeudvalget, ikke kan varetages af andre, hverken i

forvaltningen eller i andre udvalg i kommunen, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), Tillæg A, L 93 som fremsat, side 402. Det fremgår derudover af bemærkningerne til § 143 i barnets lov, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), Tillæg A, L 93 som fremsat, side 406, at det med § 143, stk. 1 og 2 fastsættes, at forvaltningen ikke kan iværksætte akutte foranstaltninger uden, at formanden for børne- og ungeudvalget eller dennes stedfortræder har truffet afgørelse i sagen. Det vil således alene være børne- og ungeudvalgets formand, eller i dennes fravær næstformanden, der vil have kompetence til at træffe en foreløbig afgørelse efter § 143.

Da børne- og ungeudvalgets kompetencer ikke uden videre vil kunne delegeres til anden myndighed, vil det i den foreslåede bestemmelse blive fastsat, at børne- og ungeudvalgenes opgaver efter de regler, der er nævnt i stk. 1, fortsat vil skulle varetages af børne- og ungeudvalget i den delegerende kommune.

Det drejer sig navnlig om de afgørelser, der er nævnt i § 142, stk. 1, i barnets lov. Det drejer sig også om de foreløbige afgørelser, som formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget kan træffe efter §§ 23 og 40, § 42, stk. 4, § 47, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1 og 3, § 63, stk. 1 og 2, § 67, § 98, stk. 4, og § 105 i barnets lov og efter § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, jf. § 143, stk. 1, i barnets lov. Det drejer sig også om de foreløbige afgørelser som formanden eller i dennes fravær næstformanden for børne- og ungeudvalget kan træffe i de tilfælde, der følger af § 143, stk. 2, i barnets lov.

Det drejer sig også om de afgørelser, som børne- og ungeudvalget træffer efter § 11, stk. 1 og 2, samt § 15, stk. 1, i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge.

Endelig drejer det sig om de afgørelser efter § 62 l, stk. 1, 1. pkt., § 62 m, stk. 1, § 62 n, stk. 1, § 62 o, stk. 1, § 62 q, stk. 6, § 62 r, stk. 3 og § 62 x, stk. 1 og 2, i udlændingeloven, som børne- og ungeudvalget skal træffe.

Det foreslåede § 154 c, stk. 2, 2. pkt., vil indebære, at det vil være kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune, der vil skulle stille den fornødne sekretariatsbistand til rådighed for børne- og udvalget i den delegerende kommune. Efter § 3 i bekendtgørelse nr. 727 af 10. juli 2019 om forretningsorden for børn og unge-udvalgene sørger kommunalbestyrelsen for, at sager, der skal afgøres af børne- og ungeudvalget, forelægges for udvalget sammen med sagens akter samt en indstilling om sagens afgørelse. Efter

pålagt delegation efter den foreslåede § 154 a det være den bemyndigede kommunalbestyrelse, der vil skulle sørge for, at sager, der skal forelægges børne- og ungeudvalget, forelægges for udvalget. Det vil eksempelvis betyde, at den bemyndigede kommunalbestyrelse vil skulle udarbejde en indstilling til børne- og ungeudvalget i den delegerende kommune om anbringelse uden for hjemmet efter §§ 47 eller 49, jf. § 51, stk. 1, i barnets lov. Dette vil følge i naturlig forlængelse af den bemyndigede kommunes varetagelse af de opgaver, der vedrører sagens behandling i øvrigt, herunder at den bemyndigede kommune vil foretage den børnefaglige undersøgelse mv. på vegne af den delegerende kommune, og også vil skulle varetage de opgaver, der vil være i forbindelse med en anbringelse uden for hjemmet.

Forslaget ændrer ikke på de muligheder, som sagens parter vil have til at påklage en afgørelse truffet af børne- og ungeudvalget. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til det foreslåede § 154 b og § 154, c, stk. 1, ovenfor.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2 og 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås med § 154 c, stk. 3, at en kommunalbestyrelse, der efter § 154 a i barnets lov pålægges at delegere udøvelsen af opgaverne til den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet, ikke i medfør af § 11, stk. 1, eller § 11 a, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder helt eller delvist kan hjemtage de opgaver efter barnets lov, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, og § 1, stk. 2, nr. 4, litra a og b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

De opgaver efter barnets lov, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, og § 1, stk. 2, nr. 4, litra b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, og som med lovforslagets § 2 vil være nævnt i § 1, stk. 2, nr. 4, litra a og b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, vil ikke være omfattet af den foreslåede § 154 c, stk. 1, da det er opgaver, som de omfattede kommuner allerede vil skulle samarbejde om efter lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Den foreslåede § 154 c, stk. 3, har til hensigt at tage højde for, at indenrigs- og sundhedsministeren i medfør af § 11, stk. 1, og § 11 a, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder kan tillade, at en kommunalbestyrelse helt eller delvist hjemtager de opgaver efter barnets lov, som er

nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, og vil være nævnt i § 1, stk. 2, nr. 4, litra a og b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Forslaget vil indebære, at såfremt social- og boligministeren efter den foreslåede § 154 a pålægger kommunalbestyrelserne i kommuner udpeget efter lov om forpligtende kommunale samarbejder, at de ud over de opgaver, som de allerede skal samarbejde om efter denne lov, også skal samarbejde om de opgaver, der er nævnt i den foreslåede § 154 c, stk. 1, i barnets lov, vil kommunalbestyrelserne, så længe pålægget efter § 154 a opretholdes, ikke efter reglerne i § 11, stk. 1, og § 11 a, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder kunne hjemtage de opgaver efter barnets lov, der henvises til i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Det vil omfatte de opgaver efter barnets lov, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, dvs. § 90, nr. 3, i barnets lov, hvorefter kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om vedligeholdelsestræning efter § 86, stk. 2, i lov om social service.

Det vil endvidere omfatte de opgaver efter barnets lov, der med lovforslagets § 2, nr. 1, vil være nævnt i § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, i lov om forpligtende kommunale samarbejder. Det drejer sig om § 90, nr. 4-8, i barnets lov, hvorefter kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om hjælp og støtte efter en række bestemmelser i lov om social service til børn, unge eller familier, som er omfattet af barnets lov. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1, hvor det fremgår, at forslaget har baggrund i manglende konsekvensændringer som følge af vedtagelse af lov nr. 753 af 13. juni 2023 om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love.

Endelig vil det omfatte de opgaver efter barnets lov, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 4, litra b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder. Det drejer sig om § 31, § 81, stk. 1, og §§ 83, 84, 86, 87 og 89 i barnets lov.

Med lovforslagets § 2, nr. 2, vil § 1, stk. 2, nr. 4, litra b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder endvidere omfatte § 82 i barnets lov, hvorefter kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om hjælp og støtte til børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte, og som f.eks. kan tilrettelægges i særlige dagtilbud, jf. § 83, eller særlige klubtilbud, jf. § 84 i barnets lov, samt § 157 i barnets lov, hvorefter kommunalbestyrelsen fører generelt driftsorienteret tilsyn med egne tilbud efter § 83 og § 84, stk. 1, og

med private tilbud efter § 83 og § 84, stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2, hvor det fremgår, at forslaget har baggrund i manglende konsekvensændringer som følge af vedtagelse af lov nr. 753 af 13. juni 2023 om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love.

Forslaget vil ikke have betydning for indenrigs- og sundhedsministerens muligheder for i medfør af § 11, stk. 1, og § 11 a, stk. 2, i lov om forpligtende samarbejder at tillade, at en kommunalbestyrelse helt eller delvist hjemtager de opgaver efter anden lovgivning, der er nævnt i § 1, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

I tilfælde hvor kommunalbestyrelser i henhold til den foreslåede § 154 a i barnets lov pålægges at samarbejde om de opgaver, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, vedrørende hjælp og støtte til børn og unge i udsatte positioner, vurderes det hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelserne også samarbejder om de opgaver efter barnets lov, som er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, og vil være nævnt i § 1, stk. 2, nr. 4, litra a og b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, dvs. ovennævnte opgaver efter barnets lov vedrørende hjælp og støtte til børn og unge med funktionsnedsættelser og deres familier.

Dette begrundes dels med, at der er et vist overlap mellem de to målgrupper, idet børn og unge med funktionsnedsættelser kan befinde sig i udsatte positioner og derfor modtager ydelser efter bestemmelser på begge områder. Dels må det antages, at en kommunes manglende kvalitet i sagsbehandlingen på området for børn og unge i udsatte positioner kan afspejle tilsvarende udfordringer på området vedr. børn og unge med funktionsnedsættelser og deres familier.

Samtidig er der en række bestemmelser i barnets lov, som både gælder for håndtering af sager vedr. børn og unge med behov for støtte på baggrund af social udsathed og for sager vedr. børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det gælder bl.a. kravene til sagens oplysning, idet reglerne i §§ 18-20 i barnets lov om screening, afdækning og børnefaglig undersøgelse også gælder for sager om støtte til børn og unge med funktionsnedsættelse. Børn og unge med funktionsnedsættelser har derudover samme krav på at blive inddraget i sagsbehandlingen som andre børn og unge med behov for særlig støtte, jf. § 5 i barnets lov.

Udover det forhold, at kommunalbestyrelserne ikke vil kunne hjemtage de opgaver efter barnets lov, der henvises til i lov om forpligtende kommunale

samarbejder, vil dette forslag ikke medføre en ændring af, at samarbejdet for så vidt angår de opgaver, der er oplistet i § 1, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, i øvrigt vil være omfattet af reglerne i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Det foreslås med § 154 c, stk. 4, at har en kommunalbestyrelse som nævnt i stk. 3, inden denne pålægges at delegere udøvelsen af opgaverne efter § 154 a i barnets lov, i medfør af § 11, stk. 1, eller § 11 a, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder helt eller delvist hjemtaget de opgaver efter denne lov, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, og § 1, stk. 2, nr. 4, litra a og b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, vil samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a i barnets lov, omfatte disse opgaver.

Formålet med bestemmelsen er at tage højde for situationer, hvor den kommune, der efter § 154 a skal pålægges at delegere udøvelsen af opgaverne, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, til den bemyndigede kommune i samarbejdet, helt eller delvist har hjemtaget varetagelsen af opgaver efter barnets lov, som kommunen ellers er pålagt at delegere efter lov om forpligtende kommunale samarbejder. Det drejer sig om opgaver vedrørende støtte til børn og unge med funktionsnedsættelser og deres familier. I disse situationer vurderes det hensigtsmæssigt, at disse opgaver også indgår i samarbejdet, der vil være pålagt efter § 154 a.

Dette begrundes dels med, som beskrevet ovenfor, at der er et vist overlap mellem de to målgrupper, idet børn og unge med funktionsnedsættelser kan befinde sig i udsatte positioner og derfor modtager ydelser efter bestemmelser på begge områder. Dels må det antages, at en kommunes manglende kvalitet i sagsbehandlingen på området for børn og unge i udsatte positioner kan afspejle tilsvarende udfordringer på området vedr. børn og unge med funktionsnedsættelser og deres familier.

Samtidig er der en række bestemmelser i barnets lov, som både gælder for håndtering af sager vedr. børn og unge med behov for støtte på baggrund af social udsathed og for sager vedr. børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det gælder bl.a. kravene til sagens oplysning, idet reglerne i §§ 18-20 i barnets lov om screening, afdækning og børnefaglig undersøgelse også gælder for sager om støtte til børn og unge med funktionsnedsættelse. Børn og unge med funktionsnedsættelser har derudover samme krav på at blive inddraget i sagsbehandlingen som andre børn og unge med behov for særlig støtte, jf. § 5 i barnets lov.

Det foreslåede § 154 c, stk. 4, har således til hensigt at tage højde for, at der kan være situationer, hvor en kommune, som efter det foreslåede § 154 a i barnets lov vil skulle pålægges at delegere varetagelsen af de opgaver, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, til den bemyndigede kommune i samarbejdet kan have fået tilladelse til at hjemtage samtlige eller dele af de opgaver, der efter gældende ret er anført i § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, og § 1, stk. 2, nr. 4, litra b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, og som følge af lovforslagets § 2 vil blive anført i § 1, stk. 2, nr. 4, litra a og b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

§ 1, stk. 2, nr. 2, litra b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder omfatter § 90, nr. 3, i barnets lov, hvorefter kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om vedligeholdelsestræning efter § 86, stk. 2, i lov om social service.

§ 1, stk. 2, nr. 4, litra a, i lov om forpligtende kommunale samarbejder omfatter efter gældende regler ingen opgaver efter barnets lov. Med lovforslagets § 2, nr. 1, vil bestemmelsen imidlertid omfatte § 90, nr. 4-8, i barnets lov, hvorefter kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om hjælp og støtte efter en række bestemmelser i lov om social service til børn, unge eller familier, som er omfattet af barnets lov. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1, hvor det bl.a. fremgår, at forslaget har baggrund i manglende konsekvensændringer som følge af vedtagelse af lov nr. L 94 af 29. marts 2023.

§ 1, stk. 2, nr. 4, litra b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder omfatter følgende opgaver efter reglerne i barnets lov: § 31, hvorefter kommunalbestyrelsen skal tilbyde gratis rådgivning og behandling af børn og unge med adfærdsvanskeligheder og deres familier; § 81, stk. 1, hvorefter kommunalbestyrelsen skal tilbyde gratis rådgivning, undersøgelse og behandling af børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og deres familier; § 83, hvorefter kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i særlige dagtilbud til børn, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v.; § 84, hvorefter kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i særlige klubtilbud til større børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v.; § 86, hvorefter kommunalbestyrelsen skal yde dækning af nødvendige kompensationsberettigende udgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller

indgribende kronisk eller langvarig lidelse; § 87, hvorefter kommunalbestyrelsen skal yde hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn eller en ung under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse; samt § 89, hvorefter kommunalbestyrelsen skal tilbyde 15 timers ledsagelse om måneden til børn og unge mellem 12 og 18 år, som ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Med lovforslagets § 2, nr. 2, vil § 1, stk. 2, nr. 4, litra b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder endvidere omfatte § 82 i barnets lov, hvorefter kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om hjælp og støtte til børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte, og som f.eks. kan tilrettelægges i særlige dagtilbud, jf. § 83, eller særlige klubtilbud, jf. § 84 i barnets lov, samt § 157 i barnets lov, hvorefter kommunalbestyrelsen fører generelt driftsorienteret tilsyn med egne tilbud efter § 83 og § 84, stk. 1, og med private tilbud efter § 83 og § 84, stk. 1.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2, hvor det fremgår, at forslaget har baggrund i manglende konsekvensændringer som følge af vedtagelse af lov nr. L 94 af 29. marts 2023.

Den foreslåede bestemmelse skal hermed ses i lyset af, at § 11, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, giver indenrigs- og sundhedsministeren mulighed for at fravige reglerne i lov om forpligtende kommunale samarbejder for grupper af kommuner udpeget efter lovens § 2, stk. 1, for hvilke særlige omstændigheder gør sig gældende. En sådan fravigelse vil, jf. Folketingstidende, 2004-05 (2. samling), Tillæg A, L 69 som fremsat, side 3006, kunne bestå i, at det forpligtende samarbejde ikke skal omfatte alle de opgaveområder eller alle dele af de opgaveområder, der er nævnt i § 1, stk. 2, eller at varetagelsen af udøvelsen af opgaverne inden for et opgaveområde deles op, således at visse dele heraf delegeres til en kommune i samarbejdet, mens andre dele delegeres til en anden kommune i samarbejdet.

Bestemmelsen skal endvidere ses i lyset af § 11 a, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, hvorefter indenrigs- og sundhedsministeren efter ansøgning fra kommunalbestyrelser, der indgår i en gruppe af kommuner udpeget efter lovens § 2, stk. 1, og efter forhandling med vedkommende minister, kan tillade, at samarbejde efter loven ikke omfatter opgaver, der er

nævnt i § 1, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder. Hermed har indenrigs- og sundhedsministeren mulighed for at tillade, at delegerende kommuner i et forpligtende kommunalt samarbejde efter ansøgning kan varetage udøvelsen af opgaver, der er omfattet af lov om forpligtende kommunale samarbejder på egne vegne (hjemtagelse), uden det forpligtende kommunale samarbejde bortfalder, jf. Folketingstidende, 2011-12, Tillæg A, L 169 som fremsat, side 8.

Det bemærkes, at uagtet at det efter de dispensationsmuligheder, der følger af lov om forpligtende kommunale samarbejder, har været vurderet, at den pågældende kommune på daværende tidspunkt ville kunne løfte opgaverne på området for støtte til børn og unge med funktionsnedsættelser og deres familier forsvarligt, hvormed den pågældende kommune har fået tilladelse til at hjemtage varetagelsen af opgaverne, vil dette ikke udelukke, at det efterfølgende vil kunne være hensigtsmæssigt at pålægge en delegation af opgaverne på dette område, hvis den pågældende kommune senere viser sig at have udfordringer med at sikre en faglig og lovlig varetagelse af børneområdet bredere set. Dette vil således skulle være grundlaget for et pålæg om samarbejde efter § 154 a, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 154 a, stk. 3.

Det foreslås med § 154 c, stk. 5, at social- og boligministeren, hvis særlige omstændigheder gør sig gældende, kan tillade, at samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a i barnets lov, ikke omfatter samtlige opgaver, som er nævnt i stk. 1 og 4.

Formålet med bestemmelsen er at tage højde for, at der kan være særlige omstændigheder, der kan gøre sig gældende for de eksisterende kommunale samarbejder, som det kan være nødvendigt at tage højde for i forbindelse med et pålæg om samarbejde på børneområdet efter det foreslåede § 154 a. Der vil være tale om en fravigelse af det udgangspunkt for opgaveafgrænsningen, der vil følge af § 154 c, stk. 1 og 4, og bestemmelsen vil alene give mulighed for, at social- og boligministeren kan tillade, at enkelte af de opgaver, der er nævnt i § 154 c, stk. 1 og 4, ikke skal være omfattet af samarbejdet efter § 154 a. Bestemmelsen vil således ikke give mulighed for at udvide samarbejdet med yderligere opgaver.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 154 c, stk. 4. I forlængelse heraf har det foreslåede stk. 5 til hensigt at tage højde for, at der kan være situationer, hvor en kommune i henhold til § 11, stk. 1, eller § 11 a, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, har fået tilladelse

til selv at varetage udøvelsen af opgaver, der er opført i § 1, stk. 2, nr. 1-5, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, herunder eksempelvis nærmere angivne opgaver på det sociale område. I tilfælde, hvor der er tale om opgaver, som har en sammenhæng med varetagelsen af konkrete opgaver, som er omfattet af afgrænsningen i § 154 c, stk. 1, vurderes det hensigtsmæssigt at kunne tage højde herfor i forbindelse med et pålæg om samarbejde efter den foreslåede § 154 a i barnets lov.

Med den foreslåede § 154 c, stk. 1, vil det f.eks. blive fastsat, at § 33 i barnets lov om social stofmisbrugsbehandling til børn og unge under 18 år, vil være omfattet af et pålagt samarbejde efter § 154 a. Efter § 33, stk. 1, i barnets lov, skal kommunalbestyrelsen senest 14 dage efter en henvendelse fra et barn eller en ung under 18 år eller forældrene iværksætte social behandling, jf. § 101, stk. 1, i lov om social service, af barnets eller den unges stofmisbrug, når barnet eller den unge har alvorlige sociale og adfærdsmæssige problemer på grund af stofmisbruget, der medfører, at barnet eller den unge ikke kan fungere i forhold til familie, uddannelse, arbejde eller skole. Kommunalbestyrelsens varetagelse af opgaven efter § 33, stk. 1, i barnets lov, har således en nær sammenhæng med kommunalbestyrelsens varetagelse af opgaver efter § 101 i lov om social service, hvorefter kommunalbestyrelsen skal tilbyde behandling af stofmisbrugere.

Det fremgår af § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, at servicelovens § 101 som udgangspunkt er omfattet af de forpligtende kommunale samarbejder efter reglerne i lov om forpligtende kommunale samarbejder. Dog vil der kunne være situationer, hvor en kommune i henhold til § 11, stk. 1, eller § 11 a, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder har fået tilladelse til selv at varetage udøvelsen af denne konkrete opgave. I sådanne tilfælde vil det være hensigtsmæssigt, at der tages konkret stilling til, om varetagelsen af § 33, stk. 1, i barnets lov bør være omfattet af et pålagt samarbejde efter § 154 a, eller om opgaven fortsat bør varetages af den delegerende kommune som følge af den nære sammenhæng med varetagelsen af kommunalbestyrelsens opgave efter § 101 i lov om social service.

Det vil bero på en konkret vurdering, om og i hvilket omfang stk. 5 bør finde anvendelse i forbindelse med et pålæg om samarbejde efter den foreslåede § 154 a. Bestemmelsen vil ikke ændre på, at udgangspunktet vil være, at et samarbejde, der er pålagt efter § 154 a, vil omfatte de opgaver, der er nævnt i § 154 c, stk. 1. Det følger således af bestemmelsens ordlyd, at der vil skulle være tale om særlige omstændigheder. Det vil indebære, at det i det enkelte

tilfælde vil skulle begrundes, hvorfor det vurderes hensigtsmæssigt, at enkelte afgrænsede opgaver ikke vil være omfattet af samarbejdet efter § 154 a. Baggrunden herfor vil f.eks. kunne være, at de berørte kommuner i forbindelse med høring forud for et pålæg om samarbejde, jf. bemærkningerne til § 154 a, stk. 1, har gjort opmærksom på konkrete opgaver eller opgaveområder, der er hjemtaget af den delegerende kommune, og som har en sådan sammenhæng med enkelte, konkrete opgaver, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, at det vil være hensigtsmæssigt, at den delegerende kommune varetager udøvelsen af disse opgaver på egne vegne. Der kan også være tale om, at de berørte kommuner har gjort opmærksom på andre lokale eller organisatoriske forhold, der tilsiger, at enkelte, konkrete opgaver, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, ikke bør være omfattet af et pålagt samarbejde efter § 154 a.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere give mulighed for at fravige det foreslåede § 154 c, stk. 4. Hvis særlige omstændigheder gør sig gældende, vil social- og boligministeren således i tilfælde, hvor den delegerende kommune i samarbejdet har hjemtaget varetagelsen af de opgaver, som er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, og vil være nævnt i § 1, stk. 2, nr. 4, litra a og b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, kunne bestemme, at den delegerende kommune fortsat selv vil skulle varetage udøvelsen af disse opgaver, uagtet at den pågældende kommunalbestyrelse vil blive pålagt et samarbejde efter det foreslåede § 154 a. Det vil eksempelvis kunne være relevant, hvis der i den delegerende kommune er oparbejdet en lokal ekspertise i behandlingen af sager på dette område, eller andre lokale eller organisatoriske forhold betyder, at det vurderes hensigtsmæssigt, at den delegerende kommune fortsat varetager udøvelsen af disse opgaver. Den foreslåede bestemmelse vil også give mulighed for at fravige enkelte opgaveområder, hvis de førmtalte forhold alene taler for, at blot nogle af opgaverne, som er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, og vil være nævnt i § 1, stk. 2, nr. 4, litra a og b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, bør varetages af den delegerende kommune.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1, 2.2 og 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 154 d

Det foreslås med § 154 d, at social- og boligministeren efter ansøgning fra kommunalbestyrelser, der indgår i forpligtende kommunale samarbejder efter § 154 a, kan tillade, at de ansøgende kommunalbestyrelsers samarbejder efter § 154 a ophæves.

Med den foreslåede bestemmelse gives social- og boligministeren mulighed for at tillade, at kommuner i et forpligtende samarbejde efter § 154 a, frafalder samarbejdet om de opgaver, der følger af § 154 c, dvs. at den delegerende kommune gives tilladelse til at hjemtage og udføre opgaverne på egne vegne.

Heraf følger, at et pålagt samarbejde efter § 154 a som udgangspunkt vil være varigt, men at de kommunalbestyrelser, der indgår i forpligtende kommunale samarbejder efter § 154 a, vil kunne ansøge om at ophæve samarbejdet.

Da § 154 a som udgangspunkt vil indebære en delegation af samtlige opgaver på børneområdet, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, jf. dog stk. 5, vil det følge heraf, at en tilladelse efter § 154 d til at ophæve samarbejdet efter § 154 a tilsvarende som udgangspunkt vil indebære en hjemtagelse af samtlige opgaver i § 154 c, stk. 1, jf. dog stk. 5. Der vil således ikke efter bestemmelsen kunne gives tilladelse til en delvis ophævelse af samarbejdet, som alene vil indebære en hjemtagelse af en delmængde af opgaverne. Bestemmelsen ændrer imidlertid ikke på de pågældende kommunernes muligheder for efterfølgende at ansøge om en frivillig udvidelse af samarbejdet, jf. § 11 a i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

I tilfælde, hvor et pålagt samarbejde efter § 154 a også omfatter de opgaver efter barnets lov, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, og § 1, stk. 2, nr. 4, litra a og b, jf. det foreslåede § 154 c, stk. 4, vil en tilladelse om ophævelse af samarbejdet endvidere kunne omfatte disse opgaver. Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede § 154 c, stk. 4.

Der vil imidlertid ikke efter den foreslåede bestemmelse kunne gives tilladelse til, at den del af de pågældende kommuners samarbejde, som er pålagt efter reglerne i lov om forpligtende kommunale samarbejder, ophæves. I tilfælde, hvor de pågældende kommuner efter reglerne i lov om forpligtende kommunale samarbejder er pålagt at samarbejde om opgaver efter barnets lov, vil det alene være indenrigs- og sundhedsministeren, der vil kunne give tilladelse til, at den delegerende kommune hjemtager varetagelsen af disse opgaver efter reglerne i § 11, stk. 1, eller § 11 a, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Der vil ikke efter det foreslåede § 154 d være krav om enighed imellem den delegerende kommune i samarbejdet, som ønsker at hjemtage opgaverne, og den bemyndigede kommune i samarbejdet, som varetager opgaverne, jf.

§ 154 a. Det vil dog være en forudsætning, at den delegerende kommune selv ønsker at hjemtage opgaverne.

I vurderingen af, om der kan gives tilladelse til at ophæve samarbejdet, vil der imidlertid kunne lægges vægt på, om der er enighed mellem de pågældende kommuner. Det vil således kunne veje tungt, hvis den bemyndigede kommune tilslutter sig ønsket om at ophæve samarbejdet.

Det vil være et krav, at de berørte kommunalbestyrelser i den eller de ansøgende kommuner vil skulle have taget stilling til ansøgningen om ophævelse af samarbejdet, før social- og boligministeren skal behandle en sag herom. Det vil således ikke være tilstrækkeligt, at der foreligger en ansøgning fra kommunens administration eller fra kommunale udvalg.

Det vil være en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, om en ansøgning om ophævelse af samarbejdet kan imødekommes. I den forbindelse vil der skulle foretages en vurdering af, om udførelsen af opgaverne efter § 154 c, stk. 1, ud fra et fagligt synspunkt vil kunne varetages forsvarligt og hensigtsmæssigt af den delegerende kommune ved hjemtagelse. Den pågældende kommune vil således skulle redegøre for, at kommunen selv kan varetage udøvelsen af de pågældende opgaver, og det vil i den forbindelse være nødvendigt, at kommunen forholder sig til begrundelserne for social- og boligministerens pålæg om samarbejdet, jf. det foreslåede § 154 a, stk. 3.

Den eller de ansøgende kommuner vil i den forbindelse bl.a. skulle oplyse, hvordan den faglige bæredygtighed fremover vil blive sikret. Det skyldes, at udgangspunktet vil være, at der efter § 154 a, stk. 3, vil have været foretaget en vurdering af, at den delegerende kommune i samarbejdet på tidspunktet for samarbejdets pålæg ikke har haft den nødvendige faglige og juridiske kvalitet i opgaveløsningen til, at kommunen på tilfredsstillende vis selv har kunnet varetage udøvelsen af de pågældende opgaver. Det vil i den forbindelse være relevant at beskrive, hvilke tiltag der har været og vil blive sat i værk fra den delegerende kommunes side med henblik på fremadrettet at sikre den faglige bæredygtighed for varetagelsen af opgaverne efter den foreslåede § 154 c, stk. 1.

Det vil endvidere være relevant, at den eller de pågældende kommuner i ansøgningen angiver, hvornår ophør af samarbejdet skal træde i kraft, samt hvordan kommunerne vil håndtere sager i en overgangsperiode.

Hvorvidt tilladelse til at ophæve samarbejdet kan meddeles, vil således først og fremmest bero på en vurdering af, om hjemtagelse vil være fagligt

forsvarligt. Denne vurdering vil i vidt omfang svare til den vurdering, der foretages i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om dispensation fra gældende regler for kommunale samarbejder efter § 11 a, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, for så vidt angår vurderingen af ansøgninger om tilladelse til at hjemtage opgaver, jf. Folketingstidende, 2011-12, Tillæg A, L 169 som fremsat, side 8.

I overensstemmelse hermed vil en ophævelse af samarbejdet som udgangspunkt forudsætte, at det vurderes, at fortsættelse af samarbejdet ikke længere er den mest tilfredsstillende måde at opnå den fornødne faglige bæredygtighed.

Social- og boligministeren vil i forbindelse med vurderingen efter § 154 d kunne indhente en udtalelse fra andre myndigheder, som kan have et relevant indblik i den pågældende kommunes behandling af sager efter § 154 c, stk. 1, og som vil kunne tillægges væsentlig betydning i vurderingen. Det vil bero på en konkret vurdering, om det vurderes relevant at indhente en sådan udtalelse. Det vil eksempelvis kunne være en udtalelse fra Ankestyrelsen, herunder Ankestyrelsens tilsyn med kommuner og regioner, eller fra Social- og Boligstyrelsen. For sager efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet vil det efter omstændighederne kunne være relevant at indhente en udtalelse fra Ungdomskriminalitetsnævnet, mens det for sager efter udlændingeloven vil kunne være relevant at indhente en udtalelse fra Udlændingestyrelsen. Det vil også kunne være relevant at indhente en udtalelse fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet som ressortansvarligt ministerium for lov om forpligtende kommunale samarbejder, herunder i lyset af de bemyndigelser, der med loven er tillagt indenrigs- og sundhedsministeren, bl.a. til at give tilladelse til generel dispensation fra gældende regler for kommunale samarbejder eller til at udvide eller indskrænke samarbejdet efter §§ 11 og 11 a i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Såfremt social- og boligministeren i overensstemmelse med den foreslåede § 154 d ophæver et forpligtende kommunalt samarbejde, der er pålagt efter § 154 a, og en eller flere af kommunalbestyrelserne i samarbejdet før pålægget efter § 154 a helt eller delvist har hjemtaget de opgaver, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, og vil være nævnt i § 1, stk. 2, nr. 4, litra a og b, i lov om forpligtende samarbejder, efter reglerne i § 11, stk. 1, eller § 11 a, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, vil kommunalbestyrelsen efter social- og boligministerens ophævelse af samarbejdet igen selv kunne varetage de opgaver, der er omfattet af den dispensation, der er givet af indenrigs- og sundhedsministeren efter lov om forpligtende kommunale

samarbejder. Det vil dog være en forudsætning herfor, at dispensationen er udnyttet af kommunalbestyrelserne indtil det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen pålægges at delegere udøvelsen af opgaverne efter den foreslåede § 154 a.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.1 og 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 154 e

Det foreslås med § 154 e, at social- og boligministeren efter inddragelse af kommunalbestyrelserne i de berørte kommuner kan fastsætte vilkår for samarbejdet, jf. § 154 a, og for ophør af samarbejdet, jf. § 154 d, herunder om ikrafttræden og ophør af den opgavefordeling, som følger af § 154 a, om offentliggørelse af ikrafttræden og ophør af opgavefordelingen, om overførsel af ansatte mellem kommuner som følge af ikrafttræden og ophør af en sådan opgavefordeling og om overførte ansattes rettigheder i forbindelse hermed.

Den foreslåede bestemmelse svarer i vid udstrækning til indenrigs- og sundhedsministerens mulighed for efter § 11 a, stk. 3, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, at fastsætte vilkår for tilladelser om dispensation efter § 11 a, stk. 1 og 2, hvorefter der tilsvarende kan fastsættes vilkår om ikrafttræden og ophør af den opgavefordeling, som følger af tilladelserne, om offentliggørelse heraf, om overførsel af ansatte mellem kommuner som følge af ikrafttræden og ophør af en sådan opgavefordeling og om overførte ansattes rettigheder i forbindelse hermed. Det vurderes således hensigtsmæssigt at fastsætte tilsvarende regler i tilfælde, hvor en udvidelse af det eksisterende samarbejde vil blive pålagt, jf. den foreslåede § 154 a. Den foreslåede bestemmelse giver hermed mulighed for at fastsætte vilkår for henholdsvis samarbejdet, jf. § 154 a, og for opløsning af samarbejdet, jf. § 154 d.

Det vil være en forudsætning, at alle kommunalbestyrelser i det forpligtende samarbejde efter § 154 a vil skulle inddrages, forinden vilkårene fastsættes, men de pågældende kommuner vil ikke have vetoet. Social- og boligministeren vil således skulle tage hensyn til de berørte kommunalbestyrelses indstillinger, men det vil ikke være et krav, at de tilslutter sig vilkårene.

Den foreslåede bestemmelse nævner nogle forhold, som det efter omstændighederne vil være nødvendigt eller hensigtsmæssigt at fastsætte vilkår om.

Bestemmelsen indeholder imidlertid ikke en udtømmende angivelse af forhold, der kan træffes bestemmelse om. Det vil bero på en konkret vurdering.

Det vil bl.a. kunne være relevant at fastsætte vilkår om henholdsvis ikrafttrædelse og opsigelse af den fordeling af udførelsen af opgaver, som følger af samarbejdet eller ophævelsen af samarbejdet. Herved kan det sikres, at alle berørte kommuner vil få tid til at organisere sig som følge af den nye opgavefordeling, herunder at tilrettelægge deres ressourceanvendelse i overensstemmelse hermed.

Endvidere vil det af hensyn til borgerne i de pågældende kommuner, der kan blive berørt af den ændrede opgavefordeling, som følger af henholdsvis etablering eller opløsning af et samarbejde efter § 154 a, kunne være relevant at fastsætte vilkår om offentliggørelse af ikrafttrædelse eller ophør af den fordeling af udførelsen af opgaver, som følger heraf. Den ændrede opgavefordeling kan således have betydning for, hvor den enkelte borger vil skulle rette henvendelse i kommunale sager. Der vil i forlængelse heraf kunne fastsættes vilkår om særlige processer for visse typer af henvendelser, herunder eksempelvis underretninger om børn og unge efter reglerne i kapitel 16 i barnets lov, så det sikres, at der for den enkelte borger ikke er uklarhed om, hvor der kan rettes henvendelse om f.eks. en bekymring for et konkret barn eller ung, og så det samtidig sikres, at underretninger modtaget af den delegerende kommune videregives uden unødigt ophold til den bemyndigede kommune. Der vil tilsvarende kunne fastsættes retningslinjer for mellemkommunale underretninger i tilfælde, hvor en familie eksempelvis flytter mellem de pågældende kommuner. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 154 c, stk. 1, nr. 1.

Det vil som udgangspunkt også være relevant at fastsætte vilkår for overførsel af ansatte som følge af en ændret fordeling af udførelsen af opgaver mellem de kommuner, der berøres. På baggrund af de fastsatte vilkår vil der skulle indgås konkrete aftaler herom mellem de berørte kommuner, hvor de ansatte og deres organisationer også vil skulle inddrages. Det vil i konkrete aftaler også kunne fastsættes, hvordan de berørte kommuner håndterer eventuelle uenigheder, herunder om overførsel af ansatte. Kommunerne må i den forbindelse i øvrigt være opmærksomme på, at der vil skulle være den fornødne tid til rådighed til den praktiske gennemførelse af sådanne vilkår. Det bemærkes i øvrigt, at §§ 8-10 i lov om forpligtende kommunale samarbejder finder anvendelse i forbindelse med overførsel af ansatte mellem de berørte kommuner, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 154 b.

I tilfælde, hvor der vil være tale om, at en fastlandskommune bemyndiges at varetage udøvelsen af opgaver efter § 154 c på vegne af en ø-kommune, vil det i konkrete aftaler bl.a. kunne være relevant at tage særlige hensyn til faktorer som eksempelvis lange rejsetider til fastlandet. I så fald vil de pågældende kommuner eksempelvis kunne tilrettelægge varetagelsen af opgaverne på en sådan måde, at ø-kommunens borgere gives mulighed for at rette personlig henvendelse til en repræsentant for den bemyndigede kommune på øen. I den forbindelse vil det generelt være relevant, at kommunerne i den konkrete tilrettelæggelse af opgavevaretagelsen så vidt muligt tager højde for at sikre kontinuitet og stabilitet for børn og unge i sagsbehandlingen og herunder så vidt muligt undgår, at det enkelte barn eller den enkelte unge oplever brud i relationen til vedkommendes børne- og ungerådgiver.

I forlængelse heraf vil det efter omstændighederne også være hensigtsmæssigt, at der tages højde for tilgængeligheden for den enkelte borger til behandling m.v., og herunder kan det særligt for ø-kommuners borgere være relevant at sikre, at der er de nødvendige tilbud lokalt i den delegerende kommune. Det bemærkes i den forbindelse, at et pålæg om samarbejde efter § 154 a alene vil omfatte kommunalbestyrelsens myndighedsopgaver, som er nævnt i § 154 c, stk. 1. Et pålæg om samarbejde efter § 154 a vil således ikke ændre på, at kommunalbestyrelsen i den delegerende kommune efter § 12 i barnets lov vil skulle sørge for, at der er de nødvendige tilbud efter loven, ligesom det ikke vil ændre på kommunalbestyrelsens muligheder for at oprette og drive tilbud efter barnets lov, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 154 c, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil også give social- og boligministeren mulighed for på et senere tidspunkt at supplere eller ændre allerede fastsatte vilkår, f.eks. hvis et vilkår viser sig at være uhensigtsmæssigt eller utilstrækkeligt. Tilsvarende vil social- og boligministeren i tilfælde, hvor der ikke tidligere er fastsat vilkår, have mulighed for at fastsætte nye vilkår, såfremt der opstår et behov herfor. Også ved fastsættelse af nye eller ændrede vilkår, må der ske inddragelse af de berørte kommunalbestyrelser, og der må herunder tages de fornødne hensyn til kommunalbestyrelser, der har indrettet sig på de tidligere gældende vilkår.

I overensstemmelse med gældende regler og praksis vil det efter omstændighederne være relevant for de samarbejdende kommuner at konkretisere eller fastsætte yderligere vilkår i lokale samarbejdsaftaler, herunder f.eks. om overførelse af medarbejdere, anvendelse af IT-systemer, opkrævning af

betaling osv., tilsvarende de lokale samarbejdsaftaler, der foreligger for de eksisterende forpligtende kommunale samarbejder mellem den delegerende kommune og den bemyndigede kommune i samarbejdet. Henset til at der efter loven ikke vil være mulighed for, at eventuelle uenigheder kan indbringes for anden administrativ myndighed, vil det være relevant, at det i lokale samarbejdsaftaler fastsættes, hvordan eventuelle uenigheder håndteres mellem de pågældende kommuner. Det vil endvidere være relevant, at de pågældende kommuner aftaler, hvordan det sikres, at der er en løbende dialog om opgaveløsningen, herunder særligt, hvordan det vil blive håndteret, hvis der opstår situationer, som kan have konsekvenser for det aftalte serviceniveau eller økonomi.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 154 d samt pkt. 2.1.1, 2.1.8 og 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, at kommunalbestyrelserne i de i medfør af § 2, stk. 1, udpegede grupper af kommuner samarbejder med virkning fra den 1. januar 2007 efter reglerne i denne lov.

Det fremgår af § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om forpligtende kommunale samarbejder, at indenrigs- og sundhedsministeren udpeger de grupper af kommuner, hvis kommunalbestyrelser skal samarbejde efter reglerne i denne lov, og udpeger, hvilken kommunalbestyrelse der inden for hver af de udpegede grupper af kommuner er bemyndiget til at varetage udøvelsen af opgaverne for hvert af de i § 1, stk. 2, nr. 1-5, nævnte opgaveområder på vegne af alle kommunalbestyrelserne i gruppen af kommuner.

Lovens § 1, stk. 2, definerer, hvad samarbejdet omfatter.

Ifølge § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, i lov om forpligtende kommunale samarbejder omfatter samarbejdet det sociale område, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter § 10, stk. 4, §§ 12, 97, 98, 100-104, 107-110, 112-114, 116, 123-136 f, 141, 142 og 148 a i lov om social service (»serviceloven«).

Serviceloven er, som følge af vedtagelsen af barnets lov, afgrænset til personer, der er fyldt 18 år, jf. servicelovens § 1. Samtidig henviser § 90 i barnets lov til bestemmelser i serviceloven, der også finder tilsvarende

anvendelse for børn, unge eller familier, som er omfattet af barnets lov. For så vidt angår § 90, nr. 4-8, i barnets lov henvises der til servicelovens § 112 om hjælpemidler, § 113 om forbrugsgoder, § 113 b om midlertidige hjælpemidler og forbrugsgoder, § 114 om bilstøtte og § 116 om boligindretning.

De opgaver i serviceloven, der henvises til i § 90, nr. 4-8, i barnets lov, er opgaver, som kommuner, der er udpeget efter lov om forpligtende kommunale samarbejder, skal samarbejde om efter § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Det foreslås, at der i § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, efter »lov om social service« indsættes: »og § 90, nr. 4-8, i barnets lov«.

Den foreslåede ændring retter en fejlhenviisning, der er opstået som følge af lov nr. 753 af 13. juni 2023 om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love, der bl.a. havde til formål at gennemføre de ændringer af lovgivningen, der var en konsekvens af vedtagelsen af barnets lov. I den forbindelse blev § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, i lov om forpligtende kommunale samarbejder ved en fejl affattet således, at § 90, nr. 4-8, i barnets lov ikke fremgår af bestemmelsen.

Den foreslåede ændring har således til formål at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med de redaktionelle ændringer, der var tilsigtet ved vedtagelsen af barnets lov. Således vil det tydeliggøres i lov om forpligtende kommunale samarbejder, at §§ 112, 113, 113 b, 114 og 116 i lov om social service finder anvendelse for børn, unge og familier.

Da der med forslaget alene er tale om at rette en fejlhenviisning, vil den foreslåede ændring ikke indebære en indholdsmæssig ændring i forhold til de redaktionelle ændringer som følge af vedtagelsen af barnets lov, der var tilsigtet med lov nr. 753 af 13. juni 2023.

Til nr. 2

Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, at kommunalbestyrelserne i de i medfør af § 2, stk. 1, udpegede grupper af kommuner samarbejder med virkning fra den 1. januar 2007 efter reglerne i denne lov.

Det fremgår af § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om forpligtende kommunale samarbejder, at indenrigs- og sundhedsministeren udpeger de grupper af

kommuner, hvis kommunalbestyrelser skal samarbejde efter reglerne i denne lov, og udpeger, hvilken kommunalbestyrelse der inden for hver af de udpegede grupper af kommuner er bemyndiget til at varetage udøvelsen af opgaverne for hvert af de i § 1, stk. 2, nr. 1-5, nævnte opgaveområder på vegne af alle kommunalbestyrelserne i gruppen af kommuner.

Lovens § 1, stk. 2, definerer, hvad samarbejdet omfatter.

Det fremgår bl.a. af § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, at samarbejdet omfatter det sociale område, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter a) § 10, stk. 4, §§ 12, 97, 98, 100-104, 107-110, 112-114, 116, 123-136 f, 141, 142 og 148 a i lov om social service (»serviceloven«).

Det fremgår endvidere bl.a. af § 1, stk. 2, nr. 4, litra b, at samarbejdet omfatter det sociale område, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter § 31, § 81, stk. 1, og §§ 83, 84, 86, 87 og 89 i barnets lov.

Det fremgår af § 82 i barnets lov, at kommunalbestyrelsen til børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte, skal træffe afgørelse om hjælp, der kan tilrettelægges som særlige dagtilbud, jf. § 83, som særlige klubtilbud, jf. § 84, eller helt eller delvis hjemmetræning, jf. § 85, eller i forbindelse med andre tilbud efter denne lov eller efter dagtilbudsloven.

§ 82 i barnets lov er en videreførelse af den tidligere gældende § 32, stk. 1, i serviceloven, som inden vedtagelsen af lov nr. 753 af 13. juni 2023 fremgik af § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. lovbekendtgørelse nr. 446 af 8. april 2022.

Samarbejderne efter lov om forpligtende kommunale samarbejder omfatter kommunalbestyrelsens opgaver efter § 148 a i serviceloven, jf. § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

§ 148 a i serviceloven regulerer kommunalbestyrelsens driftsorienterede tilsyn med egne tilbud efter serviceloven, som ikke er omfattet af § 4 i lov om socialtilsyn, og med private tilbud efter denne lov beliggende i kommunen, som ikke er omfattet af § 4 i lov om socialtilsyn.

Serviceloven er, som følge af vedtagelsen af barnets lov, afgrænset til personer, der er fyldt 18 år, jf. servicelovens § 1. § 148 a i serviceloven blev dog for så vidt angår tilbud efter barnets lov videreført i § 157 i barnets lov uden materielle ændringer, dog således at kommunalbestyrelsens

driftsorienterede tilsyn efter § 157 i barnets lov er målrettet særlige dagtilbud og særlige klubtilbud efter § 83 og § 84, stk. 1, i barnets lov.

Det foreslås, at der i § 1, stk. 2, nr. 4, *litra b*, efter »§ 81, stk. 1, og §§« indsættes: »82«, og at »og 89« ændres til: », 89 og 157«.

Den foreslåede ændring retter to fejlhenvisninger, der er opstået som følge af lov nr. 753 af 13. juni 2023 om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love, der bl.a. havde til formål at gennemføre de ændringer af lovgivningen, der var en konsekvens af vedtagelsen af barnets lov.

I den forbindelse blev § 1, stk. 2, nr. 4, *litra b*, i lov om forpligtende kommunale samarbejder ved en fejl affattet således, at § 82 og § 157 i barnets lov ikke fremgår af bestemmelsen.

Den foreslåede ændring har således til formål at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med de redaktionelle ændringer, der var tilsigtet ved vedtagelsen af barnets lov.

Da der med forslaget alene er tale om at rette fejlhenvisninger, vil de foreslåede ændringer ikke indebære indholdsmæssige ændringer i forhold til de redaktionelle ændringer som følge af vedtagelsen af barnets lov, der var tilsigtet med lov nr. 753 af 13. juni 2023.

Forslaget vil således medføre, at de af kommunalbestyrelsens opgaver på det sociale område, der nu er omfattet af § 82 og § 157 i barnets lov, igen vil fremgå af § 1, stk. 2, nr. 4, i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Til § 3

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2026.

Det vil indebære, at der fra den nævnte dato vil kunne indledes proces frem mod et pålæg om kommunale samarbejder efter lovforslagets § 1, herunder varsling og høring af de kommuner, der vil blive berørt af et sådan pålæg.

I forbindelse med pålæg om samarbejder efter lovforslaget vil der efter den foreslåede § 154 e i barnets lov kunne fastsættes vilkår for samarbejdet, herunder hvornår den bemyndigede kommune konkret vil skulle overtage udøvelsen af de opgaver, der vil være omfattet af samarbejdet, jf. det foreslåede § 154 c, stk. 1, i barnets lov. Der vil i den forbindelse bl.a. kunne fastsættes vilkår for overgangen og overdragelsen af sager, der er påbegyndt i den

delegerende kommune, og hvor varetagelsen af behandlingen af sagen m.v. vil skulle overdrages til den bemyndigede kommune. Det vil f.eks. kunne være relevant i forbindelse med sager, hvor der er igangsat en børnefaglig undersøgelse efter § 20 i barnets lov, som endnu ikke er afsluttet ved overdragelse af sagen til den bemyndigede kommune i samarbejdet. Ved behandlingen af sager forstås i denne henseende udøvelse af alle de opgaver, der er omfattet af bemyndigelsen, herunder også faktisk forvaltningsvirksomhed.

Loven vil ikke gælde for Færøerne og Grønland og vil heller ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da barnets lov ikke gælder for Færøerne og Grønland og ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p>§ 1</p> <p>I barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 282 af 17. marts 2025, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 746 af 20. juni 2025 foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 154. Kommunalbestyrelsen kan inden for lovens rammer træffe beslutning om at fastsætte generelle vejledende serviceniveauer for den lokale udmøntning af hjælp efter loven.</p>	<p>1. Efter kapitel 17 indsættes:</p> <p style="text-align: center;">»Kapitel 17 a</p> <p style="text-align: center;"><i>Mulighed for at pålægge kommunalbestyrelser at indgå i forpligtende kommunale samarbejder på børneområdet</i></p> <p>§ 154 a. Social- og boligministeren kan, jf. dog stk. 3 og 4, give 2 kommunalbestyrelser i en gruppe af kommuner, der er udpeget efter § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om forpligtende kommunale samarbejder, et pålæg om at de pågældende kommunalbestyrelsers samarbejde efter lov om forpligtende kommunale samarbejder også skal omfatte de opgaver, som er nævnt i § 154 c, stk. 1, i denne lov.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Social- og boligministeren udpeger, hvilken kommunalbestyrelse der efter stk. 1 skal varetage udøvelsen af de opgaver, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, på vegne af den anden kommunalbestyrelse i samarbejdet. Udøvelsen af</p>

	<p>opgaverne må herefter ikke varetages af den delegerende kommunalbestyrelse.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Pålæg efter stk. 1 kan kun gives, hvis minimum 2 af følgende kriterier er opfyldt for den kommune, der efter stk. 1 og 2 skal pålægges at delegere udøvelsen af opgaverne til den bemyndigede kommune i samarbejdet:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Der foreligger dokumentation for en periode på minimum 2 år for alvorlige udfordringer med kvaliteten i sagsbehandlingen i sager efter de regler, der er nævnt i § 154 c, stk. 1. 2) Der foreligger dokumentation for en periode på minimum 2 år for, at kommunen ikke overholder de regler, der gælder for behandlingen af sager efter de regler, der er nævnt i § 154 c, stk. 1. 3) Der foreligger anden dokumentation end efter nr. 1 og 2 for alvorlige udfordringer med varetagelsen af opgaver efter de regler, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, for en periode på minimum 2 år. <p><i>Stk. 4.</i> Pålæg efter stk. 1 kan endvidere kun gives, hvis en eller begge kommunalbestyrelser i samarbejdet, jf. stk. 2, ikke har indgivet ansøgning til indenrigs- og sundhedsministeren i medfør af § 11 a, stk. 1, i lov om forpligtende kommunale samarbejder om, at samarbejdet udvides til at omfatte de opgaver, der er nævnt i § 154 c, stk. 1, i denne lov.</p>
--	---

§ 154 b. §§ 3-10 i lov om forpligtende kommunale samarbejder og regler udstedt i medfør heraf finder tilsvarende anvendelse for samarbejder, der er pålagt efter § 154 a i denne lov.

§ 154 c. Samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a i denne lov, omfatter kommunalbestyrelsens opgaver efter:

1) §§ 6 og 8, § 12, stk. 3, kapitel 3, §§ 28-30 og §§ 32-42, kapitel 5-7, § 91, kapitel 10-13, § 125, kapitel 15-17 og §§ 156, 166, 171 b, 171 c, 187, 188, 190 og 197 i denne lov.

2) §§ 4 a, 11-13, 17 og 19-21 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge.

3) §§ 16, 17, 19, 21, 22, 24, 27, 29-36, 36 a, 43, 51, 53 og 54 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

4) §§ 62 l-62 r, 62 t og 62 v-62 y i udlændingeloven.

5) Regler udstedt i medfør af denne lov, lov om voksenansvar for anbragte børn og unge, lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet og udlændingeloven for så vidt angår kommunalbestyrelsens forpligtelser i forbindelse med de opgaver, der er nævnt i nr. 1-4.

6) § 16, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter nr. 1-5.

Stk. 2. Afgørelser, der efter de i stk. 1 nævnte regler skal træffes af

børne- og ungeudvalget, skal fortsat træffes af børne- og ungeudvalget i den delegerende kommune. Kommunalbestyrelsen i den bemyndigede kommune stiller dog den fornødne sekretariatsbistand til rådighed og sørger for, at sager, der skal afgøres af børne- og ungeudvalget, forelægges for udvalget sammen med sagens akter samt en indstilling om sagens afgørelse.

Stk. 3. En kommunalbestyrelse, der efter § 154 a i denne lov pålægges at delegere udøvelsen af opgaverne til den bemyndigede kommunalbestyrelse i samarbejdet, kan ikke i medfør af § 11, stk. 1, eller § 11 a, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder helt eller delvist hjemtage de opgaver efter denne lov, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, og § 1, stk. 2, nr. 4, litra a og b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Stk. 4. Har en kommunalbestyrelse som nævnt i stk. 3, inden denne pålægges at delegere udøvelsen af opgaverne efter § 154 a i denne lov, i medfør af § 11, stk. 1, eller § 11 a, stk. 2, i lov om forpligtende kommunale samarbejder helt eller delvist hjemtaget de opgaver efter denne lov, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2, litra b, og § 1, stk. 2, nr. 4, litra a og b, i lov om forpligtende kommunale samarbejder, vil samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a i denne lov, omfatte disse opgaver.

	<p><i>Stk. 5.</i> Social- og boligministeren kan, hvis særlige omstændigheder gør sig gældende, tillade, at samarbejdet, der er pålagt efter § 154 a i denne lov, ikke omfatter samtlige opgaver, som er nævnt i stk. 1 og 4.</p> <p>§ 154 d. Social- og boligministeren kan efter ansøgning fra kommunalbestyrelser, der indgår i forpligtende kommunale samarbejder efter § 154 a, tillade, at de ansøgende kommunalbestyrelses samarbejder efter § 154 a ophæves.</p> <p>§ 154 e. Social- og boligministeren kan efter inddragelse af kommunalbestyrelserne i de berørte kommuner fastsætte vilkår for samarbejdet, jf. § 154 a, og for ophør af samarbejdet, jf. § 154 d, herunder om ikrafttræden og ophør af den opgavefordeling, som følger af § 154 a, om offentliggørelse af ikrafttræden og ophør af opgavefordelingen, om overførsel af ansatte mellem kommuner som følge af ikrafttræden og om ophør af en sådan opgavefordeling og om overførte ansattes rettigheder i forbindelse hermed.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. lovbekendtgørelse nr. 789 af 24. juni 2024, som ændret ved § 9 i lov nr. 427 af 18. maj 2016 og § 6 i lov nr. 560 af 27. maj 2025, foretages følgende ændringer:</p>

<p>§ 1. Kommunalbestyrelserne i de i medfør af § 2, stk. 1, udpegede grupper af kommuner samarbejder med virkning fra den 1. januar 2007 efter reglerne i denne lov.</p> <p>Stk. 2. Samarbejdet omfatter 1-3) ---</p> <p>4) det sociale område, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter</p> <p>a) § 10, stk. 4, §§ 12, 97, 98, 100-104, 107-110, 112-114, 116, 123-136 f, 141, 142 og 148 a i lov om social service,</p> <p>b) § 31, § 81, stk. 1, og §§ 83, 84, 86, 87 og 89 i barnets lov og</p> <p>c) § 16, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter litra a og b, og</p> <p>5) ---</p>	<p>1. I § 1, stk. 2, nr. 4, litra a, indsættes efter »lov om social service«: »og § 90, nr. 4-8, i barnets lov«.</p> <p>2. I § 1, stk. 2, nr. 4, litra b, indsættes efter »§ 81, stk. 1, og §§«: »82,«, og »og 89« ændres til », 89 og 157«.</p>
---	--